

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิทยานิพนธ์
ของ
ประภาพร ดวงโทโคตร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
กันยายน 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

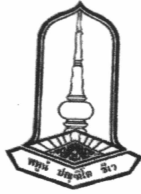

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิทยานิพนธ์
ของ
ประภาพร ดวงโทโคตร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
กันยายน 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวประภาพร ดวงโทโคตร
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผศ.ดร.อรอน ศรีสะอาด)

ประธานกรรมการ

(อาจารย์บัณฑิตศึกษาประจำคณะ)

(รศ.ดร.สมบัติ ท้ายเรือคำ)

กรรมการ

(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

(อาจารย์ ดร.อารยา ปิยะกุล)

กรรมการ

(อาจารย์บัณฑิตศึกษาประจำคณะ)

(ผศ.ดร.ปิยะธิดา ปิยะญา)

กรรมการ

(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

(ผศ.ดร.เพชรวิทย์ จันทร์ศิริสาร)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(ศ.ดร.ประดิษฐ์ เทอดตุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 30 เดือน ก.ย. พ.ศ. 2559

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ท้ายเรือคำ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรนุช ศรีสะอาด ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.อารยา ปิยะกุล กรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะธิดา ปัญญา กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ชูปทอง กว้างสวาสดี อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตร และการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม รองศาสตราจารย์ ดร.วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ อาจารย์ประจำ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม อาจารย์ศุภชัย ตูกลาง อาจารย์ภาควิชา จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยมหาสารคาม อาจารย์อพันธ์ พูลพุทธา ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อาจารย์อนุสรณ์ จันทรประทักษ์ อาจารย์สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อาจารย์สุนันทา กินรีวงศ์ อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม นายศิริวัฒน์ ลำพุทธา ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 นายอรรถกร ชัยมูล ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยเขมเหนือ คุณครูจิตตรา พิกุลทอง ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระ การเรียนรู้วิชาภาษาไทย โรงเรียนบรบือวิทยาคาร และคุณครูสำรวย คันธา ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โรงเรียนบ้านหนองคู ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ คุณภาพเครื่องมือในการวิจัยและให้คำแนะนำอย่างดียิ่ง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญทำให้งานวิจัยเรื่องนี้สำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามทุกท่านที่ให้คำแนะนำด้วยดีเสมอมา ขอขอบพระคุณ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะครูอาจารย์ ที่อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อสมทรง คุณแม่อุบล ดวงโทโคตร และขอบคุณญาติพี่น้องทุกท่านที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา คุณค่า และประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาพระคุณบิดา มารดา ตลอดจนบูรพาจารย์ที่เคย อบรมสั่งสอนและผู้มีพระคุณทุกท่าน

ประภาพร ดวงโทโคตร

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ผู้วิจัย	นางสาวประภาพร ดวงโทโคตร
กรรมการควบคุม	รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ท้ายเรือคำ
ปริญญา	กศ.ม. สาขาวิชา วิจัยและประเมินผลการศึกษา
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีที่พิมพ์ 2559

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่อง การอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) ศึกษาอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อการรู้เรื่อง การอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จังหวัดอุดรธานี ขอนแก่น กาฬสินธุ์ และบึงกาฬ จำนวน 1,500 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบทดสอบการรู้เรื่อง การอ่าน 2) แบบวัดความถนัดทางภาษา 3) แบบวัดเจตคติต่อการอ่าน 4) แบบวัดแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ 5) แบบสอบถามการส่งเสริมการสอนของครู 6) และแบบสอบถามการสนับสนุนของ ครอบครัวในการอ่าน มีค่าความเที่ยงแต่ละฉบับเท่ากับ .903, .918, .768, .893, .843, .842 ตามลำดับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) โดยใช้โปรแกรมลิสรเอล ผลการวิจัยพบว่า 1) โมเดลที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจาก $\chi^2 = 290$, $df = 250$, $\chi^2/df = 0.991$, $p = 0.06810$, $CFI = 0.999$, $GFI = 0.986$, $AGFI = 0.987$, $RMSEA = 0.00984$, $RMR = 0.0974$ 2) ตัวแปรที่มีอิทธิพล ทางตรงต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและ ทางอ้อมคือ เจตคติต่อการอ่าน การส่งเสริมการสอนของครู และความถนัดทางภาษา ส่วนตัวแปรที่มี อิทธิพลทางอ้อมคือ การสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน

TITLE The Causal Factors Influencing to Reading Literacy of
Mattayom Suksa 2 Students
AUTHOR Miss Prapaporn Duangtokhot
ADVISOR Assoc.Prof.Dr.Sombat Tayraukham
DEGREE M.Ed. **MAJOR** Educational Research and Evaluation
UNIVERSITY Mahasarakham University **DATE** 2016

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop the Causal Factors Influencing to Reading Literacy of Mattayom Suksa 2 Students 2) to study the Influencing of independent variable to investigate the dependent variable. The samples were 1,500 Mattayom Suksa 2 Students on term 2/2558 Udon Thani, Khonken, Kalasin, and Bueng Kan by Multistage Random Sampling. The research instruments were 1) the Reading Literacy test 2) language Aptitude Test 3) Measure form of the attitude towards reading 4) achievement test 5) the questionnaire form to promote teaching 6) the questionnaire to promote of reading family. The Validity each of instrument .903, .918, .768, .893, .843, .842 The Data analysis by basic statistical analysis and using a statistical software package.

The findings of this research were 1) the Model was developed that to investigate in Empirical data $\chi^2 = 290$, $df = 250$, $\chi^2/df = 0.991$, $p = 0.06810$, $CFI = 0.999$, $GFI = 0.986$, $AGFI = 0.987$, $RMSEA = 0.00984$, $RMR = 0.0974$ 2) the direct effect to influence the reading literacy of student is achievement motivation, the direct and indirect effects are attitude towards reading, teaching approach from teachers, language Aptitudes and the indirect effect is promoting of reading's family.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ 1
	ภูมิหลัง 1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย 4
	ความสำคัญของการวิจัย 4
	สมมติฐานของการวิจัย 4
	ขอบเขตของการวิจัย 6
	นิยามศัพท์เฉพาะ 8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 12
	การรู้เรื่องการอ่าน 12
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 26
	เจตคติต่อการอ่าน 31
	ความถนัดทางภาษา 37
	การสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน 43
	การส่งเสริมการสอนของครู 46
	แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์สาเหตุหรือการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) 49
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 61
	งานวิจัยในประเทศ 61
	งานวิจัยต่างประเทศ 64
	กรอบแนวคิดในการวิจัย 67
3	วิธีดำเนินการวิจัย 69
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 69
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 71
	วิธีการสร้างและพัฒนาคุณภาพเครื่องมือ 71
	การเก็บรวบรวมข้อมูล 77
	การวิเคราะห์ข้อมูล 78
	สถิติที่ใช้ในการวิจัย 81
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 85
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 85
	ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 86
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 87
	ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา 87

บทที่	หน้า
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้	89
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์โมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	93
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	105
ความมุ่งหมายของการวิจัย	105
สรุปผล	105
อภิปรายผล	106
ข้อเสนอแนะ	110
บรรณานุกรม	111
ภาคผนวก	121
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	122
ภาคผนวก ข คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	124
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	132
ภาคผนวก ง คำสั่งที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	174
ประวัติย่อของผู้วิจัย	186

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	การแยกส่วนความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลทั้งทางตรงและทางอ้อม	60
2	ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน จากงานวิจัยที่ศึกษา	66
3	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามโรงเรียน และขนาดโรงเรียน	70
4	สรุปค่าที่ใช้ตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดล	80
5	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่มีอิทธิพล ต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	87
6	ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรที่สังเกตได้	90
7	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงเจตคติต่อการอ่าน	93
8	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	94
9	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงการรู้เรื่องการอ่าน	95
10	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงการส่งเสริมการสอนของครู	96
11	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงการสนับสนุนของครอบครัว ในการอ่าน	97
12	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงความถนัดทางภาษา	98
13	ผลการวิเคราะห์โมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามสมมติฐาน	100
14	ขนาดอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวม ของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อ การรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	103
15	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการรู้เรื่องการอ่าน	125
16	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความถนัดทางภาษา	126
17	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อการอ่าน	128
18	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	129
19	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการส่งเสริมการสอนของครู	130
20	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน	131

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามสมมติฐาน	5
2 แผนผังขั้นตอนของการวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ อาร์	52
3 แผนผังขั้นตอนของการวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ คิว	53
4 แผนผังขั้นตอนของการวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ แอล	54
5 รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของตัวแปร	55
6 แผนผังขนาดสัมประสิทธิ์เส้นทางของตัวแปรเหตุที่มีต่อตัวแปรผล	60
7 โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามสมมติฐาน	68
8 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลการวัดตัวแปรแฝงเจตคติต่อการอ่าน	94
9 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลการวัดตัวแปรแฝงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	95
10 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรแฝงการรู้เรื่องการอ่าน	95
11 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรแฝงการส่งเสริม การสอนของครู	96
12 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรแฝงการสนับสนุน ของครอบครัวในการอ่าน	97
13 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรแฝงความถนัดทางภาษา	98
14 โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามสมมติฐาน	99
15 โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ปรับแก้	102

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) เป็นความรู้และทักษะที่มีสำคัญและจำเป็นมากในการดำรงชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน เพราะวิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงเจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว การติดต่อสื่อสารก็ยิ่งเพิ่มพูนความสำคัญในธุรกิจการงานมากขึ้น จนสภาพของสังคมกลายเป็นสังคมข่าวสาร เนื้อหาสาระทางวิชาการรวมทั้งข้อมูลต่าง ๆ แม้จะมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการติดต่อสื่อสารก็ไม่สามารถที่จะทดแทนการอ่านได้ ซึ่งการรู้เรื่องการอ่านนั้นไม่ได้หมายถึงเพียงแค่การอ่านออก และบอกความหมายตามคำหรือตามตัวอักษรเท่านั้น แต่ยังสามารถเข้าใจสาระของสิ่งที่ได้อ่าน สามารถตีความหรือแปลความหมายของข้อความที่ได้อ่านและประเมิน คิดวิเคราะห์ย้อนกลับไปถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนได้ว่า ต้องการจะส่งสารอะไรให้แก่ผู้อ่าน การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญ มีทักษะและศักยภาพที่จะมีส่วนร่วมในการสร้างสังคมอย่างมีประสิทธิภาพในวัยที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่ในสังคม (สุนีย์ คล้ายนิล. 2551 : 2)

การจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะในด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และการอ่านตีความ ซึ่งจะส่งผลในการเรียนวิชาอื่น ๆ และในระดับสูงต่อไป การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นทักษะการอ่านในระดับสูงขึ้นกว่าการอ่านทั่ว ๆ ไป กล่าวคือ มิใช่เป็นเพียงการอ่านเพื่อความรู้และความเพลิดเพลินเท่านั้น แต่จะต้องมีการวิเคราะห์สิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนในด้านต่าง ๆ ด้วย ครูควรจัดให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านวิเคราะห์อย่างจริงจัง เพื่อนำไปสู่การสร้างความรู้ ความคิด การตัดสินใจแก้ปัญหา การสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กรมวิชาการ. 2546 : 208) ฉะนั้น ผู้เรียนจะเกิดทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ได้อย่างดีจะต้องอ่านอย่างละเอียดด้วยความรอบคอบ และเข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่องได้เป็นอย่างดี อ่านแล้วสามารถแยกแยะได้ว่า เรื่องนั้นๆ เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ที่มาของเรื่องนั้นๆ เป็นอย่างไร แนวคิดและมุมมองของผู้เขียนเกี่ยวกับเรื่องนั้นเป็นอย่างไร โดยอาศัยการพิจารณาหาเหตุผลประกอบ และรู้จักการเปรียบเทียบ จึงจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถสรุปเรื่องและสรุปแนวคิดของผู้เขียนได้

โครงการประเมินผลการศึกษาของนักเรียนนานาชาติ (PISA 2015) ได้เน้น “การอ่านเพื่อการเรียนรู้” มากกว่าทักษะในการอ่านที่เกิดจากการ “การเรียนรู้เพื่อการอ่าน” และ PISA จะประเมินผลเพื่อศึกษาว่านักเรียนจะสามารถรู้เรื่องที่ได้อ่าน สามารถขยายผลและคิดย้อนวิเคราะห์ความหมายของข้อความที่ได้อ่าน เพื่อใช้ตามวัตถุประสงค์ของตนในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างกว้างขวางทั้งในโรงเรียนและในชีวิตจริงนอกโรงเรียน การอ่านของ PISA จึงมีความหมายกว้างกว่าการอ่านออกและอ่านรู้เรื่องในสิ่งที่อ่านตามตัวอักษรเท่านั้น แต่การอ่านยังได้รวมถึงความเข้าใจเรื่องราวสาระของเนื้อความ สามารถคิดพิจารณาถึงจุดมุ่งหมายของการเขียน สามารถนำสาระจากข้อเขียนไปใช้ในจุดมุ่งหมายของตน และทำให้มีส่วนร่วมในสังคมสมัยใหม่ที่มีความยุ่งยากซับซ้อนขึ้นด้วยการสื่อสารจากข้อเขียน โดยประเมินสมรรถภาพของนักเรียนในแง่มุมต่อไปนี้ 1) ความสามารถในการดึงเอาสาระของสิ่งที่ได้อ่านออกมา (Retrieving information) คือ “ค้นสาระ” 2) ความเข้าใจข้อความที่ได้อ่าน

สามารถตีความ แปลความสิ่งที่ได้อ่าน คิดวิเคราะห์เนื้อหาและรูปแบบของข้อความที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตหรือในโลกที่อยู่ (Interpretation) คือ “ตีความ” 3) ความเข้าใจข้อความที่ได้อ่านสามารถแปลความสิ่งที่ได้อ่าน คิดวิเคราะห์เนื้อหาและรูปแบบของข้อความที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ พร้อมทั้งความสามารถประเมินข้อความที่ได้อ่าน และสามารถให้ความเห็นหรือโต้แย้งจากมุมมองของตน (Reflection and Evaluation) หรือเรียกว่า “วิเคราะห์” (สถาบันส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 2552)

เป้าหมายหลักของการพัฒนาการศึกษาของประเทศไทยคือ การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพด้วยกระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญของสังคมของบุคคลและสังคม โดยถ่ายทอดความรู้ การฝึกและการอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ต้องอาศัยครูผู้สอนที่มีทักษะในการจัดการเรียนรู้ มีเจตคติต่อวิชาชีพครูที่ดี มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง โดยเฉพาะในยุคศตวรรษที่ 21 เป็นทักษะแห่งอนาคตใหม่ที่ครูควรมีทักษะและคุณลักษณะที่รองรับการเข้าถึงเพื่อสร้างนวัตกรรมบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ ในอันที่จะพัฒนาผู้เรียนที่เยาวชนในยุคใหม่ได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับหลักการจัดการศึกษาตามมาตรฐาน 22 คือ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด โดยกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ (วิจารณ์ พานิช. 2555)

จากการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยในระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา ซึ่งมีการปฏิรูปทั้งโครงสร้าง การบริหาร หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน แต่คุณภาพการศึกษายังคงไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ดังจะเห็นได้จากรายงานผลการศึกษาซึ่งสะท้อนคุณภาพการศึกษาที่ตกต่ำของประเทศ ดังเช่น ผลการประเมินผล PISA 2012 (Programme for International Student Assessment : PISA) ซึ่งเป็นการประเมินเพื่อสำรวจว่าระบบการศึกษาได้เตรียมความพร้อมให้ประชาชนสำหรับการใช้ชีวิตและการมีส่วนร่วมในสังคมในอนาคตเพียงพอหรือไม่ โดย PISA เน้นการประเมินสมรรถนะของนักเรียนในโรงเรียนและเรียกสมรรถนะนั้นว่า Literacy หมายถึง การรู้เรื่อง และได้ประเมินผลการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนอายุ 15 ปี โดยมีประเทศสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการทั้งหมด 64 ประเทศ ซึ่งคะแนนเฉลี่ยมาตรฐานของ PISA มีค่าเป็น 496 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 94 คะแนน ผลการประเมินการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนไทย พบว่า คะแนนการรู้เรื่องการอ่านมีคะแนนเฉลี่ย 441 คะแนน ซึ่งถือว่าต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน นั่นหมายความว่านักเรียนไทยยังค่อนข้างห่างไกลจากมาตรฐานของประเทศสมาชิก เนื่องจากคะแนนมีลำดับอยู่ค่อนข้างต่ำ ตารางคือ ลำดับที่ 51 ในจำนวน 64 ประเทศ ถือว่าผลการประเมินความรู้ของนักเรียนไทยยังคงมีผลการประเมินในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจ เพราะยังมีนักเรียนที่มีการอ่านไม่ถึงระดับ 1 แต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่านักเรียนอ่านไม่ได้ เพราะนักเรียนที่เรียนในระดับนี้จะต้องอ่านได้อยู่แล้ว เพียงแต่ไม่สามารถแสดงให้เห็นว่า สามารถอ่านเพื่อการเรียนรู้ได้ นักเรียนที่มีความรู้และทักษะการอ่านต่ำกว่าระดับ 1 (ทำคะแนนได้ต่ำกว่า 335 คะแนน จาก 600 คะแนน) คือ ผู้ที่เกือบจะไม่แสดงความสามารถตามเกณฑ์การประเมินของ PISA นักเรียนบางคนอ่านได้คล่อง และรู้ความหมายตามตัวอักษรที่อ่าน แต่ไม่อาจเข้าใจความหมายที่ลึกกว่าความหมายตามตัวอักษรได้ ไม่อาจตีความ

วิเคราะห์หรือประเมินข้อความโดยนัยได้ จึงสรุปได้ว่านักเรียนที่มีความรู้และทักษะการอ่านต่ำกว่าระดับ 1 ยังไม่สามารถใช้ประโยชน์จากการอ่านเพื่อการศึกษาเล่าเรียนและการดำเนินชีวิตได้ โดยระดับการอ่านของนักเรียนไทยจากผลการประเมินบ่งบอกว่าต่ำกว่ามาตรฐาน (OECD) เพราะนักเรียนไทยประมาณ 74% พบว่า มีความรู้และทักษะการอ่านไม่เกินระดับ 2 ในจำนวนนี้มีนักเรียนถึง 10.4% ที่มีการอ่านไม่ถึงระดับ 1 และนักเรียนที่มีการอ่านอยู่ในระดับ 1 อีก 27% หรืออาจกล่าวได้ว่า นักเรียนประมาณกว่าหนึ่งในสามของประเทศมีทักษะการอ่านอยู่สูงสุดไม่เกินระดับ 1 ส่วนนักเรียนที่มีทักษะการอ่านสูงถึงระดับ 5 มีเพียง 0.5% เท่านั้น (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 2557 : 103)

การทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่มีความซับซ้อนและเป็นลักษณะภายใน เป็นความรู้และทักษะที่เข้าใจเรื่องราวและสาระของสิ่งที่ได้อ่าน ดีความหรือแปลความหมายของข้อความที่ได้อ่าน และคิดวิเคราะห์กลับไปถึงจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ว่าต้องการสื่อสารอะไรให้กับผู้อ่าน ซึ่งไม่ใช่การบ่งบอกถึงทักษะเหล่านี้เท่านั้น แต่ยังเป็นการบ่งบอกถึงความสำเร็จและคุณภาพชีวิตของบุคคลในอนาคตได้ โดยสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้จะต้องอาศัยปัจจัยหลาย ๆ อย่าง เช่น เศรษฐกิจและสังคมในโรงเรียน การสนับสนุนของครอบครัวตลอดจนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู เป็นปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศและส่งผลต่อการกำหนดนโยบายของโรงเรียน (สุนีย์ คล้ายนิล และคณะ. 2551 : 135) ปัจจัยด้านทรัพยากรและปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา (พรทิพย์ สระบงกช. 2544 : 79-81) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและครอบครัวเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสนใจในการอ่านรวมถึงความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ดีต่อกัน โดยการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการอ่านของนักเรียน นอกจากนี้ยังมีปัจจัยที่สำคัญมากอย่างหนึ่งเมื่อเกิดขึ้นภายในตัวของนักเรียนเอง แล้วจะส่งผลต่อการเรียนรู้เป็นอย่างมากคือ เจตคติต่อการอ่าน และสภาพแวดล้อมทางการเรียน (เพชรดาว นิลสว่าง. 2554 : 92) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ถือเป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ที่ตนเองตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัลแต่ทำเพื่อจะประกอบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2544 : 172) ซึ่งบุคคลที่จะเรียกว่ามีแรงจูงใจสูงจะมีลักษณะที่เด่นชัดคือ มีความทะเยอทะยาน ชอบการแข่งขัน ตลอดจนมักจะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นอยู่เสมอ เจียรนัยทรงชัยกุล (2546 : 458) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อทักษะการอ่าน เพราะนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงแล้วจะทำให้มีความปรารถนาจะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มีความทะเยอทะยานไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาอันจะนำตนไปสู่ความสำเร็จ ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนมีความอดทนมีความพยายาม มีความตั้งใจในการเรียน เอาใจใส่ต่อการเรียน แม้เป็นสิ่งที่ยาก เมื่อนักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงยังส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านสูงไปด้วย (สาวิตรี อยู่สุขุม. 2553 : 108)

จากที่กล่าวมาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านมีหลายประการ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยจะศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลทางตรงและทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่าน ซึ่งตัวแปรที่จะศึกษาได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการอ่าน ความถนัดทางภาษา การสนับสนุนของผู้ปกครอง

ในการอ่าน และการส่งเสริมการสอนของครู ซึ่งผลการศึกษาคั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหาร ครูผู้สอน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน สามารถสรุปผลและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการรู้เรื่องการอ่าน อันจะเป็น การเตรียมความพร้อมเพื่อบ่มงู่การเรียนรู้ ให้บรรลุเป้าหมายในข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีได้อย่าง ทันเวลา และสิ่งสำคัญคือ ได้สร้างควมตระหนักในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนที่จะเป็นโครงสร้าง ขับเคลื่อนสู่การพัฒนาผู้เรียนในการดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลต่อการ พัฒนาประเทศต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2

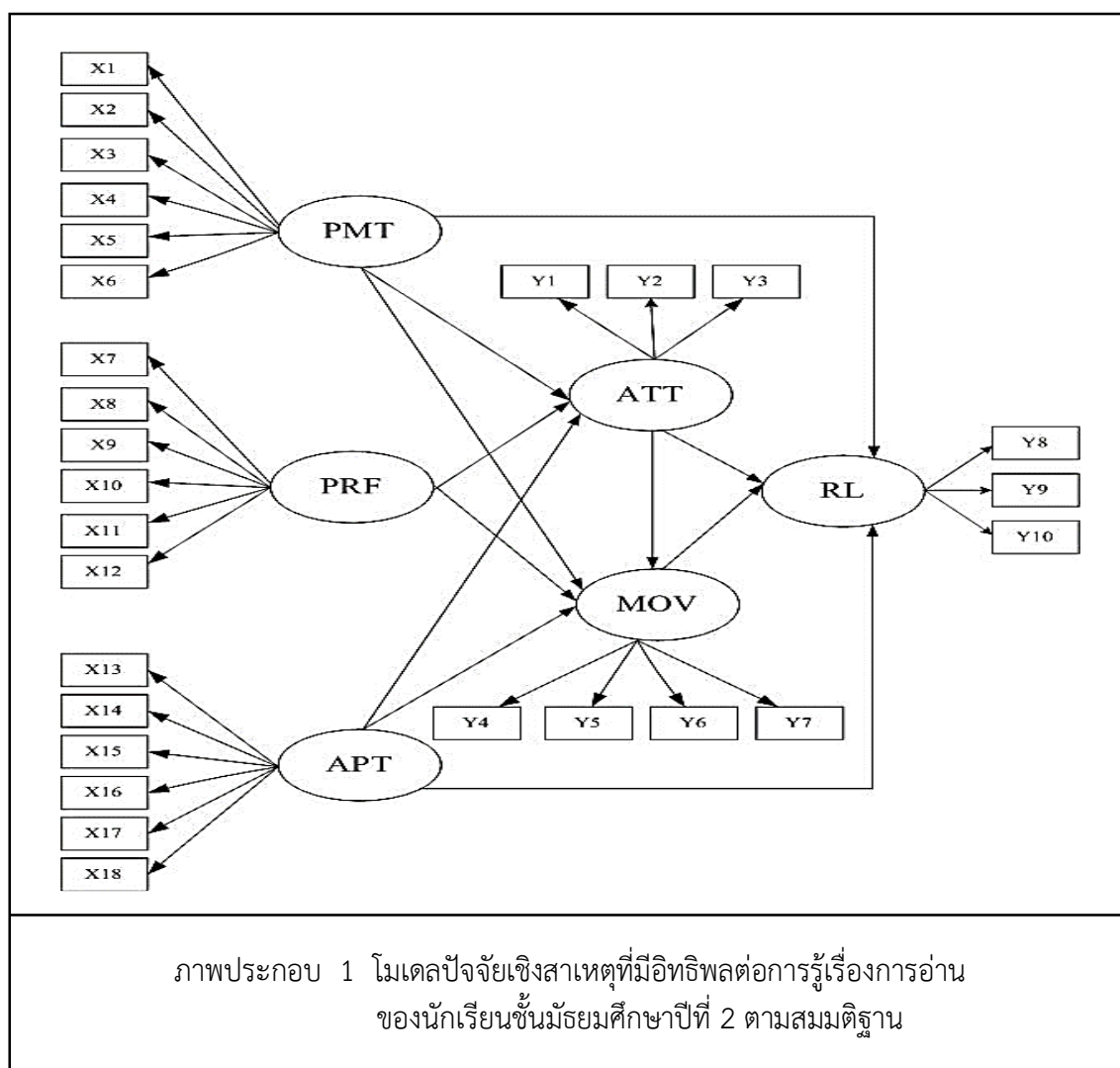
ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยคั้งนี้ ทำให้ทราบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อเป็นสารสนเทศให้แก่ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง นำผลการศึกษานี้ไปเพื่อพัฒนาการอ่านและจัดการเรียนการสอนให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
2. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้แก่ เจตคติต่อการอ่าน การส่งเสริมการสอนของครู การสนับสนุนของ ครอบครัวในการอ่านและความถนัดทางภาษา
3. โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังโมเดลตามสมมติฐาน คั้งนี้

กำหนดให้

ATT (Attitudes toward Reading) แทน ตัวแปรแฝงเจตคติต่อการอ่าน วัดได้จาก
ตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว ได้แก่

- Y1 : ความรู้ความเข้าใจ
- Y2 : ความรู้สึกและอารมณ์
- Y3 : พฤติกรรม

MOV (Achievement Motivation) แทน ตัวแปรแฝงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ วัดได้จาก
ตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัว ได้แก่

- Y4 : ความทะเยอทะยาน
- Y5 : ความกระตือรือร้น
- Y6 : ความรับผิดชอบ
- Y7 : การวางแผน

RL (Reading Literacy) แทน ตัวแปรแฝงการรู้เรื่องการอ่าน วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว ได้แก่

Y8 : การเข้าถึงและการค้นคืนสาระ

Y9 : การบูรณาการและตีความ

Y10 : การสะท้อนและประเมิน

PMT (Promote teaching) แทน ตัวแปรแฝงการส่งเสริมการสอนของครู วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 6 ตัว ได้แก่

X1 : การจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่ปลูกเร้าจิตใจและเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

X2 : การส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกคิด ฝึกทำและฝึกปรับปรุงตนเอง

X3 : การจัดกิจกรรมและสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้แสดงออกและคิดอย่าง

สร้างสรรค์

X4 : การส่งเสริมกิจกรรมแลกเปลี่ยนและเรียนรู้

X5 : การใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิดการแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้

X6 : การใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิต

PRF (Promote of reading family) แทน ตัวแปรแฝงการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 6 ตัว ได้แก่

X7 : การเล่าข่าวสารต่างๆให้ฟัง

X8 : การให้เงินไปซื้อหนังสือ

X9 : การแนะนำหนังสือให้อ่าน

X10 : การคุยกันเรื่องหนังสือ

X11 : การซื้อหนังสือให้อ่าน

X12 : การพาไปร้านหนังสือ หรือดูงานนิทรรศการหนังสือ

APT (Language Aptitude) แทน ตัวแปรแฝงความถนัดทางภาษา วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 6 ตัว ได้แก่

X13 : ศัพท์ตรงข้าม

X14 : ศัพท์คำจำกัดความ

X15 : คำที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์

X16 : การเติมคำหรือข้อความในประโยค

X17 : ความเข้าใจภาษา

X18 : ความเข้าใจภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2558 ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2558 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 1,500 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) (สมบัติ ท้ายเรือคำ. 2551 : 57)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น

2.1 ตัวแปรแฝงภายนอก ได้แก่

2.1.1 การสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน (PRF) วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้

6 ตัว ได้แก่

2.1.1.1 การเล่าข่าวสารต่าง ๆ ให้ฟัง

2.1.1.2 การให้เงินไปซื้อหนังสือ

2.1.1.3 การแนะนำหนังสือให้อ่าน

2.1.1.4 การคุยกันเรื่องหนังสือ

2.1.1.5 การซื้อหนังสือให้อ่าน

2.1.1.6 การพาไปร้านหนังสือหรือดูงานนิทรรศการหนังสือ

2.1.2 การส่งเสริมการสอนของครู (PMT) วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 6 ตัว

ได้แก่

2.1.2.1 การจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่ปลูกเร้า จูงใจ และเสริมแรง

ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

2.1.2.2 การส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกคิด ฝึกทำและฝึกปรับปรุงตนเอง

2.1.2.3 การจัดกิจกรรมและสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้แสดงออกและคิด

อย่างสร้างสรรค์

2.1.2.4 การส่งเสริมกิจกรรมแลกเปลี่ยนและเรียนรู้

2.1.2.5 การใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิดการแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้

2.1.2.6 การใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิต

2.2 ตัวแปรแฝงภายใน ได้แก่

2.2.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (MOV) วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัว ได้แก่

2.2.1.1 ความทะเยอทะยาน

2.2.1.2 ความกระตือรือร้น

2.2.1.3 ความรับผิดชอบ

2.2.1.4 การวางแผน

2.2.2 เจตคติต่อการอ่าน (ATT) วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว ได้แก่

2.2.2.1 ความรู้ความเข้าใจ

2.2.2.2 ความรู้สึกและอารมณ์

2.2.2.3 พฤติกรรม

2.2.3 ความถนัดทางภาษา (APT) วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 6 ตัว ได้แก่

2.2.3.1 ศัพท์ตรงข้าม

2.2.3.2 ศัพท์คำจำกัดความ

2.2.3.3 คำที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์

2.2.3.4 เติมคำหรือข้อความในประโยค

2.2.3.5 ความเข้าใจภาษา

2.2.3.6 ความเข้าใจภาพ

2.3 ตัวแปรแฝงภายในที่เป็นตัวแปรตาม ได้แก่

2.3.1 การรู้เรื่องการอ่าน (RL) วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่

2.3.1.1 การเข้าถึงและการค้นคืนสาระ

2.3.1.2 การบูรณาการและตีความ

2.3.1.3 การสะท้อนและประเมิน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การรู้เรื่องการอ่าน หมายถึง การที่นักเรียนมีความรู้และทักษะที่จะเข้าใจเรื่องราวและสาระของสิ่งที่ได้อ่าน ตีความหรือแปลความหมายของข้อความที่ได้อ่าน สามารถประเมิน คติวิเคราะห์ ย้อนกลับไปถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนได้ว่าต้องการส่งสารอะไรให้ผู้อ่าน เพื่อพัฒนาความรู้และศักยภาพของตน และเพื่อมีส่วนร่วมในกระบวนการของสังคม วัดได้จากแบบทดสอบการรู้เรื่อง การอ่าน มีองค์ประกอบ 3 ด้าน ดังนี้

1.1 การเข้าถึงและการค้นคืนสาระ หมายถึง ความสามารถเข้าถึงหรือพบตำแหน่งของ สาระที่ต้องการในถ้อยความ และสามารถดึงเอาสาระที่ต้องการในถ้อยความออกมาได้ครบถ้วนและ ถูกต้องสมบูรณ์

1.2 การบูรณาการและตีความ หมายถึง ความเข้าใจสาระจากความสัมพันธ์ใน ถ้อยความที่ได้อ่าน สามารถตีความ แปลความจากความสัมพันธ์ในถ้อยความ และสามารถเชื่อมโยง เนื้อหา และรูปแบบของถ้อยความโดยเชื่อมโยงสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ตามสภาพความเป็นจริงในชีวิต หรือในโลกที่เป็นอยู่

1.3 การสะท้อนและประเมิน หมายถึง ความสามารถประเมินถ้อยความ ทั้งด้าน รูปแบบและเนื้อหาอย่างมีวิจารณ์ญาณด้วยการนำความรู้ทั่วไปจากภายนอก ในสิ่งที่คุ้นเคยหรือพบ เสมอในชีวิตมาสร้างการเชื่อมโยงกับสิ่งที่ได้อ่าน สามารถแสดงความคิดเห็น ทั้งด้านรูปแบบและเนื้อหา ด้วยการทำความเข้าใจ และประยุกต์ใช้ความรู้ทั่วไปจากภายนอกมาสร้างสมมติฐาน หรือตั้งเกณฑ์แล้ว แสดงความคิดเห็นคัดลอกตาม ตั้งข้อสงสัยหรือโต้แย้งจากมุมมองของตน

2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาหรือความต้องการที่จะได้รับผลสำเร็จ ในสิ่งที่มุ่งหวังในการอ่าน แม้จะยุ่งยากลำบากก็ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามทุกวิถีทางที่จะ แก้ปัญหาเพื่อนำตนไปสู่ความสำเร็จ มุ่งมั่นที่จะทำให้ดีที่สุด เพื่อบรรลุมาตรฐานที่ตั้งไว้ การวิจัยในครั้งนี้ วัดได้จากแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 4 องค์ประกอบ คือ

2.1 ความทะเยอทะยาน หมายถึง ความต้องการทำให้สำเร็จและพยายามทำให้ ความสามารถทำให้ความสามารถของตนเองดีขึ้นกว่าเดิม

2.2 ความกระตือรือร้น หมายถึง ความมุ่งมั่น ความมานะพยายามต่อสิ่งที่ท้าทาย ความสามารถของตนโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เพื่อให้ตนเองรู้สึกพอใจว่าทำงานได้สำเร็จลุล่วง

2.3 ความรับผิดชอบต่อการเรียน หมายถึง ความขยัน ความพากเพียรพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพอใจของตนเองและต้องการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น

2.4 การวางแผน หมายถึง กระบวนการที่กำหนดไว้อย่างมีระบบ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการภายใต้เงื่อนไขและข้อมูลในการประกอบการตัดสินใจ เพื่อให้ตนประสบความสำเร็จในการอ่าน

3. เจตคติต่อการอ่าน หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่มีต่อการอ่าน ซึ่งอาจเป็นไปในทางบวกและทางลบ การวิจัยในครั้งนี้วัดได้จากแบบวัดเจตคติต่อการรู้เรื่องการอ่าน

3 องค์ประกอบ คือ

3.1 ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความคิดความเข้าใจที่มีต่อการอ่าน เข้าใจข้อความหรือสัญลักษณ์ ซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนรู้ในประสบการณ์ต่าง ๆ จากสภาพแวดล้อม

3.2 ความรู้สึกและอารมณ์ หมายถึง เป็นสภาพทางอารมณ์ต่อการอ่าน อันเป็นผลจากการเรียนรู้ในอดีต เป็นการแสดงออกซึ่งความรู้สึกอันเป็นการยอมรับ ชอบ ถูกใจ สนุก หรือปฏิเสธต่อการอ่าน

3.3 พฤติกรรม หมายถึง การแสดงพฤติกรรมหรือปฏิบัติต่อสิ่งที่ตนชอบหรือเกลียดอันเป็นการตอบสนองหรือการกระทำในทางใดทางหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากความคิด ความเชื่อความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการอ่าน

4. ความถนัดทางภาษา หมายถึง ความสามารถด้านความเข้าใจภาษาและการสื่อสารทั่ว ๆ ไป สามารถการแปลความ ตีความหมาย และขยายความจากเรื่องราว สุภาษิต คติพจน์ หรือคำพังเพยต่าง ๆ สามารถจับประเด็นหรือหาแก่นเรื่องที่ซ่อนเร้นอยู่ได้ถูกต้อง ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้วัดได้จากแบบวัดความถนัดทางภาษา 6 องค์ประกอบ คือ

4.1 ศัพท์ตรงข้าม หมายถึง คำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้ามกับคำศัพท์ที่กำหนดให้ โดยที่คำศัพท์ที่กำหนดให้อาจเป็นคำโดดหรือคำศัพท์ในข้อความ

4.2 ศัพท์คำจำกัดความหรือมีความหมายใกล้เคียง หมายถึง คำจำกัดความของคำศัพท์ที่มีความหมายตรงและครอบคลุมความหมายของคำนั้นที่ดีที่สุด

4.3 คำที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ หมายถึง คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับคำที่กำหนดให้อาจเกี่ยวข้องในหน้าที่ ประโยชน์ หรือลักษณะ

4.4 เต็มคำหรือข้อความในประโยค หมายถึง ประโยคที่เว้นช่องว่างในประโยคให้หาคำหรือข้อความเติมลงในช่องว่างแล้วให้ได้ใจความดีที่สุดในช่องว่างที่เว้นให้เติมอาจมีมากกว่า 1 แห่ง

4.5 ความเข้าใจภาษา หมายถึง การอ่านข้อความหรือบทสนทนาหรือคำกลอน สุภาษิต คำพังเพย แล้วสามารถตอบคำถามที่เกี่ยวกับข้อความหรือเรื่องราวนั้น โดยที่คำถามจะมุ่งถามให้แปลความตีความ ขยายความ วิเคราะห์เปรียบเทียบ โดยการตอบต้องใช้ความรู้จากการอ่านข้อความที่กำหนด

4.6 ความเข้าใจภาพ หมายถึง ภาพที่กำหนดให้เป็นภาพสถานการณ์จริงภาพการ์ตูน กราฟหรือตารางข้อมูล แล้วแปลความหมาย ตีความหมาย หรือขยายความจากการอ่านภาพที่กำหนด

5. การสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน หมายถึง การที่เด็กได้รับการช่วยเหลือส่งเสริมโดยผู้ปกครองหรือครอบครัว ทางด้านข่าวสารข้อมูลหรือสิ่งของที่ทำให้เด็กเกิดความสนใจ มีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้วัดได้จากแบบสอบถามการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน

6 องค์ประกอบ คือ

5.1 การเล่าข่าวสารต่าง ๆ ให้ฟัง หมายถึง การที่ผู้ปกครองนำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันหรือสิ่งที่ได้อ่านมาถ่ายทอดโดยการเล่าเรื่องราวให้เด็กฟัง

5.2 การให้เงินไปซื้อหนังสือ หมายถึง ผู้ปกครองส่งเสริมให้เด็กซื้อหนังสือเพื่อเป็นการแสวงหาความรู้โดยการให้เงินกับเด็กเพื่อซื้อหนังสือ

5.3 การแนะนำหนังสือให้อ่าน หมายถึง การที่ผู้ปกครองบอกข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับหนังสือ ชื่อหนังสือ ผู้เขียน เรื่องราวต่าง ๆ ที่น่าสนใจเกี่ยวกับหนังสือให้เด็กฟัง

5.4 การพูดคุยกันเรื่องหนังสือ หมายถึง การที่ผู้ปกครองพูดคุยประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับหนังสือเพื่อให้เด็กเกิดความสนใจ

5.5 การซื้อหนังสือให้อ่าน หมายถึง การที่ผู้ปกครองเลือกซื้อหนังสือที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับวัยและมีประโยชน์ให้เด็กอ่าน

5.6 การพาไปร้านหนังสือหรือดูงานนิทรรศการหนังสือ หมายถึง การพาเด็กไปร้านหนังสือหรือดูนิทรรศการหนังสือ เพื่อให้เด็กคุ้นเคยและเกิดแรงจูงใจในการอ่าน

6. การส่งเสริมการสอนของครู หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนได้จัดหรือดำเนินการให้สอดคล้องกับผู้เรียน ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลและความสามารถทางปัญญา วิธีการเรียนรู้โดยบูรณาการคุณธรรม ค่านิยมอันพึงประสงค์ การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง ได้พัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ ศึกษาค้นคว้า ทดลองและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตามความถนัด ตามความสนใจด้วยวิธีการ กระบวนการและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายที่เชื่อมโยงกับชีวิตทั้งในและนอกห้องเรียน การวิจัยในครั้งนี้วัดได้จากแบบสอบถามการส่งเสริมการสอนของครู

6 องค์ประกอบ คือ

6.1 การจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่ปลูกเร้า จูงใจ และเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ หมายถึง การที่ครูมีกระบวนการในการจัดสถานที่บริเวณต่าง ๆ รวมไปถึงห้องเรียนให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน เพื่อช่วยส่งเสริมให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยสร้างความสนใจใฝ่รู้ใฝ่ศึกษา ตลอดจนช่วยสร้างเสริมความมีระเบียบวินัยให้แก่ผู้เรียน

6.2 การส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกคิด ฝึกทำ และฝึกปรับปรุงตนเอง หมายถึง กระบวนการสอนที่ครูจัดให้ผู้เรียนฝึกคิดและลงมือทำ สามารถเชื่อมโยงเรื่องราวต่าง ๆ และเห็นคุณค่าในตนเอง

6.3 การจัดกิจกรรมและสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้แสดงออกและคิดอย่างสร้างสรรค์ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยวิธีการต่าง ๆ ที่หลากหลาย ที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง เกิดการพัฒนาตนเอง คิดค้นวิธีการสอนใหม่ ๆ อย่างสร้างสรรค์ที่เป็นประโยชน์ มีความเหมาะสมกับนักเรียนและเนื้อหาสาระที่สอน

6.4 การส่งเสริมกิจกรรมแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมที่ครูจัดขึ้นในการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนที่มีความสนใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งร่วมกัน ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วยความสมัครใจ เพื่อร่วมสร้างความเข้าใจหรือพัฒนาแนวปฏิบัติในเรื่องนั้น ๆ

6.5 การใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิดการแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้ หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ครูใช้เป็นเครื่องมือหรือช่องทางสำหรับทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด และสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

6.6 การใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิต หมายถึง การจัดการเรียนการสอนของครูที่ใช้แหล่งข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศและประสบการณ์ ที่สนับสนุน ส่งเสริมให้ผู้เรียนใฝ่เรียนใฝ่รู้ แสวงหาความรู้และเรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัยอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้สรุปและนำเสนอรายละเอียด ดังนี้

1. การรู้เรื่องการอ่าน
2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
3. เจตคติต่อการอ่าน
4. ความถนัดทางภาษา
5. การสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน
6. การส่งเสริมการสอนของครู
7. แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์สาเหตุหรือการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis)
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

การรู้เรื่องการอ่าน

1. ความหมายของการรู้เรื่องการอ่าน

สุนีย์ คล้ายนิล (2547 : 5) กล่าวว่า ความหมายหรือนิยามการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) หมายถึง ความรู้และทักษะที่สามารถเข้าใจสาระของสิ่งที่ได้อ่านสามารถตีความ แปลความของข้อความที่ได้อ่านและสามารถประเมิน วิเคราะห์ สะท้อนจุดมุ่งหมายของการเขียนได้ว่า ผู้เขียนต้องการจะสื่อสารหรือส่งสารใดให้แก่ผู้อ่าน ทั้งนี้เพื่อประเมินว่านักเรียนได้พัฒนาศักยภาพในการอ่าน และสามารถใช้อ่านในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ทั้งในโรงเรียน และในชีวิตจริงนอกโรงเรียนและในการใช้ชีวิตในสังคม อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่เพียงใด

โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2552 : 10) ได้กล่าวถึงนิยามการรู้เรื่องการอ่านไว้ว่า หมายถึง ความรู้และทักษะที่สามารถเข้าใจ สาระของสิ่งที่ได้อ่าน สามารถตีความหรือแปลความหมายของข้อความที่ได้อ่าน และประเมิน คติวิเคราะห์ย้อนกลับไปถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนได้ว่าต้องการจะส่งสารอะไรให้แก่ผู้อ่าน ทั้งนี้ เพื่อประเมินว่า นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพในการอ่านของตนเองและสามารถใช้อ่านให้เป็นประโยชน์ ในการเรียนรู้ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความเป็นไปของสังคมอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่เพียงใด เพราะการประเมินการรู้เรื่องการอ่านนั้นเน้น “การอ่านเพื่อการเรียนรู้” มากกว่าทักษะในการอ่านที่เกิดจากการ “การเรียนรู้เพื่อการอ่าน” และประเมินเพื่อศึกษาว่านักเรียนจะสามารถรู้เรื่องที่ได้อ่าน สามารถขยายผลและคิดย้อนวิเคราะห์ความหมายของข้อความที่ได้อ่าน เพื่อใช้ตามวัตถุประสงค์ของตน ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างกว้างขวางทั้งในโรงเรียนและในชีวิตจริงนอกโรงเรียน

น้ำทิพย์ วิภาวิน (2552 : 111) ให้ความหมายของการรู้เรื่องการอ่าน หมายถึง ความรู้และทักษะที่ทำให้เข้าใจเรื่องราวและสาระจากสิ่งที่ได้อ่าน สามารถตีความหรือแปลความหมายของข้อความที่อ่าน และคิดวิเคราะห์ย้อนกลับไปถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนได้ว่าต้องการส่งสารอะไรให้กับผู้อ่าน เพื่อประเมินว่าผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพในการอ่านและสามารถใช้ในการอ่านให้เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความเป็นไปของสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ

เพชรดาว นิลสว่าง (2554 : 9) ให้ความหมายของการรู้เรื่องการอ่าน หมายถึง ความรู้และทักษะที่สามารถเข้าใจสาระหรือจับใจความสำคัญของสิ่งที่ได้อ่าน สามารถตีความ แปลความหมายของข้อความที่ได้อ่าน และสามารถประเมินวิเคราะห์ สะท้อนจุดมุ่งหมายของการเขียนได้ว่าผู้เขียนต้องการจะสื่อสารหรือส่งสารใดให้แก่ผู้อ่าน ทั้งนี้เพื่อประเมินว่าผู้อ่านมีศักยภาพในการอ่านและสามารถใช้ในการอ่านในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ทั้งในโรงเรียนและในชีวิตจริง นอกโรงเรียน และในการใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุป การรู้เรื่องการอ่าน หมายถึง ความรู้และทักษะที่สามารถเข้าใจสาระของสิ่งที่ได้อ่าน สามารถตีความ แปลความของข้อความที่ได้อ่าน และสามารถประเมินวิเคราะห์และสะท้อนจุดมุ่งหมายของการเขียนได้ว่าผู้เขียนต้องการจะสื่อสารหรือส่งสารใดให้แก่ผู้อ่าน และสามารถใช้การอ่านในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ ทั้งในโรงเรียนและในชีวิตจริง นอกโรงเรียน และในการใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่เพียงใด จึงมีความหมายกว้างกว่า การอ่านออกและอ่านรู้เรื่องในสิ่งที่อ่านตามตัวอักษรเท่านั้น แต่การอ่านยังได้รวมถึงความเข้าใจเรื่องราวสาระของเนื้อความ สามารถคิดพิจารณาถึงจุดมุ่งหมายของการเขียน สามารถนำสาระจากข้อเขียนไปใช้ในจุดมุ่งหมายของตน และทำให้สามารถมีส่วนร่วมในสังคมสมัยใหม่ที่มีความยุ่งยาก ซับซ้อนขึ้นด้วยการสื่อสารจากข้อเขียน

2. เกณฑ์การจำแนกระดับความรู้และทักษะการรู้เรื่องการอ่าน

สุนีย์ คล้ายนิล (2547 : 11) ได้กล่าวถึง การแบ่งระดับการรู้เรื่องการอ่านออกเป็น 6 ระดับ รายละเอียดดังนี้

การอ่านระดับ 6 เป็นทักษะการอ่านระดับสูงสุด ผู้อ่านต้องมีการอ้างอิงหลายขั้นตอน การเปรียบเทียบความคล้ายหรือความแตกต่างให้ถูกต้องพร้อมรายละเอียดครบถ้วน ด้านการตีความต้องแสดงว่าเข้าใจถ้อยความหลายถ้อยความที่ดึงเอาสาระมาบูรณาการหรืออ้างอิง ภารกิจที่ให้อ่านอาจต้องการให้อ่านสิ่งที่ไม่คุ้นเคยและมีสาระเด่นหลายอย่างที่ต้องเลือกมาสรุปหรือตีความ ภารกิจ การสะท้อนและประเมิน ต้องการให้สร้างสมมติฐานหรือประเมินอย่างมีวิจารณญาณในถ้อยความที่ซับซ้อนและไม่คุ้นเคย ให้ใช้เกณฑ์หรือมุมมองต่าง ๆ และดึงความเข้าใจที่ยาก ๆ นอกเหนือจากถ้อยความที่ให้อ่านมาใช้ ด้านการเข้าถึงและค้นคืนสาระ ให้รวมถึงการมองเห็นสาระในรายละเอียดแม้จะเป็นข้อความที่ไม่เด่นหรือไม่สะดุดตาก็ตาม

การอ่านระดับ 5 ภารกิจในระดับนี้ ด้านการค้นคืนสาระ ต้องการให้ผู้อ่านบอกสาระอยู่ตรงที่ไหนในถ้อยความ และจัดรวบรวมสาระขึ้นเล็กน้อยที่ซ่อนอยู่มารวมเพื่อให้ได้เนื้อหาที่ต้องการ อ้างอิงได้ว่าสาระส่วนไหนในถ้อยความที่ใช้ได้ สอดคล้องหรือสนับสนุน ภารกิจด้านการสะท้อน ต้องการให้ประเมินอย่างวิจิววิเคราะห์หรือตั้งข้อสงสัยหรือสมมติฐาน โดยดึงเอาความรู้พิเศษเฉพาะเรื่องมาใช้ ด้านการตีความ ต้องการความเข้าใจที่ถูกต้องและมีรายละเอียดพร้อมของถ้อยความที่ไม่

คุ้นเคยโดยรวมทุกด้าน การอ่านระดับนี้มักเกี่ยวข้องกับแนวคิดที่มักไม่ตรงหรือไม่ใกล้เคียงกับสิ่งที่คาดหวัง

การอ่านระดับ 4 ภารกิจระดับนี้เกี่ยวข้องกับการค้นคืนสาระจากเนื้อเรื่องที่ยาก บอกตำแหน่งของสาระต่าง ๆ ในถ้อยความ ในบางภารกิจต้องการให้ตีความภาษาที่มีความหมายใกล้เคียงกันในถ้อยความ ซึ่งต้องอาศัยความหมายรวมของถ้อยความทั้งหมดเป็นหลัก บางภารกิจก็ให้ทำความเข้าใจและประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย การสะท้อนในระดับนี้ผู้อ่านต้องใช้ความรู้ทั่วไปมาใช้ในการสร้างสมมติฐานหรือประเมินถ้อยความอย่างมีวิจารณญาณ ผู้อ่านต้องแสดงว่าเข้าใจได้ถูกต้องในถ้อยความที่ยาวและซับซ้อนและเนื้อหาที่ไม่คุ้นเคย

การอ่านระดับ 3 ผู้อ่านบอกตำแหน่งหรือบอกถึงความสัมพันธ์ของสาระหลาย ๆ อย่าง ในถ้อยความ ด้านการตีความ ต้องการให้ผู้อ่านบูรณาการหลาย ๆ ส่วนของถ้อยความ เพื่อดึงเอาแนวคิดหลัก เพื่อเข้าใจความสัมพันธ์ของคำหรือวลี ผู้อ่านต้องใช้ความรู้และทักษะหลายอย่างเพื่อเปรียบเทียบความเหมือนหรือบอกความแตกต่างหรือจัดกลุ่มตามเกณฑ์ต่าง ๆ บางครั้งสาระที่ต้องการให้หาอาจจะไม่ได้อยู่ตรงส่วนที่เด่นของบทความ หากแต่ถูกบดบังด้วยสาระอื่น ๆ มากมาย เป็นต้นว่า แนวคิดที่ตรงกันข้ามกับสิ่งที่คาดหวังหรือสิ่งที่ข้อความชี้โดยนัย หรือคำที่ใช้เป็นเชิงนิเสธ การสะท้อนที่ระดับนี้ต้องการให้เชื่อมโยง เปรียบเทียบ และอธิบายหรือให้ประเมินลักษณะใดลักษณะหนึ่งของถ้อยความ ภารกิจการสะท้อนต้องการให้ผู้อ่านแสดงว่าเข้าใจสาระอย่างละเอียดโดยนำมาเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับสิ่งที่คุ้นเคยหรือพบเสมอในชีวิตประจำวัน

การอ่านระดับ 2 ผู้อ่านต้องสามารถดึงสาระหนึ่งหรือสองอย่างที่ต้องการใช้การอ้างอิงหรือต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดหลายเงื่อนไข ต้องการให้เข้าใจแนวคิดใหญ่ของเนื้อหา เข้าใจความสัมพันธ์ความหมายของส่วนที่กำหนดไว้ในเนื้อเรื่องโดยที่ความหมายนั้น ๆ ไม่แสดงไว้อย่างเด่นชัด แต่ผู้อ่านต้องใช้การอ้างอิงบ้างในระดับที่ไม่สูงนัก ภารกิจอาจเกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบ การบอกความแตกต่างของลักษณะเพียงอย่างเดียว การสะท้อนต้องการให้เปรียบเทียบหรือนำความรู้ทั่วไปจากภายนอกมาสร้างการเชื่อมโยงกับสิ่งที่ได้อ่านในเรื่อง

การอ่านระดับ 1a ต้องการให้ระบุสาระหนึ่งอย่างหรือมากกว่าหนึ่งอย่าง ซึ่งเป็นสาระที่เด่นชัดอยู่ในเรื่องให้เข้าใจในแนวของเรื่องและผู้เขียนได้แสดงไว้ในเรื่องที่คุ้นเคยหรือเชื่อมโยงสาระในเรื่องเข้ากับความรู้ง่าย ๆ ทั่วไปในชีวิตจริง ซึ่งโดยทั่วไปในระดับนี้สาระที่ต้องการให้ทำภารกิจมักเป็นสาระที่ง่ายและเด่นชัดอยู่ในเนื้อเรื่อง ไม่มีข้อความอื่นบดบังหรือมีก็น้อยมาก

การอ่านระดับ 1b การอ่านระดับต่ำที่สุด ต้องการให้ผู้อ่านบอกจุดของสาระเพียงอย่างเดียวที่ปรากฏชัดเจนในเนื้อเรื่องที่สั้น ๆ และมีประโยคที่ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน และเป็นสิ่งที่คุ้นเคยทั้งในบริบทและรูปแบบของถ้อยความ อีกทั้งถ้อยความยังมีส่วนที่ช่วยให้เข้าใจง่ายขึ้น เช่น มีการบอกเล่าข้อความแต่วิธีการบอกอาจต่างออกไป มีรูปหรือสัญลักษณ์ที่คุ้นเคยประกอบ มีข้อความที่บดบังหรือที่ทำให้เข้าใจไขว้เขววน้อยที่สุด การตีความ ก็มีเพียงแต่การเชื่อมโยงสาระจากจุดหนึ่งเข้ากับอีกจุดหนึ่งที่อยู่ติดกันในเรื่อง

สรุปได้ว่า เกณฑ์การจำแนกระดับความรู้และทักษะการรู้เรื่องการอ่านนั้นมีทั้งหมด 6 ระดับ คือ ระดับสูงสุดคือระดับ 6 เป็นทักษะการอ่านระดับสูงสุด ผู้อ่านต้องมีการอ้างอิงหลายขั้นตอน การเปรียบเทียบความคล้ายหรือความแตกต่างให้ถูกต้องพร้อมรายละเอียดครบถ้วน ระดับ 5 ต้องการให้ผู้อ่านบอกกว่าสาระอยู่ตรงที่ไหนในถ้อยความ และจัดรวบรวบสาระย่อยที่ซ่อนอยู่มารวม

เพื่อให้ได้เนื้อหาที่ต้องการ ระดับ 4 เกี่ยวข้องกับการค้นคืนสาระจากเนื้อเรื่องที่ยาก บอกตำแหน่งของสาระต่าง ๆ ในถ้อยความ ระดับ 3 บอกตำแหน่งหรือบอกถึงความสัมพันธ์ของสาระในถ้อยความด้านการตีความ ต้องการให้ผู้อ่านบูรณาการหลาย ๆ ส่วนของถ้อยความเพื่อดึงเอาแนวคิดหลัก ระดับ 2 ผู้อ่านต้องสามารถดึงสาระหนึ่งหรือสองอย่าง ที่อาจต้องใช้การอ้างอิงหรือต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดหลายเงื่อนไข ต้องการให้เข้าใจแนวคิดหลักของเนื้อหา เข้าใจความสัมพันธ์ ระดับ 1a ต้องการให้ระบุสาระหนึ่งอย่างหรือมากกว่าหนึ่งอย่าง ซึ่งเป็นสาระที่เด่นชัดอยู่ในเรื่อง ให้เข้าใจในแนวของเรื่องที่ผู้เขียนได้แสดงไว้ในเรื่องที่คุ้นเคย และระดับ 1b การอ่านระดับต่ำที่สุด ต้องการให้ผู้อ่านบอกจุดของสาระเพียงอย่างเดียวที่ปรากฏชัดเจนในเนื้อเรื่องที่สั้น ๆ และมีประโยชน์ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน

3. องค์ประกอบของความรู้และทักษะการรู้เรื่องการอ่าน

โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2557 : 97) กล่าวถึงการให้ความสำคัญกับการอ่านเพื่อการเรียนรู้มากกว่าการเรียนรู้เพื่อการอ่าน นักเรียนจึงไม่ถูกประเมินการอ่านธรรมดา เช่น อ่านออกและอ่านคล่อง แบ่งวรรคตอนได้ถูกต้องหรือออกเสียงควบกล้ำได้ เพราะถือว่านักเรียนอายุ 15 ปี จะต้องมีทักษะเหล่านั้นแล้วเป็นอย่างดี จึงมีการประเมินทักษะการรู้เรื่องการอ่านครอบคลุมภารกิจในการอ่านอยู่บนองค์ประกอบพื้นฐานสามประการด้วยกัน ได้แก่ 1. สถานการณ์ ซึ่งเป็นบริบทหรือจุดประสงค์ของการอ่านที่เกิดขึ้น 2. ถ้อยความหรือเนื้อความ ซึ่งหมายถึงสิ่งที่เขียนหรือเรียบเรียงให้อ่านให้ครอบคลุมความยากง่ายของสื่อหรือวัสดุที่อ่าน 3. กลยุทธ์การอ่าน ซึ่งเป็นกลยุทธ์เชิงความคิดที่เป็นตัวกำหนดว่าผู้อ่านจะต้องอ่านในลักษณะใด PISA ให้ความสำคัญและต้องการประเมินในการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์นั้นคาดหวังให้นักเรียนแสดงความสามารถในกระบวนการต่อไปนี้

1) การเข้าถึงและค้นคืนสาระ (Access and retrieve) คือ การอ่านเพื่อค้นคืนสาระข้อมูลต่าง ๆ เช่น ต้องการทราบราคาล้างของ หมายเลขโทรศัพท์ วันเวลาของการแสดงหรือกิจกรรมต่าง ๆ ราคาหุ้น หรือราคาทองคำในตลาด หรือต้องการทราบข้อเท็จจริง เมื่อมีผู้กล่าวอ้างหรือชวนเชื่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นต้น ในสถานการณ์เช่นนี้ผู้อ่านต้องการสาระหรือข้อมูลเดี่ยวส่วนผู้อ่านจึงต้องใช้วิธีมองหาเฉพาะสาระหรือข้อมูลที่ต้องการโดยมองข้ามสาระอื่น ๆ ไป เช่น การมองหาประโยคหนึ่งหรือสองประโยคเท่านั้นที่บอกถึงสาระที่ต้องการ ซึ่งในการค้นคืนสาระนักเรียนก็จะต้องมองหาความคล้ายคลึงกันหรือจับคู่กันระหว่างสาระที่บอกให้ในคำถามกับคำที่เหมือนกันหรือที่มีความหมายเหมือนกันในถ้อยความที่ให้อ่านแล้วใช้เพื่อตอบคำถาม การค้นคืนสาระจะขึ้นอยู่กับถ้อยความที่อ่านเท่านั้นและจะมีสาระหรือเนื้อความที่ชัดเจนอยู่ในนั้น

กลยุทธ์ที่เป็นประโยชน์ในการค้นคืนสาระ ได้แก่ นักเรียนจะต้องมองหาให้ได้ว่าคำถามถามอะไร เช่น ถามตัวละคร ถามเวลา สถานที่ แล้วจึงมองหาเนื้อหาสาระที่เข้าคู่กับคำถาม ซึ่งอาจจะปรากฏอยู่ในรูปของตัวหนังสือที่ชัดเจนหรือในคำที่มีความหมายอย่างเดียวกัน การค้นคืนสาระบางครั้งก็จะมีคามกำกวมเป็นสองนัยอยู่บ้าง ตัวอย่างเช่น นักเรียนอาจถูกบอกให้เลือกสาระเนื้อความที่เด่นชัด เช่น เวลาหรือสถานที่ที่บอกไว้ในถ้อยความหรือในตารางหรือในระดับที่ยากขึ้น การตอบคำถามภารกิจนี้นักเรียนอาจต้องมองหาสาระที่มีความหมายทำนองเดียวกัน หรือคล้ายกัน บางครั้งจึงต้องอาศัยทักษะในการจำแนกแยกแยะหรือทักษะในการบอกความแตกต่างของสาระที่มีความใกล้เคียงกัน ระดับของภารกิจที่ยากขึ้นก็จะเป็นตัวกำหนดระดับสมรรถนะของการอ่านด้วย

2) การบูรณาการและตีความ (Integrate and interpret) คือ ต้องการให้ผู้อ่านขยายความคิดจากการอ่านเฉพาะหน้า พัฒนาไปสู่การเข้าใจสิ่งที่ได้อ่านให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งต้องใช้ทักษะที่เรียกว่าความเข้าใจอย่างมีตรรกะ (Logical understanding) นั่นคือ ผู้อ่านต้องดำเนินการจัดระเบียบของสาระเนื้อหาในถ้อยความ โดยต้องเข้าใจว่าตัวเชื่อมโยงเนื้อหาคืออะไร แม้ว่าตัวเชื่อมนั้นจะไม่ปรากฏอย่างชัดเจนก็ตาม บางครั้งผู้อ่านต้องทำสองประโยคให้เป็นประโยคเดียวกัน โดยเลือกตัวเชื่อมที่อยู่ในนั้นอาจใช้คำที่บอกความหมายของลำดับ เช่น ใช้คำว่าประการแรกประการหลัง เป็นต้น ในระดับที่ยากขึ้นผู้อ่านอาจต้องบอกลำดับความสัมพันธ์โดยใช้ความเป็นเหตุเป็นผล เช่น อะไรเป็นเหตุของอะไรหรือเป็นผลมาจากอะไร ตัวอย่างของภารกิจนี้ ได้แก่ การบอกสาระที่เหมือนกันหรือขัดแย้งกัน แตกต่างกัน การบอกความเหมือนกันหรือขัดแย้งกันนักเรียนต้องใช้สาระหรือข้อมูลมากกว่าสองอย่างขึ้นไปจากถ้อยความที่อ่านหรือการอ้างอิงไปถึงอีกสิ่งหนึ่ง นักเรียนต้องอ้างอิงถึงความตั้งใจของผู้เขียนต้องระบุหรือทำรายการประจักษ์พยานที่ใช้ในการอ้างอิงนั้น

3) การสะท้อนและประเมิน (Reflect and evaluate) คือ การอ่านประกอบด้วยสองส่วน ได้แก่ การสะท้อนและประเมินเนื้อหาสาระ และการสะท้อนและประเมินโครงสร้าง การสะท้อนและประเมินเนื้อหาสาระผู้อ่านต้องสามารถใช้ความรู้จากภายนอกมาเชื่อมโยงกับสาระในถ้อยความที่อ่านเฉพาะหน้า ผู้อ่านต้องรู้จักประเมินสาระที่กล่าวอ้างในถ้อยความนั้นโดยเทียบกับความรู้ในโลกของความเป็นจริงที่ตนเองมีอยู่ บางครั้งคำถามจะให้เห็นความคิดเห็นของตนเองต่อสิ่งที่ได้อ่าน ในการนี้ผู้อ่านต้องสร้างความเข้าใจก่อนว่าข้อความนั้นบอกอะไรและมีความตั้งใจอย่างไร แล้วนำมาเทียบกับความรู้หรือความเชื่อของตนบนพื้นฐานของสาระหรือข้อมูลที่รู้หรือเชื่อมาก่อน หรือเทียบกับข้อความที่ปรากฏที่อื่น ผู้อ่านต้องแสดงหลักฐานหรือเหตุผลสนับสนุนโดยเทียบความแตกต่างของสาระในถ้อยความนั้นกับแหล่งอื่น ใช้ทั้งความรู้ทั่วไปและความรู้เฉพาะเรื่องมาประกอบ ตลอดจนใช้ความเป็นเหตุเป็นผลประกอบความคิดเห็นที่สะท้อนออกมา การสะท้อนและประเมินโครงสร้าง ต้องการให้ผู้อ่านไม่ยึดติดกับสาระที่อ่าน แล้วพิจารณาอย่างตรงไปตรงมา และพิจารณาถึงคุณภาพและความเหมาะสมของการเขียน สิ่งที่เข้ามามีบทบาทสำคัญที่ต้องใช้ ได้แก่ ความรู้ในโครงสร้างของถ้อยความ ศิลปะของการเล่าเรื่องและลำดับการบันทึกเรื่องราว เพราะสิ่งเหล่านี้คือศิลปะการเขียนของผู้เขียน และจะทำให้ผู้อ่านสามารถประเมินชิ้นงานลักษณะนี้ได้ การประเมินความสำเร็จของการเขียนไม่เพียงแต่ต้องการความรู้แม่นยำอย่างเดียว หากยังต้องการความเข้าใจถึงความละเอียดละไมของภาษา เช่น เข้าใจว่าต้องเลือกใช้คำศัพท์คำใดจึงจะสามารถมองเห็นภาพหรือตีความได้ดี ตัวอย่างการประเมินตามเกณฑ์นี้ ได้แก่ การบอกจุดประสงค์ของการเขียนถึงการใช้อย่าง การบอกลักษณะเด่นที่ผู้เขียนใช้เขียนเพื่อนำไปสู่เป้าหมายหรืออาจให้นักเรียนบอกเป้าหมายของผู้เขียนหรือบอกถึงความรู้สึกของผู้เขียนที่เขียนถ้อยความนั้นขึ้น

จากกรอบการประเมินองค์ประกอบความรู้และทักษะการรู้เรื่องการอ่าน มีทั้งหมด 3 องค์ประกอบ คือ ด้านการค้นสาระหรือการอ่านจับใจความ ด้านการอ่านตีความ และการสะท้อนและประเมินหรือการอ่านเชิงวิเคราะห์ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การอ่านจับใจความ

1.1 ความหมายของการอ่านจับใจความ

แววมยุรา เหมือนนิล (2541 : 11-18) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการอ่านจับใจความไว้ว่า หมายถึง การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องหรือของหนังสือแต่ละเล่มว่าคืออะไร

ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่มีใจความ และส่วนที่ขยายใจความสำคัญหรือส่วนประกอบให้เรื่องชัดเจนยิ่งขึ้น

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544 : 83) ได้ให้ความหมายการอ่านจับใจความไว้ว่าเป็นความชำนาญหรือเชี่ยวชาญในการอ่านที่ผู้อ่านสามารถจับใจความเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องจะต้องมีการฝึกฝนทำความเข้าใจกับสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนกำหนดขึ้น ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจความหมายแล้วใช้ความคิดเห็นของตนช่วยตัดสินใจเลือกใจความสำคัญ

กรมวิชาการ (2551 : 188) ได้ให้ความหมายการอ่านจับใจความไว้ว่าเป็นการอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องหรือของหนังสือแต่ละเล่มที่เป็นส่วนใจความสำคัญและส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่อง ใจความสำคัญของเรื่อง คือ ข้อความที่มีสาระคลุมข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้านั้นหรือเรื่องนั้นทั้งหมด ข้อความอื่น ๆ เป็นเพียงส่วนขยายใจความสำคัญเท่านั้น ข้อความหนึ่งหรือตอนหนึ่งจะมีใจความสำคัญที่สุดเพียงหนึ่งเดียว นอกนั้นเป็นใจความรองคำว่าใจความสำคัญนี้ผู้รู้ได้เรียกไว้เป็นหลายอย่าง เช่น ข้อคิดสำคัญของเรื่อง แก่นของเรื่องหรือความคิดหลักของเรื่อง

จากการให้ความหมายของการอ่านจับใจความ สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความหมายถึง กระบวนการอ่านที่ผู้อ่านสามารถค้นหาสาระและเข้าใจในเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่านได้ จับใจความหลักและจับใจความรองของเรื่องได้ รวมทั้งเข้าใจจุดมุ่งหมายและเนื้อเรื่องที่อ่าน

1.2 แนวการอ่านจับใจความ

กรมวิชาการ (2551 : 189-190) การอ่านจับใจความให้บรรลุจุดประสงค์มีแนวทางดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน เช่น อ่านเพื่อหาความรู้ เพื่อความเพลิดเพลิน หรือเพื่อบอกเจตนาของผู้เขียน เพราะจะเป็นแนวทางให้กำหนดการอ่านได้อย่างเหมาะสมและจับใจความหรือคำตอบได้รวดเร็วยิ่งขึ้น
2. สืบสวนส่วนประกอบของหนังสืออย่างคร่าว ๆ เช่น ชื่อเรื่อง คำนำ สารบัญ คำชี้แจงการใช้หนังสือ ภาคผนวก ฯลฯ เพราะส่วนประกอบของหนังสือจะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องหรือหนังสือที่อ่านได้กว้างขวางและรวดเร็ว
3. ทำความเข้าใจลักษณะของหนังสือว่าเป็นหนังสือประเภทใด เช่น สารคดี ตำราบทความ ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้มีแนวทางในการอ่านจับใจความสำคัญได้ง่ายขึ้น
4. ใช้ความสามารถทางภาษาในด้านการแปลความหมายของคำ ประโยค และข้อความต่าง ๆ อย่างถูกต้องรวดเร็ว
5. ใช้ประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาประกอบจะทำให้เข้าใจและจับใจความที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็วยิ่งขึ้น

1.3 ขั้นตอนการอ่านจับใจความ

1. อ่านผ่าน ๆ โดยตลอด เพื่อให้รู้ว่าเรื่องที่อ่านว่าด้วยเรื่องอะไร จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียดเพื่อทำความเข้าใจอย่างชัดเจน ไม่ควรหยุดอ่านระหว่างเรื่องเพราะจะทำให้ความเข้าใจไม่ติดต่อกัน
3. อ่านซ้ำตอนที่ไม่เข้าใจ และตรวจสอบความเข้าใจบางตอนให้แน่นอนถูกต้อง

4. เรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องด้วยตนเอง

1.4 ทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544 : 97) ได้กล่าวถึงทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความที่ควรนำมาใช้ประโยชน์เพื่อเตรียมการสอน ดังนี้

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Thorndike ซึ่งเน้นทางด้านสติปัญญา

โดยกล่าวว่า ผู้ที่มีสติปัญญาจะสามารถรับรู้และอ่านจับใจความได้ในเวลาอันรวดเร็ว ตรงกันข้ามกับผู้ที่มีสติปัญญาไม่ดีจะใช้เวลาในการอ่านเพิ่มขึ้น ดังนั้นการให้นักเรียนได้รับการฝึกบ่อย ๆ ก็เป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านจับใจความ

2. ทฤษฎีการให้สิ่งเร้าและการตอบสนอง เน้นการกระทำซ้ำ ๆ จนตอบสนองโดยอัตโนมัติ

ดังนั้นการจัดหาเรื่องที่ตรงกับความสนใจก็จะเป็นสิ่งเร้าที่ต้องการจะอ่านผลที่ได้คือการตอบสนองที่ดี

3. ทฤษฎีของ Gestalt เน้นความสำคัญของการจัดเตรียม คือ กฎของการรับรู้ที่ประยุกต์เข้ามาสู่การสอนอ่าน ซึ่งมีกฎ 3 ข้อ คือ

3.1 กฎของความคล้ายกัน เป็นการจัดสิ่งทีคล้ายกันไว้ด้วยกัน เช่น คำที่คล้ายกันโครงสร้างของประโยค เนื้อเรื่อง รวมทั้งสิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน หากจัดไว้เป็นหมวดหมู่ก็จะช่วยให้เกิดการรับรู้ได้เร็วขึ้น

3.2 กฎของความชอบ เป็นหลักสำคัญในการสอนอ่านจับใจความ หากนักเรียนได้อ่านในสิ่งที่ตนชอบก็จะช่วยให้กิจกรรมการเรียนการสอนอ่านมีความหมายที่ตัวนักเรียน

3.3 กฎของการต่อเนื่อง เป็นการพิจารณาโครงสร้างของการสอนอ่านให้มีลักษณะต่อเนื่องกัน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการพัฒนาการอ่านเป็นไปโดยไม่หยุดชะงัก

1.5 ลักษณะของการอ่านที่มีประสิทธิภาพ

ลักษณะของการอ่านที่มีประสิทธิภาพของเด็กเกี่ยวข้องกับลำดับขั้นของการพัฒนาการทางร่างกายและทางสมอง หากร่างกายและสมองเติบโตไปตามลำดับขั้นและเด็กได้รับการส่งเสริมการอ่านจากที่บ้านจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเป็นไปตามวัย เรียกว่ามีประสิทธิภาพในการอ่าน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-3) ลักษณะของการอ่านที่มีประสิทธิภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 3 คือ

1. สามารถอ่านอย่างมีประสิทธิภาพและอ่านได้เร็วขึ้น เข้าใจวงคำศัพท์ กว้างขึ้นเข้าใจสำนวนและโวหาร การบรรยาย การพรรณนา เทศนา อุปมา และสาธก สามารถใช้บริบทการอ่านทำความเข้าใจข้อความที่อ่านใช้แหล่งความรู้พัฒนาประสบการณ์และความรู้ได้ กว้างขวางขึ้น

2. สามารถแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน ประเมินค่าทั้งข้อดี และข้อด้อยอย่างมีเหตุผล โดยใช้แผนภาพความคิดวิเคราะห์อย่างหลากหลาย พัฒนาการอ่านสามารถเล่าเรื่อง ย่อเรื่อง ถ่ายทอดความรู้ ความคิดจากการอ่านไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตและใช้การอ่านในการตรวจสอบความรู้

3. สามารถอ่านในใจและอ่านออกเสียงตามลักษณะคำประพันธ์ที่หลากหลาย และวิเคราะห์คุณค่าด้านภาษา เนื้อหา และสังคม จำบทประพันธ์ที่มีคุณค่านำไปใช้อ้างอิง เลือกอ่าน

หนังสือและสื่อสารสนเทศ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์อย่างกว้างขวางเพื่อพัฒนาตนด้าน ความรู้และการทำงาน มีมารยาทในการอ่านและมีนิสัยรักการอ่าน

1.6 ทักษะพื้นฐานของการอ่านจับใจความ

การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน เป็นการทำงานประสานกันระหว่างการมองเห็นการได้ยิน และการแปลความของสมอง ดังนั้น ทักษะการอ่านขั้นพื้นฐานจึงเกี่ยวข้องกับ ลำดับขั้นของการคิด นักจิตวิทยาการอ่านได้นำหลักของ Bloom มาประยุกต์ใช้ในการกำหนด จุดประสงค์ของการอ่านมี 6 ชั้น คือ จำ เข้าใจ นำไปใช้ วิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า ผู้ที่มีทักษะการอ่านทั้ง 6 ชั้นนี้ จึงจะถือว่าเป็นผู้บรรลุเป้าหมายของการอ่าน

ชั้นที่ 1 จำ เป็นขั้นแรกของการอ่านที่สมองต้องจำเรื่องราวให้ได้ จำความหมายของคำจำกัดความของคำยาก จำชื่อตัวละครและเหตุการณ์สำคัญ การที่ครูจะรู้ว่า นักเรียนมีความจำเรื่องที่อ่านได้มากหรือน้อยก็ใช้วิธีตั้งคำถามให้นักเรียนตอบคำถามการให้คำจำกัด ความ การบอกความหมายหรืออาจให้สะกดคำที่ได้อ่านจากเรื่องที่กำหนดให้

ชั้นที่ 2 เข้าใจ เป็นขั้นที่ผู้อ่านสามารถเล่าเรื่องที่อ่านด้วยคำพูดของตัวเอง ได้เข้าใจความคิด ถ้อยคำ ประโยคและข้อความที่ให้คิดสอนใจ สรุปเรื่องเป็นข้อคิดโดยใช้คำพูดของ ตน ดังนั้นการที่ครูจะประเมินว่า นักเรียนมีความเข้าใจมากหรือน้อย ควรตั้งเป็นคำถามด้วยการเล่า เรื่อง สรุปเรื่องและเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง

ชั้นที่ 3 นำไปใช้ เป็นขั้นที่ผู้อ่านควรมีการฝึกนำถ้อยคำ ประโยคและ เหตุการณ์ที่ได้จากการอ่านไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นใหม่หรือนำไปใช้แก้ปัญหาในวิชา อื่น ๆ ดังนั้น คำถามที่ใช้จึงมักจะกำหนดเป็นสถานการณ์ให้ผู้อ่านพิจารณาในการนำความรู้มาใช้ ประโยชน์

ชั้นที่ 4 วิเคราะห์ เป็นขั้นที่ให้ผู้อ่านแยกองค์ประกอบย่อยของแนวคิด ที่ได้จากการอ่าน การรู้จักแยกความหมายของคำที่มีความหมายหลายอย่าง สามารถบอกได้ว่า องค์ประกอบใดมีความสัมพันธ์กันหรือไม่เกี่ยวข้องกันเลย

ชั้นที่ 5 สังเคราะห์ เป็นขั้นที่ผู้อ่านรู้จักสรุปแนวคิดของเรื่องค้นหา ลักษณะโครงเรื่องที่คล้ายคลึงกับเรื่องที่เคยอ่าน สุภาพิตหรือคำพังเพยที่มีความหมายเปรียบเทียบแล้ว ใกล้เคียงกันอีกทั้งยังสามารถสรุปแนวคิดที่เหมือนกันและแตกต่างกันได้ด้วย

ชั้นที่ 6 ประเมินค่า เป็นขั้นสูงสุดของการคิดที่ผู้อ่านรู้จักตัดสินเรื่องที่ อ่านว่าอะไร คือส่วนที่เป็นจริงและอะไรคือส่วนที่เป็นเท็จ พิจารณาและค้นหาคุณค่าที่ปรากฏในเรื่อง ได้แก่ความรัก ความกตัญญู ความซื่อสัตย์และความซื่อสัตย์ เพื่อฝึกให้ผู้อ่านรู้จักสังเกตการณ์ ใช้ถ้อย การบรรยายที่ทำให้เกิดภาพพจน์ ตลอดจนความประทับใจอื่น ๆ ที่ได้จากการอ่าน

2. การอ่านตีความ

2.1 ความหมายและความสำคัญของการตีความ

พิทยา ลิ้มมณี (2547 : 4-6) ให้ความหมายของการอ่านตีความไว้ดังนี้ การอ่านตีความเป็นศิลปะการอ่านขั้นสูงที่แสดงถึงความสามารถของผู้อ่านในการเข้าใจเนื้อหาสาระ เจตนาและน้ำเสียงของผู้เขียนที่ปรากฏในงานเขียน ทั้งยังสามารถแสดงความคิดเห็นสืบเนื่องเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่านนั้นอย่างคมคายลึกซึ้ง

การอ่านตีความ หมายถึง การเก็บความเดิมมาบันทึกใหม่ เรียบเรียงใหม่ หรือร้อยกรองใหม่ เป็นการมองเรื่องราวเดิมในแง่ใหม่ ค้นหาและเปรียบเทียบทั้งความสำคัญและความสัมพันธ์ของส่วนย่อยจนสามารถย่อยเรื่องต่าง ๆ เป็นข้อสรุปได้

การอ่านตีความ คือ การอ่านที่ผู้อ่านจะต้องใช้สติปัญญาตีความหมายของคำและข้อความทั้งหมด โดยพิจารณาถึงความหมายโดยนัยหรือความหมายแฝงที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อความหมาย ซึ่งทั้งนี้ผู้อ่านจะสามารถตีความหมายของคำสำนวนได้ถูกต้องหรือไม่จำเป็นต้องอาศัยเนื้อความแวดล้อมของข้อความนั้น ๆ บางครั้งต้องอาศัยความรู้หรือประสบการณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบันเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจ

การอ่านตีความ เป็นการอ่านเพื่อหาความหมายที่ซ่อนเร้นหรือหาความหมายที่แท้จริงของสาร โดยพิจารณาข้อความที่อ่านว่าผู้เขียนมีเจตนาให้ผู้อ่าน เกิดความคิดหรือความรู้ อะไรนอกเหนือไปจากการรู้เรื่อง

สรุปได้ว่า การอ่านตีความ หมายถึง การอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาตีความหมายของเนื้อเรื่องที่ผู้เขียนได้แฝงไว้ อาจเป็นความหมายโดยนัยหรือความหมายแฝงที่ผู้เขียนไม่ได้บอกความหมายโดยตรง ซึ่งต้องอาศัยเนื้อความแวดล้อมของข้อความหรือเนื้อหานั้น ๆ โดยอาศัยความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเองช่วยในการอ่านตีความ

วัลภา ศศิวิมล (2541 : 21) ได้กล่าวว่า สาเหตุประการหนึ่งที่ผู้เขียนไม่นิยมส่งสารถึงผู้อ่านโดยตรงนั้น อาจเป็นเพราะเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมาย ต่อค่านิยมบางประการหรือท่าความเคียดแค้นเสื่อมเสียให้แก่ผู้อื่นหรือตนเอง ผู้เขียนอาจจะเขียนถึงเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลที่ไม่อาจเขียนอย่างเปิดเผย จึงต้องเขียนออกมาในรูปของสัญลักษณ์ จึงเป็นหน้าที่ของผู้อ่านที่ต้องตีความเอง

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ (2548 : 19) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านตีความไว้ว่า

1. ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้หลายด้านหลายมุม
2. ทำให้เห็นคุณค่าและได้รับประโยชน์จากสิ่งที่อ่าน
3. ช่วยฝึกการคิดไตร่ตรองหาเหตุผล
4. ทำให้มีวิจารณญาณในการอ่าน

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการอ่านตีความ คือ ช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านเรื่องราวที่ซับซ้อน และทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้หลายด้านหลายมุม เห็นคุณค่าและได้รับประโยชน์จากสิ่งที่อ่านได้ฝึกคิดไตร่ตรองและหาเหตุผล ทำให้มีวิจารณญาณในการอ่าน

2.2 ประเภทของการอ่านตีความ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ (2548 : 19) ได้แบ่งประเภทของการอ่านตีความไว้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านออกเสียงอย่างตีความ (การอ่านตีบท) เป็นการอ่านแบบทำเสียงให้สมบทบาท ใส่อารมณ์กับบทที่อ่านและความรู้สึกให้เหมาะสม
2. การอ่านตีความเป็นการอ่านที่ต้องศึกษาทำความเข้าใจงานเขียนทุกแง่มุม

2.3 ความรู้เกี่ยวกับการอ่านตีความ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ (2548 : 19-20) ได้สรุปความรู้เกี่ยวกับการอ่านตีความไว้ดังนี้

1. เสียง (คำ) และความหมาย เสียงของคำที่แตกต่างกันย่อมสื่อความหมายที่แตกต่างกัน ผู้อ่านต้องวิเคราะห์ว่าเสียงของคำที่ผู้เขียนใช้นั้นสัมพันธ์กับความหมายอย่างไร
2. ภาพพจน์ ผู้อ่านต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องภาพพจน์ ซึ่งจะช่วยให้การอ่านตีความมีความกว้างขวางลึกซึ้งยิ่งขึ้น เช่น ภาพพจน์ อุปมา อุปลักษณ์ นามนัย อธิพจน์ บุคลาธิษฐาน เป็นต้น
3. สัญลักษณ์ สัญลักษณ์ในทางวรรณกรรม หมายถึง สิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งมักจะเป็นรูปธรรม ที่เป็นเครื่องแทนนามธรรม เช่น ดอกไม้แทนหญิงงาม พระเพลิงแทนความร้อนแรง ฯลฯ แบ่งเป็นสัญลักษณ์ตามแบบแผน และสัญลักษณ์ส่วนตัว
4. พื้นหลังของเหตุการณ์ คือ ความเป็นไปในสมัยที่งานเขียนเรื่องนั้น ได้แต่งขึ้น รวมถึงลัทธิความเชื่อ สภากฎุมิศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และความเป็นอยู่ของยุคสมัยนั้น ๆ
5. ความรู้อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านตีความ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับประวัติผู้แต่ง ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สังคมวิทยา เศรษฐศาสตร์ จิตวิทยา ปรัชญา ศาสนา
6. องค์ประกอบที่ทำให้การอ่านตีความแตกต่างกัน ได้แก่ ความสนใจ ประสบการณ์ จินตนาการ เจตคติ ระดับสติปัญญา ความรู้ และวัย
7. เกณฑ์การพิจารณาการอ่านตีความ การตีความงานเขียน ความผิดถูกไม่ใช่เรื่องสำคัญ อยู่ที่ตีความลึกซึ้งกว้างขวางและมีความสมเหตุสมผล

2.4 กลวิธีการอ่านตีความ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ (2548 : 20) ได้สรุปกลวิธีการอ่านตีความไว้ดังนี้

1. การวิเคราะห์เพื่อการตีความ หมายถึง การพิจารณารูปแบบเนื้อหา กลวิธีการแต่งและการใช้ภาษาของงานเขียน
 2. พิจารณารายละเอียดของงานเขียน จะต้องพิจารณารายละเอียดต่าง ๆ คือ
 - 2.1 พิจารณาว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริงเรื่องใดเป็นข้อคิดเห็นตลอดจนความรู้สึกและอารมณ์ของผู้เขียน ซึ่งอาจแสดงออกโดยตรง หรือแสดงออกโดยผ่านพฤติกรรมของตัวละคร
 - 2.2 วิเคราะห์และรวบรวมปฏิกิริยาของผู้อ่านที่มีต่องานเขียนเป็นการที่ผู้อ่านวิเคราะห์ตัวเอง
 - 2.3 การพิจารณาความคิดแทรก หมายถึง การพิจารณาข้อความรู้ ความคิดที่ผู้เขียนมีไว้ในใจ แต่ไม่ได้เขียนไว้ในงานเขียนนั้นตรงๆ
3. การตีความงานเขียน นำข้อมูลต่าง ๆ ประมวลเข้าด้วยกัน เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจแล้วตีความงานเขียน ว่าผู้เขียนส่งสารอะไรมาให้แก่ผู้อ่าน
4. การแสดงความคิดเสริม เป็นการที่ผู้อ่านแสดงความคิดของผู้เขียนเอง โดยที่กระบวนการอ่านตีความนั้นมีส่วนช่วยให้เกิด เป็นความรู้ ความคิดเห็น ความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เกิดขึ้นใหม่

2.5 หลักเกณฑ์การอ่านตีความ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ (2548 : 19) ได้สรุปหลักเกณฑ์การอ่านตีความไว้ดังนี้

1. อ่านเรื่องที่จะตีความนั้นให้ละเอียดแล้วพยายามจับประเด็นสำคัญให้ได้
2. ขณะที่อ่านต้องพยายามคิดหาเหตุผลและใคร่ครวญอย่างรอบคอบ แล้วนำมาประมวลเข้ากับความคิดของตนเองว่า ข้อความหรือเรื่องนั้นมีความหมายถึงสิ่งใด
3. พยายามทำความเข้าใจกับถ้อยคำที่เห็นว่ามีความสำคัญและจะต้องไม่ลืมตรวจสอบบริบทด้วยว่า บริบทหรือสิ่งแวดล้อมนั้นได้กำหนดความหมายของคำนั้นอย่างไร
4. ต้องระลึกไว้เสมอว่า การตีความไม่ใช่การถอดคำประพันธ์ เพราะการตีความเป็นการจับเอาแต่ใจความสำคัญและคงไว้ซึ่งคำของข้อความเดิม
5. การเขียนเรียบเรียงถ้อยคำที่ได้จากการตีความนั้นจะต้องให้มีความหมายชัดเจน
6. การตีความไม่ว่าจะเป็นการตีความเกี่ยวกับเนื้อหาหรือเกี่ยวกับน้ำเสียงก็ตาม เป็นการตีความตามความรู้ ความคิดและประสบการณ์ของผู้ตีความเอง ดังนั้น ผู้อื่นจึงอาจจะไม่เห็นพ้องด้วยก็ได้

2.6 องค์ประกอบที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านตีความ

นักวิชาการและผู้รู้ได้กล่าวถึงองค์ประกอบหรือปัจจัยที่ผู้อ่านสามารถนำมาใช้เพื่อช่วยในการทำความเข้าใจในการอ่านตีความให้ชัดเจนขึ้น ดังนี้

เอกรินทร์ สีมหาศาล (2544 : 3-7) เสนอองค์ประกอบที่สำคัญซึ่งจะช่วยให้เข้าใจข้อเขียนที่อ่านได้อย่างสมบูรณ์สรุปได้ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้เกี่ยวกับภาษา (Language Forms) ซึ่งประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษาทั้งด้านไวยากรณ์และความหมายของคำศัพท์และสำนวนโวหารต่าง ๆ
2. องค์ประกอบด้านข้อเขียนและบทอ่าน (Signification and Value of Text) บทอ่านหรือสิ่งพิมพ์แต่ละประเภทย่อมมีวัตถุประสงค์ รูปแบบการเขียน (Text Type) และลีลาการใช้ภาษาแตกต่างกันไป เพื่อแสดงภาพลักษณ์ของข้อความ (Passage) ให้มีเอกลักษณ์จำเพาะของตนเอง และมีลักษณะเป็นแบบแผนเป็นสากลนิยมถ่ายทอดเรียนรู้กันได้ ผู้อ่านจึงต้องตระหนักและเข้าใจในความแตกต่างของภาพลักษณ์ดังกล่าว โดยจะต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบของการเขียนกลวิธีการนำเสนอ ลีลาและแบบแผนการใช้ภาษาของข้อเขียน เป็นต้น
3. องค์ประกอบด้านภูมิหลังความรู้และความสามารถทางการคิดของผู้อ่าน (Schema) ซึ่งประกอบด้วย

3.1 ความสามารถและความถนัดด้านภาษา หมายถึง การที่ผู้อ่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ ประโยค ลักษณะโครงสร้างของเนื้อความ รูปเรื่องแต่ละประเภท และมีความเข้าใจข้อความที่อ่านมาก่อนว่ามีวัตถุประสงค์และกลวิธีการนำเสนออย่างไร รวมทั้งการมีความรู้และความถนัดเกี่ยวกับรูปแบบการเขียน แบบแผนการใช้โวหารลีลาการใช้ภาษาและโครงสร้างของเนื้อเรื่องมาก่อนดังที่กล่าวไว้ในข้อ 2 สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่จะช่วยให้ผู้อ่านเกิดภาพนึกและจินตนาการต่อการรับรู้และซึมซาบงานเขียนนั้นได้ทันที

3.2 ความรู้รอบตัวและความถนัดเฉพาะสาขาวิชา (Background Knowledge) โครงสร้างความรู้เดิมเกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้และแนวคิดสำคัญ ๆ ของเนื้อหา หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางโลกและสังคม หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่อ่าน การที่ผู้อ่านมีภูมิหลังเหล่านี้มาบ้างจะช่วยให้เกิดจินตภาพ หรือความพร้อมและความกระจ่าง

ในการอ่านมากกว่าผู้ที่ขาดประสบการณ์ โดยเฉพาะการอ่านนวนิยาย สารคดีท่องเที่ยว ชิวประวัติ บุคคลสำคัญ สิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์ วัฒนธรรมความเป็นอยู่ เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ซึ่งต้องอาศัยทั้งความรู้สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ฯลฯ รวมทั้งประสบการณ์ตรงที่เคยรับรู้หรือสัมผัสมาก่อนเพื่อประกอบการตั้งสมมติฐานล่วงหน้า ปรับความคิดและคาดเดาการอ่านต่อไป อีกทั้งยังช่วยให้ผู้อ่านตีความประโยคและคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับการนิยามศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

3.3 จิตพิสัยและทัศนคติของผู้อ่าน (Affection and Attitude)

โครงสร้างความคิดเดิมด้านทัศนคตินี้จะเกี่ยวข้องกับสภาวะด้านจิตใจของผู้อ่านที่มีต่อคำนิยามหรือความนิยมชมชอบในสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งเกิดจากการสั่งสมของมวลความรู้สึก ความชอบ และการกระทำของผู้อ่าน จึงกลายเป็นแรงผลักดันที่แฝงอยู่ในตัวผู้อ่านที่แสดงออกมาในรูปปฏิกริยาสนองตอบต่อเรื่องที่อ่านทั้งในด้านบวกหรือลบโดยอิงกับจิตพิสัย (Affective Domain) ของผู้อ่านเป็นสำคัญ ดังนั้น ผู้อ่านมักจะนิยมอ่านเรื่องที่สอดคล้องกับคำนิยามความถนัด และความสนใจของตนเสมอ อีกทั้งยังมีอิทธิพลโน้มน้าวความเชื่อความศรัทธาของผู้อ่านต่อเรื่องที่อ่านนั้นในแง่วิจักษณ์เชิงนิยม เพราะตระหนักถึงประโยชน์ที่ผู้อ่านจะได้รับอันเนื่องจากการมีกรอบอ้างอิงความคิดคล้ายคลึงกันมาก่อน

3.4 ความรู้ด้านภูมิหลังประสบการณ์ของผู้เขียน (Author's

Background) การที่ผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับผู้เขียนมาก่อน เช่น เข้าใจเกี่ยวกับความคิด ความเชื่อ ความถนัด ความสนใจ ความชำนาญพิเศษ รวมทั้งคุณสมบัติอื่น ๆ ของผู้เขียนจะมีอิทธิพลต่อการอ่านและเข้าใจความคิดหรือนัยความหมายต่าง ๆ ที่แทรกอยู่ในข้อเขียนเหล่านั้น อีกทั้งยังมีอิทธิพลสัมพันธ์กับทัศนคติของผู้อ่านด้วย ส่งผลให้ผู้อ่านเกิดความประจักษ์และซาบซึ้งในอรรถรสของเรื่องเป็นพิเศษ

3.5 ความเข้าใจในด้านภูมิหลังทางวัฒนธรรม (Cultural Background)

ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบริบททางสังคมที่สัมพันธ์กับเนื้อเรื่องและผู้เขียน นอกจากนี้ยังต้องเข้าใจเนื้อหาวัฒนธรรมในด้านประเพณี ความเชื่อ ศาสนา ปรัชญา ความคิด อุดมการณ์ทางการเมือง ฯลฯ ที่แทรกอยู่ในเนื้อเรื่อง โดยเฉพาะการอ่านนวนิยาย นิทาน เรื่องสั้น บทกวี พงศาวดาร ตำนาน บทวิเคราะห์วิจารณ์ ฯลฯ มักจะมีภูมิหลังทางวัฒนธรรมดังกล่าวแทรกในรูปของถ้อยคำอุปมาอุปไมย คติธรรม คุณลักษณะของตัวละคร เป็นต้น

3.6 ความสามารถในการคิดของผู้อ่าน (Conceptual Abilities)

การอ่านเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับกระบวนการทางสมองและกระบวนการคิดอย่างใกล้ชิด ผู้อ่านที่สามารถจัดระบบความคิดของตนได้ดีในด้านการเรียบเรียงความ การจัดลำดับ การตีความ การวินิจฉัย และการสรุปเค้าโครงความคิดรวบยอดของสิ่งที่อ่าน หรือสิ่งที่เห็นได้อย่างคล่องแคล่วย่อมส่งผลต่อการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพทั้งสิ้น

ดวงมน จิตรจางง (2536 : 31-95) ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการอ่านตีความไว้ดังนี้

1. การตีความและการแสดงความคิดเห็นไม่ใช่สิ่งเดียวกัน เพราะการแสดงความคิดเห็นน่าจะกระทำได้ภายหลังเมื่อตีความแล้ว
2. ในการอ่านตีความนั้น จุดมุ่งหมายสำคัญของผู้อ่านน่าจะอยู่ที่การพยายามทำความเข้าใจสารของผู้เขียนให้มากที่สุด และน่าจะเริ่มที่การพิจารณาตัวบท (Text) เป็นสำคัญ

เมื่อมีปัญหาไม่อาจอธิบายให้กระจ่างได้ อาจจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้จากศาสตร์แขนงอื่นมาเป็นเครื่องช่วย

3. การตีความที่น่าจะหนักแน่นที่สุด คือ การพิจารณาถ้อยคำของบทประพันธ์อย่างละเอียด แม้จะมีข้อติดขัดหรือบางครั้งไม่อาจตีความคำบางคำ หรือบางข้อความได้ทะลุปรุโปร่งแต่ผู้ตีความจะไม่เลื่อนลอยเกินไป หากพิจารณาว่าถ้อยคำหรือข้อความทุกช่วงตอนเป็นองค์ประกอบซึ่งกันและกันและกลมกลืนเป็นเอกภาพ

4. การอ่านวรรณคดีก็คือพยายามเข้าถึงประสบการณ์ของผู้อื่น เข้าใจความคิดและอารมณ์ของผู้ซึ่งมีประสบการณ์แตกต่างจากเรา ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องพยายามเก็บและกันประสบการณ์ของตนไว้ก่อน หากใช้ประสบการณ์ของตนเองเป็นสำคัญอาจทำให้มองข้ามความหมายที่แท้จริงของผู้ประพันธ์ก็เป็นได้

5. ประสบการณ์ที่จะนำมาใช้ประกอบการตีความจะต้องตรงจุดจริง ๆ มิฉะนั้นจะก่อให้เกิดความสับสนขึ้นได้ เพราะผู้เขียนอาจมิได้หมายความว่าผู้อ่านเข้าใจ

6. การรู้ประวัติผู้แต่งมิใช่เครื่องนำทางในการตีความ แต่อาจเป็นเพียงเครื่องช่วยเสริมความมั่นใจช่วยให้เข้าใจได้ว่าทำไมผู้แต่งจึงคิดจะแสดงออกเช่นนั้น แต่หากผู้วิเคราะห์ขาดการพิจารณาที่รอบคอบก็อาจทำให้เข้าใจผิดพลาดได้

จากข้อเสนอแนะจะเห็นได้ว่า สิ่งที่น่าพิจารณาทุกท่านได้เสนอไว้ตรงกันคือการตีความที่รัดกุมและน่าจะถูกต้องหรือใกล้เคียงกับสารที่ผู้เขียนเจตนาจะสื่อสารมากที่สุดคือควรพิจารณาจากความสมเหตุสมผลของเนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในข้อความนั้น ๆ เป็นสำคัญ

2.7 ระดับความเข้าใจของการอ่านตีความ

กัลยา ยวนมาลัย (2539 : 19) กล่าวว่า โดยทั่วไประดับความเข้าใจในการอ่านตีความมีอยู่ 3 ระดับ คือ

1. การแปลความ (Translation) หมายถึง การแปลเรื่องราวเดิมให้ออกมาเป็นคำใหม่ ภาษาใหม่ หรือแบบใหม่ ความมุ่งหมายของการแปลความอยู่ที่การจัดความแม่นยำของภาษาใหม่ว่ายังคงรักษาเนื้อหาและความสำคัญของเรื่องราวเดิมไว้ครบถ้วนหรือไม่

2. การตีความ (Interpretation) เป็นการเอาความหมายเดิมมาบันทึกใหม่เรียบเรียงใหม่หรือมองเรื่องราวใหม่หรือมองเรื่องราวเดิมในแง่มุมใหม่ ค้นหาและเปรียบเทียบทั้งความสำคัญและความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ๆ ภายในเรื่องราวนั้น ๆ ย่อเรื่องต่าง ๆ จนเป็นข้อสรุปได้

3. การขยายความ (Extrapolation) เป็นการขยายความคิดให้กว้างขวางลึกซึ้งหรือไกลกว่าข้อเท็จจริงที่มีอยู่ สามารถประเมินคาดคะเนหรือพยากรณ์ล่วงหน้าได้ เป็นการวัดความรู้เชิงจินตนาการ

3. การอ่านเชิงวิเคราะห์

3.1 ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์

ประพนธ์ เรืองณรงค์ และเฉลิม มากนวล (2545 : 51) ให้ความหมายของการอ่านเพื่อวิเคราะห์ว่า เป็นการอ่านด้วยความคิดพิจารณา และไตร่ตรองด้วยเหตุผลว่าเนื้อความที่อ่านนั้น ส่วนใดเป็นสาระ ส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นข้อคิดเห็น ส่วนใดควรเชื่อถือหรือไม่ควรเชื่อถือรวมถึงพิจารณาจุดประสงค์และทัศนของผู้เขียน ทั้งนี้เพื่อแยกแยะและเลือกเฟ้นสาระที่ดีไว้ใช้ประโยชน์ต่อไป

เสาวลักษณ์ ทรองจิตร (2547 : 41) ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า เป็นการอ่านอย่างรอบคอบโดยใช้วิจารณ์ญาณอย่างลึกซึ้ง ในการประเมินสิ่งที่อ่านเพื่อแยกแยะประเด็นต่าง ๆ ของสิ่งที่อ่านได้อย่างละเอียดถี่ถ้วน

กรมวิชาการ (2551 : 208) ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า เป็นการอ่านหนังสือแต่ละเล่มอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้วจึงแยกแยะให้ได้ว่าส่วนต่าง ๆ นั้นมีความหมายและความสำคัญอย่างไรบ้าง แต่ละด้านสัมพันธ์กับส่วนอื่น ๆ อย่างไร วิธีอ่านแบบวิเคราะห์อาจใช้วิเคราะห์ประกอบของคำ วลี การใช้คำในประโยค สำนวนภาษา จุดประสงค์ของผู้แต่งหรือเบื้องหลังของการจัดทำหนังสือหรือเอกสารนั้น การอ่านวิเคราะห์จะต้องตั้งคำถามและจัดวางระเบียบเรื่องราว เพื่อให้เข้าใจความคิดที่ผู้เขียนต้องการ

สรุปได้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง การอ่านอย่างรอบคอบโดยใช้วิจารณ์ญาณอย่างลึกซึ้งในการประเมินสิ่งที่อ่านเพื่อแยกแยะประเด็นต่างๆ ของสิ่งที่อ่านได้อย่างละเอียดถี่ถ้วน

3.2 ความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์

ประเทิน มหาพันธ์ (2530 : 173-174) ได้สรุปความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ดังนี้

1. ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางด้านสื่อมวลชนมีมาก การรับข่าวสารจึงจำเป็นต้องใช้วิจารณ์ญาณให้รอบคอบ เพื่อการตัดสินใจที่ถูกต้อง

2. ความก้าวหน้าทางการโฆษณาขายสินค้ามีมากขึ้นจนคนส่วนใหญ่หลงเชื่อในคำโฆษณา การใช้ความคิดอย่างพินิจพิเคราะห์จะช่วยให้การตัดสินใจเป็นไปอย่างถูกต้อง

3. เนื่องจากลัทธิการปกครองในปัจจุบันมีหลายลัทธิ แต่ละลัทธิก็พยายามโฆษณาชวนเชื่อโดยใช้หลักจิตวิทยาต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง การใช้วิจารณ์ญาณอย่างรอบคอบจะช่วยให้การตัดสินใจเชื่อหรือไม่เชื่อลัทธิใดเป็นไปอย่างถูกต้อง

4. ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยและวิถีทางของประชาธิปไตยนั้นส่งเสริมการคิดอย่างมีเหตุผล ด้วยเหตุผลนี้การอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ก็เป็นการคิดอย่างพินิจพิเคราะห์ที่ดี จึงมีความจำเป็นสำหรับสังคมประชาธิปไตย

5. ปัจจุบันบรรดาสรรพตำราต่าง ๆ มีมากมาย การเรียนรู้ของคนในยุคปัจจุบันมิได้ยึดอยู่กับตำราเพียงเล่มเดียว หากต้องใช้วิจารณ์ญาณพิจารณาจากตำราหลายเล่มหลายผู้เขียน ด้วยเหตุผลนี้ การอ่านอย่างพิเคราะห์จึงมีความจำเป็นมากในยุคปัจจุบัน

กรมวิชาการ (2551 : 208) ได้ให้ความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์ว่าเป็นทักษะการอ่านในระดับที่สูงขึ้นกว่าการอ่านทั่ว ๆ ไป กล่าวคือมิใช่เป็นการอ่านเพื่อความรู้และความเพลิดเพลินเท่านั้นแต่ยังมีการวิเคราะห์สิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนในด้านต่าง ๆ ด้วย

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตในยุคสื่อสารมวลชน การปกครอง และการเรียนรู้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถในการวิเคราะห์ แยกแยะ ไตร่ตรอง อย่างรอบคอบ จึงจะสามารถตัดสินใจและดำรงชีวิตได้อย่างถูกต้อง

3.3. หลักการอ่านเพื่อวิเคราะห์

ประพนธ์ เรืองณรงค์ และเฉลิม มากนวล (2545 : 166) ได้ให้การอ่านเป็นหลักการเพื่อวิเคราะห์งานเขียนต่าง ๆ จะวิเคราะห์ 4 ประเด็น คือ

1. รูปแบบคำประพันธ์ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ
 - 1.1 ร้อยแก้ว มี 2 ประเภท คือ
 - 1.1.1 บันเทิงคดี คือ เรื่องสั้น นวนิยาย บทละคร นิทาน นิยาย
 - 1.1.2 สารคดี คือ บทความ สารคดี ชีวประวัติ บันทึก อนุทิน
 - 1.2 ร้อยกรอง ได้แก่ โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน และร่าย
2. วิเคราะห์เนื้อหา ขึ้นอยู่กับรูปแบบคำประพันธ์ว่ามีโครงสร้างหรือองค์ประกอบอย่างไร เช่น สารคดีจะพิจารณาโครงเรื่อง แนวคิด เนื้อเรื่อง จุดมุ่งหมาย เนื้อเรื่อง การใช้ภาษา คุณค่า ส่วนบันเทิงคดีจะพิจารณาโครงเรื่อง แนวคิด เนื้อเรื่อง ตัวละคร ฉาก บรรยากาศ คุณค่า เป็นต้น

3. วิเคราะห์กลวิธีต่าง เช่น การตั้งชื่อเรื่อง การเล่าเรื่อง การเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่อง

4. การใช้ภาษา การใช้คำสำนวนโวหาร

สรุปได้ว่า องค์ประกอบความรู้และทักษะการรู้เรื่องการอ่าน ประกอบด้วย 1. การเข้าถึงและค้นคืนสาระหรือการอ่านจับใจความ คือ ความสามารถเข้าถึงหรือพบตำแหน่งของสาระที่ต้องการในถ้อยความ และสามารถดึงเอาสาระที่ต้องการในถ้อยความออกมาได้ครบถ้วนและถูกต้องสมบูรณ์ 2. การบูรณาการและตีความ คือ ความเข้าใจสาระจากความสัมพันธ์ในถ้อยความที่ได้อ่าน ความสามารถตีความ แปลความจากความสัมพันธ์ในถ้อยความและรูปแบบของถ้อยความ โดยเชื่อมโยงสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ตามสภาพความเป็นจริงในชีวิตหรือในโลกที่เป็นอยู่ 3. การสะท้อนและประเมิน คือ ความสามารถประเมินถ้อยความทั้งด้านรูปแบบและเนื้อหาอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยการนำความรู้ทั่วไปจากภายนอก ในสิ่งที่คุ้นเคยหรือพบเสมอในชีวิตมาสร้างการเชื่อมโยงกับสิ่งที่ได้อ่านและความสามารถแสดงความคิดเห็น ทั้งด้านรูปแบบและเนื้อหาด้วยการทำความเข้าใจ และประยุกต์ใช้ความรู้ทั่วไป จากภายนอกมาสร้างสมมติฐานหรือตั้งเกณฑ์แล้วแสดงความคิดเห็นคล้อยตาม ตั้งข้อสงสัยหรือโต้แย้งจากมุมมองของตน

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1. ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

มาลินี จุฑะรพ (2537 : 513-514) ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า (Achievement Motive) คือ ความต้องการที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงตามความมุ่งหมาย

ลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง คือ

1. เป็นผู้มีความมานะบากบั่นพยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่าง ๆ พยายามที่จะไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง

2. เป็นผู้รู้จักวางแผนในการทำงาน

3. เป็นผู้ตั้งระดับความหวังไว้สูง

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ คือ

1. เป็นผู้ที่ไม่มีเป้าหมายในการทำงาน

2. ตั้งเป้าหมายไปในทางที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว

3. ตั้งระดับความคาดหวังไว้ต่ำ

สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2544 : 172) ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ที่ตนเองตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัลแต่ทำเพื่อจะประกอบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

เดวิด แมคแคลนแลนด์ (McClelland. 1966 : 111 ; อ้างอิงมาจาก จิยรณัย ทรงชัยกุล. 2546 : 455) ได้ให้นิยามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า ความปรารถนาของบุคคลที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงลงด้วยการแข่งขันกับมาตรฐานแห่งความเป็นเลิศ (standard of excellence) และความไม่แน่นอนบางประการเพื่อที่จะประสบความสำเร็จ

สุนีย์ คล้ายนิล และคณะ (2551 : 123-127) กล่าวถึงแรงจูงใจที่ทำให้นักเรียนเรียนวิทยาศาสตร์ประกอบด้วย แรงจูงใจภายใน ซึ่งได้แก่ 1) ความสนใจทั่วไปในวิทยาศาสตร์ 2) ความสนใจการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เรื่องต่าง ๆ และ 3) ความเพลิดเพลินทางวิทยาศาสตร์และแรงจูงใจภายนอกต่อการเรียนวิทยาศาสตร์ ได้แก่ ภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวและแรงจูงใจเชิงอนาคตในการเรียนวิทยาศาสตร์ ได้แก่ ความคาดหวังในอนาคตจะทำงานอาชีพเกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ จะเรียนต่อทางวิทยาศาสตร์หลังจากที่เรียนจบจากโรงเรียนมัธยมความคาดหวังจะทำงานในโครงการทางวิทยาศาสตร์ และจะใช้ชีวิตโดยการทำงานวิทยาศาสตร์ระดับสูง

สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาหรือความต้องการที่จะได้รับผลสำเร็จในสิ่งที่มุ่งหวังแม้จะยุ่งยากลำบากก็ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามทุกวิถีทางที่จะแก้ปัญหาเพื่อนำตนไปสู่ความสำเร็จ มุ่งมั่นที่จะทำให้อัตลักษณ์เพื่อบรรลุมาตรฐานที่ตั้งไว้

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ McClelland

McClelland เป็นนักจิตสังคมแห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดสหรัฐอเมริกา เป็นผู้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยเขาตระหนักว่าความต้องการหรือแรงจูงใจอันเป็นคุณสมบัติในตัวบุคคลนั้นมีบทบาทที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม จึงได้ทำวิจัยเพื่อพิสูจน์ความต้องการผลสำเร็จหรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีส่วนช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมนั้น ๆ ให้เจริญรุ่งเรืองได้ โดยศึกษาความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ซึ่งผลการวิจัยพบว่าประเทศที่มีความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วนั้นประชาชนจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าประเทศที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจต่ำ กล่าวคือ ประชาชนจะแสดงออกในรูปของการขวนขวายหาหนทางฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งแตกต่างไปจากประเทศที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจช้าที่ไม่ได้แสดงความบากบั่นพยายามหาวิธีที่จะไปสู่เป้าหมายและเขายังพบว่า สมัยใดที่คนในชาติโดยเฉพาะผู้ใหญ่ที่มีส่วนให้การศึกษาอบรมแก่เด็กมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจก็จะเจริญอย่างรวดเร็ว ในช่วงเวลาประมาณ 20-30 ปี ภายหลังสมัยนั้นด้วย และในทางตรงข้ามกันสมัยใดที่มีคนในชาติมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ภายหลังสมัยนั้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจก็มักจะดำเนินไปอย่างเชื่องช้า

ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Atkinson

Atkinson ได้ให้ความหมายว่าแรงจูงใจ คือ สภาพที่แฝงอยู่ในตัวบุคคลจนกว่าจะถูกกระตุ้นจากตัวชี้แนะในสภาพแวดล้อมทำให้เกิดความคาดหวังขึ้น บุคคลจึงประเมินการกระทำกับ

มาตรฐานความดีเลิศ และผลการกระทำจะออกมาว่าประสบความสำเร็จหรือประสบความล้มเหลว ดังนั้น ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จไม่ได้ขึ้นอยู่กับทุกสถานการณ์ แต่จะเกิดในสถานการณ์ที่รับรู้ว่าการกระทำจะถูกนำไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานอันดีเลิศบางอย่าง ซึ่งจะไม่กระตุ้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้ออกมาเป็นการกระทำ นอกจากนี้ แอทคินสัน ยังเสนอว่า การเปลี่ยนแปลงการคาดหวังโอกาสของความสำเร็จทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจ ความคาดหวังของบุคคลจะเป็นสิ่งกระตุ้นให้บุคคลนั้นทำงานตามเป้าหมาย และทำให้บุคคลนั้นประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวในเป้าหมายนั้น และหากบุคคลนั้นมีความคาดหวังสูงจะทำให้ความตั้งใจในการทำงานเพิ่มสูงขึ้นด้วย

3. ลักษณะของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ซูซีฟ อ่อนโคกสูง (2528 : 47-48) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมที่แสดงว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ดังนี้

1. ทำสิ่งที่ยาก มีความมานะพยายาม สนุกสนานและชอบที่จะทำกิจกรรมนั้น ๆ
2. ชอบการแข่งขันต้องการชัยชนะ
3. มีความทะเยอทะยาน
4. ต้องปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นเสมอ
5. มีจุดประสงค์ในการทำกิจกรรมที่แน่นอนและเด่นชัด
6. พฤติกรรมที่แสดงออกมีลักษณะเป็นของตัวเอง

พรธณี ซูทัย (2538 : 312) กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำไว้ดังนี้

1. ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

- 1.1 เป็นคนมีความบากบั่นพยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่างพยายาม

ที่จะไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง

- 1.2 เป็นผู้ทำงานมีแผน
- 1.3 เป็นผู้ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง

2. คุณลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

- 2.1 เป็นผู้ทำงานแบบไม่มีเป้าหมาย

2.2 ตั้งเป้าหมายไปในวิถิต่างที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว อาจจะตั้งเป้าหมายง่ายหรือยากเกินไป ตั้งเป้าหมายไว้ง่าย ๆ เพื่อป้องกันไม่ให้ผิดหวัง ส่วนพวกที่ตั้งเป้าหมายไว้ง่ายเกินไปนั้นเพราะอาจรู้ว่าจะต้องล้มเหลวอีก แต่ล้มเหลวเพราะการทำงานยากรักษาหน้าตัวเองได้ดีกว่า

2.3 ตั้งระดับความคาดหวังไว้ต่ำ บุคคลแต่ละคนจะมีการตั้งมาตรฐานการกระทำของตนเองไว้ บุคคลเรียนรู้ที่จะตั้งมาตรฐานการกระทำภายหลังที่ได้กระทำงานชิ้นแรกเป็นผลสำเร็จจะก่อให้เกิดกำลังใจในการที่จะคาดหวังความสำเร็จในครั้งต่อไป ซึ่งแต่ละคนมีความคาดหวังแตกต่างกันขึ้นอยู่กับประสบการณ์ คนที่เคยประสบแต่ความสำเร็จก็มักจะตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง ส่วนคนที่เคยประสบแต่ความล้มเหลวผิดหวังก็มักตั้งความคาดหวังไว้ต่ำหรือกลายเป็นคนท้อแท้เหนื่อยหน่ายไม่กล้าคิดไม่กล้าหวัง

เจียรนัย ทรงชัยกุล (2546 : 458) กล่าวว่า บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีลักษณะที่เด่นชัด 3 ประการ คือ

1. มีความทะเยอทะยาน

2. ชอบการแข่งขัน
3. ปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นอยู่เสมอ

ลักษณะเด่น 10 ประการ ของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงดังต่อไปนี้

1. มีความทะเยอทะยาน
2. ตั้งความหวังไว้สูงต่อความสำเร็จในการทำงาน แม้ว่าความสำเร็จของงานอาจขึ้นอยู่กับโอกาส
3. มีความเพียรพยายามที่จะก้าวไปสู่การมีสถานภาพทางสังคมที่สูงขึ้น
4. มีความอดทนในช่วงเวลาอันยาวนานต่อการทำงานที่ยากลำบาก
5. มีความมุ่งมั่นและตั้งใจทำงานที่รับผิดชอบอยู่จนกว่าจะแล้วเสร็จ โดยไม่หวั่นไหวต่อสิ่งรบกวนต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาในขณะที่ทำงาน
6. ตระหนักถึงความสำคัญของเวลาที่ล่วงเลยไปทุกขณะ ดังนั้นจึงรีบทำงานให้สำเร็จอย่างรวดเร็ว และทันกับเวลา
7. คำนึงถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต
8. เลือกเพื่อนร่วมงานโดยคำนึงถึงความสามารถของเขาก่อนสิ่งอื่น
9. พยายามผลิตผลงานที่มีคุณภาพเพื่อให้เป็นที่รู้จักและยอมรับจากบุคคลอื่น
10. พยายามปฏิบัติงานให้บังเกิดผลดีอยู่เสมอ

เจียรนีย์ ทรงชัยกุล (2546 : 458-459) ได้สรุปข้อค้นพบจากการศึกษาค้นคว้าของนักจิตวิทยาและนักการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนี้

พรรณี ชูทัย (2538 : 325) กล่าวถึงลักษณะสำคัญ 4 ประการ ของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ได้แก่

ประการที่ 1 มีความสนใจในความเป็นเลิศของผลงาน โดยมีได้คำนึงถึงสินจ้างรางวัลที่จะได้รับ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจึงมีลักษณะดังต่อไปนี้

1.1 แม้จะมีการเสนอให้สินจ้างรางวัล พวกเขาจะไม่ทำงานหนักขึ้นกว่าเดิม เพราะได้ทำงานอย่างเต็มขีดความสามารถอยู่แล้ว

1.2 พวกเขาทำงานเพื่อความเป็นเลิศของผลงานมากกว่าเพื่อชื่อเสียง

1.3 พวกเขาจะเลือกผู้เชี่ยวชาญในงานมาเป็นเพื่อนร่วมงานมากกว่าเลือกเพื่อนที่คุ้นเคยกันแต่ขาดความสามารถที่พึงประสงค์มาร่วมงาน

ประการที่ 2 ชอบสถานการณ์ซึ่งเขาสามารถรับผิดชอบต่อผลงานของตน บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจึงมีลักษณะดังต่อไปนี้

2.1 ชอบที่จะควบคุมบังคับวิถีชีวิตของตนเองมากกว่าที่จะปล่อยให้ขึ้นอยู่กับพรหมลิขิต โอกาสหรือโชค

2.2 ชอบที่จะใช้ดุลยพินิจอย่างมีอิสระ โดยอาศัยการประเมินและประสบการณ์ของตนมากกว่าที่จะอาศัยความคิดเห็นจากบุคคลอื่น

ประการที่ 3 การกำหนดเป้าหมายจะกระทำภายหลังจากที่ได้พิจารณาถึงทางเลือกต่าง ๆ ที่มีความเป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จอย่างรอบคอบแล้ว บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สูงมักกำหนดเป้าหมายซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

3.1 เป้าหมายที่พวกเขากำหนดไว้มักจะมีความเสี่ยงพอสมควร

3.2 เป็นเป้าหมายที่ท้าทาย

ประการที่ 4 คำนึงถึงอนาคตในระยะยาวและระยะกลาง ๆ มากกว่าบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำดังตัวอย่างเช่น

4.1 แสดงถึงการคาดการณ์อนาคต

4.2 ชอบที่จะรอคอยรางวัลตอบแทนอันยิ่งใหญ่ที่จะได้รับในอนาคตมากกว่าการได้รับรางวัลเล็ก ๆ น้อย ๆ ในปัจจุบัน

4.3 เห็นคุณค่าของเวลาที่ผ่านล่วงเลยไปอย่างรวดเร็ว

4.4 ชอบที่จะได้รับข้อมูลย้อนกลับในทันทีเพื่อที่จะได้รับรู้เพื่อการทำงานของตนเองดีหรือด้อยเพียงใดและเพื่อที่จะได้รู้ถึงความก้าวหน้าของตนเองด้วยมุ่งเป้าหมาย

แมคเคลลีแลนด์ และวินเทอร์ (McClelland and Winter. 1971 : cited in Klein. 1982 : 365-366) กล่าวถึงลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงสรุปได้ 4 ประการที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. มีความบากบั่นและเพียรพยายามที่จะกระทำกิจกรรมให้บรรลุความสำเร็จมากกว่าที่จะกระทำกิจกรรมเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว

2. เลือกทำงานที่เหมาะสมกับความสามารถตามความเป็นจริงของตนเอง ดังนั้นการกำหนดเป้าหมายในการทำงานจึงไม่ยากและไม่ง่ายจนเกินไป

3. มีความคิดว่างานจะสำเร็จลุล่วงไปเป็นผลดีได้นั้น ขึ้นอยู่กับความมุ่งมั่นตั้งใจจริงและความขยันขันแข็งของตนเองมิใช่เพราะโอกาสอำนวยให้

4. มุ่งหวังให้การทำกิจกรรมต่าง ๆ ของตนเองบรรลุมาตรฐานแห่งความเป็นเลิศโดยมิได้มุ่งหวังสินจ้างรางวัลหรือชื่อเสียง

เคแกน และคณะ ระบุว่า บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักจะทำงานหนัก และใช้กำลังความสามารถของเขอย่างเต็มที่ แต่มิได้หมายความว่าบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความเป็นเลิศในทุกสิ่ง ดังนั้น บางคนอาจมีชื่อเสียงด้านกีฬา บางคนอาจมีชื่อเสียงด้านดนตรี บางคนอาจเชี่ยวชาญในการใช้สติปัญญา และบางคนมีความสามารถเป็นเยี่ยมในการแสวงหารายได้

Guilford (1968 : 39) ได้กล่าวถึง ลักษณะที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าประกอบด้วย

1. ความทะเยอทะยานทั่ว ๆ ไป คือปรารถนาที่จะทำกิจกรรมนั้นให้สำเร็จ

2. มีความเพียรพยายาม ได้แก่ ทำงานให้เป็นผลสำเร็จ

3. มีความอดทนเต็มใจที่จะลำบากแม้ยากเพียงใดก็ตาม

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ธีร์กัญญา โอชรส (2551 : 105-106) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางตรงต่อความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ เพชรี ชัยมูล (2553 : 83) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวแปรระดับนักเรียนที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนรู้กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ อธิบายความแปรปรวน ได้ร้อยละ 2.60 จิตติพร เชื้อบัณฑิต (2553 : 75) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความปรารถนาหรือความมุ่งมั่นของนักเรียนที่จะบรรลุถึงความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ถ้านักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงก็จะประสบความสำเร็จใน

การเรียนมากกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ สอดคล้องกับ สาวิตรี อยู่สุข (2553 : 108) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อทักษะการอ่านและเขียนวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงแล้วจะทำให้มีความปรารถนาจะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มีความทะเยอทะยานไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาอันจะนำตนไปสู่ความสำเร็จ ดังนั้น จึงทำให้นักเรียนมีความอดทนมีความพยายาม มีความตั้งใจในการเรียน เอาใจใส่ต่อการเรียนแม้เป็นสิ่งที่ยาก เมื่อนักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงยังส่งผลให้ผลการเรียนสูงไปด้วย ดังคำกล่าวของ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2544 : 172) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ที่ตนเองตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัล แต่ทำเพื่อจะประกอบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ พรรณี ชูทัย (2538 : 48) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความต้องการที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปในการทำงานเราจะสังเกตเห็นว่านักเรียนบางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง บางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ความแตกต่างของบุคคลทั้ง 2 จะดูได้จากการทำงาน

สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ ความปรารถนาหรือความต้องการที่จะได้รับผลสำเร็จในสิ่งที่มุ่งหวัง แม้จะยุ่งยากลำบากก็ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามทุกวิถีทางที่จะแก้ปัญหาเพื่อนำตนไปสู่ความสำเร็จ มุ่งมั่นที่จะทำให้ดีเลิศ เพื่อบรรลุมาตรฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีลักษณะเป็นผู้ที่ชอบทำสิ่งที่ยาก มีความมานะพยายาม สนุกสนาน และชอบที่จะทำกิจกรรมนั้น ๆ ชอบการแข่งขันต้องการชัยชนะ มีความทะเยอทะยาน ต้องการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นเสมอ จุดประสงค์ในการทำกิจกรรมที่แน่นอนและเด่นชัด และมีพฤติกรรมที่แสดงออกมีลักษณะเป็นของตนเอง จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีของ McClelland และ Atkinson ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า องค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ประกอบด้วย 1. ความทะเยอทะยาน คือ ความต้องการทำให้สำเร็จและพยายามทำให้ความสามารถของตนเองดีขึ้นกว่าเดิม 2. ความกระตือรือร้น คือ ความมานะพยายามต่อสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เพื่อให้ตนเองรู้สึกพอใจว่าทำงานได้สำเร็จลุล่วง 3. ความรับผิดชอบ คือ ความขยันความพากเพียรพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพอใจของตนเอง ต้องการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น 4. การวางแผน คือ กระบวนการที่กำหนดไว้อย่างมีระบบ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการภายใต้เงื่อนไขและข้อมูลในการประกอบการตัดสินใจ เพื่อให้ตนประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการรู้เรื่องการอ่าน

เจตคติต่อการอ่าน

1. ความหมายของเจตคติ

พงศ์ หรดาล (2540 : 42) ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติ คือ ความรู้สึกท่าที ความคิดเห็น และพฤติกรรมของคนที่เมื่อเพื่อนร่วมงาน ผู้บริหาร กลุ่มคนองค์กรหรือสภาพแวดล้อมอื่น ๆ โดยการแสดงออกในลักษณะของความรู้สึกหรือท่าทีในทางยอมรับหรือปฏิเสธ

สุชา จันทน์เอม (2540 : 242) ให้ความหมายของเจตคติว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกหรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุ สิ่งของหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ไปในทำนองที่พึงพอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติศัพท์ว่า เจตคติ หมายถึง ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคล ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (ราชบัณฑิตยสถาน. 2546 : 321) เจตคติ มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Aptus แปลว่า โน้มเอียง

ธีรภูมิ เอกะกุล (2549 : 3) ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นพฤติกรรมหรือความรู้สึก ทางด้านจิตใจที่มีต่อสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่งในทางสังคม รวมทั้งเป็นความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้เกี่ยวกับ สิ่งเร้าหรือเกี่ยวกับประสบการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

สรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึก ท่าที ความคิดเห็น แนวโน้ม พฤติกรรมที่มีต่อ บุคคล วัตถุ สิ่งของ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นความโน้มเอียงภายในไม่อาจสังเกตได้โดยง่าย แต่จะแสดงออกให้เห็นได้จากพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นทางบวกหรือทางลบหรือ ความรู้สึกเป็นกลาง พึงพอใจ เห็นด้วยไม่เห็นด้วย ชอบหรือไม่ชอบ เจตคติสามารถเรียนรู้ได้จาก ประสบการณ์

2. ลักษณะของเจตคติ

นักจิตวิทยาได้กล่าวถึงลักษณะรวม ๆ ของเจตคติ ที่ทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะ ของเจตคติให้ดีขึ้น ดังนี้

เชดส์คี้ โฆวาสินธุ์ (2525 : 40-41) ให้ความหมายลักษณะของเจตคติ ดังนี้

1. เจตคติเป็นผลหรือขึ้นอยู่กับการณ์ที่บุคคลประเมินสิ่งเร้า แล้วแปรเปลี่ยนมาเป็น ความรู้สึกภายในที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการที่จะแสดงพฤติกรรม

2. เจตคติของบุคคลจะแปรค่าได้ทั้งในคุณภาพและความเข้ม โดยจะครอบคลุม ช่วงของเจตคตินั้น ซึ่งจะแปรค่าได้ทั้งมาก ปานกลาง และน้อย นั่นคือเจตคติจะมีค่าทั้งทางบวกและ ทางลบ

3. เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้มากกว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองหรือเป็นสิ่งที่มา จากลักษณะโครงสร้างภายในของบุคคลหรือวุฒิภาวะ

4. เจตคติขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าเฉพาะอย่างทางสังคม

5. เจตคติบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าที่เป็นกลุ่มเดียวกัน อาจมีความสัมพันธ์กัน

6. เจตคติเกิดขึ้นแล้วมีความคงเส้นคงวาเปลี่ยนแปลงได้ยาก

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545 : 138) ได้อธิบายลักษณะของเจตคติ สรุปได้ดังนี้

1. เจตคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้

2. เจตคติดีมีลักษณะที่คงทนถาวรยาวนานพอสมควร

3. เจตคติดีมีลักษณะของการประเมินค่าอยู่ในตัว คือ บอกลักษณะดี-ไม่ดี

ชอบ-ไม่ชอบ

4. เจตคติทำให้บุคคลที่เป็นเจ้าของพร้อมที่จะตอบสนองต่อที่หมายของเจตคติ

5. เจตคติบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคล บุคคลกับสิ่งของและ บุคคลกับสถานการณ์ นั่นคือเจตคดีย่อมมีที่หมายนั่นเอง

ธีรวุฒิ เอกะกุล (2549 : 3-4) ให้ความหมายลักษณะของเจตคติ ดังนี้

1. เจตคติเป็นเรื่องของอารมณ์ (Feeling) อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามเงื่อนไขหรือสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลมีการกระทำที่เสแสร้งโดยแสดงออกไม่ให้ตรงกับความรู้สึกของคนเมื่อเขารู้ตัวหรือรู้ว่ามีคนสังเกต
2. เจตคติเป็นเรื่องเฉพาะตัว (Typical) ความรู้สึกของบุคคลอาจเหมือนกันแต่รูปแบบการแสดงออกแตกต่างกันไปหรืออาจมีการแสดงออกที่เหมือนกันแต่ความรู้สึกต่างกัน
3. เจตคติมีทิศทาง (Direction) การแสดงออกของความรู้สึกสามารถแสดงออกได้ 2 ทิศทาง เช่น ทิศทางบวกเป็นทิศทางที่สังคมปรารถนา และทิศทางลบเป็นทิศทางที่สังคมไม่ปรารถนา ได้แก่ ชื่อสัตย์-คดโกง, รัก-เกลียด, ชอบ-ไม่ชอบ, ชยัน-ชี้เกียรติ เป็นต้น
4. เจตคติมีความเข้ม (Intensity) ความรู้สึกของบุคคลอาจเหมือนกันในสถานการณ์เดียวกัน แต่อาจแตกต่างกันในเรื่องความเข้มที่บุคคลรู้สึกมากน้อยต่างกัน เช่น รักมาก รักน้อย ชยันมาก ชยันน้อย เป็นต้น
5. เจตคติต้องมีเป้า (Target) ความรู้สึกจะเกิดขึ้นลอย ๆ ไม่ได้ เช่น รักพ่อรักแม่ ชยันเข้าชั้นเรียน ชี้เกียรติทำการบ้าน เป็นต้น

จากลักษณะของเจตคติดังกล่าวมาสรุปได้ว่า ลักษณะของเจตคติมีทั้งขนาดและทิศทาง มีลักษณะการประเมินค่าอยู่ในตัว มีน้ำหนักหรือความเข้มของความรู้สึก ในลักษณะเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือวางเฉย ชอบ ไม่ชอบ เจตคติมีความคงทน มีที่หมายหรือเป้าหมายสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่ง และสามารถเปลี่ยนแปลงได้จากการเรียนรู้และประสบการณ์

3. องค์ประกอบของเจตคติ

เจตศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2525 : 93-94) ได้สรุปองค์ประกอบของเจตคติ 3 ด้าน คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) ของบุคคลที่มีต่อสิ่งเรานั้น ๆ เพื่อเหตุผลในการสรุปความเชื่อหรือช่วยประเมินผลต่อสิ่งเรานั้น ๆ ทางอารมณ์ ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งเร้า เมื่อเราเกิดความรู้สึกทางดีหรือไม่ดี
2. องค์ประกอบทางด้านอารมณ์ (Filling Component) ของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้น ๆ เป็นผลต่อเนื่องจากการที่บุคคลประเมินต่อสิ่งเร้านั้นว่าพอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลว
3. องค์ประกอบทางด้านความพร้อมหรือความโน้มเอียง (Action Tendency Component) ที่บุคคลจะประพฤติหรือปฏิบัติ ตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่สนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อหรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการประเมินผล

สร้อยตระกูล อรรถมานะ (2542 : 64-65) ให้แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของเจตคติ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความคิดความเข้าใจ (Cognitive Component) ความคิดความเข้าใจนี้จะเป็นการแสดงออกซึ่งความรู้หรือความเชื่อ ซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนรู้ในประสบการณ์ต่าง ๆ จากสภาพแวดล้อมอันเป็นเรื่องของปัญญาในระดับที่สูงขึ้น อาทิ นักบริหารหรือผู้บังคับบัญชา มีความคิดหรือความเชื่อที่ ผู้ใต้บังคับบัญชาของเขานั้นมีลักษณะของความเป็นผู้ใหญ่ สามารถปกครองตนเองได้ ดังนั้น เขาจึงได้ความเป็นอิสระในการทำงานแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาหรือเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการทำการวินิจฉัยสั่งการ

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) องค์ประกอบด้านความรู้สึกนี้จะป็นสภาพทางอารมณ์ (Emotion) ประกอบกับการประเมิน (Evaluation) ในสิ่งนั้น ๆ อันเป็นผลจากการเรียนรู้ในอดีต ดังนั้น จึงเป็นการแสดงออกซึ่งความรู้สึกอันเป็นการยอมรับ อาทิ ชอบ ถูกใจ สนุกหรือปฏิเสธต่อสิ่งนั้น อาทิ เกลียด โกรธ ก็ได้ความรู้สึกนี้อาจทำให้บุคคลเกิดความยึดมั่นและอาจแสดงปฏิกิริยาตอบโต้หากมีสิ่งทีขัดกับความรู้สึกดังกล่าว

3. องค์ประกอบด้านแนวโน้มของพฤติกรรม (Behavioral Component) หมายถึงแนวโน้มของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมหรือปฏิบัติต่อสิ่งที่ตนชอบหรือเกลียดอันเป็นการตอบสนองหรือการกระทำในทางใดทางหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้น ๆ อาทิ บุคคลนั้นมีเจตคติที่ดีต่อระบอบประชาธิปไตยหรือมีความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกที่ดีต่อระบอบประชาธิปไตย บุคคลผู้นั้นก็มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมแบบเข้าหาหรือแสวงหา (Seek Contact) ตรงกันข้าม หากมีทัศนคติต่อสิ่งนั้น ๆ ไม่ดีก็เกิดพฤติกรรมในการถอยหนีหรือหลีกเลี่ยง (Avoiding Contact)

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 59) ได้สรุปองค์ประกอบของเจตคติ 3 กลุ่ม คือ

1. เชื่อว่าเจตคติมีองค์ประกอบเดียว คือ ความคิดหรือความเชื่อซึ่งพิจารณาจากเจตคติ

2. เชื่อว่าเจตคติมี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านสติปัญญา (Cognitive) และด้านความรู้สึก (Affective)

3. เชื่อว่าเจตคติมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านสติปัญญา (Cognitive Component) ประกอบด้วยความรู้สึกและความเชื่อที่ผู้นั้นมีต่อเป้าเจตคติว่าชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้น ด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นแนวโน้มของการกระทำหรือแสดงพฤติกรรม

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543 : 66-67) ระบุว่า โดยทั่วไปแล้วเจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความรวมเป็นความเชื่อหรือช่วยในการประเมินต่อสิ่งเร้านั้น ๆ

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคล ที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า ต่างเป็นผลต่อเนื่องมาจากที่บุคคลประเมินค่าสิ่งเร้านั้นแล้วพบว่าพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการดีหรือเลว องค์ประกอบทั้งสองอย่างมีความสัมพันธ์กัน เจตคติบางอย่างจะประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจมาก แต่ประกอบด้วยองค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์น้อย เช่น เจตคติที่มีต่องานที่ทำ ส่วนเจตคติที่มีต่อแพ้นเสื้อผ้า จะมีองค์ประกอบทางด้านความรู้สึกและอารมณ์สูงแต่องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจต่ำ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลประพฤติปฏิบัติหรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อหรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับจากการประเมินค่าให้

สอดคล้องกับความรู้สึกรที่มีอยู่เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดต้องประกอบด้วย ทั้งสามองค์ประกอบเสมอ แต่จะมีปริมาณมากน้อยแตกต่างกันไป โดยปกติบุคคลมักแสดงพฤติกรรม ในทิศทางที่สอดคล้องกับความรู้สึกรที่มีอยู่ แต่ก็ไม่เสมอไปทุกกรณี ในบางครั้งเรามีเจตคติอย่างหนึ่ง แต่ก็ไม่ได้แสดงพฤติกรรมตามเจตคติที่มีอยู่ก็ได้

เยาเวเรศ จันทะแสน (2546 : 13) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของเจตคติไว้ 3 ส่วน คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบด้าน ความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเรานั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลในการที่จะสรุปเป็นความเชื่อหรือ ช่วยในการประเมินสิ่งเรานั้น ๆ
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Feeling Component) เป็นองค์ประกอบด้าน ความรู้หรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า อันเป็นผลเนื่องมาจากที่บุคคลได้ประเมินสิ่งเร้า นั้นว่า พอใจ-ไม่พอใจ ต้องการ-ไม่ต้องการ ดีหรือเลว

3. องค์ประกอบด้านการกระทำ (Action Tendency Component) เป็นองค์ประกอบด้านความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่ง เรานั้น ๆ ในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง เช่น สนับสนุนหรือคัดค้าน การตอบสนองจะเป็นไปในทิศทางใด ขึ้นอยู่กับความเชื่อหรือความรู้สึกของบุคคล

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า เจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ เป็นความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อ สิ่งนั้น ๆ
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ เป็นความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคล ต่อสิ่งเรานั้น ๆ ได้แก่ ความรู้สึกพอใจ-ไม่พอใจ ชอบ-ไม่ชอบ
3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม เป็นแนวโน้มที่บุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนอง สิ่งเร้าในทิศทางสนับสนุนหรือคัดค้าน ซึ่งขึ้นอยู่กับความเชื่อ

4. วิธีการวัดเจตคติและการสร้างเครื่องมือ

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2542 : 230-231) เสนอว่า วิธีการวัดเจตคติวัดได้จากพฤติกรรม ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งวิธีวัดแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. วิธีวัดตรง (Direct Technique)
 - 1.1 วิธีสัมภาษณ์ (Interview)
 - 1.2 แบบสอบถาม (Questionnaire)
2. วิธีวัดทางอ้อม (Indirective Technique)
 - 2.1 ให้อ่านแล้วต่อความหมาย (Sentence Technique)
 - 2.2 ให้อ่านแล้วให้คำสัมพันธ์
3. การผูกเรื่องจากภพ (Story Telling) จากการศึกษาจากสิ่งอื่นโดยไม่ต้องติดต่อกับสิ่งที่เราจะวัด (Unobtrusive Technique)

ธีรวิทย์ เอกะกุล (2549 : 19) ได้กล่าวถึงวิธีการวัดเจตคติ ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นวิธีที่ง่ายและตรงไปตรงมามากที่สุดการสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์จะต้องเตรียมข้อรายการที่จะซักถามไว้อย่างดี ข้อรายการนั้นต้องเขียนเน้นความรู้สึกที่

สามารถวัดเจตคติให้ตรงเป้าหมาย ผู้สัมภาษณ์จะได้ทราบความรู้สึกหรือความคิดเห็นของผู้ตอบที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่มีข้อเสียว่าผู้ถามอาจจะไม่ได้รับคำตอบที่จริงใจจากผู้ตอบเพราะผู้ตอบอาจบิดเบือนคำตอบ เนื่องจากอาจเกิดความเกรงกลัวต่อการแสดงความคิดเห็น วิธีแก้ไขคือ ผู้สัมภาษณ์ต้องสร้างบรรยากาศในการสัมภาษณ์ให้เป็นกันเอง ให้ผู้ตอบรู้สึกสบายใจไม่เคร่งเครียดเป็นอิสระและแน่ใจว่าคำตอบของเขาจะเป็นความลับ

2. การสังเกต (Observation) เป็นวิธีการที่ใช้ตรวจสอบบุคคลอื่นโดยการเฝ้ามองและจดบันทึกพฤติกรรมของบุคคลอย่างมีแบบแผน เพื่อจะได้ทราบว่าบุคคลที่เราสังเกตมีเจตคติ ความเชื่อ อุปนิสัยเป็นอย่างไร ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตจะถูกต้องใกล้เคียงกับความจริงหรือเป็นที่เชื่อถือได้เพียงใดนั้น มีข้อความคำนิยามหลายประการ กล่าวคือควรมีการศึกษาหลาย ๆ ครั้งทั้งนี้เพราะเจตคติของบุคคลมาจากหลาย ๆ สาเหตุ นอกจากนี้ตัวผู้สังเกตเองจะต้องทำตัวเป็นกลางไม่มีความลำเอียง และการสังเกต ควรสังเกตหลาย ๆ ช่วงเวลา ไม่ใช่สังเกตเฉพาะเวลาใดเวลาหนึ่ง

3. การรายงานตนเอง (Self-Report) วิธีนี้ต้องการให้ผู้ถูกสอบวัดแสดงความรู้สึกของตนเองตามสิ่งเร้าที่เขาได้สัมผัส นั่นคือ สิ่งเร้าที่เป็นข้อคำถามให้ผู้ตอบแสดงความรู้สึกออกมาอย่างตรงไปตรงมา แบบทดสอบหรือมาตราวัดที่เป็นขงแนวเทอร์สโตน (Thurstone) กัทท์แมน (Guttman) ลิเคอร์ท (Likert) และออสกู๊ด (Osgood)

4. เทคนิคจินตนาการ (Projective Techniques) วิธีนี้อาศัยสถานการณ์หลายอย่างไปเร้าผู้สอบ เช่น ประโยคไม่สมบูรณ์ ภาพแปลก ๆ เรื่องราวแปลก ๆ เมื่อผู้สอบเห็นสิ่งเหล่านี้จะจินตนาการออกมาแล้วนำมาตีความหมาย จากการตอบนั้น ๆ พอจะรู้ได้ว่ามีเจตคติต่อเป้าหมายอย่างไร

5. การวัดทางสรีระภาพ (Physiological Measurement) การวัดด้านนี้อาศัยเครื่องมือไฟฟ้า แต่สร้างเฉพาะเพื่อจะวัดความรู้สึกอันจะทำให้พลังไฟฟ้าในร่างกายเปลี่ยนแปลง เช่น ถ้าดีใจเข็มจะชี้อย่างหนึ่ง เสียใจเข็มจะชี้อีกอย่างหนึ่ง ใช้หลักการเดียวกันกับเครื่องจับเท็จ เครื่องมือแบบนี้ยังพัฒนาไม่ตีพอจึงไม่นิยมใช้เท่าใดนัก

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการอ่าน

ศุภรางค์ อินทุณห์ และคณะ (2553 : 13) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุทางจิตสังคมและปัจจัยเชิงผลด้านการจัดการกับความเครียดของพฤติกรรมรักการอ่านในนักเรียนวัยรุ่นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 พบว่า นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักการอ่านน้อย มีเจตคติที่ดีต่อโครงการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านน้อย และมีการจัดการกับความเครียดอย่างเหมาะสมน้อย ได้แก่ นักเรียนชาย นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ นักเรียนที่มีภาระรับผิดชอบในครอบครัวน้อย นักเรียนที่บิดามีการศึกษาน้อย โดยมีปัจจัยปกป้องสำคัญคือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีแบบอย่างพฤติกรรมรักการอ่านจากเพื่อน เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักการอ่าน รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การรับรู้การสนับสนุนด้านการอ่านจากบิดามารดา และการรับรู้การสนับสนุนด้านการอ่านจากครู ชูติวรรณ เจริญสุข (2553 : 61) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 พบว่า ทักษะการอ่านภาษาไทยส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดชัยชนะสงคราม เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่มีทักษะการอ่านภาษาไทยดี ทำให้มีทักษะการอ่านภาษาไทยดี ทั้งนี้เพราะเมื่อนักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาไทยจะเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการอ่านภาษาไทย

มีความพอใจและสนุกสนานกับการอ่านภาษาไทย ตลอดจนเข้าร่วมกิจกรรมการส่งเสริมการอ่านภาษาไทยอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ เพชรดาว นิลสว่าง (2554 : 93) ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า เจตคติต่อการอ่านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องมาจากเมื่อนักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านสูงนักเรียนก็จะตั้งใจอ่านหนังสือ มีความสุขเมื่อได้อ่าน และทำให้นักเรียนใช้เวลาในการอ่านหนังสือมากขึ้น

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของเจตคติประกอบด้วย 1. ความรู้ความเข้าใจ 2. ความรู้สึกและอารมณ์ 3. พฤติกรรม จากแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยข้างต้น เจตคติมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับการรู้เรื่องการอ่าน ผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานว่าเจตคติต่อการอ่านส่งผลโดยตรงและทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่าน

ความถนัดทางภาษา

1. ความหมายของความถนัดทางภาษา

มาลินี จุฑะรพ (2537 : 181) อธิบายถึง ความถนัดทางภาษาว่าเป็นการวัดความสามารถในการรู้ความหมายของคำหรือคำศัพท์ต่าง ๆ สามารถจับใจความของเรื่องราว การพูด คำสนทนาได้อย่างดี รวมทั้งสามารถอ่านจับใจความ แปลความ ตีความ และวิเคราะห์ความสำคัญของข้อความความสามารถด้านภาษานี้มีผลต่อการเรียนและการประกอบอาชีพแทบทุกประเภทเพราะต้องใช้สื่อความหมายตลอดเวลา

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 151) ได้อธิบายว่า สมรรถภาพด้านภาษา (Verbal Factor) มีผลต่อการเรียนรู้ทางด้านภาษาและการสื่อสารทั่วไป นักเรียนที่มีสมรรถภาพด้านนี้สูงจะเรียนเก่งในวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการฟังและการอ่านต่าง ๆ

เฟียน ไชยสร (2539 : 24) ให้ความหมายของความถนัดไว้ว่า ความถนัด หมายถึง สมรรถวิสัยหรือขีดความสามารถสูงสุดของบุคคลที่พึงมีพึงได้ต่อการเรียนรู้ การแก้ปัญหาหรือการฝึกปฏิบัติในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ เป็นความสามารถสูงสุดที่บุคคลอาจมีได้ ไม่ใช่ความสามารถในขณะที่ทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งแต่เป็นระดับหรือเพดานของความสามารถในการเรียนรู้หรือแก้ปัญหาในเรื่องนั้น ๆ

แครร์โรล (Carroll. 1963 : 723-733 ; อ้างอิงมาจาก ยุทธภูมิ ตรีเถื่อน. 2550 : 22) ให้นิยามความถนัดว่า เป็นจำนวนเวลาที่ผู้เรียนต้องใช้ในการเรียน ยิ่งต้องการเวลาน้อยก็ยิ่งมีความถนัดสูง การที่ผู้เรียนมีความถนัดแตกต่างกันความต้องการเวลาเรียนจึงแตกต่างกัน เวลาที่ครูสอนแต่ละครั้งในห้องเรียนแต่ละครั้งในชั้นเรียนเท่ากัน สำหรับเด็กทุกคนผู้ที่มีความถนัดสูงจะเรียนได้มากกว่าผู้ที่มีความถนัดต่ำ จึงส่งผลให้เกิดความแปรปรวนในการเรียน

สรุปได้ว่า ความถนัด คือ ความสามารถของบุคคลที่ได้มาจากการสั่งสมประสบการณ์ความรู้ ส่งผลให้บุคคลสามารถเรียนรู้หรือกระทำกิจกรรมใดได้สำเร็จ

2. ทฤษฎีเชาว์ปัญญาและความถนัด

ผู้วิจัยขอเสนอทฤษฎีเชาว์ปัญญาและความถนัดต่าง ๆ โดยจะขอเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับทฤษฎีหลายองค์ประกอบมากกว่าทฤษฎีอื่น รายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

1. ทฤษฎีองค์ประกอบเดียว (Uni-factor Theory) ทฤษฎีนี้เป็นแนวคิดของ บิเนต และไซมอน (Binet and Simon) ทฤษฎีนี้อธิบายว่า ปัญญาเป็นความสามารถของบุคคลที่มีสมรรถภาพเดียวในการทำงานหรือแก้ปัญหาสืบเนื่องกันอยู่ตลอดเวลาไม่แบ่งแยกเป็นสมรรถภาพย่อยหรือองค์ประกอบย่อยอื่น ๆ อีก สำเร็จ บุญเรืองรัตน์ (2550 : 15)

2. ทฤษฎีสององค์ประกอบ (Two Factor Theory) ผู้เสนอแนวคิดทฤษฎีนี้คือ สเปียร์แมน (Spearman) ซึ่งเชื่อว่า คนที่มีสมรรถภาพพื้นฐานทางสมองสูงมักจะเก่งหลายด้านฉลาด ปรับตัวได้ดี เขาได้ใช้ระเบียบวิธีทางสถิติที่เรียกว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าสมรรถภาพพื้นฐานทางสมองของมนุษย์แบ่งออกเป็น 2 ตัวประกอบ จีราภรณ์ ฟองสา (2541 : 23) คือ

1. ความสามารถทั่วไป (General Ability หรือ G-Factor) เป็นความสามารถที่มีอยู่ในการกระทำทุกอย่างของมนุษย์ทุกคนจะมีความสามารถนั้นเหมือนกัน แต่แตกต่างกันตรงความมากน้อย

2. ความสามารถเฉพาะ (Specific Ability หรือ S-Factor) เป็นความสามารถที่พิเศษเฉพาะอย่างทีบุคคลจะมีไม่เหมือนกันและไม่เท่ากันแต่ G จะเข้าไปมีส่วนร่วมกับกิจกรรมทุกอย่างแม้แต่ใน S ดังนั้นถ้าบุคคลใดมี G มาก ก็จะทำให้ทำงานแต่ละอย่างได้ดีมากขึ้นด้วย แต่ต่อมา สเปียร์แมน ก็พบว่าองค์ประกอบเฉพาะบางอย่างก็มีการรวมกันเป็นกลุ่ม ๆ ได้เหมือนกัน จึงได้ตั้งชื่อว่าองค์ประกอบกลุ่ม (Group Factor) นำไปสู่พื้นฐานของทฤษฎีองค์ประกอบอื่น ๆ

3. ทฤษฎีหลายองค์ประกอบ (Multiple Factor Theory) ทฤษฎีนี้เป็นแนวคิดของเธอร์สโตน (Thurstone) ซึ่งได้วิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อแยกหาความสามารถทางสมองของมนุษย์และพบว่า ความสามารถทางสมองของมนุษย์ประกอบด้วยความสามารถย่อย ๆ หลายส่วน แต่ละส่วนทำงานเฉพาะและอาจทำงานร่วมกับส่วนอื่น ๆ ก็ได้ ซึ่งความสามารถพื้นฐานของสมองที่สำคัญของมนุษย์แบ่งออกเป็น 7 สมรรถภาพ

เธอร์สโตน เสนอทฤษฎีหลายองค์ประกอบหลังจากที่ได้ทำการศึกษาวิจัยโครงสร้างทางสมอง โดยใช้หลักการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ซึ่งเป็นผลให้เขาพบว่าสมรรถภาพทางสมองของมนุษย์ได้ประกอบไปด้วยสมรรถภาพ 7 อย่าง ซึ่งค่อนข้างจะอิสระจากกันไม่เหมือนกันแต่ใช้ร่วมกันในการทำกิจกรรมอันใดอันหนึ่งได้ สมรรถภาพทั้ง 7 อย่าง คือ

1. สมรรถภาพด้านความเข้าใจภาษา (Verbal Comprehension) สมรรถภาพนี้จะส่งผลถึงความสามารถด้านความเข้าใจภาษาและการสื่อสารทั่ว ๆ ไป ผู้ที่มีสมรรถภาพด้านนี้สูงจะมีความสามารถในการแปลความ ตีความหมาย และขยายความจากเรื่องราว สุภาษิต คติพจน์ หรือคำพังเพยต่าง ๆ สามารถจับประเด็นหรือหาเลศนัยที่ซ่อนเร้นอยู่ได้ถูกต้อง สามารถวัดได้ด้วยข้อสอบประเภทต่าง ๆ เช่น การเรียงลำดับข้อความ การเติมคำ ศัพท์ตรงข้าม ศัพท์สัมพันธ์ ศัพท์ไม่เข้าพวก ถ้ามความเข้าใจจากภาพ ข้อความ คำสนทนา และคำประพันธ์ เป็นต้น

2. สมรรถภาพด้านจำนวน (Number) สมรรถภาพนี้จะส่งผลให้มีความเข้าใจและมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนกับปริมาณ มีความแม่นยำคล่องแคล่วในการบวก ลบ คูณ

หาร และมีความคิดรวบยอด (Concept) ในวิธีการทางคณิตศาสตร์ สามารถวัดได้ด้วยข้อสอบประเภทต่าง ๆ เช่น อนุกรม ตัวเลข ความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ และทักษะในการคิดคำนวณ เป็นต้น

3. สมรรถภาพด้านเหตุผล (Reasoning) เป็นความสามารถที่แสดงถึง วิจารณ์ญาณในการคิดหาเหตุผล หาความสำคัญ ความสัมพันธ์ และหลักการของสิ่งต่าง ๆ สามารถวัดได้ด้วยข้อสอบประเภทต่าง ๆ เช่น อุปมาอุปไมยทางรูปภาพ-ภาษา การเรียงลำดับภาพหรือสัญลักษณ์ การจัดเข้าพวก และการสรุปความ เป็นต้น

4. สมรรถภาพด้านมิติสัมพันธ์ (Spatial Relationship) สมรรถภาพนี้จะส่งผลให้เข้าใจถึงขนาดและมิติต่าง ๆ โดยใช้ความสามารถในการสร้างจินตนาการและมโนภาพ เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลง เคลื่อนที่ เปลี่ยนตำแหน่ง ต่อเติมหรือมีส่วนใดขาดหายไป สามารถวัดได้ด้วยข้อสอบประเภทต่าง ๆ เช่น การซ้อนภาพ การต่อภาพ การตัดภาพ การพับกล่อง การนับบล็อก การซ้อนภาพ และการหมุนภาพ เป็นต้น

5. สมรรถภาพด้านการรับรู้ (Perception) สมรรถภาพนี้จะส่งผลให้มีความสามารถในการมองเห็นรายละเอียดต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องในเวลาอันรวดเร็ว สามารถวัดได้ด้วยข้อสอบประเภทต่าง ๆ เช่น การหาภาพเหมือน การหาภาพต่าง และการตรวจรายการ เป็นต้น

6. สมรรถภาพด้านความคล่องในการใช้คำ (Word Fluency) สมรรถภาพนี้จะส่งผลให้มีความสามารถในการคิดคำได้รวดเร็วในเวลาจำกัด มีความสามารถในการเจรจาและการประพันธ์ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง สามารถวัดได้ด้วยข้อสอบประเภทต่าง ๆ เช่น การเติมคำวิภัติ การเติมคำปัจจัย การเขียนคำตามเงื่อนไขที่กำหนด และการหาคำที่มีความหมายตรงกับที่กำหนดให้ เป็นต้น

7. สมรรถภาพด้านความจำ (Memory) เป็นสมรรถภาพในการบันทึกเรื่องราวและระลึกออกมาอย่างถูกต้องไม่ว่าสิ่งนั้นจะมีความหมายหรือไม่ก็ตาม สามารถวัดได้ด้วยข้อสอบประเภทต่าง ๆ เช่น ถามความจำจากเรื่องราวที่กำหนด และถามความจำจากภาพที่กำหนด เป็นต้น

3. การวัดความถนัดตามองค์ประกอบของทฤษฎีเทอร์สโตน

สมบุรณ์ ชิตพงศ์ (2524 : 24-30) ได้แบ่งลักษณะข้อสอบวัดสมรรถภาพทางด้านภาษา ดังนี้

1. ข้อสอบประเภทให้หาคำตรงข้าม
2. ข้อสอบประเภทความหมายใกล้เคียง
3. ข้อสอบประเภทคำที่เกี่ยวข้อง
4. ข้อสอบประเภทเติมในช่องว่างให้ได้ข้อความที่ดีที่สุด
5. ข้อสอบประเภทความเข้าใจ

วรรณวดี ม้าลำพอง (2547 : 32-49) ได้กล่าวถึงการวัดความถนัดตามองค์ประกอบของเทอร์สโตน ซึ่งมี 7 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านภาษา องค์ประกอบด้านความคล่องในการใช้คำ องค์ประกอบด้านจำนวน องค์ประกอบด้านมิติสัมพันธ์ องค์ประกอบด้านความจำ องค์ประกอบด้านเหตุผล และองค์ประกอบด้านการรับรู้ ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยจะขออธิบายถึงองค์ประกอบ 1 องค์ประกอบที่ผู้วิจัยใช้ในวิจัยคือ องค์ประกอบด้านภาษา ดังนี้

องค์ประกอบด้านภาษา (Verbal Factor : V-factor) เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเข้าใจความหมายของศัพท์ ข้อความ เรื่องราว สามารถจับใจความสำคัญ แปลความ ตีความหมายจากข้อความต่าง ๆ ได้รวดเร็ว สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารทั่ว ๆ ไป องค์ประกอบนี้มีความสำคัญต่อการเรียนและอาชีพเกี่ยวข้องกับการกับใช้ภาษา รูปแบบของคำถามที่ใช้วัดสมรรถภาพในองค์ประกอบด้านภาษามีดังนี้

แบบที่ 1 ศัพท์ตรงข้าม กำหนดให้หาคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้ามกับคำศัพท์ที่กำหนดให้โดยที่คำศัพท์ที่กำหนดให้อาจเป็นคำโดดหรือคำศัพท์ในข้อความ เช่น

- (1) รัก
- ก. ชู้
 - ข. ชัง
 - ค. โกรธ
 - ง. แปลก
- (2) เขียนสื่อให้ว้ากแล้ว
- ก. ชู่
 - ข. เล่า
 - ค. ลวง
 - ง. แสดง

แบบที่ 2 ศัพท์คำจำกัดความหรือมีความหมายใกล้เคียง กำหนดให้หาคำจำกัดความของคำศัพท์ที่กำหนดให้ที่มีความหมายตรงและครอบคลุมความหมายของคำนั้นที่ดีที่สุด เช่น

- (3) อนุสาวรีย์
- ก. สิ่งก่อสร้างเพื่อระลึกถึงบางสิ่งบางอย่าง
 - ข. หลักฐานของวีรกรรมที่สำคัญ
 - ค. สิ่งที่แสดงถึงความสามารถทางศิลปะ
 - ง. รูปจำลองของบุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์

แบบที่ 3 คำที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ กำหนดให้หาคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับคำที่กำหนดให้อาจเกี่ยวข้องในหน้าที่ ประโยชน์หรือลักษณะ เช่น

- (4) ไฟฟ้า (เกี่ยวข้องโดยประโยชน์)
- ก. ดับ
 - ข. สว่าง
 - ค. บ้าน
 - ง. น้ำ
- (5) แพทย์ (เกี่ยวข้องโดยหน้าที่)
- ก. คนไข้
 - ข. พยาบาล
 - ค. ฉีดยา
 - ง. โรงพยาบาล
- (6) งูเห่า (เกี่ยวข้องโดยลักษณะ)

- ก. ชู
- ข. พิษ
- ค. ดูร้าย
- ง. ว่องไว

แบบที่ 4 เติมคำหรือข้อความในประโยค กำหนดประโยคที่เว้นช่องว่างในประโยคให้ผู้สอบหาคำหรือข้อความเติมลงในช่องว่างแล้วให้ได้ใจความดีที่สุด ช่องว่างที่เว้นให้เติมอาจมีมากกว่า 1 แห่ง เช่น

(7) ดูซิ่งแมวตะกุกที่นอนนุ่ม ... หมด

- ก. กระจุก
- ข. กระจุก
- ค. กระจิง
- ง. กระจาย

แบบที่ 5 ความเข้าใจภาษา กำหนดข้อความหรือบทสนทนาหรือคำกลอนสุภาพิต คำพังเพย ให้ผู้สอบอ่านแล้วตอบคำถามที่เกี่ยวกับข้อความหรือเรื่องราวนั้น โดยที่คำถามจะมุ่งถามให้แปลความตีความ ขยายความ วิเคราะห์เปรียบเทียบ โดยการตอบต้องใช้ความรู้จากการอ่านข้อความที่กำหนด เช่น

(8) จงอ่านบทสนทนาต่อไปนี้เพื่อตอบคำถามข้อ 1-3

“แม่บุญเรือนจะ ขายดีไหมวันนี้”

“ไอ้พี่อ่อน ตลาดนัดวันนี้แย่ ผู้คนโหล่งโหล่งจ้งเลย จะไปขายต่อที่หน้าวัดอีกสักพักก่อนกลับบ้าน นั้นพี่อ่อนกำลังจะไปไหนนะ แต่งตัวเสียสวยเชียว”

“จะไปหาครูที่โรงเรียนปริกษาเรื่องเรียนต่อของเจ้าแดงมันหน้อย

ฉนั้นนะไม่ยากให้มันเรียนสูงกว่านี้หรอก เงินทองไม่ค่อยมีแค่อ่านออก

เขียนได้ก็บุญโหลแล้ว”

1) การสนทนานี้เกิดขึ้นที่ใด

- ก. ตลาดนัด
- ข. โรงเรียน
- ค. หน้าวัด
- ง. บ้านพี่อ่อน

2) แต่งเป็นนักเรียนชั้นไหน

- ก. ประถม 1
- ข. ประถม 6
- ค. มัธยม 3
- ง. มัธยม 6

3) แม่ค้าขายสินค้าได้ดีหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. ขายดี เพราะขายที่ตลาดนัด
- ข. ขายดี เพราะแม่ค้าไปขายกันน้อย
- ค. ขายไม่ดี เพราะมีคนน้อย

ง. ขาดใจไม่ดี เพราะมีของเหลือ

แบบที่ 6 ความเข้าใจภาพ กำหนดภาพในตอนนำ ภาพที่กำหนดให้เป็นภาพ สถานการณ์จริง ภาพการ์ตูน กราฟหรือตารางข้อมูล แล้วถามให้ผู้ตอบแปลความหมาย ดีความหมาย หรือขยายความจากการอ่านภาพที่กำหนด เช่น

(9) เด็ก 3 คน ในภาพกำลังทำอะไร

- ก. ประทับใจเกี่ยวกับการเล่นบางอย่าง
- ข. เอาของบางอย่างออกมาอวดกัน
- ค. รวมเงินกันซื้อของเล่น
- ง. ชวนกันไปเที่ยวที่ไหนสักแห่งหนึ่ง

4. งานวิจัยที่เกี่ยวกับความถนัดด้านภาษา

สาวิตรี อยู่สุขุม (2553 : 109) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อทักษะ การอ่านและเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ความถนัดทางการเรียน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อทักษะการอ่านและเขียนวิชาภาษาไทย นักเรียนที่มีความถนัดทาง การเรียนสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ส่วนนักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนต่ำจะมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนต่ำ เยาวลักษณ์ ศรีสุนนท์ (2552 : 81) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ความถนัดทางภาษา เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทั้งโดยทางตรงและโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาไทย นักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูง ส่วนนักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาต่ำก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยต่ำ นอกจากนี้ สุมาลี เทวฤทธิ์ (2553 : 81) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อทักษะชีวิตของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ความถนัดทางภาษาเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็น สาเหตุทั้งโดยทางตรงและโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย นักเรียนที่มีความถนัด ทางภาษาสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูง ส่วนนักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาต่ำก็จะมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยต่ำ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติพร เชื้อบัณฑิต (2553 : 74) ที่พบว่า ความถนัดทางภาษาเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทั้งโดยทางตรงและ โดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาอังกฤษสูง

จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง แต่นักเรียนที่ความถนัดทางภาษาอังกฤษต่ำจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ ดังนั้นนักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาอังกฤษจะมีแนวโน้มในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นวิชาที่เกี่ยวกับภาษาได้ดีกว่านักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาอังกฤษต่ำ

สรุปได้ว่า ความถนัดทางภาษาเป็นความสามารถในการเข้าใจความหมายของศัพท์ ข้อความเรื่องราว สามารถจับใจความสำคัญ แปลความ ตีความหมายจากข้อความต่าง ๆ ได้รวดเร็ว สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารทั่ว ๆ ไป องค์ประกอบนี้มีความสำคัญต่อการเรียนและอาชีพเกี่ยวข้อง การกับใช้ภาษา รูปแบบของคำถามที่วัดสมรรถภาพในองค์ประกอบด้านภาษาประกอบด้วย

1. การหาคำศัพท์ตรงข้าม
2. ศัพท์คำจำกัดความ
3. คำที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์
4. เติมคำหรือข้อความในประโยค
5. ความเข้าใจภาษา
6. ความเข้าใจภาพ จากแนวคิดและผลการวิจัยข้างต้นปรากฏว่า ความถนัดทางภาษา มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลต่อการรู้เรื่องการอ่าน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานว่า ความถนัดทางด้านภาษาส่งผลโดยตรงและทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่าน

การสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน

1. ความสำคัญของการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน

ขวัญดี อัทวาวุฒชัย (2550 : 32) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสนับสนุนการอ่านของครอบครัวไว้ว่า การปลูกฝังนิสัยรักการอ่านจำเป็นต้องทำกันตั้งแต่เด็ก โดยผู้ปกครองหรือครอบครัวต้องช่วยกันส่งเสริม เมื่อเจริญวัยขึ้นมากก็ยังคงพยายามทำให้เด็กมีนิสัยรักการอ่านนี้ไว้ เพื่อให้เด็กเติบโตมาเป็นนักอ่านที่มีความสามารถ

เกศรินทร์ ชุ่มจิตต์ (2551 : 19) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสนับสนุนการอ่านของครอบครัวไว้ว่า ครอบครัวมีส่วนอย่างมากในการสร้างนิสัยการอ่านของเด็ก ถ้าพ่อแม่รักการอ่านอยู่แล้ว เด็กจะรู้สึกคุ้นชินกับหนังสือ ทั้งนี้พ่อแม่จะต้องอนุญาตให้เด็กสามารถหยิบจับหนังสือที่มีอยู่ในบ้านได้ รวมทั้งการสรรหาหนังสือที่เหมาะสมกับลูก วิธีที่เหมาะสมคือ มีรางวัลเป็นแรงจูงใจ เด็กก็ได้รู้จักการอ่าน และรู้จักประโยชน์ของหนังสือและเป็นการใช้เวลาอย่างอบอุ่น

ชูลี อินม่น (2551 : 49) กล่าวถึงการสนับสนุนการอ่านของครอบครัวไว้ว่า คือพ่อแม่จะต้องจัดให้เด็กได้อ่านหนังสือเล่นบ้าง โดยไม่คำนึงถึงเนื้อเรื่องแต่เป็นเรื่องที่เด็กชอบ ควรเสริมให้เด็กได้อ่านหนังสือได้โดยเสรีตามความต้องการ มีการติดตามและชี้แจงในสิ่งที่ถูกต้องฝึกการอ่านของเด็กเสมอ และจัดให้เด็กได้อ่านหนังสือพร้อมกับมีกิจกรรมหลังการอ่าน เช่น เล่าเรื่องตามความเข้าใจของเด็ก

2. แนวคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนการอ่านของครอบครัว

อุทัยวรรณ จันทหาร (2549 : 6) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการส่งเสริมการอ่านสำหรับเด็กระดับมัธยมศึกษาที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองจัดให้นักเรียนปฏิบัติมี ดังนี้

1. การเล่าข่าวสารต่าง ๆ ให้ฟัง
2. การให้เงินไปซื้อหนังสือ
3. การแนะนำหนังสือให้อ่าน
4. การคุยกันเรื่องหนังสือ

5. การซื้อหนังสือให้อ่าน

6. การพาไปร้านหนังสือ หรือดูงานนิทรรศการหนังสือ

เยาวลักษณ์ สุวรรณแห (2553 : 43) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสนับสนุนการอ่านของครอบครัวไว้ว่า ผู้ปกครองเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนและมีส่วนในการรับผิดชอบต่อพฤติกรรมการอ่านของเด็กคือ ผู้ปกครองมีหน้าที่ในการสนับสนุนการศึกษาและให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ และเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านให้กับลูกโดยวิธี ดังนี้

1. การสร้างบรรยากาศการอ่านภายในบ้าน เช่น การจัดมุมการอ่านสำหรับสมาชิกภายในบ้าน พ่อแม่จะต้องเป็นแบบอย่างในการอ่านให้กับลูก

2. เตรียมสิ่งพิมพ์ให้มียู่ที่บ้านตลอดเวลาเมื่อลูกต้องการอ่าน เช่น หนังสือนิทานที่มีภาพประกอบสวยงาม วารสาร หนังสือพิมพ์ หนังสือการ์ตูน หนังสือเพลงสำหรับเด็ก หนังสือโคลงกลอน หนังสือชุดนิทานพื้นบ้าน พจนานุกรม หนังสือแผนที่ รวมถึงสารานุกรมสาขาวิชาต่าง ๆ เป็นต้น

3. พ่อแม่ควรใช้เวลาในการพูดคุย เล่านิทาน ทำกิจกรรมร่วมกับลูกอย่างน้อย 15 นาทีต่อวัน

4. รับฟังเรื่องราวที่ลูกจะเล่า เช่น เรื่องโรงเรียน เพื่อน หนังสือที่ชอบ ร้องเพลงให้ฟัง หรือบทกลอนสั้น ๆ อย่างตั้งใจ เพื่อให้เปิดโอกาสให้ลูกมีพัฒนาการทางด้านภาษา

5. อ่านหนังสือออกเสียงด้วยกันทุกวัน การอ่านแบบนี้สามารถทำได้ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งเข้าเรียนในระดับประถมศึกษา โดยมีปัจจัยที่สร้างความต้องการในการอ่านให้กับเด็ก ได้แก่ มีบุคคลภายในบ้านที่พร้อมจะอ่านหนังสือกับเด็กทุกวัน ให้อ่านหนังสือด้วยกัน และเด็กมีที่สำหรับเก็บหนังสือส่วนตัว เช่น ชั้นเก็บหนังสือ กล่องหรือลิ้นชัก

6. พาเด็กไปห้องสมุดประชาชนที่อยู่ใกล้บ้านเพื่อให้ได้สัมผัสกับบรรยากาศของการอ่าน และให้อิสระในการคัดเลือกหนังสือตามใจ

7. ซื้อหนังสือให้เป็นของขวัญสำหรับเด็ก โดยเขียนชื่อของเด็กเพื่อแสดงความเป็นเจ้าของและสร้างความรู้สึภาคภูมิใจ

8. ความพร้อมของห้องนอนที่จะอำนวยความสะดวกให้เด็กได้อ่านหนังสือบนเตียงนอน เช่น หมอนกว้างเพียงพอสำหรับการอ่านหนังสือ แสงสว่างเพียงพอ พ่อแม่จะต้องอนุญาตให้เด็กอ่านหนังสืออย่างน้อย 15 นาที หรือมากกว่านั้นก่อนเข้านอน โดยให้เด็กปิดไฟด้วยตนเองเมื่อต้องการจะเข้านอน

9. พ่อแม่ควรปิดโทรทัศน์แล้วเลือกอ่านหนังสือที่มีความสนุกสนานแทน เมื่อเด็กเห็นก็จะเลียนแบบพฤติกรรมของพ่อแม่ โดยจะหันมาอ่านหนังสือแทนการดูโทรทัศน์ และกำหนดเวลาในการดูโทรทัศน์ของเด็กในแต่ละสัปดาห์ นอกจากนั้นไม่ควรจะจัดโทรทัศน์ไว้ในห้องนอนของเด็ก

10. สร้างความรู้สึกว่าการอ่านหนังสือและการดูรายการโทรทัศน์สามารถสร้างความผ่อนคลายได้เช่นเดียวกัน

11. จัดเวลาสำหรับการอ่านหนังสือด้วยกันของครอบครัวตามความสนใจของสมาชิกแต่ละคน และเลือกมุมใดมุมหนึ่งของบ้านที่ชื่นชอบในการอ่าน และให้สมาชิกในบ้านได้พูดถึงหนังสือเล่มโปรดและแลกเปลี่ยนความเป็นซึ่งกันและกัน

แม้นมาส ซวลิต (2544 : 34) ได้กล่าวถึงการสร้างความสนใจในการอ่านให้กับเด็กดังนี้

1. ผู้ที่เป็นบิดามารดาควรอ่านหนังสือต่าง ๆ เกี่ยวกับความเจริญเติบโตของเด็ก การเลี้ยงดูเด็กเพื่อให้ลูกเติบโตขึ้นมาในทางที่ถูกที่ควร
2. เมื่อลูกยังอยู่ในวัยทารกควรจะร้องเพลงให้ลูกฟัง พูดกับลูก ชี้ให้ลูกเห็นสิ่งต่าง ๆ ให้คุ้นกับสภาพการดูภาพสิ่งของ
3. ทัดให้ลูกรู้จักหนังสือได้ดูภาพในหนังสือ ชวนคุยเรื่องหนังสือ หรือเล่าเรื่องให้ฟัง แล้วลองถามให้ลูกชี้ให้ดูบ้าง
4. เมื่อลูกไปโรงเรียนแล้วช่วยลูกในการเริ่มฝึกอ่านเล่น ฝึกอ่านออกเสียงคำในหนังสือ อ่านหนังสือภาพ หนังสือนิทานให้เด็กฟัง ลูกจะได้มีความรู้สึกที่หนังสือคือที่มาของความเพลิดเพลิน เมื่อลูกสนใจสิ่งใดทัดให้ถามเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งนั้นแล้วหาคำตอบในหนังสือ
5. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นช่วยเหลือให้เด็กรู้จักแหล่งหนังสือ พาไปห้องสมุดหรือพาไปร้านจำหน่ายหนังสือให้เขาเลือกซื้อหนังสือที่สนใจอยากอ่านหรือมีการแนะนำหนังสือดี ๆ ให้กับเด็ก
6. หาเวลาสนทนากับเด็กเรื่องหนังสือที่เขาอ่านหรือหนังสือที่น่าอ่าน
7. สร้างทัศนคติที่ถูกต้องให้เด็กในการเลือกซื้อหนังสือหรือเช่าหนังสือ
8. ส่งเสริมให้เด็กสนใจสิ่งต่าง ๆ ให้ใช้ความสังเกตสิ่งแวดล้อม ต้นไม้ สัตว์

เพื่อนบ้าน และสนใจเหตุการณ์บ้านเมือง

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน

ปณณวิทชญ์ ยุทธกิจจันงค์ (2551 : 51) ศึกษาความสัมพันธ์ในครอบครัวของวัยรุ่น พบว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัวของวัยรุ่นส่วนใหญ่พักอาศัยกับบิดามารดา ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู การพูดด้วยเหตุผล ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่ของอำเภอเพ็ญอยู่ในครอบครัวประชาธิปไตยและค่อนข้างอบอุ่น พิรพร แก้วแดง (2554 : 131) พบว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการรู้วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ โดยส่งผลทางบวก ความสัมพันธ์ในครอบครัวดีจะส่งผลต่อการรู้วิทยาศาสตร์ โดยสมาชิกในครอบครัวหรือการแสดงออกด้านพฤติกรรมที่สมาชิกในครอบครัวมีปฏิสัมพันธ์กันในด้านการทำงานร่วมกัน มีการพักผ่อนหย่อนใจร่วมกันในครอบครัว มีความรักใคร่ห่วงใยซึ่งกันและกัน การไว้วางใจซึ่งกันและกัน การสามัคคีกันความผูกพันและการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในครอบครัว สอดคล้องกับ วัฒนา ผาพล (2551 : 153) พบว่า การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียน โดยมีนาคอิทธิพลเท่ากับ .356 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปได้ว่า การสนับสนุนของครอบครัวในการอ่านมีความสำคัญต่อการปลูกฝังนิสัยรักการอ่านจำเป็นต้องทำกันตั้งแต่เด็ก โดยผู้ปกครองหรือครอบครัวต้องช่วยกันส่งเสริม เมื่อเจริญวัยขึ้นมาก็ยังต้องพยายามทำให้เด็กมีนิสัยรักการอ่านนี้ไว้ เพื่อที่เด็กเติบโตมาเป็นนักอ่านที่มีความสามารถ ซึ่งม้อมค์ประกอบคือ 1. การเล่าข่าวสารต่าง ๆ ให้ฟัง 2. การให้เงินไปซื้อหนังสือ 3. การแนะนำหนังสือให้อ่าน 4. การคุยกันเรื่องหนังสือ 5. การซื้อหนังสือให้อ่าน 6. การพาไปร้านหนังสือหรือดูงานนิทรรศการหนังสือ ผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานว่า การสนับสนุนของครอบครัวในการอ่านเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่าน

การส่งเสริมการสอนของครู

1. ความหมายของการส่งเสริมการสอนของครู

พยุงค์กดี สนเทศ (2531 : 9) ได้แสดงความคิดเห็นว่า พฤติกรรมการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนอย่างเหมาะสมเป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่ดี และสอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจของผู้เรียนจะทำให้นักเรียนเกิดความพอใจรักใคร่และศรัทธาในตัวครู อันจะเป็นผลให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็จะดีตามไปด้วยเช่นกัน มีนักวิชาการให้ความหมายของการส่งเสริมการสอน ดังนี้

พฤกษา สุขุมภักย์ (2546 : 4) กล่าวว่า การส่งเสริมการสอนหรือพฤติกรรมการสอน หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของครูที่เกิดขึ้นในขณะที่สอน และที่เกี่ยวข้องกับการสอน ในด้านลำดับขั้นของกิจกรรมในการสอน การใช้สื่ออุปกรณ์ในการเรียนรู้ การวัดประเมินผล ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนบุคลิกภาพ และจรรยาบรรณของครู

จินดา ทับจิ้น (2546 : 33) กล่าวว่า การส่งเสริมการสอน หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติของครูในขณะที่ทำการสอนแต่ละครั้งด้วยการใช้เทคนิคและวิธีการสอนอย่างหลากหลาย เป็นการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมุ่งให้ผู้เรียนได้คิดค้นคว้าและสร้างความรู้ด้วยตนเอง ให้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียน เป็นการเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนหรือผู้ถ่ายทอดข้อมูลความรู้มาเป็นผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุดมากที่สุดและเกิดผลดีที่สุดตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

วชิราพร มหาวงศนันท์ (2546 : 18) กล่าวว่า การส่งเสริมการสอน หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้จัดหรือดำเนินการให้สอดคล้องกับผู้เรียนตามความแตกต่างระหว่างบุคคลและความสามารถทางปัญญา วิธีการเรียนรู้โดยบูรณาการคุณธรรม ค่านิยม ค่านิยมอันพึงประสงค์ การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง ได้พัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ ศึกษาค้นคว้า ทดลอง และแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตามความถนัด ตามความสนใจด้วยวิธีการ กระบวนการ และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายที่เชื่อมโยงกับชีวิตทั้งในและนอกห้องเรียน มีการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามมาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด

จากความหมายที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การส่งเสริมการสอนของครู หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของครูในขณะที่สอนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ฝึกคิด ได้ฝึกปฏิบัติจริง และฝึกปรับปรุงตนเองด้วยการจัดกิจกรรมกลุ่ม การใช้คำถามในการกระตุ้นและเสริมแรงให้เกิดการอยากเรียนรู้ การใช้แหล่งเรียนรู้และสื่อการสอนที่หลากหลายโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิตเพื่อฝึกคิดการแก้ปัญหาแบบบูรณาการ การแสวงหาและค้นพบความรู้ด้วยตนเอง การสังเกต และประเมินพัฒนาการของนักเรียน

2. องค์ประกอบของการส่งเสริมการสอนของครู

ศูนย์พัฒนาการเรียนการสอน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 6) ได้พัฒนาตัวบ่งชี้ที่แสดงว่ากระบวนการเรียนการสอนได้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพของกระบวนการเรียนการสอนของครู ซึ่งตัวบ่งชี้พฤติกรรมการส่งเสริมเรียนการสอนของครู ได้แก่

1. ครูจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่ปลุกเร้า จูงใจ และเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

2. ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกคิด ฝึกทำ และฝึกปรับปรุงตนเอง
3. ครูจัดกิจกรรมและสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้แสดงออกและคิดอย่างสร้างสรรค์
4. ครูส่งเสริมกิจกรรมแลกเปลี่ยนและเรียนรู้
5. ครูใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหา และการค้นพบความรู้
6. ครูใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิตจริง

ทิตินา เขมมณี (2542 : 23-25) กล่าวถึงบทบาทของครูในการจัดการเรียนการสอนเป็นดังนี้

1. สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี
2. กระตุ้นผู้เรียนให้สนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม
3. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนที่ได้เตรียมไว้ โดยอาจมีการปรับแผนให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสถานการณ์ที่เป็นจริง โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 3.1 ดูแลให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ แก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น
- 3.2 อำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียนในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้
- 3.3 กระตุ้นผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเต็มที่
- 3.4 สังเกตและบันทึกพฤติกรรมและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เกิดขึ้นขณะ

ทำกิจกรรม

- 3.5 ให้คำแนะนำ และข้อมูลต่าง ๆ แก่ผู้เรียนตามความจำเป็น
- 3.6 บันทึกปัญหาและข้อขัดข้องต่าง ๆ ในการดำเนินกิจกรรมเพื่อปรับปรุง

กิจกรรม

- 3.7 ให้การเสริมแรงผู้เรียนตามความเหมาะสม
- 3.8 ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานการเรียนรู้ของผู้เรียนและอาจให้ข้อมูล

เนื้อหาความรู้เพิ่มเติมแก่ผู้เรียนตามความเหมาะสม

- 3.9 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนและข้อเสนอตามความเหมาะสม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545 : 5-6) ได้แยกพฤติกรรมการสอนของครูที่เกิดขึ้นตามลำดับขั้นในกระบวนการสอนคือ ก่อนสอน ระหว่างสอน และหลังสอน ดังนี้

ก่อนสอนหรือขั้นเตรียมการนั้น ครูต้องสร้างสัมพันธที่ดี มีจัดบรรยากาศชั้นเรียนและสิ่งแวดล้อมที่ดี เพื่อให้เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ สร้างความรู้สึที่ดีให้ตัวเองและนักเรียน สร้างสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นการกระตุ้นความคิดจินตนาการการแสดงออกมีกรณีตัวอย่าง เพื่อสร้างสถานการณ์ปัญหาให้เรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย ครูมีความรู้และเป็นต้นแบบที่ดี

ระหว่างสอนหรือขั้นดำเนินการสอน ครูจะต้องสร้างสัมพันธที่ดี ใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ใช้สื่อการสอนที่สอดคล้องกับวัย บทเรียน วิธีการสอน แสดงความเมตตาต่อเด็กทั่วถึง จัดกิจกรรมให้เด็กสัมพันธ์กับธรรมชาติ เปิดโอกาสให้เด็กแสดงออก จัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่แจ่มใส สร้างความรู้สึที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น ประเมินพัฒนาการของเด็กโดยรวมและต่อเนื่อง สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับกลุ่ม จัดกิจกรรมกระตุ้นความคิด จินตนาการ

การแสดงออก สร้างสิ่งแวดล้อม และใช้สื่อกระตุ้นความคิดจินตนาการ การแสดงออกเชื่อมโยง ประสบการณ์กับชีวิตจริง ใช้ภาษาชัดเจนถูกต้อง ใช้เทคนิคการตั้งคำถาม ปลุกเร้าความ สนใจใฝ่รู้ ส่งเสริมความคงทน และการถ่ายโอนการเรียนรู้ จัดกิจกรรมเน้นการฝึกปฏิบัติ ฝึกการถาม-ตอบ ตรงประเด็น สร้างกรณีตัวอย่างปัญหา สถานการณ์ที่เหมาะสมกับวัย กระตุ้นการคิด กระตุ้นให้นักเรียนหาคำตอบสอดคล้องตามขั้นตอน ตั้งคำถามและอธิบายเชื่อมโยงเหตุผล ใช้ตัวอย่างการกำหนด สิ่งที่ต้องการ

หลังสอนหรือขั้นสรุป ครูสร้างความสัมพันธ์และความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น ประเมินพัฒนาการของเด็กโดยรวมและต่อเนื่อง ประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนโดยตลอด รับฟัง ข้อมูลป้อนกลับ ประเมินวิธีการทำงานควบคู่กับผลงานของนักเรียน สังเกตปัญหาของนักเรียนและ แนะนำแนวทางแก้ไข จัดทำแฟ้มบันทึกลักษณะนิสัย มีการร่วมมือกับผู้ปกครองในการแก้ปัญหา พัฒนานักเรียนและประเมินผลเป็นรายบุคคล

3. แนวคิดเกี่ยวกับการวัดการส่งเสริมการสอนของครู

ในการวัดการส่งเสริมการสอนของครู มีผู้เสนอแนวทาง การประเมินไว้หลายแนวทางด้วยกัน ดังนี้

1. วิธีการสังเกต และจดบันทึกพฤติกรรมการสอน โดยการเข้าไปสังเกตการณ์สอนของครู
2. วิธีการสัมภาษณ์ และจดบันทึกการสัมภาษณ์
3. วิธีการสอบถามความคิดเห็น โดยใช้แบบสอบถามเพื่อวัดพฤติกรรมการสอนของครู
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการสอนของครู

สิริอร สุกุลเดช (2552 : 128) ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพการสอนของครูเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อความสามารถในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับ ทิพวรรณ สังขศิลา (2553 : 3) พบว่า การเสริมแรงแก่นักเรียน การเตรียมการสอนของครูมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการสอนครูวิทยาศาสตร์ เท่ากับ 0.90 และ 0.89 ตามลำดับ พงศ์ฐิติ พัส่อง (2551 : 65) พบว่า พฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สื่อสภาพจริงในการส่งเสริมการอ่าน นักเรียนทุกคนมีโอกาสอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีโอกาสอ่านหนังสือสัปดาห์ละ 2-3 วัน ใช้เวลาในการอ่านครั้งละ 15-30 นาที มีความสนใจหรือชอบอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาสาระประเภทความบันเทิงมากที่สุด และชอบอ่านหนังสือที่บ้านมากที่สุด และทองพันธ์ ยงกุล (2554 : 161) พบว่า คุณภาพการสอนของครูเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงต่อค่าเฉลี่ยการรู้เรื่องคณิตศาสตร์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า คุณภาพการสอนของครูเป็นองค์ประกอบสำคัญที่อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสูง พฤติกรรมการสอนจึงเป็นตัวกำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เป็นอย่างมาก ดังนั้นคุณภาพการสอนของครูจึงเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างมาก การสอนของครูที่มีคุณภาพดี มีเทคนิควิธีสอนที่หลากหลายจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งต่อนักเรียนทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน จะทำให้ผู้เรียน

มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง อยากเรียนเก่งในวิชานั้น ต้องการที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียน อยากเก่ง และดีเหมือนครูผู้สอนคนนั้น ในทางตรงข้ามการสอนที่ขาดคุณภาพ จะทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจบทเรียน เมื่อความรู้พื้นฐานเดิมมีน้อยทำให้นักเรียนเรียนเนื้อหาใหม่ได้ไม่ดี เกิดความล้มเหลวในการเรียน เป้าหมายต่อการเรียน จนเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาไม่เห็นความสำคัญของการเรียน

สรุปได้ว่า การส่งเสริมการสอนของครูคือ การกระทำหรือการแสดงออกของครู ในขณะที่สอนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ฝึกคิด ได้ฝึกปฏิบัติจริง และฝึกปรับปรุงตนเองด้วยการจัดกิจกรรมกลุ่ม การใช้คำถามในการกระตุ้นและเสริมแรงให้เกิด การอยากเรียนรู้ การใช้แหล่งเรียนรู้และสื่อการสอนที่หลากหลายโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิตเพื่อฝึกคิดการแก้ปัญหาแบบบูรณาการ การแสวงหาและค้นพบ ความรู้ด้วยตนเอง การใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิดการแก้ปัญหา และการค้นพบความรู้ การใช้แหล่ง เรียนรู้ที่หลากหลายและเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิตจริง โดยองค์ประกอบของการส่งเสริมการสอน ของครูมี 6 องค์ประกอบ คือ 1. การจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่ปลุกเร้า จูงใจ และเสริมแรง ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ 2. การส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกคิด ฝึกทำ และฝึกปรับปรุงตนเอง 3. การจัด กิจกรรมและสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้แสดงออกและคิดอย่างสร้างสรรค์ 4. การส่งเสริมกิจกรรม แลกเปลี่ยนและเรียนรู้ 5. การใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิดการแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้ 6. การใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิตจริง ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานว่า การส่งเสริมการสอนของครูเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่าน

แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์สาเหตุหรือการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis)

1. ความหมายของการวิเคราะห์เส้นทาง

สมบัติ ท้ายเรือคำ (2546 : 13) ให้ความหมายของการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ไว้ว่า เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรในเชิงสาเหตุและผลซึ่งมีพื้นฐานมาจากการวิเคราะห์การถดถอย (Pegression Analysis) โดยอาศัยแผนภาพและสมการโครงสร้างของ แผนภาพที่ได้มาจากสมมติฐานหรือแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยเป็นหลักในการนำมาวิเคราะห์ และอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตามทั้งในมิติของขนาดและมิติของทิศทาง สามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ผลที่ได้จากการวิเคราะห์เส้นทางจะเป็น การทดสอบความตรง (Validity) ของโครงสร้างหรือรูปแบบตามสมมติฐานนั้น ซึ่งเป็นการบ่งบอกว่า ข้อมูลเชิงประจักษ์ (Empirical Data) ที่ไปเก็บมานั้นสามารถที่จะสนับสนุนทฤษฎีหรือสมมติฐานที่มี อยู่หรือไม่

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2556 : 54) ได้ศึกษาเทคนิคการวิเคราะห์เส้นทางว่าเป็น เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัว แม้ว่าจะอาศัยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเป็นพื้นฐาน ในการหาค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง แต่มีความแตกต่างจากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบต่าง ๆ ข้อแตกต่างที่สำคัญคือการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณมีข้อตกลงเบื้องต้นในการใช้สถิติที่สำคัญว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวต้องเป็นอิสระจากกัน ซึ่งข้อตกลงเบื้องต้นนี้ไม่สอดคล้องจะไม่สอดคล้องกับ ความเป็นจริงแต่การวิเคราะห์เส้นทางเปิดโอกาสให้ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันได้พอสมควรตามที่

ผู้วิจัยเห็นว่า จะเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงและแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ต้องการนำมาใช้ตอบปัญหาการวิจัย

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2537 : 40) ให้ความหมายของการวิเคราะห์เส้นทางไว้ว่า เป็นวิธีการประยุกต์การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลระหว่างตัวแปรเชิงปริมาณตามพื้นฐานความรู้ทางทฤษฎี ให้ทราบว่าตัวแปรซึ่งเป็นเหตุมีอิทธิพลต่อตัวแปรที่เป็นผลในลักษณะใด อิทธิพลแต่ละประเภทมีปริมาณและทิศทางอย่างไร และเพื่อวิเคราะห์ตรวจสอบทฤษฎีว่า รูปแบบความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลจากปรากฏการณ์จริงสอดคล้องหรือขัดแย้งกับความสัมพันธ์ตามทฤษฎี

จินตนา ธนวิบูลชัย (2537 : 13) ได้ศึกษาเทคนิคการวิเคราะห์เส้นทางไว้ว่า เป็นวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติอย่างหนึ่งที่อาศัยการประยุกต์วิธีวิเคราะห์การถดถอยมาอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระหลาย ๆ ตัว ที่มีต่อตัวแปรตาม ทั้งที่เป็นความสัมพันธ์ทางตรงและทางอ้อม ตลอดจนสามารถอธิบายทิศทางและปริมาณความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ โดยมีลูกศรชี้ให้เห็นแบบจำลองของความสัมพันธ์ได้ การอธิบายความสัมพันธ์นี้อาศัยพื้นฐานความรู้ในปรากฏการณ์และพื้นฐานความรู้ตามทฤษฎีที่อธิบายเชิงเหตุและผลเป็นสำคัญ วิธีวิเคราะห์นี้จึงสามารถนำไปใช้ในการตรวจสอบหรือคัดเลือกหรือสร้างทฤษฎีได้ด้วย

สำราญ มีแจ้ง (2556 : 63) เทคนิคการวิจัยที่จะนำมาศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรในเชิงเหตุและผลนั้นสามารถดำเนินการได้ 2 แนวทาง คือ การวิจัยเชิงทดลองและการวิจัยไม่ใช้เชิงทดลอง การศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลของการวิจัยเชิงทดลองเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากเป็นการศึกษาที่ได้ผลที่ชัดเจน มีการควบคุมความแปรปรวนและความคลาดเคลื่อนของตัวแปรได้อย่างมีระบบแต่มีข้อจำกัดในการที่จะจัดกระทำหรือควบคุมตัวแปรที่เกี่ยวข้องให้ครอบคลุมตัวแปรทั้งหมดดังนั้นจึงต้องอาศัยการวิจัยที่ไม่ใช้การทดลองโดยการรวบรวมสารสนเทศเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์เพียงพอที่จะนำมาศึกษาความสัมพันธ์ในเชิงเหตุและผลซึ่งเทคนิควิธีนี้เรียกว่าการวิเคราะห์เส้นทาง

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า การวิเคราะห์เส้นทางเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรในเชิงเหตุและผลเป็นวิธีที่มีพื้นฐานทางสถิติมาจากการวิเคราะห์การถดถอย (Regression analysis) โดยอาศัยแผนภาพและสมการโครงสร้างของแผนภาพเป็นหลักในการนำมาวิเคราะห์และอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรเหตุที่มีต่อตัวแปรผลทั้งในด้านขนาดและทิศทาง อีกทั้งยังสามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ทั้งความสัมพันธ์ทางตรงและทางอ้อม

2. ลักษณะการวิเคราะห์เส้นทาง

บุญชม ศรีสะอาด (2541 : 182-183) ได้อธิบายลักษณะการวิเคราะห์เส้นทาง ดังนี้

1. การวิเคราะห์เส้นทางไม่ใช่สาเหตุ แต่เป็นเทคนิคที่อธิบายความเป็นสาเหตุในเชิงปริมาณ
2. การวิเคราะห์เส้นทางเป็นเทคนิคในการตรวจสอบทฤษฎีหรือรูปแบบตามสมมุติฐาน
3. ก่อนวิเคราะห์เส้นทางต้องมีโครงสร้างหรือรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละตัวกับตัวแปรตามในรูปของสาเหตุและผล ซึ่งสร้างจากความรู้ ทฤษฎี ผลการวิจัยและแบบแผนของความสัมพันธ์สัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ

4. ผลการวิเคราะห์เส้นทาง เป็นการยืนยันหรือสนับสนุนว่าโครงสร้างหรือรูปแบบความสัมพันธ์ในรูปแบบของสาเหตุและผลของตัวแปรเหล่านั้น มีความเป็นไปได้หรือไม่จากข้อมูลที่สังเกตหรือวัดมาครั้งนั้น

สำราญ มีแจ้ง (2556 : 72-85) การวิเคราะห์เส้นทางมีวิธีวิเคราะห์หลายวิธี แต่ละวิธีมีขั้นตอนและเทคนิคที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจะนำเสนอขั้นตอนของเทคนิคการวิเคราะห์เส้นทางเพียง 3 วิธี ได้แก่

1. การวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ อาร์

การวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ อาร์ วิเคราะห์โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ (Path Coefficients) ด้วยการหาค่าสัมพัทธ์ระหว่างตัวแปร และการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางด้วยการหาสมการการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) มีข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

1. มีนิยามของระบบที่ชัดเจน กล่าวคือ ระบบสาเหตุต้องสร้างขึ้นจากทฤษฎีหรืองานเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล
 2. การวัดค่าตัวแปรจะต้องมีความเที่ยงและความตรงสูง
 3. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในโมเดล เป็นความสัมพันธ์แบบสมการเส้นตรงและเป็นสาเหตุทางเดียว ไม่ใช่ต่างก็เป็นสาเหตุซึ่งกันและกัน
 4. ระดับของการวัดตัวแปรอยู่ในมาตราอันตรภาค (Interval Scale) ขึ้นไป
 5. ความคลาดเคลื่อนของการวัดตัวแปรต่าง ๆ ไม่สัมพันธ์กัน
 6. ตัวแปรอิสระเป็นตัวแปรที่กำหนดขึ้น (Fixed) ไม่ได้เกิดจากการสุ่ม
- ข้อตกลงที่สำคัญในการวิเคราะห์เส้นทางก็คือ การวัดตัวแปรต่าง ๆ ข้อมูลจะต้องอยู่ในรูปมาตราอันตรภาคหรืออัตราส่วนเท่านั้น

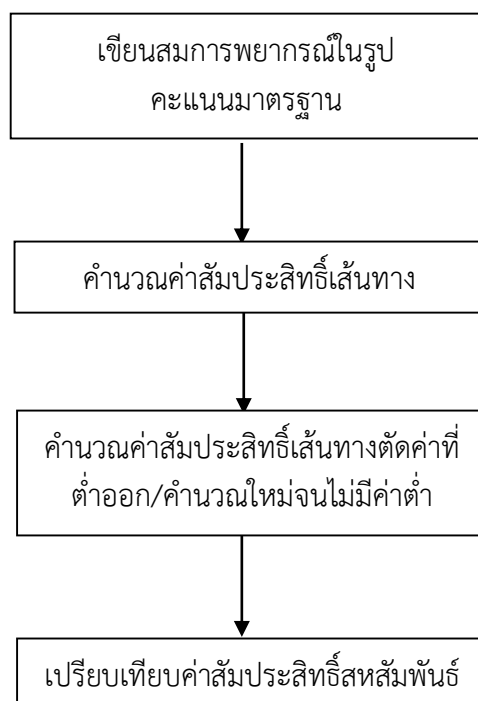
ขั้นตอนในการวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ อาร์

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficients) ด้วยการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. เขียนสมการพยากรณ์ในรูปแบบมาตรฐานจากความสัมพันธ์ในตัวแปรในโมเดล
2. คำนวณค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง ค่า (P_{ij}) จากสมการในข้อ 1 แล้วแทนค่า r ในสมการและหาค่าของสมการออกมาจะได้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางต่าง ๆ
3. พิจารณาค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางแต่ละค่า ถ้าค่าใดมีค่าต่ำมากคือไม่มีนัยสำคัญก็จะตัดค่านั้นออกแล้วคำนวณค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางใหม่ ถ้ามีค่าสูงควรใช้ชุดใหม่แต่ยังมีค่าต่ำก็จะตัดค่านั้นออกแล้วคำนวณค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางใหม่อีกทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนไม่มีค่าต่ำ
4. นำค่า r เดิม ถ้าพบว่าค่านั้นเท่ากันหรือใกล้เคียงกันก็แสดงว่าค่า p ที่คำนวณได้มีความถูกต้อง

ขั้นตอนของการวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ อาร์ ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 แผนผังขั้นตอนของการวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ อาร์

2. การวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ คิว

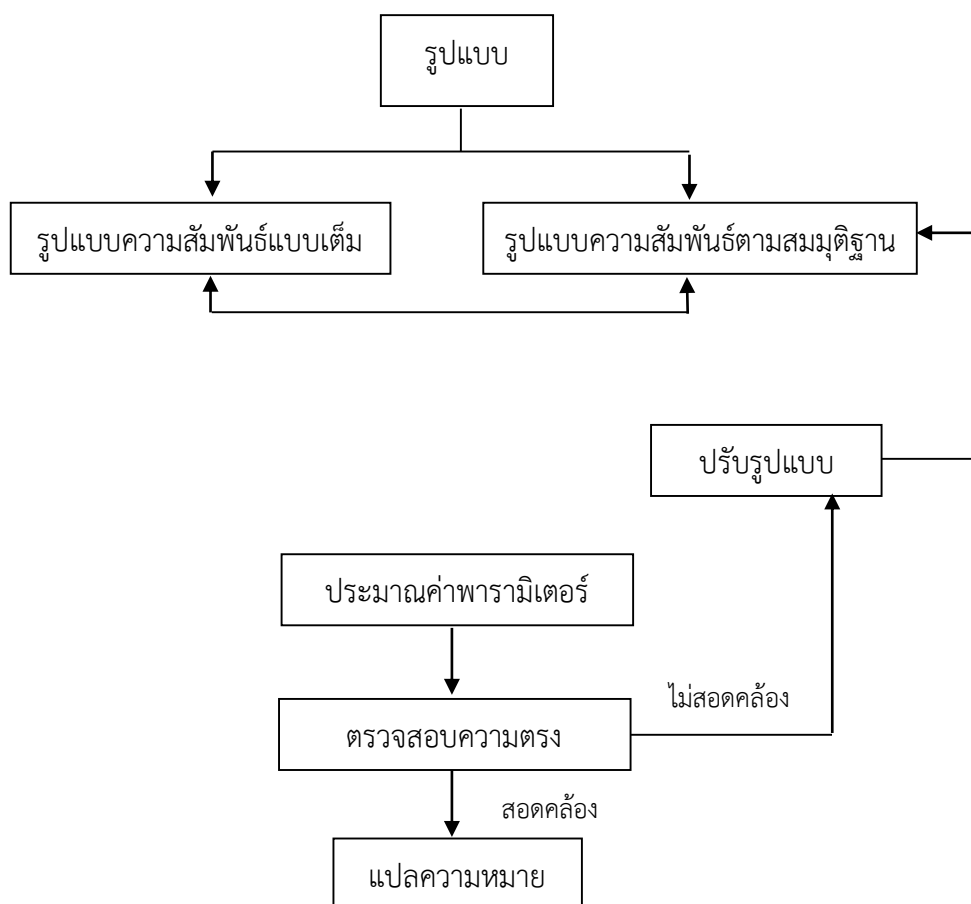
การวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ คิว เป็นวิธีการวิเคราะห์เส้นทางแบบดั้งเดิมที่ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเป็นหลัก และใช้การทดสอบความสอดคล้องของรูปแบบด้วยค่าสถิติคิว (Q Statistic) ซึ่งสเปทท์เป็นผู้คิดขึ้น ซึ่งมีข้อตกลงเบื้องต้นดังนี้ (สำราญ มีแจ้ง. 2544 : 82)

1. ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมดในรูปแบบ เป็นความสัมพันธ์แบบเส้น (Linear) เชิงบวก (Additive) และอสมการ (Asymmetric) หรือทิศทางของความสัมพันธ์เป็นไปในทางเดียวกัน
2. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้องเป็นความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (Causal Relationship) กล่าวคือ มีการจัดลำดับก่อนหลังของตัวแปรให้เป็นไปตามทฤษฎี นอกจากนี้ลักษณะความสัมพันธ์ต้องเป็นความสัมพันธ์แบบปิด คือ รวมตัวแปรที่เกี่ยวข้องไว้ในรูปแบบไม่นำตัวแปรที่ไม่เกี่ยวข้องในการวิจัยมาเขียนไว้ในรูปแบบ
3. การแจกแจงลักษณะตัวแปรและความคลาดเคลื่อนเป็นแบบปกติ
4. ตัวแปรส่วนที่เหลือ (Residual Variable : e) ต้องไม่มีความสัมพันธ์กันเอง และไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระที่อยู่ก่อนหน้าด้วย เนื่องจากในการสร้างแบบจำลองเชิงเหตุและผลที่สร้างขึ้นอาจไม่สามารถระบุตัวแปรที่เกี่ยวข้องได้ทั้งหมด ตัวแปรที่อาจจะเกี่ยวข้องแต่ไม่ได้ระบุไว้ในรูปแบบจึงเป็นตัวแปรส่วนที่เหลือ ดังนั้นตัวแปรส่วนที่เหลือจะต้องไม่มีความสัมพันธ์กันเอง
5. ข้อมูลอยู่ในมาตราการวัดระดับอันตรภาค (Interval Scale) หรืออัตราส่วน (Ratio Scale) หรือมาตราการวัดอื่นที่สามารถนำมาเทียบเคียงกับมาตราวัดทั้งสองระดับนี้ได้

6. การวัดตัวแปรต่าง ๆ ต้องมีความเที่ยงและความตรงสูง
 7. ความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนมีค่าคงที่
- ขั้นตอนการวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ คิว สรุปรูปภาพประกอบ 3 (สำราญ มีแจ้ง.

2544 : 82)

ภาพประกอบ 3 แผนผังขั้นตอนของการวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ คิว

3. การวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ แอล

การวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ แอล เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยอาศัยการคำนวณด้วยโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ซึ่งมีความสะดวกและรวดเร็ว โดยมีข้อตกลงเบื้องต้นดังนี้ (สำราญ มีแจ้ง. 2544 : 84)

1. ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมดในรูปแบบเป็นความสัมพันธ์แบบเส้น (Linear) เชิงบวก (Additive) และเป็นความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (Causal Relationships) แบบปิด คือ รวมตัวแปรที่เกี่ยวข้องไว้ในรูปแบบ ตัวแปรที่ไม่เกี่ยวข้องในการวิจัยจะไม่นำมาเขียนไว้ในรูปแบบ

2. การแจกแจงของตัวแปรและความคลาดเคลื่อนเป็นแบบปกติ
3. ตัวแปรส่วนที่เหลือ (Residual Variable : e) อาจมีความสัมพันธ์กันเองได้

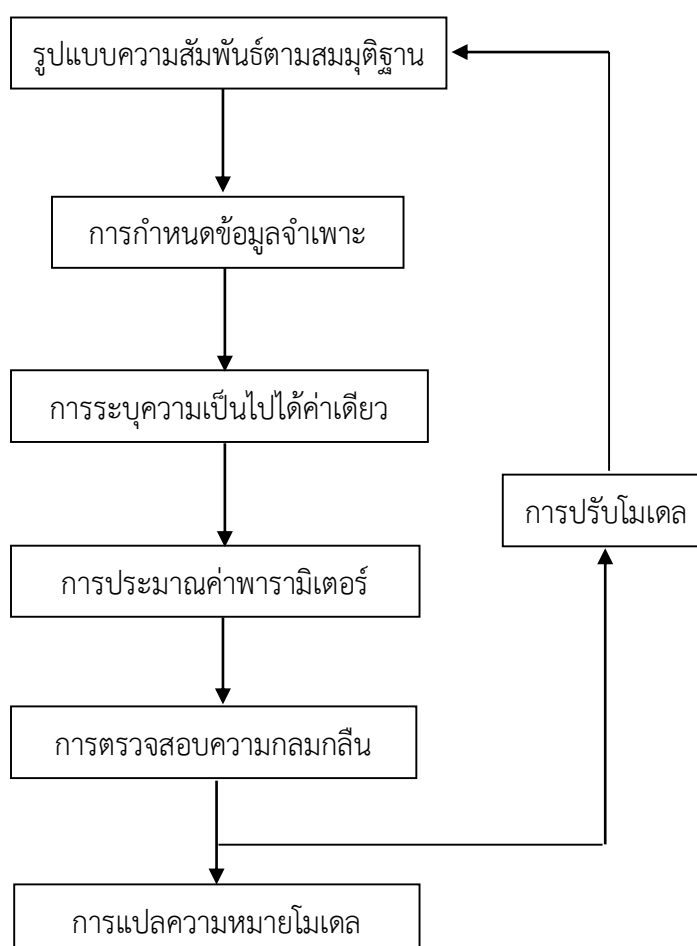

4. ข้อมูลอยู่ในมาตราการวัดระดับอันตรภาค (Interval Scale) หรืออัตราส่วน (Ratio Scale) หรือมาตราการวัดอื่นที่สามารถนำมาเทียบเคียงกับมาตราการวัดทั้งสองระดับนี้ได้ ขั้นตอนในการวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ แอล

การวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ แอล เป็นการวิเคราะห์ที่ต้องอาศัยโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ ซึ่งแบ่งได้ 6 ขั้นตอน คือ

1. การกำหนดข้อมูลจำเพาะของรูปแบบ
2. การระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของรูปแบบ
3. การประมาณค่าพารามิเตอร์จากรูปแบบ
4. การทดสอบความสอดคล้องหรือความตรงของรูปแบบ
5. การปรับรูปแบบ
6. การแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนในการวิเคราะห์เส้นทางด้วยโปรแกรมลิสเรล สรุปลงเป็นแผนผังดังภาพประกอบ 4 (สำราญ มีแจ้ง. 2544 : 85)

ภาพประกอบ 4 แผนผังขั้นตอนของการวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ แอล

1. การกำหนดข้อมูลจำเพาะของรูปแบบ (Specification of the Model)

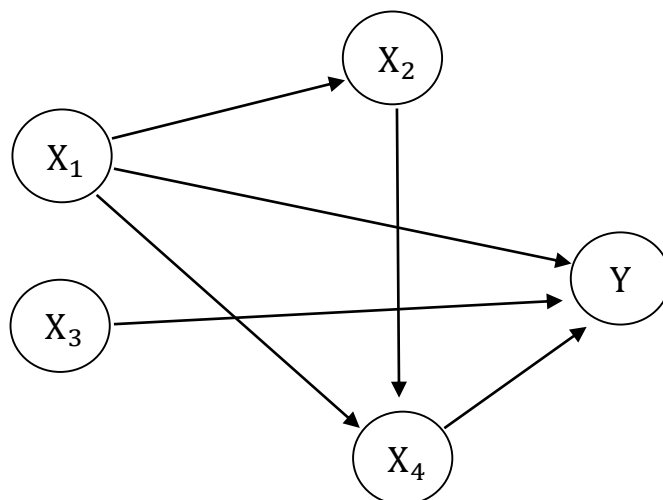
ในการวิเคราะห์เส้นทางด้วยโปรแกรมลิสมเรลนั้นสามารถวิเคราะห์ได้ทั้งรูปแบบที่มีตัวแปรแฝงหรือตัวแปรสังเกตได้วิเคราะห์ได้ทั้งที่เป็นรูปแบบความสัมพันธ์ทางเดียวและความสัมพันธ์ย้อนกลับ ดังนั้นในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีนี้จึงต้องกำหนดข้อมูลจำเพาะของรูปแบบความสัมพันธ์ของข้อมูลเพื่อแสดงลักษณะความสัมพันธ์ของตัวแปร ซึ่งสามารถกำหนดข้อมูลจำเพาะได้ 3 รูปแบบคือ (นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2537 : 22)

1.1 พารามิเตอร์กำหนด (Fixed Parameters : FI) หมายถึง รูปแบบการวิจัยไม่มีเส้นแสดงอิทธิพลระหว่างตัวแปร ซึ่งสามารถกำหนดค่าความสัมพันธ์ในเมตริกซ์ด้วยสัญลักษณ์ “0”

1.2 พารามิเตอร์บังคับ (Constrained Parameters) หมายถึง รูปแบบการวัดมีเส้นแสดงอิทธิพลระหว่างตัวแปรและพารามิเตอร์ ขนาดอิทธิพลนั้นเป็นค่าที่จะต้องมีการประมาณแต่มีเงื่อนไขกำหนดให้พารามิเตอร์บางตัวมีค่าเฉพาะคงที่ ซึ่งถ้าบังคับให้มีค่าเป็น 1 ก็สามารถกำหนดค่าความสัมพันธ์ในเมตริกซ์ด้วยสัญลักษณ์ “1”

1.3 พารามิเตอร์อิสระ (Free Parameters : FR) หมายถึง พารามิเตอร์ที่ต้องการประมาณค่าและไม่ได้บังคับให้มีค่าแต่อย่างใดอย่างหนึ่งใช้สัญลักษณ์ “*”

การกำหนดข้อมูลจำเพาะสามารถแสดงดังภาพประกอบ 5 (นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2537 : 22)

ภาพประกอบ 5 รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของตัวแปร

รูปแบบในภาพประกอบ 5 สามารถกำหนดข้อมูลจำเพาะของรูปแบบในเมตริกซ์เพื่อนำไปคำนวณหาค่าขนาดอิทธิพลได้ดังนี้

$$\begin{bmatrix} X_3 X_1 X_3 X_2 \\ X_4 X_1 X_4 X_2 \\ Y X_1 \quad Y X_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} * 0 \\ ** \\ ** \end{bmatrix}$$

เมตริกซ์ที่ได้จากการกำหนดข้อมูลจำเพาะของรูปแบบข้างต้นสามารถอธิบายได้ว่า ตัวแปร X_3 กับตัวแปร X_1 ตัวแปร X_4 กับตัวแปร X_1 ตัวแปร Y กับตัวแปร X_1 ตัวแปร Y กับตัวแปร X_2 และตัวแปร X_4 กับตัวแปร X_2 มีความสัมพันธ์กัน จึงสามารถกำหนดค่าพารามิเตอร์เป็นแบบอิสระ โดยแทนค่าในเมตริกซ์เป็น “*” และตัวแปร X_3 กับตัวแปร X_2 ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน จึงกำหนดค่าพารามิเตอร์เป็นแบบกำหนด โดยแทนค่าในเมตริกซ์เป็น “0”

การกำหนดข้อมูลจำเพาะมีประโยชน์มากต่อการคำนวณด้วยโปรแกรมลิสเรล เนื่องจากการกำหนดค่าจำเพาะจะมีผลต่อการกำหนดเส้นทางหรือลูกศรตามรูปแบบที่สร้างขึ้น

2. การระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของรูปแบบ (Identification of the Model) สมการโครงสร้างที่ได้จากรูปแบบ เมื่อนำมาวิเคราะห์เพื่อประมาณค่าพารามิเตอร์จะต้องมีการระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของพารามิเตอร์ก่อนที่จะมีการประมาณค่า การระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของสมการคือ การระบุว่าสมการโครงสร้างนั้น สามารถนำมาประมาณค่าพารามิเตอร์ได้เป็นค่าเดียวหรือไม่ ถ้าจำนวนสมการโครงสร้างเท่ากับจำนวนพารามิเตอร์ที่ไม่ทราบค่าในรูปแบบ พารามิเตอร์ที่ไม่ทราบค่าตัวหนึ่งจะประมาณค่าพารามิเตอร์ตัวนั้นได้เพียงค่าเดียวเท่านั้น เรียกรูปแบบนี้ว่ารูปแบบระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวได้พอดีหรือรูปแบบระบุพอดี (Just Identified Model) ถ้าจำนวนสมการมากกว่าจำนวนพารามิเตอร์ที่ไม่ทราบค่าในรูปแบบ เรียกรูปแบบนี้ว่า รูปแบบระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวเกินพอดีหรือรูปแบบระบุเกินพอดี (Over Identified Model) และถ้าจำนวนสมการน้อยกว่าจำนวนพารามิเตอร์ที่ไม่ทราบค่า เรียกรูปแบบนี้ว่า รูปแบบระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวไม่พอดี (Under Identified Model) ซึ่งรูปแบบที่ระบุเกินพอดี และรูปแบบระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวไม่พอดีนี้ไม่สามารถประมาณค่าพารามิเตอร์ได้ (นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2537 : 37)

การระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวช่วยให้ทราบล่วงหน้าว่ารูปแบบนั้นจะประมาณค่าพารามิเตอร์ได้หรือไม่ การที่จะทราบว่ารูปแบบที่กำหนดขึ้นมานั้นเป็นรูปแบบระบุพอดีหรือไม่สามารถตรวจสอบได้ด้วยกฎที่ (t-rule) ที่ว่า

$$t < (NI) (NI + I)$$

เมื่อ t คือ จำนวนพารามิเตอร์ที่ต้องการประมาณค่า

NI คือ จำนวนตัวแปรที่สังเกตขึ้น

3. การประมาณค่าพารามิเตอร์จากรูปแบบ (Parameter Estimation from the Model) การประมาณค่าพารามิเตอร์ คือ การวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยอาศัยการแก้สมการโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อหาค่าพารามิเตอร์ ซึ่งเป็นตัวที่ไม่ทราบค่าใน

สมการ ซึ่งการวิเคราะห์เส้นทางด้วยโปรแกรมลิสมัลสามารถประมาณค่าพารามิเตอร์ได้ 6 วิธีด้วยกัน คือ (นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2537 : 40)

3.1 วิธีกำลังสองน้อยที่สุดไม่ถ่วงน้ำหนัก (Unweighted Least Squares : ULS) เป็นการประมาณค่าพารามิเตอร์โดยให้ผลรวมกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมีค่าน้อยที่สุดซึ่งค่าความคลาดเคลื่อนก็คือ ผลต่างระหว่างความแปรปรวนที่คำนวณได้จากข้อมูลเชิงประจักษ์กับค่าความแปรปรวนที่พยากรณ์จากค่าประมาณของพารามิเตอร์

ข้อดีของการประมาณค่าพารามิเตอร์ด้วยวิธี ULS คือ ค่าประมาณที่ได้มีความคงเส้นคงวา (Consistency) ง่าย สะดวกในการประมาณค่าและเป็นวิธีที่เหมาะสมกับข้อมูลที่มีลักษณะการแจกแจงแตกต่างไปจากการแจกแจงแบบปกติพหุนาม (Multivariate Normal Distribution)

ข้อเสียของการประมาณค่าพารามิเตอร์ด้วยวิธี ULS คือ ไม่มีประสิทธิภาพ (Non-Efficiency) เนื่องจากค่าที่ประมาณได้ไม่ใช่ค่าความคลาดเคลื่อนที่น้อยที่สุดเมื่อเทียบกับการใช้วิธีอื่น นอกจากนี้วิธีนี้ยังขาดความเป็นอิสระในมาตรวัด (Scale Free) คือ หากรูปแบบของตัวแปร มีหน่วยในการวัดที่ต่างกันก็จะมีผลต่อการประมาณค่าด้วยวิธีนี้

3.2 วิธีกำลังสองน้อยที่สุดถ่วงน้ำหนักสำคัญ (Generalized Least Squares : GLS) เป็นการประมาณค่าพารามิเตอร์เมื่อข้อมูลมีความแปรปรวนของตัวแปรผลไม่เท่ากันทุกค่าของตัวแปร เหตุหรือมีความสัมพันธ์กันระหว่างความคลาดเคลื่อน จึงต้องใช้วิธี GLS เพื่อปรับแก้ความแปรปรวนที่ไม่เท่ากันนั้น

ข้อดีของการประมาณค่าพารามิเตอร์โดยวิธี GLS คือ ค่าประมาณที่ได้มีความคงเส้นคงวา (Consistency) มีประสิทธิภาพจากมาตรวัด

ข้อเสียของการประมาณค่าพารามิเตอร์โดยวิธี GLS คือ ถ้าตัวแปรที่สังเกตได้มีการแจกแจงที่สูงหรือต่ำกว่าโค้งปกติและกลุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็ก ค่าที่ประมาณได้ก็จะไม่ถูกต้อง

3.3 วิธีความเป็นไปได้สูงสุด (Maximum Likelihood : ML) เป็นการประมาณค่าพารามิเตอร์ที่แพร่หลายมากที่สุด วิธีประมาณค่าทำได้โดยการสมมติค่าพารามิเตอร์ขึ้นมาชุดหนึ่งแล้วหาค่าความเป็นไปได้ที่จะได้ค่าสังเกตของตัวแปรจากประชากรกลุ่มที่สมมติค่าพารามิเตอร์ไว้ นั่นซึ่งจะต้องใช้การคำนวณทวนซ้ำ (Iteration) หลายครั้งจนกว่าค่าพารามิเตอร์ที่ได้จะมีค่าเข้าใกล้ (Converge) ค่าพารามิเตอร์ที่เป็นจริง ดังนั้นการวิเคราะห์ค่าประมาณพารามิเตอร์ส่วนใหญ่ จึงมักใช้วิธีนี้

ข้อดีของการประมาณค่าพารามิเตอร์ด้วยวิธี ML คือ ค่าประมาณที่ได้มีความคงเส้นคงวา มีประสิทธิภาพและเป็นอิสระจากมาตรวัด

3.4 วิธีกำลังสองน้อยที่สุดถ่วงน้ำหนักทั่วไป (Generally Weighted Least Squares : WLS) เป็นการประมาณค่าพารามิเตอร์ที่มีการถ่วงน้ำหนักทั่วไป โดยมีการถ่วงน้ำหนักกับสมการโครงสร้างที่นำมาคำนวณ

3.5 วิธีกำลังสองน้อยที่สุดถ่วงน้ำหนักแนวทแยง (Diagonally Weighted Least Squares : DWLS) เป็นวิธีที่พัฒนามาจากวิธี WLS คือ คำนวณค่าเฉพาะสมาชิกที่อยู่ในแนวทแยงของเมตริกซ์ จึงทำให้ได้ค่าประมาณพารามิเตอร์ที่ไม่มีประสิทธิภาพ แต่ค่าที่คำนวณได้เป็นค่าที่อยู่ระหว่างที่ได้จากวิธี ULS และ WLS

3.6 วิธีใช้ตัวแปรเป็นเครื่องมือ (Instrumental Variable : IV) และวิธีกำลังสองน้อยที่สุดสองขั้น (Two-Stage Least Squares : TSLS) การประมาณค่าพารามิเตอร์ทั้งสองวิธีนี้ใช้เป็นค่าประมาณตั้งต้นสำหรับการประมาณค่าพารามิเตอร์วิธีอื่น ๆ ที่กล่าวมา เพราะหลักการของสองวิธีนี้ คือ การกำหนดตัวแปรอ้างอิง (Reference Variable) สำหรับตัวแปรแฝงในรูปแบบซึ่งโปรแกรมลิสมัลจะนำตัวแปรอ้างอิงและตัวแปรสังเกตได้มาคำนวณค่าประมาณพารามิเตอร์

จากวิธีการประมาณค่าดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าวิธีที่นิยมและให้ค่าที่มีประสิทธิภาพคือการประมาณค่าด้วยวิธีความเป็นไปได้สูงสุด (ML)

4. การตรวจสอบความสอดคล้องหรือความตรงของรูปแบบ (Validation of the Model)

เมื่อได้ค่าพารามิเตอร์ที่บ่งบอกความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลทั้งทางตรงและทางอ้อมแล้ว ขั้นตอนต่อไปซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญขั้นตอนหนึ่งของการวิเคราะห์เส้นทางก็คือ การตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบที่เป็นสมมุติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ การตรวจสอบความสอดคล้องด้วยโปรแกรมลิสมัลสามารถตรวจสอบได้ 5 วิธี ได้แก่

4.1 ใช้ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและสหสัมพันธ์ของค่าประมาณพารามิเตอร์ (Standard Errors and Correlations of Estimates) ถ้าค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและสหสัมพันธ์ของค่าประมาณพารามิเตอร์ที่คำนวณได้ไม่มีนัยสำคัญแสดงว่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานมีขนาดใหญ่และรูปแบบการวิจัยไม่ดีพอ

4.2 ใช้ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณและสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Multiple Correlation and Coefficients of Determination) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณและสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่ได้ควรมีค่าเข้าใกล้หนึ่ง จึงจะแสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4.3 ใช้ค่าสถิติวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of fit Measures) ค่าสถิติในกลุ่มนี้ใช้ตรวจสอบความตรงของรูปแบบเป็นภาพรวมทั้งรูปแบบไม่ใช่เป็นการตรวจสอบเฉพาะค่าพารามิเตอร์แต่ละตัวเหมือนสองวิธีแรก นอกจากนี้ยังใช้ประโยชน์ในการเปรียบเทียบรูปแบบที่แตกต่างกันสองรูปแบบได้ด้วยว่า รูปแบบใดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากกว่ากันการใช้ค่าสถิติระดับความกลมกลืนนี้มี 4 ประเภทด้วยกัน คือ

4.3.1 ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Squared Statistic) ถ้าค่าสถิติไค-สแควร์มีค่าสูงมากแสดงว่ารูปแบบไม่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนั้นรูปแบบที่มีความสอดคล้องก็คือรูปแบบที่มี ค่าสถิติไค-สแควร์ต่ำหรือเข้าใกล้ศูนย์มากที่สุด

4.3.2 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of Fit index : GFI) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) มีค่าอยู่ระหว่าง 0 และ 1 ถ้าค่าดัชนี GFI เข้าใกล้ 1.00 แสดงว่ารูปแบบการวิจัยนั้นมีความสอดคล้องหรือกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4.3.3 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index : AGFI) เมื่อนำค่าดัชนี GFI มาปรับแก้ อันเนื่องมาจากการปรับรูปแบบตามจำนวนตัวแปรก็จะได้ค่า AGFI จึงมีคุณสมบัติเหมือนกับดัชนี GFI

4.3.4 ดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษ (Root Mean Square Residual : RMR) ค่าดัชนี RMR เป็นตัวดัชนีที่ใช้เปรียบเทียบระดับความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของรูปแบบสองรูปแบบเฉพาะกรณีที่เป็นการเปรียบเทียบโดยใช้ข้อมูลชุดเดียวกัน ในขณะที่ดัชนี GFI และ AGFI สามารถใช้เปรียบเทียบโดยใช้ข้อมูลชุดเดียวกันและข้อมูลต่างชุดกัน ดัชนี RMR

บอกขนาดของเศษที่เหลือโดยเฉลี่ย จากการเปรียบเทียบระดับความกลมกลืนของรูปแบบสองรูปแบบ กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าของดัชนี RMR ยิ่งเข้าใกล้ศูนย์แสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4.4 การวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อน (Analysis of Residuals) เป็นการวิเคราะห์ความสอดคล้องที่ควรวิเคราะห์ควบคู่กับดัชนีตัวอื่น ๆ ซึ่งวิธีการวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้องกับความคลาดเคลื่อนมีหลายแบบด้วยกัน คือ

4.4.1 เมตริกซ์ ความคลาดเคลื่อนในการเทียบความกลมกลืน (Fitted Residuals Matrix) หมายถึง ค่าความคลาดเคลื่อนทั้งในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน โดยค่าความคลาดเคลื่อนในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน คือ ผลหารระหว่างค่าความคลาดเคลื่อนกับค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความคลาดเคลื่อนนั้น ถ้ารูปแบบมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลค่าความคลาดเคลื่อนในรูปแบบคะแนนมาตรฐานไม่ควรมีค่าเกิน 2.00 ถ้ายังมีค่าเกิน 2.00 ต้องปรับปรุงแบบการวิจัย

4.4.2 คิวพล็อต (Q-plot) เป็นกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าความคลาดเคลื่อนกับค่าควอไทล์ปกติ (Normal Quintiles) ถ้าได้กราฟมีความชันมากกว่าเส้นทแยงมุมแสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4.5 ดัชนีดัดแปรรูปแบบ (Model Modification Index) ดัชนีตัวนี้มีประโยชน์ในการตัดสินใจปรับปรุงแบบการวิจัยให้ดีขึ้นได้ ดัชนีดัดแปรรูปแบบเป็นค่าสถิติเฉพาะสำหรับพารามิเตอร์แต่ละตัวที่ค่าเท่ากับค่าไค-สแควร์ที่จะลดลงเมื่อกำหนดให้พารามิเตอร์ตัวนั้นเป็นพารามิเตอร์อิสระหรือมีการผ่อนคลายข้อกำหนดเงื่อนไขบังคับของพารามิเตอร์นั้น ดังนั้นเมื่อผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่าค่าดัชนีดัดแปรรูปแบบมีค่าที่ไม่เข้าใกล้ศูนย์แสดงว่ารูปแบบนั้นยังสามารถเปลี่ยนแปลงรูปแบบได้อีก

5. การปรับปรุงแบบ (Model Adjustment)

ในการวิเคราะห์เส้นทางด้วยโปรแกรมลิสเรลนั้น เมื่อได้ค่าประมาณพารามิเตอร์ของอิทธิพล ซึ่งเป็นค่าที่แสดงถึงขนาดอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมของตัวแปรเหตุที่มีต่อตัวแปรผล แต่การได้ค่าขนาดอิทธิพลอย่างเดียวยังไม่สามารถนำค่านั้นมาอธิบายรูปแบบได้จะต้องพิจารณาค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการวิจัยตามสมมุติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาค่าดัชนีดัดแปรรูปแบบ (Model Modification Index) อีกด้วย ค่าดัชนีดัดแปรแบบนี้เป็นค่าที่บ่งบอกว่ารูปแบบที่กำหนดหรือตั้งตามทฤษฎีนั้นสามารถทำการเปลี่ยนแปลงรูปแบบให้สอดคล้องกับความเป็นจริงอีกได้หรือไม่ โดยค่าดัชนีดัดแปรแบบนี้จะต้องมีค่าใกล้ศูนย์ แต่ถ้าค่าที่ได้มากกว่าหรือน้อยกว่าศูนย์ก็อาจจะต้องทำการดัดแปรแบบของการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยการพิจารณาเส้นทางอิทธิพลของตัวแปรเหตุที่มีต่อตัวแปรผล ซึ่งอาจจะเพิ่มหรือลดเส้นทางอิทธิพลก็ได้ แล้วทำการวิเคราะห์เส้นทางตั้งแต่แรกอีกครั้งหนึ่ง ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนกว่าค่าดัชนีดัดแปรรูปแบบมีค่าเป็นศูนย์หรือเข้าใกล้ศูนย์ จึงจะสามารถนำค่าประมาณขนาดอิทธิพลไปใช้ในการอธิบายรูปแบบความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลได้

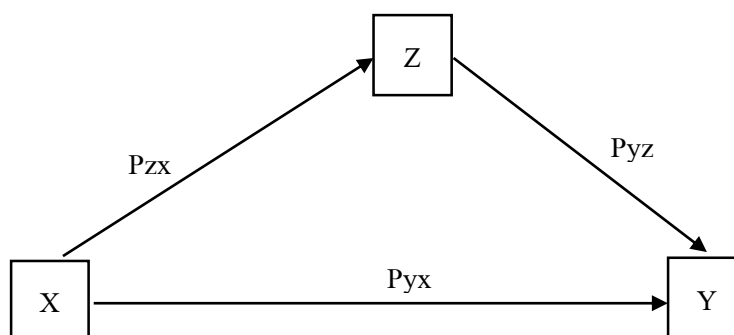
6. การแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล (Translation of Results Analysis)

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางหรือขนาดอิทธิพลที่ได้จากการคำนวณ มีทั้งค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติและไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าที่นำมาใช้ในการอธิบายความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลได้ก็คือค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง

β ที่มีนัยสำคัญทางสถิติเท่านั้น เมื่อนำค่าประมาณสัมประสิทธิ์เส้นทางมาแทนค่าในรูปแบบความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลแล้ว จึงแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากรูปแบบซึ่งบอกทั้งขนาดทิศทางและของตัวแปรเหตุต่อตัวแปรผลโดยทิศทางของความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลนั้นมี 2 ประเภท คือ อิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อม

การจำแนกค่าอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อม เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลหรือขนาดอิทธิพลที่ได้จากการคำนวณด้วยโปรแกรมลิสมัลนั้น จะบอกว่าส่งผ่านมาจากตัวแปรใด ดังนั้นจึงต้องนำมาจำแนกขนาดอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรเหตุแต่ละตัวที่มีต่อตัวแปรผล ซึ่งสามารถแสดงดังแผนผังภาพประกอบ 6 (สำราญ มีแจ้ง. 2544 : 92)

ภาพประกอบ 6 แผนผังขนาดสัมประสิทธิ์เส้นทางของตัวแปรเหตุที่มีต่อตัวแปรผล

การหาค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางทั้งทางตรงและทางอ้อมจากแผนผังภาพประกอบ 6 สามารถแยกส่วนความสัมพันธ์ได้ดังตาราง 1

ตาราง 1 การแยกส่วนความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลทั้งทางตรงและทางอ้อม

ประเภทของความสัมพันธ์	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร		
	X → Z	X → Y	Y → Z
ก) ความสัมพันธ์รวมทั้งหมด	r_{xz}	r_{xy}	r_{zy}
ข) ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผล	P_{zx}	P_{yx}	P_{yz}
ข. 1 สาเหตุทางตรง	-	$(P_{zx})(P_{yz})$	
ข. 2 สาเหตุทางอ้อม			
ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุรวมทั้งหมด (ข. 1 + ข. 2)	P_{zx}	$(P_{yx}) + (P_{zx})(P_{yz})$	$P_{yz} =$
ค) ความสัมพันธ์ไม่ใช่เชิงสาเหตุ (ก - ข)	$(r_{xz}) - (P_{zx})$	$r_{xy} [(P_{yx}) + (P_{zx})(P_{yz})]$	$(r_{zy}) - (P_{yz})$

การแยกส่วนความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลทั้งทางตรงและทางอ้อมจากตาราง 1 จะเห็นได้ว่าตัวแปร X มีอิทธิพลเฉพาะทางตรงต่อตัวแปร Z ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ P_{zx} ตัวแปร X มีอิทธิพลทั้งหมดต่อตัวแปร Y เท่ากับ $(P_{yx}) + (P_{zx})(P_{yz})$ แบ่งเป็นอิทธิพลทางตรงกับ P_{yx} และทางอ้อมผ่านตัวแปร Z เท่ากับ $(P_{zx})(P_{yz})$ และมีความสัมพันธ์เทียมหรือความสัมพันธ์ที่ไม่ใช่เชิงเหตุและผลเท่ากับ $(r_{xy}) - [(P_{yx}) + (P_{zx})(P_{yz})]$ ส่วนตัวแปร Z มีอิทธิพลทั้งหมดต่อตัวแปร Y เท่ากับ P_{yz} ซึ่งเป็นอิทธิพลทางตรงเท่ากับ P_{yz} ไม่มีอิทธิพลทางอ้อม นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์เทียมหรือความสัมพันธ์ที่ไม่ใช่เชิงเหตุและผลเท่ากับ $r_{zy} - (P_{yz})$

การวิเคราะห์เส้นทางทั้ง 3 วิธี ที่ผู้วิจัยนำเสนอ แต่ละวิธีมีการคำนวณที่แตกต่างกันแต่ก็มีพื้นฐานมาจากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเช่นเดียวกัน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ แอล เนื่องจากมีสถิติ Q และ W เป็นดัชนีในการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และจากการศึกษาค้นคว้ายังไม่ปรากฏว่ามีงานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน ที่ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ แอล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

เกศรินทร์ ชุ่มจิตต์ (2551 : 29) ศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการอ่านของนักเรียนพบว่า ผู้ปกครองมีบทบาทในการเป็นตัวอย่างในการอ่าน หากผู้ปกครองมีการแนะนำถึงประโยชน์ของการอ่านหนังสือให้กับเด็กอยู่เป็นประจำ จะทำให้เด็กได้รู้คุณค่าของการอ่านหนังสือ และเด็กจะมีการชักชวนเพื่อนอ่านหนังสือในเวลาว่าง และจะทำให้เด็กเห็นคุณค่าของตนเอง ตลอดจนจะทำให้เด็กเติบโตมาเป็นบุคคลที่รักการอ่าน นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ปกครองควรมีการส่งเสริมให้ลูกได้มีการหาคำตอบจากหนังสือเช่น สารานุกรมภาพ หรือคำศัพท์ต่าง ๆ ที่ลูกอยากรู้ในด้านความเป็นตัวอย่างในการอ่านผู้ปกครองมีการเป็นแบบอย่างในการอ่านให้กับเด็กคือเมื่อว่างผู้ปกครองมักจะทำกิจกรรมที่ทำเป็นประจำจึงจะทำให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน

เยาวลักษณ์ ศรีสุนนท์ (2552 : 80) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 630 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบทดสอบ 3 ฉบับ และแบบวัด 7 ฉบับ ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุเฉพาะทางตรงอย่างเดียวต่อการอ่านของนักเรียน ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิมวิชาภาษาไทย ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมต่อการอ่านของนักเรียน ได้แก่ บรรยากาศในชั้นเรียน ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางอ้อมต่อการอ่านของนักเรียน ได้แก่ ความถนัดทางภาษา ความตั้งใจเรียน เจตคติต่อวิชาภาษาไทย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีโนภาพเกี่ยวกับตน สภาพแวดล้อมทางบ้าน และความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง

สาวิตรี อยู่สุข (2553 : 103) ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะการอ่านและเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวิธีการดำเนินการศึกษา

ค้นคว้าสองขั้นตอน คือ ขั้นแรกกำหนดสมมุติฐานรูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อทักษะการอ่าน และเขียนวิชาภาษาไทย ขั้นที่สองทดสอบความสอดคล้องของรูปแบบกับข้อมูลเชิงประจักษ์และปรับปรุงรูปแบบให้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จำนวน 370 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มหลายขั้นตอน ตัวแปรอิสระมีทั้งหมด 12 ตัวแปร ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางบ้าน บรรยากาศในชั้นเรียน รูปแบบการเรียน คุณภาพการสอนของครู ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง อัตมโนทัศน์ ความรู้พื้นฐานเดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เจตคติต่อวิชาภาษาไทย ความตั้งใจเรียน เวลาที่ใช้ในการศึกษาเพิ่มเติม และความถนัดทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อทักษะการอ่านและเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางบ้าน บรรยากาศในชั้นเรียน รูปแบบการเรียน คุณภาพการสอนของครู ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง อัตมโนทัศน์ ความรู้พื้นฐานเดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อวิชาภาษาไทย ความตั้งใจเรียน เวลาที่ใช้ในการศึกษาเพิ่มเติม และความถนัดทางการเรียน

ชุติวรรณ เจริญสุข (2553 : 61) ศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดชัยชนะสงคราม เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร คือ ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาไทยส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาไทย นักเรียนที่มีทักษะคิดทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ทำให้มีทักษะการอ่านภาษาไทยดี ทั้งนี้ เพราะเมื่อนักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการอ่านภาษาไทย จะเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการอ่านภาษาไทย มีความพอใจและสนุกสนานกับการอ่านภาษาไทย ตลอดจนเข้าร่วมกิจกรรมการส่งเสริมการอ่านภาษาไทยอยู่เสมอ

ภคภรณ์ เกิดผล (2553 : 32) ศึกษาการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านริมใต้ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การจะทำให้ นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านที่ครูควรจัดการเรียนการสอน คือ 1. การบันทึกการอ่านโดยนักเรียนจะได้ฝึกทักษะการอ่านจับใจความแล้วฝึกบันทึกการอ่านลงในแบบบันทึก 2. กิจกรรมการสร้างจินตนาการจากการอ่านด้วยการให้นักเรียนอ่านหนังสือนิทานแล้ววาดภาพระบายสี พร้อมเขียนเรื่องประกอบภาพ 3. กิจกรรมการใช้สำนวนไทย โดยการให้นักเรียนทายสุภาษิตสำนวนไทยจากรูปภาพ และเลือกใช้สื่อในการอ่านเพื่อศึกษาความหมายของคำ 4. กิจกรรมการแนะนำหนังสือจากคุณครู 5. กิจกรรมการอ่านคิดวิเคราะห์จากสื่อโฆษณาต่าง ๆ 6. กิจกรรมเกมอักษรไขว้ โดยครูจัดให้นักเรียนได้แข่งขันกันหาคำจากพจนานุกรมไทย 7. กิจกรรมการศึกษาความรู้จากบทเพลง โดยกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการอ่านได้ใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยเน้นทักษะ กระบวนการทางภาษา การฝึกปฏิบัติ การอ่านคิดวิเคราะห์

เพชรดาว นิลสว่าง (2554 : 15) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 665 คน จาก 17 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบวัดความรู้เรื่องการอ่าน แบบสอบถามเจตคติต่อการอ่าน แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบสอบถามสภาพแวดล้อมทางการเรียน และแบบสอบถามความสัมพันธ์ในครอบครัว ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรู้

เรื่องการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ เพศ เวลาที่ใช้ในการอ่าน เจตคติต่อการอ่าน และสภาพแวดล้อมทางการเรียน ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการรู้เรื่องการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ภาษาถิ่น และความสัมพันธ์ในครอบครัว

ราตรี อนุสุเรนทร์ (2556 : 89) ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านชุดมาตราตัวสะกด ประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ STAD พบว่า การพัฒนาการเรียนรู้อ่านภาษาไทย ด้านการอ่านได้ฝึกให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความกระตือรือร้นปฏิบัติกิจกรรมด้วยความสุข นักเรียนทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมและได้แสดงออก สามารถเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในผลงานที่ปฏิบัติ สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อ่านอย่างมีความสุข ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้นอย่างน่าพอใจ และเป็นวิธีการที่ทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่าน วิชาภาษาไทยสูงขึ้น และทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการเรียนรู้และแสวงหาความรู้ได้

เกษมณี เมตตามนุษย์ (2557 : 73) ศึกษาความสามารถด้านการอ่านคำภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน พบว่า การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านเน้นให้มีรูปภาพทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียน และเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเด็กชอบอ่านหนังสือด้วยภาพมากกว่าด้วยตัวหนังสือ “ภาพ” จึงเป็นหัวใจของหนังสือสำหรับเด็ก ภาพประกอบในหนังสือสำหรับเด็กจะทำหน้าที่สร้างภาพพจน์ในใจของเด็กช่วยให้เด็กเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น เพราะภาพสามารถอธิบายเรื่องได้ดีกว่าตัวหนังสือ

บุญยรัตน์ เนมขุนทด (2557 : 105) ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า กลุ่มผู้ร่วมการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ส่วนใหญ่มีความต้องการให้ครูผู้สอนสร้างหลักสูตรขึ้นใหม่ เพื่อใช้ในโรงเรียน โดยเนื้อหาของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นใหม่ควรสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียนมีความสอดคล้องกับวิถีชีวิตในชุมชน โครงสร้างของหลักสูตร เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน เวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน มีจุดมุ่งหมายส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน เป็นผู้อ่านได้ อ่านเป็น และสามารถวิเคราะห์ข้อความที่อ่านได้อย่างถูกต้องกับวัตถุประสงค์ของข้อความ และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพได้

อนันต์ญาญ์ เหล่าสมบัติ (2557 : 105) ศึกษาการส่งเสริมการอ่านของผู้ปกครอง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบรบือ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ผู้ปกครองส่วนมากมีอาชีพเป็นเกษตรกร ซึ่งมีภาระงานที่มากมีรายได้น้อย ประกอบกับมีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาและมีที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในหมู่บ้านเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ไม่ทราบว่าการส่งเสริมการอ่านที่ถูกต้องและเหมาะสมกับบุตรหลานต้องทำอะไรได้บ้างหรือมีกิจกรรมแบบไหนบ้างที่จะส่งเสริมการอ่านให้แก่บุตรหลานได้โดยผู้ปกครองไม่มีการจัดการแข่งขันการอ่านระหว่างบุตรหลานในครอบครัว และเครือข่าย ไม่มีเวลาพาบุตรหลานไปห้องสมุด ส่งผลให้บุตรหลานไม่ได้รับการส่งเสริมการอ่านเท่าที่ควร โดยเฉพาะถ้าผู้ปกครองไม่ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างหรือสนใจในการอ่านหนังสือเป็นประจำ บุตรหลานก็จะไม่สนใจ ไม่อ่านหนังสือด้วยเช่นกัน ซึ่งผู้ปกครองมีความต้องการให้มีผู้รับผิดชอบจัด

กิจกรรมส่งเสริมการอ่านแก่บุตรหลานโดยตรง เนื่องจากผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรต้องออกจากบ้านไปทำการเกษตรตอนเช้ามืดและกลับบ้านตอนเย็นด้วยความเหนื่อยล้าและอ่อนเพลียขาดโอกาสและเวลาที่จะเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ซึ่งมีอยู่ตามหน่วยงานและส่วนราชการในตัวอำเภอหรือจังหวัด

2. งานวิจัยต่างประเทศ

แรนดัลล์ (Randall. 2006 : 4301-A) ได้วิจัยเปรียบเทียบกันระหว่างการสอนแบบควบคุมกับการสอนแบบการฝึกฝน การวิจัยนี้เพื่อแยกแยะผลกระทบต่อการเรียนรู้การอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนในเมือง จำนวน 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ การสัมภาษณ์ การสังเกตการณ์สอนในห้องเรียนโดยตรงของเกรด 2 และเกรด 4 การเขียนบันทึกเพื่อทำความเข้าใจให้ดีว่าการใช้กลยุทธ์และเทคนิคในการสอนอย่างไร จุดประสงค์ของการวิจัยเลือกโรงเรียน 2 โรงเรียน แต่ละโรงเรียนมีจำนวนประชากรเท่ากัน จากการทดลองแสดงให้เห็นว่าเทคนิคและกลยุทธ์ที่หลากหลายมีผลกระทบต่อคะแนนการอ่าน ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปคือการจัดการเรียนการสอนอ่านควรใช้กลยุทธ์ที่หลากหลาย

แคมป์ (Kamps. 2007 : 8973-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้สถานการณ์เพื่อช่วยในการอ่านสำหรับเด็กที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรกในระดับชั้นประถมศึกษาในอเมริกา รัฐ Kansas พบว่า การทดสอบหรือเปรียบเทียบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา และระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีนักเรียน จำนวน 148 คน ใช้โปรแกรม English Only (เด็กใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก) โดยโรงเรียนที่ทำการทดลองเป็นโรงเรียนที่อยู่ในชนบทที่ห่างไกล วิธีการทดลอง คือ 1. ใช้วิธีการทดลองโดยใช้สถานการณ์จำลองที่เป็นไปตามหลักสูตรการอ่าน ผลที่ได้จากการทดลอง คือ นักเรียนจะได้ทักษะการอ่าน 2. แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละ 3-6 คน เปรียบเทียบนักเรียนแต่ละโรงเรียน พบว่า นักเรียนไม่สามารถอ่านได้ตามโปรแกรมที่วางไว้ แต่สามารถเรียนรู้ได้ โดยวิธีการมีครูสอน โดยใช้นักเรียน 170 คน ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเกี่ยวกับเรื่องการเรียนภาษา โดยมุ่งในเรื่องการเรียนรู้คำศัพท์ การอ่านเนื้อเรื่องแบบกลุ่ม และแบบเดี่ยว ตลอดจนการฝึกเขียน ผลที่ได้พบว่าเด็กสามารถจะทำได้ตามแบบแผนที่วางไว้

โบลิงก์ และเอวาน (Boling and Evans. 2008 : 56-66) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสำเร็จของการอ่านภายในห้องเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ปัญหาการอ่านเป็นปัญหาที่สำคัญสำหรับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา เพราะผลสำรวจจากคะแนนการอ่านระดับชาติ และอัตราการหยุดเรียนชั่วคราวเพิ่มมากขึ้น ครูผู้สอนสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้โดยการใช้วิธี SRE (Scaffolded Reading Experience) มาช่วยในเรื่องการอ่าน SRE เป็นรูปแบบของครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาที่สอนเพิ่มเติม โดยมีเทคนิค คือ ครูผู้สอนจะต้องเตรียมบทอ่านก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนรู้ การอ่านให้เหมาะสม คือ 1. แบ่งกลุ่มตามความยากง่ายของหนังสือ 2. วิธี Story Pyramid 3. การสรุปเนื้อหา ซึ่งทั้ง 3 วิธีนี้จะเป็เครื่องมือที่ให้นักเรียนสามารถนำการเรียนรู้ข้อมูลมาใช้ในการเรียนรู้ในเรื่องการอ่านได้ และพบว่าวิธีแก้ปัญหานักเรียนต้องการการสอนของครูที่มีความสามารถดูแลเอาใจใส่ และมีการจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีเอื้อต่อการอ่าน จึงจะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกอยากอ่าน ทำให้การอ่านหนังสือของนักเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

เกอริง และเบเกอร์ (Goering and Baker. 2010 : 864-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการอ่านในห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา “ผลของกิจกรรมการอ่านออกเสียง” การใช้

วิธีการอ่านแบบผสมผสาน โดยศึกษาในเรื่องของการใช้วิธีการอ่านออกเสียงที่มีผลต่อการอ่าน และความเข้าใจในเรื่องของการอ่าน และยังได้ศึกษาเกี่ยวกับข้อจำกัดในการมีส่วนร่วมหรือการเข้าสังคมของเด็กระดับมัธยมศึกษา พบว่า ปัญหาการอ่านของนักเรียนส่วนใหญ่คือ ไม่สนใจหนังสือที่ครูจัดให้อ่านเพราะเกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูยังมีการส่งเสริมการอ่านยังไม่เพียงพอ โดยครูและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องจัดหาสื่อที่ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจอยากที่จะอ่านหนังสือให้มากกว่านี้ และให้นักเรียนได้อ่านและแลกเปลี่ยนเรียนรู้แบบกลุ่ม

ออรู (Arua. 2011 : 1564-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาเมืองบัทสวานา (Batswana) ในประเทศบอตสวานา พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ของเมืองยังมีการอ่านหนังสือในระดับที่น้อย ซึ่งการที่ประชากรส่วนใหญ่ไม่ค่อยอ่านหนังสือกลายเป็นวัฒนธรรมของเมือง แท้จริงแล้วนิสัยรักการอ่านเป็นหลักสำคัญในการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ในช่วงวันหยุด ส่วนในเมืองมารีโน (Marinho), โอลาฟ (Olaofe), มาธอกวานี (Mathaugwane) และ เอรู (Arua) ส่วนใหญ่จะมีฐานะยากจน พวกเขาเหล่านั้นจึงไม่มีหนังสือดี ๆ ที่จะอ่าน พวกเขาจึงต้องทำกิจกรรมอย่างอื่นเพื่อเป็นการช่วยงานผู้ปกครองแทน เช่น การเลี้ยงสัตว์ ทำงานบ้าน จึงทำให้คนเหล่านั้นไม่เห็นความสำคัญของการอ่าน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศที่กล่าวมาแล้วนั้น ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน พบว่า เกิดจากปัจจัยภายในตัวบุคคล ได้แก่ เจตคติต่อการอ่าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความถนัดทางภาษา และเกิดจากปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การสนับสนุนในการอ่านของครอบครัว และการส่งเสริมการสอนของครู อีกทั้งยังแสดงให้เห็นว่าการรู้เรื่องการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นสำหรับบุคคลในยุคปัจจุบันเป็นอย่างมาก จึงมีผู้ศึกษาเพื่อเป็นการนำสารสนเทศไปพัฒนาการอ่านและการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เป็นต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าควรจะศึกษาค้นคว้าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการอ่านของนักเรียนต่อไปและจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษานักวิจัย ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านได้ดังตาราง 2

ตาราง 2 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน จากงานวิจัยที่ศึกษา ดังนี้

ผู้วิจัยคนที่ ตัวแปรอิสระ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2557	ปี 2557	ปี 2557	ปี 2006	ปี 2007	ปี 2008	ปี 2010	ปี 2011	
เจตคติต่อการอ่าน		✓	✓	✓		✓		✓		✓				✓		7
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์		✓		✓		✓		✓	✓			✓				6
ความถนัดทางภาษา	✓	✓	✓	✓			✓		✓							6
การสนับสนุนของครอบครัว ในการอ่าน	✓	✓	✓	✓	✓		✓			✓			✓		✓	9
การส่งเสริมการสอนของครู	✓	✓		✓	✓			✓	✓		✓	✓				8

จากการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านในระดับต่างๆ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

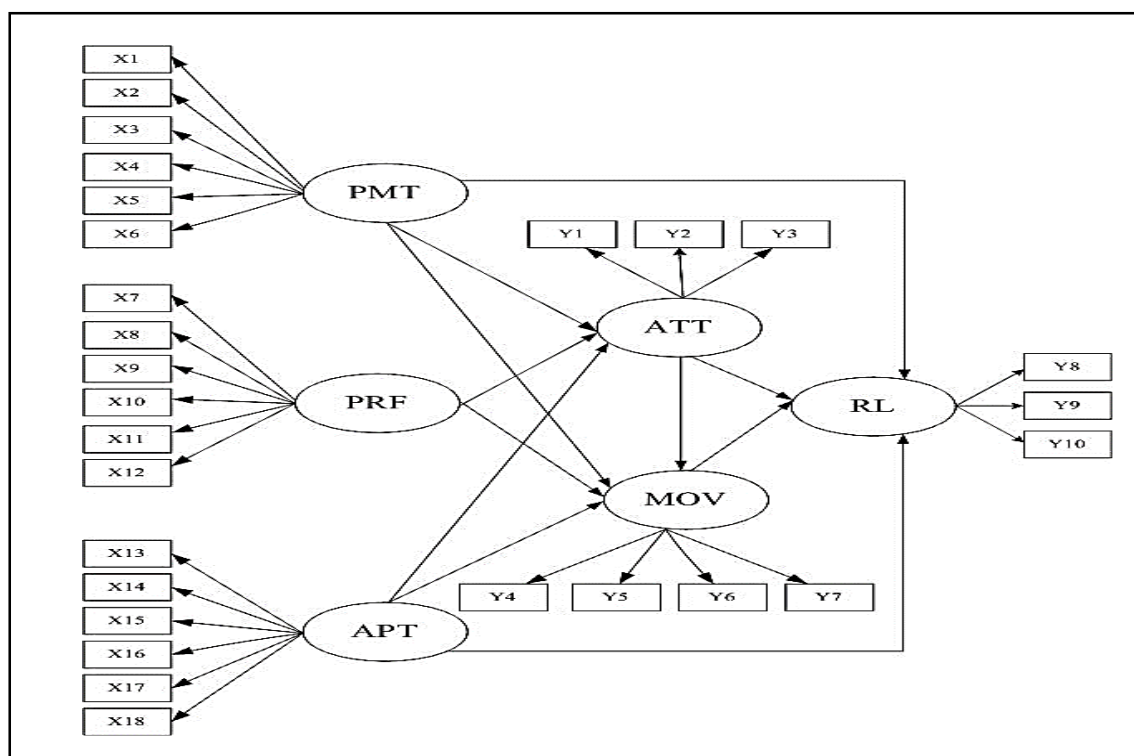
จากการทบทวนเอกสารแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยได้พัฒนาโมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปร ซึ่งแนวคิดในการวิจัยที่มีความสำคัญ และการคัดเลือกตัวแปรจากการสังเคราะห์ตัวแปรจากงานวิจัยข้างต้นทำให้โมเดลสมมติฐานการวิจัยเป็นโมเดลที่ใช้ข้อมูลจากการวัดตัวแปรแฝงแต่ละตัววัดจากตัวแปรสังเกตได้ดังนี้

1. ตัวแปรแฝงเจตคติต่อการอ่าน ATT (Attitudes toward Reading) วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว ได้แก่
 - 1.1 ความรู้ความเข้าใจ
 - 1.2 ความรู้สึกและอารมณ์
 - 1.3 พฤติกรรม
2. ตัวแปรแฝงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ MOV (Achievement Motivation) วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัว ได้แก่
 - 2.1 ความทะเยอทะยาน
 - 2.2 ความกระตือรือร้น
 - 2.3 ความรับผิดชอบ
 - 2.4 การวางแผน
3. ตัวแปรแฝงการรู้เรื่องการอ่าน RL (Reading Literacy) วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว ได้แก่
 - 3.1 การเข้าถึงและการค้นคืนสาระ
 - 3.2 การบูรณาการและตีความ
 - 3.3 การสะท้อนและประเมิน
4. ตัวแปรแฝงการส่งเสริมการสอนของครู PMT (Promote teaching) วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 6 ตัว ได้แก่
 - 4.1 การจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่ปลูกฝังใจและเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
 - 4.2 การส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกคิด ฝึกทำและฝึกปรับปรุงตนเอง
 - 4.3 การจัดกิจกรรมและสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้แสดงออกและคิดอย่างสร้างสรรค์
 - 4.4 การส่งเสริมกิจกรรมแลกเปลี่ยนและเรียนรู้
 - 4.5 การใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิดการแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้
 - 4.6 การใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิต
5. ตัวแปรแฝงการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน PRF (Promote of reading family) วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 6 ตัว ได้แก่

- 5.1 การเล่าข่าวสารต่างๆให้ฟัง
- 5.2 การให้เงินไปซื้อหนังสือ
- 5.3 การแนะนำหนังสือให้อ่าน
- 5.4 การคุยกันเรื่องหนังสือ
- 5.5 การซื้อหนังสือให้อ่าน
- 5.6 การพาไปร้านหนังสือหรือดูงานนิทรรศการหนังสือ
6. ตัวแปรแฝงความถนัดทางภาษา APT (Language Aptitude) วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 6 ตัว ได้แก่
 - 6.1 ศัพท์ตรงข้าม
 - 6.2 ศัพท์คำจำกัดความ
 - 6.3 คำที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์
 - 6.4 การเติมคำหรือข้อความในประโยค
 - 6.5 ความเข้าใจภาษา
 - 6.6 ความเข้าใจภาพ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยนำมาเขียนสมมติฐานได้ดังนี้

ภาพประกอบ 7 โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามสมมติฐาน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
3. วิธีการสร้างและพัฒนาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2558 ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2558 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กำหนดขนาดโดยใช้ 15-20 เท่า ของค่าพารามิเตอร์ที่ต้องการประมาณค่า ซึ่งมีจำนวน 79 ค่า นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยควรเป็น $15 \times 79 = 1,185$ คน เป็นอย่างต่ำ (บุญใจ ศรีสถิตนรากุล. 2547 : 206) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มได้มีความเพียงพอที่จะวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ผู้วิจัยจึงเก็บข้อมูลเพิ่มเติมให้ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,500 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มจังหวัดที่อยู่ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 20 โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง 4 จังหวัด ได้แก่ อุตรธานี ขอนแก่น กาฬสินธุ์ และบึงกาฬ

ขั้นที่ 2 แบ่งกลุ่มโรงเรียนจาก 4 จังหวัด ออกเป็น 4 กลุ่ม คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ โดยยึดเกณฑ์ของศูนย์ปฏิบัติการเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1-500 คน

โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 500-1,499 คน

โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,500-2,499 คน

โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 2,500 คนขึ้นไป

โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 โรงเรียน จำแนกเป็นขนาดเล็ก 6 โรง ขนาดกลาง 6 โรง ขนาดใหญ่ 4 โรง และขนาดใหญ่พิเศษ 4 โรง

ขั้นที่ 3 ใช้จำนวนห้องเรียนในแต่ละโรงเรียนที่สุ่มได้ เป็นชั้นภูมิในการสุ่มโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยกำหนดการสุ่ม ดังนี้

ห้องเรียนจำนวน 1-2 ห้องขึ้นไป สุ่มมา 1 ห้อง

ห้องเรียนตั้งแต่ 3-5 ห้อง สุ่มมา 2 ห้อง

ห้องเรียนตั้งแต่ 5-10 ห้อง สุ่มมา 3 ห้อง

ห้องเรียนตั้งแต่ 11-15 ห้อง สุ่มมา 4 ห้อง

ดังนั้นได้ห้องเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 44 ห้อง นักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 1,500 คน ดังรายละเอียดในตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามโรงเรียน และขนาดโรงเรียน

จังหวัด	ขนาดโรงเรียน	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)
กาฬสินธุ์	ใหญ่พิเศษ	กมลาไสย	146
	ใหญ่	ยางตลาด	101
	กลาง	สหัสขันธ์ศึกษา	76
	เล็ก	โนนศิลาพิทยาคม	51
ขอนแก่น	ใหญ่พิเศษ	น้ำพองศึกษา	150
	ใหญ่	ขามแก่นนคร	131
	กลาง	สาวะถีพิทยาสรรพ์	54
	เล็ก	บัวแก้วพิทยาคม	30
อุดรธานี	ใหญ่พิเศษ	บ้านดุงวิทยา	160
	ใหญ่	วังสามหมอวิทยาคาร	100
	กลาง	ดงเย็นพิทยาคาร	53
	กลาง	ทุ่งฝนพัฒนศึกษา	43
	เล็ก	บ้านหนองกาโนนสิมมา	22
	เล็ก	ผาสุกประชาชนกุล	31
บึงกาฬ	ใหญ่พิเศษ	บึงกาฬ	158
	ใหญ่	ศรีวิไลวิทยา	105
	กลาง	โพธิ์ทองวิทยานุสรณ์	31
	กลาง	หนองแก่งทราย	20
	เล็ก	บ้านโคกสำราญพรสวรรค์	13
	เล็ก	บ้านโป่งไฮราษฎร์สามัคคี	25
รวม			1,500

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย 3 ชนิด ดังนี้

1. แบบทดสอบการรู้เรื่องการอ่านชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างตามแนวทางโครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (PISA) จำนวน 45 ข้อ

2. แบบวัด

2.1 แบบวัดความถนัดทางภาษาเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยอาศัยทฤษฎีความถนัดของเทอร์สโตน (Thurstone) เป็นแบบวัดสมรรถภาพทางภาษา ประกอบด้วย แบบศัพท์สัมพันธ์ แบบหาคำตรงข้าม แบบหาความหมายใกล้เคียง แบบหาที่ผิด แบบเติมคำในช่องว่าง และแบบความเข้าใจ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2.2 แบบวัดเจตคติต่อการอ่าน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 21 ข้อ

2.3 แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จำนวน 16 ข้อ

3. แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

3.1 ตอนที่ 1 แบบสอบถามการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน จำนวน 18 ข้อ

3.2 ตอนที่ 2 แบบสอบถามการส่งเสริมการสอนของครู จำนวน 18 ข้อ

วิธีการสร้างและพัฒนาคุณภาพเครื่องมือ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือการวิจัยทั้ง 3 ชนิด ได้แก่

1. แบบทดสอบการรู้เรื่องการอ่านมีวิธีการสร้าง ดังนี้

1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ ตามองค์ประกอบของ PISA โครงการการประเมินนักเรียนนานาชาติ

1.2 ศึกษาทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการรู้เรื่องการอ่านและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวการสร้างแบบทดสอบการรู้เรื่องการอ่าน

1.3 กำหนดกรอบเนื้อหาการรู้เรื่องการอ่าน เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบ ให้ครอบคลุมองค์ประกอบจากนิยามที่กำหนดไว้ทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ

1) การเข้าถึงและค้นคืนสาระคือ ความสามารถเข้าถึงหรือพบตำแหน่งของสาระที่ต้องการในถ้อยความและสามารถดึงเอาสาระที่ต้องการในถ้อยความออกมาได้ครบถ้วนและถูกต้องสมบูรณ์

2) การบูรณาการและตีความคือ ความเข้าใจสาระจากความสัมพันธ์ในถ้อยความที่ได้อ่าน สามารถตีความ แปลความจากความสัมพันธ์ในถ้อยความ และสามารถคิดวิเคราะห์เนื้อหา และรูปแบบของถ้อยความโดยเชื่อมโยงสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ตามสภาพความเป็นจริงในชีวิตหรือในโลกที่เป็นอยู่

3) การสะท้อนและประเมิน คือ ความสามารถประเมินด้วยตัวเองทั้งด้านรูปแบบและเนื้อหาอย่างมีวิจารณ์ญาณ ด้วยการนำความรู้ทั่วไปจากภายนอก ในสิ่งที่คุ้นเคยหรือพบเสมอในชีวิตมาสร้างการเชื่อมโยงกับสิ่งที่ได้อ่าน สามารถแสดงความคิดเห็นทั้งด้านรูปแบบและเนื้อหา ด้วยการทำความเข้าใจ และประยุกต์ใช้ความรู้ทั่วไป จากภายนอกมาสร้างสมมติฐานหรือตั้งเกณฑ์ แล้วแสดงความคิดคล้อยตาม ตั้งข้อสงสัยหรือโต้แย้งจากมุมมองของตน

1.4 สร้างแบบทดสอบการรู้เรื่องการอ่านตามกรอบเนื้อหาที่กำหนดไว้ โดยเป็นแบบเลือกตอบหลายตัวเลือก (Multiple choice) จำนวน 4 ตัวเลือก สร้างไว้ 60 ข้อ คัดเลือกไว้ใช้จริง จำนวน 45 ข้อ

1.5 นำแบบทดสอบการรู้เรื่องการอ่านที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) หาค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ในข้อคำถามมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 ถือว่าเป็นข้อคำถามที่นำไปใช้ได้ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน มีดังนี้

1.5.1 นายศิริวัฒน์ ลำพุกธา ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

1.5.2 รศ.ดร.วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย

1.5.3 รศ.ดร.ชูปทอง กว้างสวัสดิ์ อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

1.5.4 ครูจิตตรา พิกุลทอง ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย โรงเรียนบรบือวิทยาคาร ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย

1.5.5 ครูสำรวย คันธธา ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โรงเรียนบ้านหนองคู ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย

1.6 นำผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับเนื้อหา จุดประสงค์ และนิยามศัพท์ที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้ประเมินความสอดคล้องด้วยวิธีการตรวจสอบรายการ (Checklist) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item-Objective Congruence) ถ้าได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 แสดงว่าข้อสอบข้อนั้นใช้ได้ ปรากฏว่าได้ข้อที่เข้าเกณฑ์ 45 ข้อ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60-1.00

1.7 นำแบบทดสอบการรู้เรื่องการอ่านที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ การปรับสำนวนภาษาให้ชัดเจน และเหมาะสมกับระดับวัยของกลุ่มตัวอย่าง

1.8 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try out) โดยทดลองกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

1.9 นำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ค่าความยาก (p) ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ถึง 1.00 จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และหาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ผลปรากฏดังนี้ แบบทดสอบการรู้เรื่องการอ่านมีค่าความยากรายข้อ (p) ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.65 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ตั้งแต่ 0.34 ถึง 0.87 และมีค่าความเที่ยงทั้งฉบับ เท่ากับ .903

1.10 นำแบบทดสอบการรู้เรื่องการอ่านที่มีคุณภาพแล้วไปจัดพิมพ์เป็นฉบับที่สมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

2. แบบวัด

2.1 แบบวัดความถนัดทางภาษามีวิธีการสร้าง ดังนี้

2.1.1 ศึกษาทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวการสร้างแบบวัดความถนัดทางภาษา

2.1.2 สร้างแบบวัดความถนัดทางภาษาเป็นแบบเลือกตอบที่มี 4 ตัวเลือก ประกอบด้วยแบบศัพท์สัมพันธ์ แบบหาคำตรงข้าม แบบหาความหมายใกล้เคียง แบบหาที่ผิด แบบเติมคำในช่องว่าง และแบบความเข้าใจ โดยสร้างไว้ จำนวน 45 ข้อ คัดเลือกไว้ใช้จริง จำนวน 30 ข้อ

2.1.3 นำแบบวัดไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาไทยและผู้เชี่ยวชาญทางการวัดผล จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบข้อมูลความถูกต้อง ได้แก่

2.1.3.1 นายศิริวัฒน์ ลำพุกธา ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

2.1.3.2 รศ.ดร.วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย

2.1.3.3 รศ.ดร.ชูปทอง กว้างสวัสดิ์ อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

2.1.3.4 นางจิตตรา พิกุลทอง ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย โรงเรียนบรบือวิทยาคาร ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย

2.1.3.5 ครูสำรวย คันธา ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย โรงเรียนบ้านหนองคู ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย

2.1.4 นำผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับเนื้อหา จุดประสงค์ และนิยามศัพท์ ที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้ประเมินความสอดคล้องด้วยวิธีการตรวจสอบรายการ (Checklist) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item-Objective Congruence) ถ้าได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 ข้อสอบข้อนั้นใช้ได้ ปรากฏว่าได้ข้อที่เข้าเกณฑ์ 30 ข้อ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80-1.00

2.1.5 นำแบบวัดความถนัดทางภาษาที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ การปรับสำนวนภาษาให้ชัดเจนและเหมาะสมกับระดับวัยของกลุ่มตัวอย่าง

2.1.6 นำแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try out) โดยทดลองกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

2.1.7 หาคุณภาพข้อที่มีค่าความยาก (p) ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ถึง 1.00 คัดเลือกข้อสอบที่จะนำไปใช้จริงได้ พบว่า มีค่าความยากรายข้อ (p) ตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.76 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ตั้งแต่ 0.38 ถึง 0.87

2.1.8 นำข้อที่คัดเลือกไว้มาวิเคราะห์หาคุณภาพทั้งฉบับ โดยหาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ พบว่า แบบวัดความถนัดทางภาษามีค่าความเที่ยง เท่ากับ .918

2.1.9 นำแบบวัดความถนัดทางภาษาจัดพิมพ์เป็นฉบับจริงเพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.2 แบบวัดเจตคติต่อการอ่าน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

2.2.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบวัด

2.2.2 ศึกษาทฤษฎีแนวคิดเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการอ่าน เพื่อเป็นแนวการสร้างแบบวัดเจตคติต่อการอ่านตามการสร้างแบบวัดเจตคติแบบลิเคิร์ตมาตราวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert's Scale)

2.2.3 กำหนดกรอบที่จะวัด เพื่อใช้ในการสร้างแบบวัดเป็นแบบวัดเจตคติต่อการอ่าน โดยคะแนนที่ได้จากแบบวัดนั้นเป็นข้อมูลที่บ่งบอกถึงพฤติกรรมที่ต้องการศึกษาว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การรู้การอ่านของนักเรียนอย่างไร ซึ่งการกำหนดกรอบในการศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนจะศึกษาสรุปตามนิยามปฏิบัติการของเจตคติต่อการอ่าน แบ่งเป็น 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

- 1) ความรู้ความเข้าใจ
- 2) ความรู้สึกและอารมณ์
- 3) พฤติกรรม

2.2.4 เขียนข้อคำถามของแบบวัดตามค่านิยมของเจตคติต่อการอ่านแบบมาตรา ประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และคัดเลือกข้อคำถามเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ โดยสร้างไว้ จำนวน 30 ข้อ คัดเลือกไว้ใช้จริง จำนวน 21 ข้อ

2.2.5 นำแบบวัดเจตคติต่อการอ่านที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขโดยการหาค่า IOC (Index of Consistency) ในข้อคำถามมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 ถือว่าเป็นข้อคำถามที่นำไปใช้ได้ แต่ถ้ามีค่าน้อยกว่า 0.50 ก็นำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะที่ ผู้เชี่ยวชาญแนะนำหรือตัดทิ้ง ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบข้อมูลความถูกต้อง ได้แก่

2.2.5.1 อาจารย์ศุภชัย ตู่กลาง อาจารย์ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา และการแนะแนว มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา

2.2.5.2 อาจารย์อัมพันธ์ พูลพทุธา ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและวัดผล

2.2.5.3 อาจารย์สุนันทา กินรีวงศ์ อาจารย์ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย

2.2.5.4 อาจารย์อนุสรณ์ จันทร์ประทีภย์ อาจารย์สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและวัดผล

2.2.5.5 นายอรรถกร ชัยมูล ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยเขมมเหนือ ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา

2.2.6 นำผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของข้อคำถาม จุดประสงค์ และนิยามศัพท์ ที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้ประเมินความสอดคล้องด้วยวิธีการตรวจสอบรายการ (Checklist)

แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Consistency) ปรากฏว่า ได้ข้อที่เข้าเกณฑ์ 21 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

2.2.7 นำแบบวัดเจตคติต่อการอ่านที่ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ การปรับปรุงภาษาให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

2.2.8 นำแบบวัดเจตคติต่อการอ่านไปทดลองใช้ (Try out) โดยทดลองกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ โดยหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแต่ละข้อกับคะแนนรวม (Item-total Correlation) พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ตั้งแต่ 0.36 ถึง 0.75

2.2.9 นำแบบวัดที่คัดเลือกไว้มาหาค่าความเที่ยง (Reliability) ทั้งหมด ด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .768

2.2.10 นำแบบวัดเจตคติต่อการอ่านที่มีคุณภาพแล้วไปจัดพิมพ์ฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.3 แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีวิธีการสร้าง ดังนี้

2.3.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบวัด

2.3.2 สร้างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยสร้างไว้ จำนวน 24 ข้อ คัดเลือกไว้ใช้จริง จำนวน 16 ข้อ

2.3.3 นำแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดียวกันกับที่ตรวจสอบความสอดคล้องของแบบวัดเจตคติต่อการอ่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และให้เสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขโดยการหาค่า IOC (Index of Consistency) ในข้อคำถามมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 ถือว่าเป็นข้อคำถามที่นำไปใช้ได้ แต่ถ้ามีค่าน้อยกว่า 0.50 ก็นำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แนะนำหรือตัดทิ้ง

2.3.4 นำผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของข้อคำถาม จุดประสงค์ และนิยามศัพท์ ที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้ประเมินความสอดคล้องด้วยวิธีการตรวจสอบรายการ (Checklist) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Consistency) ปรากฏว่าได้ข้อที่เข้าเกณฑ์ 16 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

2.3.5 นำแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไปทดลองใช้ (Try out) โดยทดลองกับนักเรียน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ โดยหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแต่ละข้อกับคะแนนรวม (Item-total Correlation) พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ตั้งแต่ 0.43 ถึง 0.76

2.3.6 นำแบบวัดที่คัดเลือกไว้มาหาค่าความเที่ยง (Reliability) ทั้งหมด ด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) พบว่า มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .893

2.3.7 นำแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีคุณภาพแล้วไปจัดพิมพ์ฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มี 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการส่งเสริมการสอนของครู มีรายละเอียดในการสร้าง ดังนี้

3.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 ศึกษาทฤษฎี แนวคิด เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการสอนของครู และการส่งเสริมของครอบครัวในการอ่าน เพื่อเป็นแนวในการวิเคราะห์คุณลักษณะขอบข่ายในการสร้างแบบสอบถาม

3.3 กำหนดกรอบของเนื้อหา เพื่อใช้การสร้างแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ มี 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน ตอนที่ 2 แบบสอบถามการส่งเสริมการสอนของครู โดยคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามนี้จะเป็นข้อมูลที่บ่งบอกถึงพฤติกรรมที่ต้องการศึกษาว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนอย่างไร

3.4 เขียนข้อคำถามตามกรอบที่กำหนดไว้ แบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด คัดเลือกเพื่อนำมาประยุกต์ใช้

3.5 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดียวกันกับที่ตรวจสอบความสอดคล้องของแบบวัดเจตคติต่อการอ่านและแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข โดยการหาค่า IOC ในข้อคำถามมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 ถือว่าเป็นข้อคำถามที่นำไปใช้ได้ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.5.1 ตอนที่ 1 แบบสอบถามการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน มีทั้งหมด 18 ข้อ ปรากฏว่าได้ข้อที่เข้าเกณฑ์ 18 ข้อ มีค่า IOC (Index of Consistency) เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

3.5.2 ตอนที่ 2 แบบสอบถามการส่งเสริมการสอนของครู มีทั้งหมด 18 ข้อ ปรากฏว่าได้ข้อที่เข้าเกณฑ์ 18 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

3.6 นำแบบสอบถามที่ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไขคำผิด เรียบเรียงประโยคใหม่ให้ชัดเจนขึ้นตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.7 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) โดยทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพโดยหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแต่ละข้อกับคะแนนรวม (Item-total Correlation) พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่านมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ตั้งแต่ 0.33 ถึง 0.67

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการส่งเสริมการสอนของครูมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ตั้งแต่ 0.33 ถึง 0.65

3.8 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกไว้มาหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) พบว่า มีค่าความเที่ยง ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่านมีค่าความเที่ยง .842

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการส่งเสริมการสอนของครูมีค่าความเที่ยง .843

3.9 นำแบบสอบถามที่มีคุณภาพแล้วไปจัดพิมพ์ฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ติดต่อขอรับหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยื่นหนังสือด้วยตนเองเพื่อเสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อขอความร่วมมือให้ทางโรงเรียนจัดเตรียมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และนัดวันเวลาที่ จะเก็บรวบรวมข้อมูล
3. เตรียมเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลให้เพียงพอแก่นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
4. ผู้วิจัยนำเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่จัดเตรียมไว้ไปทดสอบวัดและสอบถามนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตามกำหนดเวลาที่นัดหมายกับทางโรงเรียนด้วยตนเอง และฝากเพื่อนครูช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. ตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของกระดาษคำตอบที่นักเรียนสอบพร้อมตรวจสอบการตอบแบบวัด และแบบสอบถามทุกฉบับ
6. นำผลการตอบไปตรวจให้คะแนน เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าการรู้เรื่องการอ่านตามขั้นตอน ดังนี้

1. เก็บรวบรวมคะแนนจากแบบทดสอบของนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 ฉบับ แบบวัดของนักเรียน จำนวน 3 ฉบับ และแบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ
2. ตรวจให้คะแนนโดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
 - 2.1 แบบทดสอบการรู้เรื่องการอ่าน และแบบวัดความถนัดทางภาษา ชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน
 - 2.2 แบบวัดและแบบสอบถามกรณีที่ใช้ข้อความกล่าวในทางบวกหรือข้อความเชิงนิมิตาน (Positive Scale) มีหลักเกณฑ์ในการให้คะแนน 5 ระดับ คือ มากที่สุด เท่ากับ 5 คะแนน มากเท่ากับ 4 คะแนน ปานกลาง เท่ากับ 3 คะแนน น้อย เท่ากับ 2 คะแนน น้อยที่สุด เท่ากับ

1 คะแนน กรณีข้อความกล่าวในทางลบหรือข้อความเชิงนิเสธ (Negative Scale) มีเกณฑ์หลักการให้คะแนน 5 ระดับ คือ มากที่สุด เท่ากับ 1 คะแนน มาก เท่ากับ 2 คะแนน ปานกลาง เท่ากับ 3 คะแนน น้อย เท่ากับ 4 คะแนน น้อยที่สุด เท่ากับ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายตามเกณฑ์นี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 103)

คะแนนเฉลี่ยการแปลผลความหมาย

4.51-5.00 อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 อยู่ในระดับมาก

2.51-3.50 อยู่ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 อยู่ในระดับน้อย

1.00-1.50 อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

4. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เส้นทางด้วยโปรแกรม LISREL (Linear Structural Relationship Model) เพื่อคำนวณค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

4.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เส้นทาง (Path Coefficient) ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

4.2 ค่าสถิติความสอดคล้องหรือความตรงของรูปแบบของโมเดลสมมติฐานเชิงประจักษ์ วิเคราะห์อิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของปัจจัยต่าง ๆ ต่อการรู้เรื่องการอ่านด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดถ่วงน้ำหนักทั่วไป (Generally Weighted Least Squares หรือ WLS กับวิธีความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimates : ML) เพื่อวิเคราะห์โมเดลตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. เก็บรวบรวมคะแนนของนักเรียนแต่ละคนจากแบบทดสอบ แบบวัดและแบบสอบถาม

2. คำนวณค่าสถิติพื้นฐานที่จำเป็น ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

3. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เส้นทางด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อคำนวณค่าสถิติ ดังนี้

3.1 ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient) ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์

3.2 ค่าสถิติวัดระดับความสอดคล้องหรือความตรงของรูปแบบ ได้แก่

3.2.1 ค่าสถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Statistics : χ^2)

3.2.2 ค่าสถิติวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of Fit Index : GFI)

3.2.3 ค่าสถิติวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index : AGFI)

4. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ของตัวแปรแฝงที่ใช้ในการวิจัย 6 ตัว ได้แก่ เจตคติต่อการอ่าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรู้เรื่อง การอ่าน การส่งเสริมการสอนของครู การสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน และความถนัดทางภาษา เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันตัวแปรแฝงทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัย

5. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

5.1 คำนวณหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนระหว่างข้อคำถามทั้งหมด โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

5.2 ตรวจสอบเมตริกซ์สหสัมพันธ์ของข้อมูลแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ โดยพิจารณาจากค่า

5.2.1 Kaiser-Meyer-Olkin measure of sampling adequacy โดยค่า KMO เป็นการทดสอบว่าข้อมูลมีความเหมาะสมในการใช้วิเคราะห์องค์ประกอบหรือไม่ โดยค่าที่ได้ควรจะมีค่ามากกว่า 0.5 จึงถือว่าข้อมูลนั้นเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบ

5.2.2 Bartlett's test of sphericity เป็นการตรวจสอบเมตริกซ์สหสัมพันธ์ของประชากรว่าเป็นเมตริกซ์เอกลักษณะหรือไม่ ดังนั้นค่า Bartlett's test ควรจะมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) หมายความว่า เมตริกซ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมตริกซ์เอกลักษณะ

5.3 นำเมตริกซ์สหสัมพันธ์ของข้อมูลที่มีคุณสมบัติตามการตรวจสอบข้างต้นมาวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป และตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการพิจารณาความกลมกลืนระหว่างโมเดลตามสมมุติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์จากค่าสถิติวัดระดับความกลมกลืน ดังนี้

5.3.1 ค่าไค-สแควร์ (Chi-Square : χ^2) เป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐานทางสถิติว่าฟังก์ชันความกลมกลืนมีค่าเป็นศูนย์ ได้เสนอว่า โมเดลที่มีความกลมกลืน คือ โมเดลที่มีค่าไค-สแควร์ใกล้เคียงกับค่าองศาอิสระ (df) ซึ่งตัวบ่งชี้ คือ ค่าความน่าจะเป็น (prob หรือ sig) จะต้องไม่มีนัยสำคัญ ($p > .05$) (สมบัติ ท้ายเรือคำ. 2555 : 173)

5.3.2 ดัชนีอัตราส่วนไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-Square Ratio) เป็นอัตราส่วนระหว่างค่าสถิติไค-สแควร์กับจำนวนองศาอิสระ (ไค-สแควร์หารองศาอิสระ : χ^2/df) ซึ่งควรมีค่าอยู่ระหว่าง 2-5 โดยมูลเลอร์ (เสรี ชัดเข้ม. 2547 : 29-35)

5.3.3 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index : GFI) ดัชนี GFI จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0-1 และดัชนี GFI ที่เข้าใกล้ 1 หรือประมาณ .90 ขึ้นไป แสดงว่าโมเดลตามสมมุติฐานมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (สมบัติ ท้ายเรือคำ. 2555 : 173)

5.3.4 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index : AGFI) ได้จากการนำดัชนี GFI มาปรับแก้ เนื่องจากค่า GFI เป็นค่าที่ประมาณจากกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้น เพื่อปรับแก้ให้ใกล้เคียงกับค่าจากประชากรจึงทำการปรับแก้ ซึ่งการปรับแก้ต้องคำนึงถึงจำนวนตัวแปร ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง และค่าองศาอิสระ ซึ่งค่าดัชนี AGFI นี้มีคุณสมบัติ

เหมือนกับดัชนี GFI เพียงแต่ค่า AGFI ที่ได้จะมีค่าต่ำกว่า GFI เสมอ หากพบว่าค่า AGFI มีค่าเข้าใกล้ 1 หรือประมาณ .90 ขึ้นไป แสดงว่าโมเดลตามสมมุติฐานมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (สมบัติ ท้ายเรือคำ. 2555 : 173-174)

5.3.5 ดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษ (Root Mean Squared Residual : RMR) วิธีการนี้ค่าดัชนี RMR ยิ่งเข้าใกล้ศูนย์แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนหรือข้อมูลเชิงประจักษ์มีความกลมกลืนกับโมเดลตามสมมุติฐาน ซึ่งถ้าดัชนี RMR มีค่าน้อยกว่า .20 ก็ถือว่าโมเดลมีความกลมกลืนแล้ว (สมบัติ ท้ายเรือคำ. 2553 : 232)

5.3.6 ดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณ (Root Mean Squared Error of Approximation : RMSEA) เป็นค่าที่บ่งบอกความไม่กลมกลืนของโมเดลตามสมมุติฐานกับเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของประชากร ซึ่งถ้าดัชนี RMSEA มีค่าน้อยกว่า .08 แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนแล้ว (สมบัติ ท้ายเรือคำ. 2553 : 267)

5.3.7 ดัชนีวัดความกลมกลืนเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index : CFI) เป็นดัชนีที่มาปรับแก้ของ RFI เพื่อให้ดัชนีมีค่าอยู่ระหว่าง 0-1 ดัชนีนี้จึงเป็นดัชนีที่มาจากฐานของค่าไค-สแควร์แบบ Noncentrality ด้วยเช่นกัน และเป็นดัชนีหนึ่งที่ได้รับคามนิยมสูง เนื่องจากเป็นอีกดัชนีที่ไม่ได้รับผลกระทบจากขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยเกณฑ์การตัดสินใจที่นิยมใช้ก็คือต้องมีค่ามากกว่า .90 (ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. 2548 : 30-31)

จากค่าสถิติหรือดัชนีที่ใช้ตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดลตามสมมุติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ข้างต้นสามารถสรุปได้ดังตาราง 4

ตาราง 4 สรุปค่าที่ใช้ตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดล

ค่าสถิติวัดระดับความกลมกลืนของโมเดล	ระดับการยอมรับ
ค่าไค-สแควร์ (Chi – Square : χ^2)	ค่าไค-สแควร์ ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หรือค่าความน่าจะเป็น (p) สูงกว่า .05
ดัชนีอัตราส่วนไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-Square Ratio : χ^2/df)	มีค่าน้อยกว่า 3
ค่าดัชนี GFI (Goodness of Fit Index)	มีค่าตั้งแต่ .90 ขึ้นไป
ค่าดัชนี AGFI (Adjusted Goodness of Fit Index)	มีค่าตั้งแต่ .90 ขึ้นไป
ค่าดัชนี RMR (Root Mean Squared Residual)	ค่าน้อยกว่า .02
ค่าดัชนี RMSEA (Root Mean Squared Error of Approximation)	มีค่าน้อยกว่า .08
ค่าดัชนี CFI (Comparative Fit Index)	มีค่ามากกว่า .90

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1.1 หาค่าความตรงเชิงเนื้อหา โดยการพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (Index of Consistency) (สมบัติ ท้ายเรือคำ. 2552 : 107)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน Index of Consistency
 $\sum R$ แทน ผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 การวิเคราะห์แบบทดสอบเป็นรายข้อทุกตัวเลือก โดยการหาค่าความยาก (p) โดยใช้สูตรดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ. 2555 : 92)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากของข้อสอบ
 R แทน จำนวนผู้ตอบถูกทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

1.3 การวิเคราะห์แบบทดสอบเป็นรายข้อทุกตัวเลือก โดยการหาค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้สูตรดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ. 2555 : 93)

$$r = \frac{P_H - P_L}{n}$$

เมื่อ r แทน ดัชนีอำนาจจำแนก
 P_H แทน จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มสูง
 P_L แทน จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
 n แทน จำนวนผู้ตอบทั้งหมดของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

1.4 ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบโดยใช้สูตรคูเดอร์-ริชาร์ดสัน 20 (KR-20) (สมบัติ ท้ายเรือคำ. 2555 : 97)

$$r_{tt} = \frac{K}{K-1} \left\{ 1 - \frac{\sum p_i q_i}{s_x^2} \right\}$$

เมื่อ	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	p_i	แทน	ค่าความยากของข้อสอบที่ i
	q_i	แทน	$1 - p_i$
	S_x^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนสอบ

1.5 วิเคราะห์หาอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบวัดและแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Item total Correlation) โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) (สมบัติ ท้ายเรือคำ. 2555 : 97)

$$r_{xy} = \frac{n \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[n \sum X^2 - (\sum X)^2][n \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	n	แทน	จำนวนผู้สอบ
	$\sum XY$	แทน	ผลบวกของผลคูณคะแนนแต่ละคู่ X และ Y
	$\sum X$	แทน	ผลบวกของคะแนนชุดที่ X
	$\sum Y$	แทน	ผลบวกของคะแนนชุดที่ Y
	X^2	แทน	กำลังสองของคะแนน X
	Y^2	แทน	กำลังสองของคะแนน Y

2. สถิติพื้นฐาน หาค่าสถิติพื้นฐาน ดังนี้

2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)

2.1.1 การหาค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตรดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ. 2555 : 128)

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum fX$	แทน	ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมดจากกลุ่มตัวอย่างโดย $n = \sum fX$

2.1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) กรณีรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างใช้สูตร ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ. 2555 : 144)

$$s = \sqrt{\frac{n \sum fX^2 - (\sum fX)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	s	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

2.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

2.2.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายโดยใช้สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient) โดยใช้สูตร (สมบัติ ท้ายเรือคำ. 2555 : 149)

$$r_{xy} = \frac{n \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[n \sum X^2 - (\sum X)^2][n \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนชุด X กับ Y
	$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน X
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน Y
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน X และ Y คูณกันแต่ละคู่
	n	แทน	จำนวนของคนทั้งหมด

2.2.2 คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เส้นทาง โดยวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณและวิเคราะห์สมการด้วยวิธีความเป็นไปได้สูงสุด (Maximum Likelihood : ML) มีฟังก์ชันเป็นดังนี้ (นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2542 : 49)

$$F = \log|\Sigma| + \text{tr}(s\Sigma^{-1}) - \log|s| + k$$

เมื่อ	F	แทน	ฟังก์ชันความกลมกลืน
	S	แทน	เมตริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมจากกลุ่มตัวอย่าง
	Σ	แทน	เมตริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมที่ได้จากการประมาณค่าพารามิเตอร์
	K	แทน	จำนวนตัวแปรที่สังเกตได้ทั้งหมดในโมเดล
	tr	แทน	ผลรวมสมาชิกในแนวทแยงของเมตริกซ์

2.2.3 ทดสอบความสอดคล้องหรือความเที่ยงตรงของโมเดลความสัมพันธ์ตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square Statistics) โดยใช้สูตรดังนี้ (นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2542 : 56)

$$\chi^2 = (n - 1)F |s, \Sigma^0| ; d = |k(k + 1) / 2| - t$$

เมื่อ	χ^2	แทน	ค่าสถิติไค-สแควร์
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	$F s, \Sigma \theta $	แทน	ค่าต่ำสุดของฟังก์ชันความกลมกลืนของโมเดลจากพารามิเตอร์ θ
	k	แทน	จำนวนตัวแปรที่สังเกตได้ทั้งหมดในโมเดล
	d	แทน	ระดับขั้นเสรี (Degrees of Freedom)
	t	แทน	จำนวนพารามิเตอร์อิสระ

2.2.4 ทดสอบความสอดคล้องหรือความตรงของโมเดลตามทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of Fit Index : GFI) มีสูตรดังนี้ (นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2542 : 56)

$$GFI = 1 - \frac{F|S, \Sigma(\theta)|}{F|S, \Sigma(O)|}$$

เมื่อ	GFI	แทน	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน
	$F S, \Sigma \theta $	แทน	ค่าต่ำสุดของฟังก์ชันความกลมกลืนของโมเดลจากพารามิเตอร์ θ
	$F S, \Sigma O $	แทน	ค่า F ของโมเดลที่ไม่มีพารามิเตอร์

2.2.5 ทดสอบความสอดคล้องหรือความตรงของโมเดลตามทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index : AGFI) โดยใช้สูตรดังนี้ (นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2542 : 56)

$$AGFI = \{(1/2d)k(k + 1)\}(1 - GFI)$$

เมื่อ	AGFI	แทน	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้
	k	แทน	จำนวนตัวแปรที่สังเกตได้ทั้งหมดในโมเดล
	d	แทน	ระดับขั้นเสรี (Degrees of Freedom)

2.2.6 การวิเคราะห์อิทธิพลมีสมการดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ. 2555 : 172)

$$TE = DE + IE$$

เมื่อ	TE	แทน	ผลรวมของพารามิเตอร์
	DE	แทน	อิทธิพลทางตรง
	IE	แทน	อิทธิพลทางอ้อม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
χ^2	แทน	ดัชนีตรวจสอบความกลมกลืนประเภทค่าสถิติไคสแควร์
r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย
R^2	แทน	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Coefficient of Determination)
df	แทน	ค่าองศาอิสระ (Degree of freedom)
p	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
GFI	แทน	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง
AGFI	แทน	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index)
RMR	แทน	ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ (Root Mean Square Residual)
CFI	แทน	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ
RMSEA	แทน	ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ
SRMR	แทน	ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรแฝง

ATT	แทน	ตัวแปรแฝงเจตคติต่อการอ่าน
Y1	แทน	ความรู้ความเข้าใจ
Y2	แทน	ความรู้สึกและอารมณ์
Y3	แทน	พฤติกรรม
MOV	แทน	ตัวแปรแฝงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
Y4	แทน	ความทะเยอทะยาน
Y5	แทน	ความกระตือรือร้น
Y6	แทน	ความรับผิดชอบ

Y7	แทน	การวางแผน
RL	แทน	ตัวแปรแฝงการรู้เรื่องการอ่าน
Y8	แทน	การเข้าถึงและการค้นคืนสาระ
Y9	แทน	การบูรณาการและตีความ
Y10	แทน	การสะท้อนและประเมิน
PMT	แทน	ตัวแปรแฝงการส่งเสริมการสอนของครู
X1	แทน	การจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่ปลูกเร้าหัวใจและเสริมแรง ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
X2	แทน	การส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกคิด ฝึกทำและฝึกปรับปรุงตนเอง
X3	แทน	การจัดกิจกรรมและสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้แสดงออก และคิดอย่างสร้างสรรค์
X4	แทน	การส่งเสริมกิจกรรมแลกเปลี่ยนและเรียนรู้
X5	แทน	การใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิดการแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้
X6	แทน	การใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิต
PRF	แทน	ตัวแปรแฝงการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน
X7	แทน	การเล่าข่าวสารต่าง ๆ ให้ฟัง
X8	แทน	การให้เงินไปซื้อหนังสือ
X9	แทน	การแนะนำหนังสือให้อ่าน
X10	แทน	การคุยกันเรื่องหนังสือ
X11	แทน	การซื้อหนังสือให้อ่าน
X12	แทน	การพาไปร้านหนังสือหรือดูงานนิทรรศการหนังสือ
APT	แทน	ตัวแปรแฝงความถนัดทางภาษา
X13	แทน	ศัพท์ตรงข้าม
X14	แทน	ศัพท์คำจำกัดความ
X15	แทน	คำที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์
X16	แทน	การเติมคำหรือข้อความในประโยค
X17	แทน	ความเข้าใจภาษา
X18	แทน	ความเข้าใจภาพ

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

- ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน
- ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรสังเกตได้
- ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.1 โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามสมมติฐาน

3.2 โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ปรับแก้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ

1. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของแบบวัดเจตคติต่อการอ่าน แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบทดสอบการรู้เรื่องการอ่าน
แบบสอบถามการส่งเสริมการสอนของครู แบบสอบถามการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน
และแบบวัดความถนัดทางภาษา ปรากฏดังตาราง 5

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตัวแปรที่สังเกตได้	\bar{X}	S
เจตคติต่อการอ่าน (ATT)		
Y1 ความรู้ความเข้าใจ	3.968	0.622
Y2 ความรู้สึกละอารมณ์	3.539	0.822
Y3 พฤติกรรม	3.200	0.917
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (MOV)		
Y4 ความทะเยอทะยาน	3.844	0.742
Y5 ความกระตือรือร้น	3.655	0.800
Y6 ความรับผิดชอบ	3.647	0.804
Y7 การวางแผน	3.529	0.859
การรู้เรื่องการอ่าน (RL)		
Y8 การเข้าถึงและการค้นคว้าสาระ	6.347	0.695
Y9 การบูรณาการและตีความ	7.100	0.786
Y10 การสะท้อนและประเมิน	5.359	0.525

ตาราง 5 (ต่อ)

ตัวแปรที่สังเกตได้	\bar{X}	S
การส่งเสริมการสอนของครู (PMT)		
X1 การจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่ปลูกเร้าใจ และเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	1.629	0.952
X2 การส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกคิด ฝึกทำและฝึกปรับปรุง ตนเอง	3.690	0.844
X3 การจัดกิจกรรมและสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ แสดงออกและคิดอย่างสร้างสรรค์	3.558	0.931
X4 การส่งเสริมกิจกรรมแลกเปลี่ยนและเรียนรู้	3.393	0.968
X5 การใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิดการแก้ปัญหาและ การค้นพบความรู้	3.642	0.937
X6 การใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเชื่อมโยง ประสบการณ์กับชีวิต	3.514	0.760
การสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน (PFR)		
X7 การเล่าข่าวสารต่างๆให้ฟัง	1.664	
X8 การให้เงินไปซื้อหนังสือ	3.690	0.986
X9 การแนะนำหนังสือให้อ่าน	3.558	0.844
X10 การคุยกันเรื่องหนังสือ	3.393	0.931
X11 การซื้อหนังสือให้อ่าน	3.642	0.968
X12 การพาไปร้านหนังสือ หรือดูงานนิทรรศการ หนังสือ	3.514	0.937
		0.841
ความถนัดทางภาษา (APT)		
X13 ศัพท์ตรงข้าม	1.908	0.681
X14 ศัพท์คำจำกัดความ	2.038	0.458
X15 คำที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์	2.368	0.589
X16 การเติมคำหรือข้อความในประโยค	2.368	0.589
X17 ความเข้าใจภาษา	2.385	0.583
X18 ความเข้าใจภาพ	2.127	0.620

จากตาราง 5 พบว่า ตัวแปรที่สังเกตได้ของตัวแปรแฝงเจตคติต่อการอ่าน (ATT) มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.200 ถึง 3.968 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) อยู่ระหว่าง 0.622 ถึง 0.917

ตัวแปรที่สังเกตได้ของตัวแปรแฝงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (MOV) มีค่าเฉลี่ย (\bar{X})

มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.529 ถึง 3.844 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) อยู่ระหว่าง 0.742 ถึง 0.859

ตัวแปรที่สังเกตได้ของตัวแปรแฝงการรู้เรื่องการอ่าน (RL) มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 5.359 ถึง 7.100 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) อยู่ระหว่าง 0.525 ถึง 0.786

ตัวแปรที่สังเกตได้ของตัวแปรแฝงการส่งเสริมการสอนของครู (PMT) มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.629 ถึง 3.690 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) อยู่ระหว่าง 0.760 ถึง 0.968

ตัวแปรที่สังเกตได้ของตัวแปรแฝงการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน (PFR) มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.664 ถึง 3.690 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) อยู่ระหว่าง 0.844 ถึง 0.986

ตัวแปรที่สังเกตได้ของตัวแปรแฝงความถนัดทางภาษา (APT) มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.908 ถึง 2.385 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) อยู่ระหว่าง 0.458 ถึง 0.681

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัย ดังตาราง 6

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรที่สังเกตได้

ตัวแปร	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6	Y7	Y8	Y9	Y10	X1	X2	X3	X4	X5	X6
Y1	1.000															
Y2	0.609**	1.000														
Y3	0.370**	0.632**	1.000													
Y4	0.334**	0.323**	0.321**	1.000												
Y5	0.334**	0.422**	0.436**	0.674**	1.000											
Y6	0.348**	0.419**	0.386**	0.647**	0.742**	1.000										
Y7	0.308**	0.366**	0.355**	0.604**	0.687**	0.711**	1.000									
Y8	0.524**	0.540**	0.637**	0.634**	0.531**	0.631**	0.720**	1.000								
Y9	0.639**	0.734**	0.522**	0.619**	0.520**	0.613**	0.762**	0.830**	1.000							
Y10	0.533**	0.624**	0.734**	0.641**	0.730**	0.639**	0.524**	0.733**	0.756**	1.000						
X1	0.649**	0.662**	0.563**	0.627**	0.756**	0.744**	0.870**	0.656**	0.766**	0.619**	1.000					
X2	0.518**	0.558**	0.622**	0.723**	0.811**	0.663**	0.590**	0.562**	0.567**	0.627**	0.658**	1.000				
X3	0.591**	0.674**	0.524**	0.455**	0.506**	0.498**	0.553**	0.565**	0.541**	0.623**	0.546**	0.507**	1.000			
X4	0.425**	0.595**	0.655**	0.419**	0.546**	0.496**	0.541**	0.456**	0.679**	0.640**	0.549**	0.474**	0.627**	1.000		
X5	0.532**	0.642**	0.618**	0.513**	0.480**	0.506**	0.506**	0.734**	0.583**	0.543**	0.477**	0.549**	0.625**	0.553**	1.000	
X6	0.575**	0.673**	0.507**	0.508**	0.567**	0.558**	0.574**	0.511**	0.491**	0.538**	0.586**	0.557**	0.597**	0.556**	0.718**	1.000

ตาราง 6 (ต่อ)

ตัวแปร	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6	Y7	Y8	Y9	Y10	X1	X2	X3	X4	X5	X6
X7	0.553**	0.569**	0.680**	0.436**	0.568**	0.759**	0.582**	0.433**	0.646**	0.615**	0.700**	0.566**	0.660**	0.668**	0.584**	0.600**
X8	0.518**	0.458**	0.622**	0.423**	0.541**	0.463**	0.490**	0.602**	0.497**	0.627**	0.558**	0.800**	0.507**	0.474**	0.549**	0.557**
X9	0.591**	0.474**	0.324**	0.455**	0.506**	0.498**	0.553**	0.575**	0.571**	0.423**	0.546**	0.507**	0.410**	0.627**	0.625**	0.597**
X10	0.525**	0.695**	0.455**	0.419**	0.546**	0.496**	0.541**	0.546**	0.569**	0.540**	0.549**	0.474**	0.627**	0.600**	0.553**	0.556**
X11	0.532**	0.542**	0.618**	0.613**	0.780**	0.506**	0.506**	0.714**	0.583**	0.743**	0.577**	0.549**	0.625**	0.553**	0.400**	0.718**
X12	0.675**	0.573**	0.607**	0.508**	0.567**	0.558**	0.574**	0.711**	0.581**	0.438**	0.686**	0.557**	0.597**	0.556**	0.718**	0.500**
X13	0.700**	0.576**	0.512**	0.702**	0.648**	0.621**	0.727**	0.635**	0.681**	0.596**	0.650**	0.676**	0.516**	0.704**	0.606**	0.609**
X14	0.713**	0.512**	0.627**	0.509**	0.610**	0.613**	0.703**	0.586**	0.513**	0.512**	0.696**	0.629**	0.517**	0.636**	0.530**	0.519**
X15	0.527**	0.641**	0.728	0.516**	0.625**	0.417**	0.434**	0.488**	0.413**	0.512**	0.504**	0.413**	0.522**	0.534**	0.424**	0.544**
X16	0.527**	0.541**	0.528**	0.416**	0.525**	0.417**	0.534**	0.388**	0.513**	0.512**	0.504**	0.613**	0.522**	0.634**	0.424**	0.544**
X17	0.527**	0.412**	0.549**	0.564**	0.543**	0.434**	0.512**	0.559**	0.465**	0.595**	0.479**	0.413**	0.526**	0.415**	0.411**	0.514**
X18	0.435**	0.567**	0.446**	0.553**	0.475**	0.549**	0.469**	0.558**	0.400**	0.595**	0.463**	0.564**	0.431**	0.654**	0.446**	0.543**

ตาราง 6 (ต่อ)

ตัวแปร	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16	X17	X18				
X7	1.000															
X8	0.566**	1.000														
X9	0.560**	0.507**	1.000													
X10	0.568**	0.474**	0.627**	1.000												
X11	0.784**	0.649**	0.625**	0.553**	1.000											
X12	0.600**	0.557**	0.597**	0.556**	0.718**	1.000										
X13	0.681**	0.706**	0.616**	0.604**	0.506**	0.439**	1.000									
X14	0.561**	0.629**	0.717**	0.536**	0.630**	0.519**	0.663**	1.000								
X15	0.559**	0.613**	0.522**	0.434**	0.524**	0.344**	0.588**	0.662**	1.000							
X16	0.559**	0.613**	0.522**	0.634**	0.424**	0.444**	0.588**	0.662**	0.560**	1.000						
X17	0.531**	0.413**	0.526**	0.515**	0.411**	0.414**	0.551**	0.657**	0.460**	0.660	1.000					
X18	0.607**	0.464**	0.531**	0.554**	0.446**	0.543**	0.627**	0.593**	0.595**	0.585**	0.582**	1.000				

จากตาราง 6 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 28 ตัว มีความสัมพันธ์ทั้งหมด จำนวน 406 คู่ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 406 คู่ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นความสัมพันธ์ทางบวก จำนวน 406 คู่ มีขนาดความสัมพันธ์ระหว่าง 0.321 ถึง 0.811 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีค่าสูงสุดคือ Y5 ความกระตือรือร้นกับ X2 การส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกคิด ฝึกทำ และฝึกปรับปรุงตนเอง เท่ากับ 0.811 ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีค่าต่ำสุดคือ Y3 ด้านพฤติกรรมกับ Y4 ด้านความทะเยอทะยาน เท่ากับ 0.321

เมื่อพิจารณาผลการทดสอบค่าสถิติ Bartlett's test of Sphericity ซึ่งเป็นค่าสถิติทดสอบสมมุติฐานว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์นั้นเป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity Matrix) หรือไม่ พบว่า มีค่าเท่ากับ 1.171 ($p < .01$) แสดงให้เห็นว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์นี้มีความแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 (.938) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันมากและเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงที่ใช้ในการวิจัย (โมเดลการวัด) และตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างตามสมมุติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์โมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ของตัวแปรแฝงที่ใช้ในการวิจัย 6 ตัว ได้แก่ เจตคติต่อการอ่าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรู้เรื่อง การอ่าน การส่งเสริมการสอนของครู การสนับสนุนของครอบครัวในการอ่านและความถนัดทางภาษา เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันตัวแปรแฝงทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัยปรากฏดังนี้

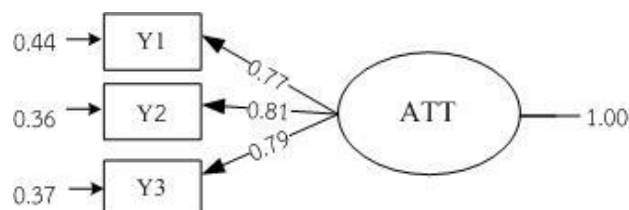
1) องค์ประกอบของตัวแปรเจตคติต่อการอ่านประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกทุกองค์ประกอบตั้งแต่ 0.77 ถึง 0.81 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ตั้งแต่ 0.58 ถึง 0.63 และมีค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบตั้งแต่ 0.43 ถึง 0.51 ดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงเจตคติต่อการอ่าน

ตัวบ่งชี้	ข้อความ	น้ำหนักองค์ประกอบ	R^2	สัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ
Y1	ความรู้ความเข้าใจ	.77**	0.58	0.51
Y2	ความรู้สึกและอารมณ์	.81**	0.63	0.46
Y3	พฤติกรรม	.79**	0.62	0.43

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลการวัดตัวแปรเจตคติต่อการอ่าน มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ซึ่งพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 0.18 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.69514 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 3 ดังภาพประกอบ 8

Chi-Square=0.18, df=3, P-value=0.69514, RMSEA < 0.000

ภาพประกอบ 8 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรแฝงเจตคติต่อการอ่าน

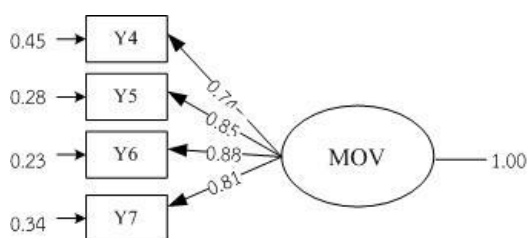
2) องค์ประกอบของตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกทุกองค์ประกอบตั้งแต่ .74 ถึง .88 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ตั้งแต่ 0.54 ถึง .76 และมีค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบตั้งแต่ 0.19 ถึง 0.48 ดังตาราง 8

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตัวบ่งชี้	ข้อความ	น้ำหนักองค์ประกอบ	R^2	สัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ
Y4	ความทะเยอทะยาน	.74**	0.54	0.19
Y5	ความกระตือรือร้น	.85**	0.71	0.36
Y6	ความรับผิดชอบ	.88**	0.76	0.48
Y7	การวางแผน	.81**	0.65	0.29

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ซึ่งพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 0.12 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.73306 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 1 ดังภาพประกอบ 9

Chi-Square = 0.12, df = 1, P-value = 0.73306, RMSEA < 0.000

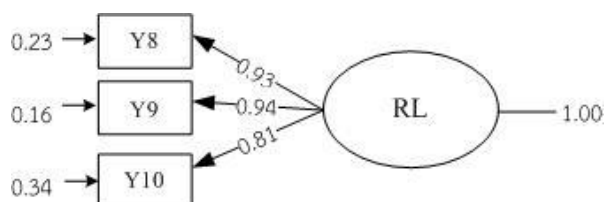
ภาพประกอบ 9 การวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรแฝงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

3) องค์ประกอบของตัวแปรการเรียนรู้เรื่องการอ่านประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกทุกองค์ประกอบตั้งแต่ .81 ถึง .94 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ตั้งแต่ 0.66 ถึง 0.85 และมีค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบตั้งแต่ 0.05 ถึง 0.11 ดังตาราง 9

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงการเรียนรู้เรื่องการอ่าน

ตัวบ่งชี้	ข้อความ	น้ำหนัก องค์ประกอบ	R^2	สัมประสิทธิ์คะแนน องค์ประกอบ
Y8	การเข้าถึงและการค้นคืนสาระ	.93**	0.80	0.07
Y9	การบูรณาการและตีความ	.94**	0.85	0.11
Y10	การสะท้อนและประเมิน	.81**	0.66	0.05

ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรการเรียนรู้เรื่องการอ่าน มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ซึ่งพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 3.51 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.59813 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 1 ดังภาพประกอบ 10

Chi-Square = 3.51, df = 1, P-value = 0.59813, RMSEA < 0.000

ภาพประกอบ 10 การวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรแฝงการเรียนรู้เรื่องการอ่าน

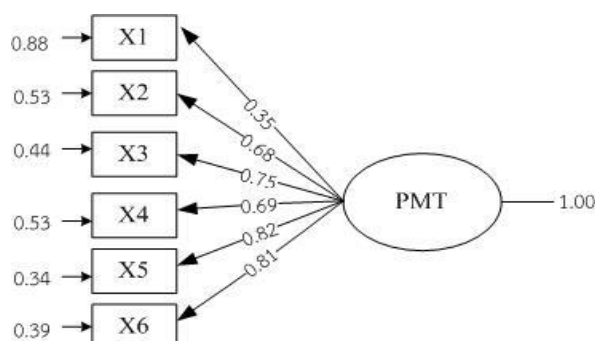

4) องค์ประกอบของตัวแปรการส่งเสริมการสอนของครูประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกทุกองค์ประกอบตั้งแต่ .35 ถึง .82 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ตั้งแต่ 0.12 ถึง 0.66 และมีค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบตั้งแต่ 0.05 ถึง 0.31 ดังตาราง 10

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงการส่งเสริมการสอนของครู

ตัวบ่งชี้	ข้อความ	น้ำหนักองค์ประกอบ	R^2	สัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ
X1	การจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่ปลูกเร้า จิตใจและเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	.35**	0.12	0.05
X2	การส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกคิด ฝึกทำและฝึก ปรับปรุงตนเอง	.68**	0.46	0.21
X3	การจัดกิจกรรมและสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ แสดงออกและคิดอย่างสร้างสรรค์	.75**	0.56	0.22
X4	การส่งเสริมกิจกรรมแลกเปลี่ยนและเรียนรู้	.69**	0.47	0.14
X5	การใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้	.82**	0.66	0.31
X6	การใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและ เชื่อมโยงกับประสบการณ์	.81**	0.65	0.27

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรการส่งเสริมการสอนของครูมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ซึ่งพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 8.89 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.26068 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 7 ดังภาพประกอบ 11

Chi-Square = 8.89, df = 7, P-value = 0.26068, RMSEA = 0.013

ภาพประกอบ 11 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรแฝงการส่งเสริมการสอนของครู

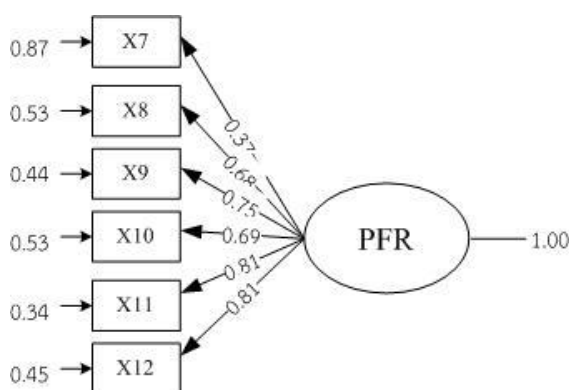

5) องค์ประกอบของตัวแปรการการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่านประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกทุกองค์ประกอบตั้งแต่ .37 ถึง .81 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ตั้งแต่ 0.13 ถึง 0.66 และมีค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบตั้งแต่ 0.06 ถึง 0.31 ดังตาราง 11

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน

ตัวบ่งชี้	ข้อความ	น้ำหนักองค์ประกอบ	R^2	สัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ
X7	การเล่าข่าวสารต่างๆให้ฟัง	.37**	0.13	0.06
X8	การให้เงินไปซื้อหนังสือ	.68**	0.46	0.21
X9	การแนะนำหนังสือให้อ่าน	.75**	0.56	0.22
X10	การคุยกันเรื่องหนังสือ	.69**	0.47	0.14
X11	การซื้อหนังสือให้อ่าน	.81**	0.66	0.31
X12	การพาไปร้านหนังสือ หรือดูงานนิทรรศการหนังสือ	.81**	0.64	0.27

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่านมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ซึ่งพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 10.01 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.18805 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 7 ดังภาพประกอบ 12

Chi-Square = 10.01, df = 7, P-value = 0.18805, RMSEA = 0.017

ภาพประกอบ 12 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรแฝงการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน

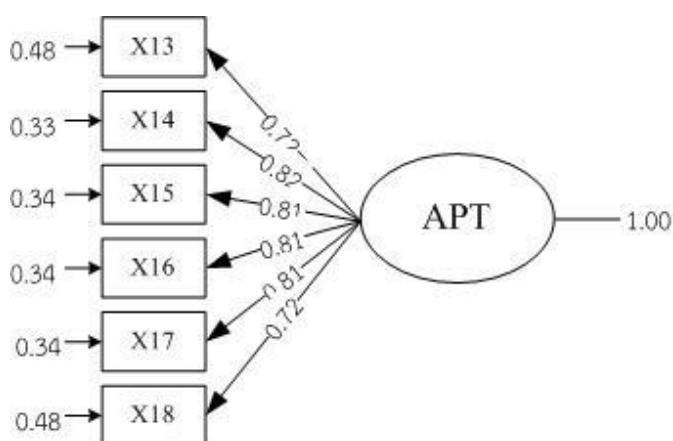

6) องค์ประกอบของตัวแปรความถนัดทางภาษาประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกทุกองค์ประกอบตั้งแต่ .72 ถึง .81 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ตั้งแต่ 0.52 ถึง 0.66 และมีค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบตั้งแต่ 0.05 ถึง 0.20 ดังตาราง 12

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงความถนัดทางภาษา

ตัวบ่งชี้	ข้อความ	น้ำหนักองค์ประกอบ	R^2	สัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ
X13	ศัพท์ตรงข้าม	.72**	0.52	0.05
X14	ศัพท์คำจำกัดความ	.82**	0.66	0.20
X15	คำที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์	.81**	0.65	0.08
X16	การเติมคำหรือข้อความในประโยค	.81**	0.65	0.08
X17	ความเข้าใจภาษา	.81**	0.65	0.17
X18	ความเข้าใจภาพ	.72**	0.52	0.10

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรแฝงความถนัดทางภาษา มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ซึ่งพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 0.25 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.99300 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 4 ดังภาพประกอบ 13

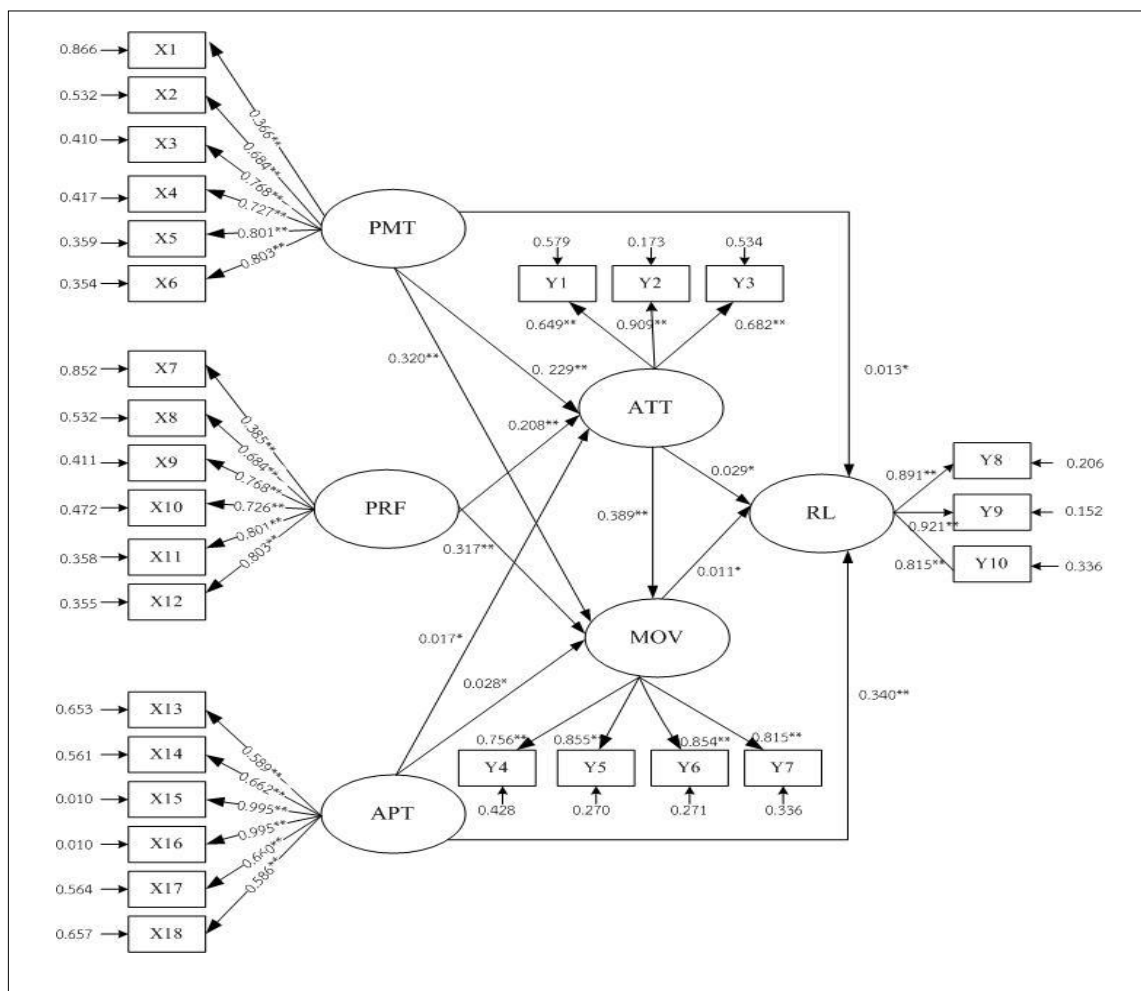

Chi-Square = 0.25, df = 4, P-value = 0.99300, RMSEA < 0.000

ภาพประกอบ 13 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรแฝงความถนัดทางภาษา

3.2 โมเดลเชิงสาเหตุของโมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามสมมติฐาน ดังภาพประกอบ 14

$\chi^2 = 12431.332$, $df = 336$ $\chi^2/df = 0.587$ $P < 0.000$, $CFI = 0.636$, $GFI = 0.628$
 $AGFI = 0.550$, $RMR = 0.189$, $RMSEA = 0.155$

ภาพประกอบ 14 โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของโมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามสมมติฐาน ดังตาราง 13

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์โมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 ตามสมมติฐาน

ตัวแปรตาม ตัวแปรอิสระ	ATT (E1)			MOV (E2)			RL (E3)		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
PMT (K1)	0.229**	-	0.229**	0.604**	0.089*	0.320**	0.033*	0.113**	0.013*
PFR (K2)	0.208**	-	0.208**	0.550**	0.081*	0.317**	0.103**	0.103**	-
APT (K3)	0.008*	-	0.017*	0.016*	0.003*	0.028*	1.676**	0.001*	0.340**
ATT (E1)	-	-	-	0.389**	-	0.280**	0.315**	0.031*	0.029*
MOV (E2)	-	-	-	-	-	-	0.079*	-	0.011*

ค่าสถิติ $\chi^2 = 12431.332$, $df = 336$ $\chi^2/df = 0.587$ $P < 0.000$, $CFI = 0.636$, $GFI = 0.628$
 $AGF = 0.550$, $RMR=0.189$, $RMSEA=0.155$

ตัวแปร Y1 Y2 Y3 Y4 Y5 Y6 Y7 Y8 Y9 Y10 X1 X2 X3 X4 X5 X6 X7 X8 X9
 X10 X11 X12 X13 X14 X15 X16 X17 X18

ค่าความเชื่อมั่น .736 .785 .700 .808 .754 .764 .898 .891 .856 .685 .778
 .787 .771 .736 .689 .648 .849 .719 .778 .789 .735 .848
 .791 .746 .778 .789 .745 .885

สมการโครงสร้างตัวแปร ATT MOV RL
 R SQUARE 0.834 0.341 0.883

เมตริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง

ATT	MOV	RL	PMT	PFR	APT	
ATT	1.000					
MOV	0.547	1.000				
RL	0.044	0.026	1.000			
PMT	0.421	0.796	0.031	1.000		
PFR	0.421	0.796	0.031	1.135	1.000	
APT	0.044	0.028	0.341	0.066	0.071	1.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 พบว่า ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีตัวแปรตาม คือ การรู้เรื่องการอ่าน (RL) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เจตคติต่อการอ่าน (ATT) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (MOV) การส่งเสริมการสอนของครู (PMT) การสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน (PFR) และความถนัดทางภาษา (APT) เมื่อพิจารณาค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ χ^2 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 12431.332 ที่ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 336 ไม่ใกล้เคียงกัน ค่าความน่าจะเป็น (p) น้อยกว่า .000 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ (RMR) เท่ากับ 0.189 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.628 และดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.550 แสดงว่าโมเดลตามสมมติฐานไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงต้องทำการปรับแก้โมเดล รูปแบบความสัมพันธ์ตามสมมติฐานยังไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากค่า χ^2 มีค่าสูงมากและมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ค่าสถิติ GFI และ AGFI ยังมีค่าต่ำ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการปรับรูปแบบความสัมพันธ์เพื่อให้รูปแบบความสัมพันธ์ตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

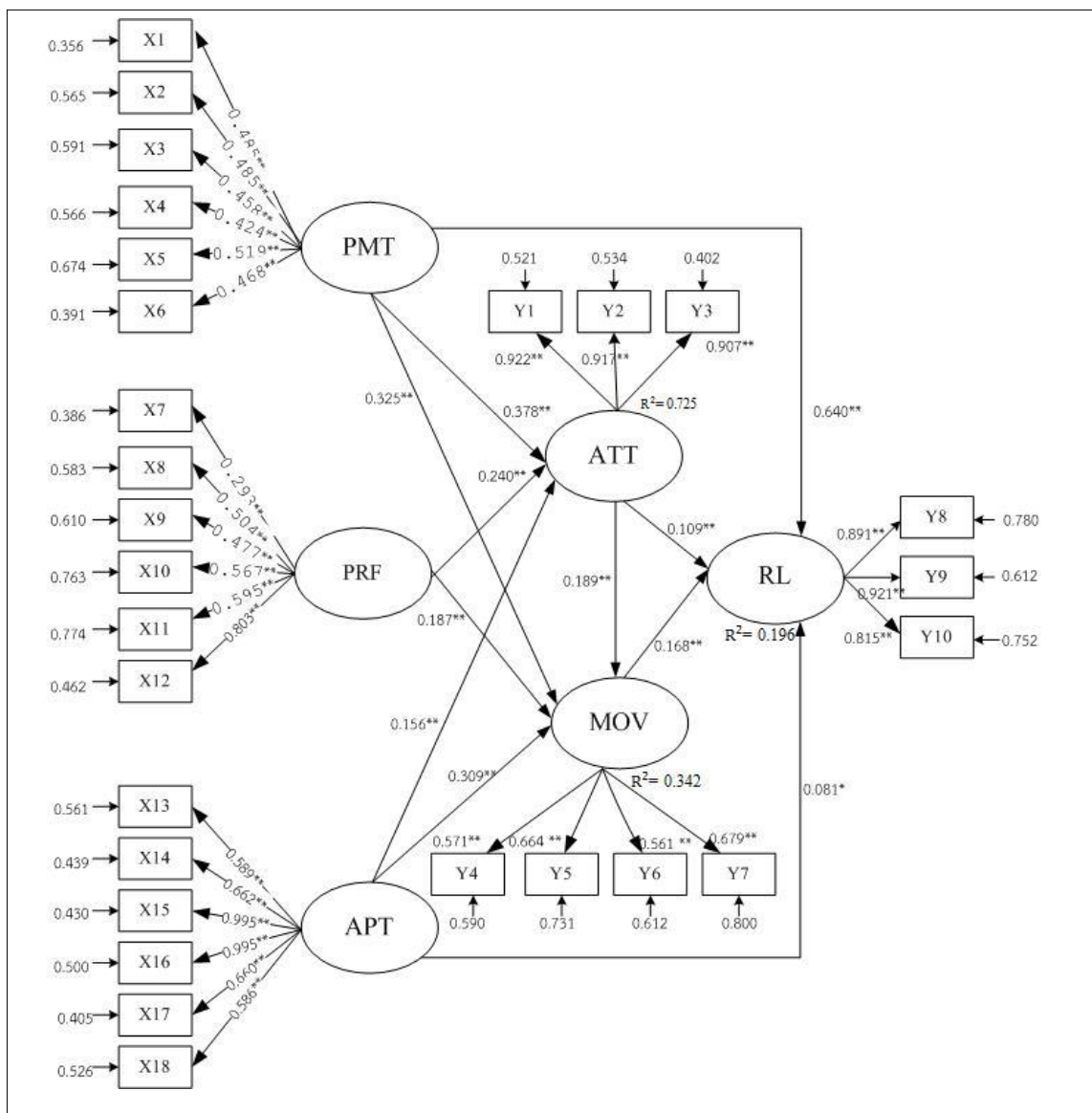
เมื่อพิจารณาตัวแปรเจตคติต่อการอ่าน (ATT) เป็นตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรตาม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ตัวแปรการส่งเสริมการสอนของครู (PMT) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .229 และตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรตาม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ตัวแปรความถนัดทางภาษา (APT) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .017

เมื่อพิจารณาตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (MOV) เป็นตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรตาม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ เจตคติต่อการอ่าน (ATT) มีขนาดอิทธิพล เท่ากับ .280

เมื่อพิจารณาตัวแปรการรู้เรื่องการอ่าน (RL) เป็นตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรตาม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (MOV) มีขนาดอิทธิพล เท่ากับ .011 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ความถนัดทางภาษามีขนาดอิทธิพลทางตรง เท่ากับ .340 มีขนาดอิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ .113 ตัวแปรการส่งเสริมการสอนของครู (PMT) มีขนาดอิทธิพลทางตรง เท่ากับ .013 มีขนาดอิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ .199 และตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ตัวแปรการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน (PFR) ขนาดอิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ .103 แต่โมเดลยังไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงทำการปรับโมเดลได้ผล ดังข้อ 3.3

3.3 โมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ปรับแก้แสดงได้ดังภาพประกอบ 15

$\chi^2 = 290$, $df = 250$ $\chi^2/df = 0.991$, $P = 0.06810$, $CFI = 0.999$, $GFI = 0.986$
 $AGFI = 0.978$, $RMR = 0.0974$, $RMSEA = 0.00948$

ภาพประกอบ 15 โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ปรับแก้

ตาราง 14 ขนาดอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวม ของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการรู้
เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตัวแปรตาม ตัวแปรอิสระ	ATT (E1)			MOV (E2)			RL (E3)		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
PMT (K1)	0.378**	-	0.378**	0.619**	0.081**	0.325**	1.600**	0.199**	0.640**
PFR (K2)	0.240**	-	0.240**	0.337**	0.05*	0.187**	0.114**	0.114**	-
APT (K3)	0.156**	-	0.156**	0.358**	0.033*	0.309**	0.218**	0.105**	0.081*
ATT (E1)	-	-	-	0.214**	-	0.189**	0.211**	0.047*	0.109**
MOV (E2)	-	-	-	-	-	-	0.222**	-	0.168**

ค่าสถิติ $\chi^2 = 290$, $df = 250$ $\chi^2/df = 0.991$, $P = 0.06810$, $CFI = 0.999$,
 $GFI = 0.986$, $AGFI = 0.978$, $RMR = 0.0974$, $RMSEA = 0.00948$

ตัวแปร	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6	Y7	Y8	Y9	Y10	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16	X17	X18		
ค่าความเชื่อมั่น	.786	.885	.900	.708	.792	.792	.824	.864	.867	.672	.713																			
		.767	.791	.712	.634	.672	.741	.701	.744	.748	.799	.818																		
			.741	.701	.744	.748	.779	.818																						
สมการโครงสร้างตัวแปร				ATT			MOV			RL																				
R SQUARE				0.725			0.342			0.196																				

เมตริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง

	ATT	MOV	RL	PMT	PFR	APT
ATT	1.000					
MOV	0.551	1.000				
RL	0.571	0.783	1.000			
PMT	0.534	0.793	0.879	1.000		
PFR	0.451	0.625	0.799	0.996	1.000	
APT	0.336	0.580	0.590	0.585	0.092	1.000

จากตาราง 14 พบว่า ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีตัวแปรตาม คือ การรู้เรื่องการอ่าน (RL) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เจตคติต่อการอ่าน (ATT) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (MOV) การส่งเสริมการสอนของครู (PMT) การสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน (PFR) และความถนัดทางภาษา (APT) เมื่อพิจารณาค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ χ^2 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 290 ที่ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 250 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.06810 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ (RMR) เท่ากับ 0.0974 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.986 และดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.978 แสดงว่าโมเดลตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาตัวแปรเจตคติต่อการอ่าน (ATT) เป็นตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรตาม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ตัวแปรการส่งเสริมการสอนของครู (PMT) มีขนาดอิทธิพล เท่ากับ .378 ตัวแปรการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน (PFR) มีขนาดอิทธิพล เท่ากับ .240 และตัวแปรความถนัดทางภาษา (APT) มีขนาดอิทธิพล เท่ากับ .156

เมื่อพิจารณาตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (MOV) เป็นตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรตาม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ตัวแปรเจตคติต่อการอ่าน (ATT) มีขนาดอิทธิพล เท่ากับ .189

เมื่อพิจารณาตัวแปรการรู้เรื่องการอ่าน (RL) เป็นตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรตาม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (MOV) มีขนาดอิทธิพล เท่ากับ .168 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ตัวแปรการส่งเสริมการสอนของครู (PMT) มีขนาดอิทธิพลทางตรง เท่ากับ .640 มีขนาดอิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ .199 ตัวแปรเจตคติต่อการอ่าน (ATT) มีขนาดอิทธิพลทางตรง เท่ากับ .109 มีขนาดอิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ .047 และตัวแปรความถนัดทางภาษา (APT) มีขนาดอิทธิพลทางตรง เท่ากับ .081 มีขนาดอิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ .105 และเมื่อพิจารณาตัวแปรการรู้เรื่องการอ่าน (RL) เป็นตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ตัวแปรการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน (PFR) มีขนาดอิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ .114

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาและตรวจสอบความตรงของโมเดลของการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สามารถสรุปผลการวิจัยตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สรุปผล

การนำเสนอผลการวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยนำเสนอตามความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. การพัฒนาและตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่ ค่าไค-สแควร์ χ^2 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 290 ที่ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 250 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.06810 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ (RMR) เท่ากับ 0.0974 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.986 และดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.978 แสดงว่าโมเดลตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2. จากผลการวิจัย พบว่า เจตคติต่อการอ่าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการส่งเสริมการสอนของครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตัวแปรการสอนของครู (PMT) กับตัวแปรการรู้เรื่องการอ่าน (RL) มีความสัมพันธ์กันสูงสุดมีค่าเท่ากับ .640 รองลงมาคือ ตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (MOV) มีค่าเท่ากับ .168 ตัวแปรเจตคติต่อการอ่าน (ATT) มีค่าเท่ากับ .109

และตัวแปรการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่านมีค่าเท่ากับ .114 ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ตัวแปรความถนัดทางภาษา (APT) มีค่าเท่ากับ .081

เมื่อพิจารณาตัวแปรเจตคติต่อการอ่าน (ATT) เป็นตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรตาม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ตัวแปรการส่งเสริมการสอนของครู (PMT) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .378 ตัวแปรการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน (PFR) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .240 และตัวแปรความถนัดทางภาษา (APT) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .156

เมื่อพิจารณาตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (MOV) เป็นตัวแปรตามพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรตาม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ตัวแปรเจตคติต่อการอ่าน (ATT) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .189

เมื่อพิจารณาตัวแปรการรู้เรื่องการอ่าน (RL) เป็นตัวแปรตามพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรตาม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (MOV) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .168 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ตัวแปรการส่งเสริมการสอนของครู (PMT) มีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ .640 มีขนาดอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ .199 และตัวแปรความถนัดทางภาษา (APT) มีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ .081 มีขนาดอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ .105 และตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่าน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ตัวแปรการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน (PFR) มีขนาดอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ .114

เมื่อพิจารณาเมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรแฝงเป็นบวกทั้งหมด โดยตัวแปรการส่งเสริมการสอนของครู (PMT) มีความสัมพันธ์กับการรู้เรื่องการอ่านสูงสุดมีค่าเท่ากับ .640 รองลงมาคือ ตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (MOV) มีค่าเท่ากับ .168 ตัวแปรเจตคติต่อการอ่าน (ATT) มีค่าเท่ากับ .109 ตัวแปรการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน (PFR) มีค่าเท่ากับ .114 และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุดคือ ความถนัดทางภาษา (APT) มีขนาดอิทธิพลทางตรงมีค่าเท่ากับ .081

อภิปรายผล

โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาและตรวจสอบความตรงของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากโมเดลสมมุติฐานที่สร้างขึ้นได้ศึกษามาจากหลักการ แนวคิด ทฤษฎี จึงทำให้โมเดลตามสมมุติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ตามทฤษฎีเชาว์ปัญญาและความถนัดที่เชื่อว่า สมรรถภาพด้านความเข้าใจภาษา (Verbal Comprehension) สมรรถภาพนี้จะส่งผลถึงความสามารถด้านความเข้าใจภาษา และการสื่อสารทั่ว ๆ ไป ผู้ที่มีสมรรถภาพด้านนี้สูงจะมีความสามารถในการแปลความ ตีความหมาย และขยายความจากเรื่องราว สุภาษิต คติพจน์ หรือคำพังเพยต่าง ๆ สามารถจับประเด็นได้ถูกต้อง และที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าผู้ที่จะมีทักษะด้าน

การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพจะมีเจตคติต่อการอ่านสูง นักเรียนก็จะตั้งใจอ่านหนังสือ มีความสุขเมื่อได้อ่าน และทำให้นักเรียนใช้เวลาในการอ่านหนังสือมากขึ้นด้วย ซึ่ง สุนีย์ คล้ายนิล (2547 : 22) อ้างอิงมาจากรายงานประเมินผลนักเรียนนานาชาติ PISA 2000 พบว่า นอกจากการใช้เวลาในการอ่านสูงจะส่งผลต่อการรู้เรื่องการอ่านแล้ว เจตคติต่อการอ่านยังเป็นตัวแปรอีกตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลให้การรู้เรื่องการอ่านสูงขึ้นด้วย สอดคล้องกับ ศุภรางค์ อินทุมภ์ และคณะ (2553 : 13) ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการอ่านน้อยมีเจตคติที่ดีต่อโครงการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านน้อย และมีการจัดการกับความเครียดอย่างเหมาะสมน้อย ได้แก่ นักเรียนชาย นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ นักเรียนที่มีภาระรับผิดชอบในครอบครัวน้อย นักเรียนที่บิดามีการศึกษาน้อย โดยมีปัจจัยสำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีแบบอย่างพฤติกรรมการอ่านจากเพื่อน เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการอ่าน รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การรับรู้การสนับสนุนด้านการอ่านจากบิดามารดา และการรับรู้การสนับสนุนด้านการอ่านจากครู นอกจากนี้ ชุติวรรณ เจริญสุข (2553 : 61) ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาไทยทำให้มีทักษะการอ่านภาษาไทยดี ทั้งนี้เพราะเมื่อนักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการอ่านจะเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการอ่านภาษาไทย มีความพอใจและสนุกสนานกับการอ่านภาษาไทย ตลอดจนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทยอยู่เสมอ สอดคล้องกับ เชิดศักดิ์ โหมว่าสินธุ์ (2525 : 38) กล่าวว่า เจตคติจะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า นั้น ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม ซึ่งนักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อการอ่านจะทำให้เกิดความต้องการอยากที่จะอ่านเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ต่างๆ

2. ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยจะนำมาอภิปรายในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้แก่ ตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการรู้เรื่องการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาอิทธิพลโดยรวม พบว่ามีอิทธิพลในทางบวก ทั้งนี้เนื่องจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความสัมพันธ์ที่เกี่ยวเนื่องกันระหว่างความปรารถนาหรือความมุ่งมั่นในการอ่านหรือการเรียนรู้ของนักเรียนที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีตามที่ตั้งใจไว้ และมีความพยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่าง ๆ ตลอดจนความพยายามที่จะทำให้ดีกว่าคนอื่น ๆ โดยทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Atkinson ถวิล ธาราโกชน์ (2547) เชื่อว่าสภาพที่แฝงอยู่ในตัวบุคคลจนกว่าจะถูกกระตุ้นจากตัวชี้แนะในสภาพแวดล้อมทำให้เกิดความคาดหวังขึ้น บุคคลจึงประเมินการกระทำกับมาตรฐานความดีเลิศ และผลการกระทำของเขาจะออกมาว่าประสบความสำเร็จหรือประสบความสำเร็จล้มเหลว ดังนั้น ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จไม่ได้ขึ้นอยู่กับทุกสถานการณ์ แต่จะเกิดในสถานการณ์ที่รับรู้ว่าการกระทำจะถูกนำไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานอันดีเลิศบางอย่าง ซึ่งจะไม่กระตุ้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้ออกมาเป็นการกระทำ สอดคล้องกับ เยาวลักษณ์ ศรีสุนนท์ (2552 : 81) ได้อธิบายว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงย่อมมีความมานะในการอ่าน พยายามจะศึกษาค้นคว้าและพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น จึงมีโอกาสที่จะมีทักษะทางการรู้เรื่องการอ่านมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ สาวิตรี อยู่สุขุม (2553 : 101) ได้อธิบายว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจ

ใฝ่สัมฤทธิ์สูงแล้วจะทำให้มีความปรารถนาจะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มีความทะเยอทะยานไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาอันจะนำตนไปสู่ความสำเร็จ ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนมีความอดทนมีความพยายาม มีความตั้งใจในการเรียน เอาใจใส่ต่อการเรียน แม้เป็นสิ่งที่ยาก เมื่อนักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงยังส่งผลให้ผลการเรียนสูงไปด้วย สอดคล้องกับ พรสุณี โสรถาวร (2556 : 78) ได้อธิบายว่า นักเรียนที่มีความตระหนักในเรื่องของการอ่านและการเรียนรู้อาจเห็นความสำคัญในการสร้างอนาคตของตนเอง โดยใช้กระบวนการเรียนรู้เป็นแรงขับเคลื่อนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพื่ออนาคตของตนเองในวันข้างหน้า

2.2 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้แก่

2.2.1 เจตคติต่อการอ่าน เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาอิทธิพลโดยรวมพบว่า มีอิทธิพลในทางบวก โดยนักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อการอ่านจะมีรู้สึกและต้องการที่แสวงหาความรู้ โดยการอ่านทำให้ได้ฝึกทักษะการคิด รู้จักพิจารณา และมีเหตุผล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นิพนธ์ แจ้งเยี่ยม (2547 : 407) ที่ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติ ระบุว่าเจตคติจะเป็นสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจของบุคคลที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง เราสามารถรู้ได้โดยดูจากพฤติกรรมของบุคคลว่าจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าอย่างไร สอดคล้องกับ สาวณี สุขพันธ์ (2554 : 128) ได้อธิบายไว้ว่าเจตคติ เป็นความสัมพันธ์ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างความคิดหรือความรู้ ความรู้สึก ความเชื่อ ความเข้าใจของบุคคลกับแนวโน้มของพฤติกรรมที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ภายหลังจากที่บุคคลมีประสบการณ์กับสิ่งนั้นมาแล้ว สิ่งนั้นอาจเป็นบุคคล วัตถุ สิ่งของหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ก็ได้ โดยผลรวมของความรู้สึกนึกคิดและความเข้าใจต่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งนักเรียนที่มีเจตคติทางบวกต่อการอ่านจะทำให้มีทักษะการอ่าน เพราะเมื่อนักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการอ่าน จะเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการอ่าน ตลอดจนมีความพอใจและสนุกสนานกับการอ่าน

2.2.2 การส่งเสริมการสอนของครู เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาอิทธิพลโดยรวม พบว่า มีอิทธิพลในทางบวก ซึ่งการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสูงจะสามารถส่งผลนักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ จะเป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนเกิดความพยายามหรือความต้องการที่จะอ่านเกิดเป็นองค์ความรู้และมีประสบการณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ จิตรภรณ์ พงษ์มาลี (2550 : 136) ได้อธิบายไว้ว่าครูผู้สอนต้องจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากที่จะร่วมกิจกรรมอย่างสนุกและมีความสุข ประทับใจ มีอารมณ์ขัน ครูจัดกิจกรรมที่เกิดความสนใจใฝ่รู้ รักในสิ่งที่กำลังเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ เกิดการเรียนรู้ และเกิดทักษะสามารถ นำสิ่งที่เรียนรู้ไปทดลองใช้และปรับปรุงให้ดีขึ้น ซึ่งครูผู้สอนจะต้องตระหนักว่า การจัดกิจกรรมการเรียนที่ดีก็จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความต้องการเรียนยิ่งขึ้น ควรมีการจัดห้องเรียนให้มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนรู้อีกขึ้น การมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง จะสร้างโอกาสให้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้และส่งผลให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนด้วย

2.2.3 ความถนัดทางภาษา เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05 เมื่อพิจารณาอิทธิพลโดยรวม พบว่า มีอิทธิพลในทางบวก ทฤษฎีทฤษฎีหลายองค์ประกอบของ เทอร์สตัน ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 136) เชื่อว่า ความสามารถปฐมภูมิของสมอง (Primary Mental Abilities) แยกองค์ประกอบย่อยโดยยึดน้ำหนักขององค์ประกอบเด่น ๆ (Loading factor) เป็นสำคัญ แต่จริง ๆ แล้ว กลุ่มของความสามารถหรือองค์ประกอบก็ยังทำหน้าที่เกี่ยวพันกัน ดังเช่นองค์ประกอบด้านภาษานักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาสูงจะมีทักษะการรู้เรื่องการอ่านสูง ส่วนนักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาค่ำก็จะมีทักษะการรู้เรื่องการอ่านต่ำ สาวิตรี อยู่สุขุม (2553 : 81) กล่าวว่า ความถนัดทางภาษาเป็นการวัดความสามารถในการรู้ความหมายของคำหรือคำศัพท์ต่าง ๆ สามารถจับใจความของเรื่องราว การพูด คำสนทนา ได้อย่างดี รวมทั้งสามารถอ่านจับใจความ แปลความ ตีความ และวิเคราะห์ความสำคัญของข้อความ ความสามารถด้านภาษานี้มีผลต่อการเรียนและการประกอบอาชีพแทบทุกประเภท เพราะต้องใช้สื่อความหมายตลอดเวลา สอดคล้องกับคำกล่าวของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2536 : 151) ที่กล่าวว่า สมรรถภาพทางภาษามีผลต่อการเรียนรู้ทางด้านภาษาและการสื่อสารทั่วไป นักเรียนที่มีสมรรถภาพทางภาษาสูงจะเรียนเก่ง ในวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการฟังและการอ่านต่าง ๆ ดังนั้น ความถนัดทางภาษาจึงมีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่าน

2.3 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้แก่ ตัวแปรการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ภัทรธิดา ผลงาม (2544 : 28) ที่เชื่อว่า การเรียนรู้จากผู้อื่นโดยได้รับประสบการณ์จากการฟัง ดู อ่าน งานของผู้อื่นมากกว่าทำด้วยตนเอง (Vicariousness) ซึ่งอาจเป็นการรับเอา (Adopting) พฤติกรรมของผู้อื่นเป็นแบบแผนในการกำหนดพฤติกรรมตนเองอาจเกิดจากการสังเกตพบเห็นอยู่เป็นประจำ และอาจมีแรงจูงใจ ความประทับใจที่แตกต่างกันในกลุ่มผู้รับเอาแบบแผนพฤติกรรมมาใช้เป็นแบบอย่างหรือเป็นต้นแบบ การสร้างแบบแผนของตนเองขึ้นการที่นักเรียนจะมีความต้องการหาความรู้โดยการอ่านนั้น การสนับสนุนของผู้ปกครองก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้นักเรียนได้รับโอกาสในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้โดยการอ่าน หากผู้ปกครองให้การสนับสนุนเกี่ยวกับการอ่านในด้านต่าง ๆ จะทำให้นักเรียนมีความต้องการ รู้สึกชอบ และมีแรงจูงใจที่จะอ่าน สอดคล้องกับ เกศรินทร์ ชุ่มจิตต์ (2551 : 28) ได้อธิบายได้ว่า บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการอ่านผู้ปกครองจะต้องปฏิบัติต่อเด็กอย่างสม่ำเสมอ เช่น อ่านหนังสือนิทานให้เด็กฟังด้วยตัวเอง แสดงความสนใจในหนังสือนิทานที่เด็กนำกลับบ้าน และมีหนังสือนิทานเตรียมไว้ให้เด็กได้อ่านเพิ่มเติมที่บ้าน ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็ก แนะนำประโยชน์ของการอ่านให้กับเด็กและชักชวนเด็กอ่านหนังสือเมื่อมีเวลาว่าง ตลอดจนจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ทำกิจกรรมการอ่านกับเด็กที่ห้องนอน และสอนให้เด็กได้รู้จักการดูแลรักษาหนังสือหลังการอ่าน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผลของการวิจัยครั้งนี้ พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนั้น ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรคำนึงถึงปัจจัยนี้เป็นสำคัญ โดยนำผลการศึกษานี้ไปส่งเสริมและหาวิธีการให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่าน

1.2 การส่งเสริมการสอนของครู ครูถือเป็นบุคคลที่จัดกระบวนการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ มีประสบการณ์ ฝึกทักษะด้านการรับข่าวสารอย่างมีวิจารณญาณ ดังนั้นครูจึงควรมีการจัดกิจกรรม สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรักที่อ่านหนังสือ และครูผู้สอนต้องเชื่อมโยงความรู้ มีการเสริมต่อการเรียนรู้ ทำทนายให้ผู้เรียนคิดสิ่งที่เขาต้องการ เช่นเดียวกับการปฏิบัติกรอย่างมีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องเพราะการอ่านจะเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาตนเอง และเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ต่อไป

1.3 การสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน ครอบครัวถือเป็นสถาบันที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการวางรากฐานให้กับเด็ก โดยจะต้องดูแลเอาใจใส่ให้ความรักความอบอุ่น ให้เด็กทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้กับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งการปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี ส่งเสริมให้เด็กรักการอ่าน เพราะหากผู้ปกครองที่มีความเข้าใจ เอาใจใส่ดูแลส่งเสริมการอ่าน จะทำให้นักเรียนมีความตั้งใจเรียนมีความมั่นใจกล้าคิด กล้าทำในสิ่งต่าง ๆ จึงมีโอกาที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนได้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ตัวแปรอิสระสามารถพยากรณ์ได้ประมาณร้อยละ 20 จึงควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ เพิ่มเติมที่ส่งผลต่อการรู้เรื่องการอ่าน เช่น ด้านความรู้เดิม ด้านเวลาที่ใช้ในการอ่าน และด้านภาษาถิ่นที่แตกต่างกัน เพื่อจะได้หาวิธีการส่งเสริมหรือแก้ไขต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น นักเรียนในระดับประถมศึกษา เนื่องจากนักเรียนกลุ่มดังกล่าวจะต้องอาศัยทักษะด้านการอ่านเพื่อพัฒนาตนเอง การศึกษาวิจัยดังกล่าวจะทำให้เป็นการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนเกิดทักษะการรู้เรื่องการอ่านมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. คู่มือหลักสูตรการอ่าน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2546.
- . การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2551.
- กระทรวงศึกษาธิการ. เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551
แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ชุมชนสมุทธารักษ์, 2551
- กอบชัย โปธินาแค. การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546.
- กัลยา ยวนมาลัย. การอ่านเพื่อชีวิต. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2539.
- เกศรินทร์ ชุ่มจิตต์. บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการอ่านของนักเรียน. การค้นคว้าแบบ
อิสระ กศ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2551.
- เกษมณี เมตตามนุษย์. การศึกษาความสามารถด้านการอ่านคำภาษาไทยของนักเรียนที่มีความ
บกพร่องทางการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน. การศึกษา
ค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2557.
- ขวัญดี อัตวาวุฒิชัย. การใช้ภาษาไทย 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2550.
- โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. ปัจจัยทาง
โรงเรียนกับคุณภาพการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : บริษัท เซเวนพรีนติ้ง กรุ๊ป จำกัด, 2552.
- . ผลการประเมิน PISA 2012 คณิตศาสตร์ การอ่าน และวิทยาศาสตร์ นักเรียนรู้อะไร
และทำอะไรได้บ้าง. กรุงเทพฯ : บริษัท เซเวนพรีนติ้ง กรุ๊ป จำกัด, 2557.
- จิตติพร เชื้อบัณฑิต. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553.
- จิตรราภรณ์ พงษ์มาลี. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของครูกับความสามารถใน
การคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษานครราชสีมา เขต 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ, 2550.
- จินดา ทัพจिन. การสอนของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด
กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษากลุ่มกรุงธนบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.
- จินตนา ธนวิบูลย์ชัย. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิค Path Analysis. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.,
2537.
- จิราภรณ์ ฟองสา. การศึกษาความถนัดทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน
ยุพราชวิทยาลัย เพื่อสร้างตารางความคาดหวังสำหรับการแนะแนวการศึกษา. การค้นคว้า
แบบอิสระ กศ.ม. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.

- เจียรนัย ทรงชัยกุล. เอกสารการสอนชุดวิชา พฤติกรรมวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2546.
- ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. การใช้SPSS เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 5. สงขลา : มหาวิทยาลัย, 2548.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. การปฏิรูปการเรียนรู้ : การพัฒนาคนเพื่อสังคมที่สมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกันในการร่วมคิดร่วมเขียนปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด. กรุงเทพฯ : หวานกรรพิก, 2543.
- ชุตีวรรณ เจริญสุข. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดชัยชนะสงคราม เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2553.
- ชูลี อินม่น. การอ่านสู่การพัฒนาชีวิต. กรุงเทพฯ : การศาสนา, 2551.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2528.
- เชิดศักดิ์ ไชวาสินธุ์. การวัดทัศนศึกษาคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ. ภาษาไทย ม.4 เล่ม 1. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2548.
- ดวงมน จิตรจำนงค์. สุนทรียภาพในภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สยาม, 2536.
- ถวิล ธาราโกชน. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ทิพย์วิสุทธิ์, 2547.
- ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์. พฤติกรรมกรรมการสื่อสารสาขานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2529.
- ทองพันธ์ ยงกุล. การวิเคราะห์พระระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2554.
- ทิพวรรณ สังขศิลา. การวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการสอนของครูวิทยาศาสตร์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553.
- ทิตนา แคมมณี. “การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง,” วารสารวิชาการ. 2(5) : 3-30 ; พฤษภาคม, 2542.
- ธีรภัฏญา โอชรส. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2551.
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. การวัดเจตคติ. อุบลราชธานี : วิทยาออฟเซตการพิมพ์, 2549.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (LISREL) : สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. การวิเคราะห์อภิมาน. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์, 2542.

- นฤมล อึ้งเจริญ. การศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างปัจจัยบางประการกับการเรียนรู้ในชั้นเรียนอย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2552.
- นวรรตน์ ประทุมตา. ปัจจัยเชิงสาเหตุต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546.
- น้ำทิพย์ วิภาวิน. การศึกษาทักษะการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีปทุม, 2552.
- นิพนธ์ แจ้งเอี่ยม. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : เอกมัยการพิมพ์, 2547.
- บุญใจ ศรีสถิตยนากร. ระเบียบวิธีการวิจัยทางพยาบาลศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ยูแอนด โออินเตอร์ มีเดีย, 2547.
- บุญชม ศรีสะอาด. รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน. ปริญญาโท กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.
- . วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2541.
- . การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.
- บุญยรัตน์ เนมขุนทด. การพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2557.
- ประเทิน มหาจันทร์. การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2530.
- ประพนธ์ เรืองณรงค์ และเฉลิม มากนวล. หนังสือเรียนภาษาไทยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1-ม.3). วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2545.
- ปรีชาติ เบ็ญจวรรณ. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อจิตวิทยาาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม.เขต 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2551.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ, 2543.
- ปัทมวิทย์ ยุทธกิจจางค์. การศึกษาความสัมพันธ์ในครอบครัว ความรู้เรื่องโรคเอดส์และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในอำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2551.
- เฟียน ไชยศรี. “ความถนัด,” วารสารการวัดผลการศึกษา. 18(1) : 51-52 ; พฤษภาคม-สิงหาคม, 2539.
- พงศ์ หรดาล. จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ., 2540.
- พงศ์ฐิติ พัส่อง. การใช้สื่อสภาพจริงในการส่งเสริมการอ่านและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2551.

- พยุงค์ดี สนเทศ. การประเมินพฤติกรรมการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ : สารพัฒนาหลักสูตร, 2531.
- พรทิพย์ สระบงกช. ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2544.
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. จิตวิทยาครอบครัว. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- พรรณณี ชูทัย. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ต้นอ่อน แกรมมี่, 2538.
- พรสุนีย์ โสรถาวร. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบจิ๊กซอว์. การศึกษาค้นคว้าอิสระ. กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2556.
- พฤกษา สุขุมภักย์. ความสอดคล้องของการประเมินพฤติกรรมการสอนของครู. กรุงเทพฯ : ธารอักษร, 2546.
- พิทยา ลิ้มมณี. การอ่านตีความ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2547.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแนวคิดวิธีและเทคนิคการสอน 1. กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมเนจเม้นท์, 2544.
- พิรพร แก้วแดง. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้วิทยาศาสตร์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2554.
- เพชรดาว นิลสว่าง. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2554.
- เพชร ชัยมูล. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 : การวิเคราะห์พหุระดับโดยใช้โมเดลระดับลดหลั่นเชิงเส้น. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. เลย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 2553.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. สอนอย่างไรให้ได้ผล. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2557.
- ภาคภรณ์ เกิดผล. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านริมใต้ อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2553.
- ภัทรธิดา ผลงาม. ความพึงพอใจและความต้องการของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาสถาบันราชภัฏเลย. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2544.
- มณีนภา เรืองสินชัยพานิช. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2551.
- มาลินี จุฑะรพ. สังคมวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธ์, 2537.

- แม้นมาส ขวลิขิต. แนวทางส่งเสริมการอ่าน (ฉบับแก้ไขและเพิ่มเติม). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ 1991 จำกัด, 2544.
- ยุทธภูมิ ดรเถื่อน. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2550.
- เยาวเรศ จันทะแสน. ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546.
- เยาวลักษณ์ สุวรรณแห. “เด็กกับการอ่าน,” วารสารวิทยบริการ. 14(3) : 21-22 ; กันยายน-ธันวาคม, 2553.
- เยาวลักษณ์ ศรีสุนนท์. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : นานมี บุ๊คส์พับลิเคชันส์, 2546.
- ราตรี อนุสุนทร. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านชุดมาตราตัวสะกดประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ STAD. การค้นคว้าแบบอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2556.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2536.
- _____. การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2543.
- ลักขณา สิริวัฒน์. สุขวิทยาจิตและการปรับตัว. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2545.
- วชิราพร มหาวงศนันท์. การสร้างแบบประเมินพฤติกรรมการสอนที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด. กรุงเทพฯ : ธารอักษร, 2546.
- วรรณวดี ม้าลำพอง. การสร้างแบบทดสอบความถนัด (ฉบับปรับปรุง). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 2547.
- วัฒนา พาผล. การวิเคราะห์โครงสร้างความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความไม่รู้ไม่เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2551.
- วัลภา ศศิวิมล. การอ่านตีความ. พิมพ์ครั้งที่ 3. พิษณุโลก : โรงพิมพ์สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม, 2541.
- วิจารณ์ พานิช. วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์, 2555.
- วุฒิศักดิ์ แต่งเหลือ. ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัว การสื่อสารภายในครอบครัว และความก้าวร้าวของเยาวชนชาย. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2547.
- แววมยุรา เหมือนนิล. การอ่านจับใจความ. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2541.

- ศรีนวล วรรณสุธี. รูปแบบขององค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา ปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2536.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. ทฤษฎีและปฏิบัติการทางจิตวิทยาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 4. สกลนคร : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันราชภัฏสกลนคร, 2542.
- _____. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. ทฤษฎีการทดสอบแนวใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2555.
- ศิริพรรณ แก่นสาร. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2555.
- ศุภรางค์ อินทนต์ และคณะ. “พฤติกรรมและการพัฒนา,” วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา. 2(1) : 16 ; มกราคม, 2553.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. คู่มือครูรายวิชาพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2552.
- _____. ผลการประเมิน PISA 1012 คณิตศาสตร์ การอ่านและวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์, 2557.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. “การวิเคราะห์เส้นทาง Path Analysis : PA,” วารสารการวัดผลการศึกษา. 9(7) ; 13, 2546.
- _____. ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. กภาพสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2551.
- _____. ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กภาพสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2552.
- _____. ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กภาพสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2553.
- _____. ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 5. มหาสารคาม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2555.
- สมบุญ ชิตพงศ์. การวัดความถนัด. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.
- สมประสงค์ เสนารัตน์. การพัฒนาการทดสอบแบบปรับเหมาะด้วยคอมพิวเตอร์เพื่อวินิจฉัยกระบวนการพุทธิปัญญาในการเรียนพีชคณิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยประยุกต์ใช้โมเดลการตอบสนองข้อสอบแบบพหุมิติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2555.
- สร้อยตระกูล อรรถมานะ. พฤติกรรมองค์การ : ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.
- สวานี สุขพันธ์. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2554.

- สาวิตรี อยู่สุ่ม. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อทักษะการอ่านและเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. ตัวบ่งชี้การเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด.
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2545.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. รายงานการวิจัยเรื่อง ระบบการประกันคุณภาพและ
มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ : การอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพัฒนานโยบายและ
วางแผนการจัดการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541.
- สำนักงานอุทยานการเรียนรู้. โครงการวิจัย ทักษะคิด และพฤติกรรมการอ่านของคนไทย.
กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2551.
- สำราญ มีแจ่ม. การประเมินผลการปฏิบัติงานแนวใหม่ : ทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2556.
- สำราญ มีแจ่ม. การประเมินโครงการทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : นิชินแอเวอร์ไทวิ่งกรุ๊ป, 2544.
- สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. สติปัญญาและความถนัดทางการเรียนของมนุษย์ ทฤษฎี วิธีวัด
และการพัฒนา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล, 2550.
- สิริอร สกุลดเดช. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของ
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.
- สุชา จันทรธอม. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2540.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. การใช้สถิติในงานวิจัยอย่างถูกต้องและได้มาตรฐานสากล. พิมพ์ครั้งที่ 6.
กรุงเทพฯ : สามลดา, 2556.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,
2544.
- สุนีย์ คล้ายนิล. ความรู้และทักษะของเยาวชนสำหรับโลกวันพรุ่งนี้. กรุงเทพฯ : บริษัท
เซเว่นพรินติ้งกรุ๊ป จำกัด, 2547.
- สุนีย์ คล้ายนิล และคณะ. ความรู้และสมรรถนะทางวิทยาศาสตร์สำหรับโลกวันพรุ่งนี้. กรุงเทพฯ
: เซเว่นพรินติ้งกรุ๊ป, 2551.
- สุมาลี เทวฤทธิ์. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใน
จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- สุวารี มงคลศิริ. ผลของการใช้คำปรึกษารายบุคคล แบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม
การตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี :
มหาวิทยาลัยบูรพา, 2547.
- เสรี ชัดแจ่ม. “การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน,” วารสารวิจัยและวัดผลการศึกษา. 2(1) :
29-35 ; มีนาคม, 2547.

- เสาวคนธ์ พิมพ์วงศ์. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553.
- เสาวลักษณ์ ทรองจิตร. การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. การค้นคว้าแบบอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.
- อนันต์ญาญ เหล่าสมบัติ. การส่งเสริมการอ่านของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบรบือ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม. การค้นคว้าแบบอิสระ ศศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2557.
- อรพินทร์ ชูชม. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นฐานความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง). พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2546.
- อารี พันธุ์มณี. จิตวิทยาการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ, 2544.
- อำนาจ เลิศขยันดี. การประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศิลปะสนองการพิมพ์, 2542.
- อุทัยวรรณ จันทหาร. รายงานกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้สำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2549.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล. แนวปฏิบัติ : กระบวนการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บริษัท บุ๊คพอยท์จำกัด, 2544.
- Arua, A.E. "The Reading Behavior of Junior Secondary Students During School Holiday in Botswana," Journal of Adolescent & Adult Literacy. 43(04) : 1564-A ; February, 20011.
- Boling, C.J. and W.H. Evans, "Reading Success in the Secondary Classroom Preventing School Failure," Dissertation Abstracts International. 2(3) : 56-66 ; June, 2008.
- Brooks, Gregory William. "Exploring the Relationship Between Teachers' Reading and Writing and their Teaching of Reading and Writing," Dissertation Abstracts International. 60(08) : 2854-A ; February, 2000.
- Burkhart, Jay H. "A Quantitative Analysis of Student Cultural Background Influencing Teacher Expectations of Eight Grade Mathematical Achievement : NELS : 88," Dissertation Abstracts International. 66(3) : 834-A ; September, 2005.
- Guilford, J.P. The Nature of Human Intelligence. New York : McGraw-Hill Book, 1968.

- Goering, C.Z.. and K.F. Baker. “Like the Whole Class has Reading Problems : A Study of Oral Reaching Fluency Activities in a High Intervention Setting,” American Secondary Education. 49(3) : 864-A ; August, 2010.
- Kamps, D. “Use of Evidence Based, Small-Group Reading Instruction for English Language Learners in Elementary Grades Secondary-Tier Intervention,” Learning Disability Quarterly. 81(5) : 8973-A ; September, 2007.
- Klein, Stephen. Motivation : Biosocial Approaches. 2nded. New York : McGraw-Hill, Inc., 1982.
- Loebl, Michele Kasson. “A Causal Model of Variables Predicting Mathematical Achievement in First-Grade Children (Special Ability, Problem-Solving),” Dissertation Abstracts International. 54(2) : 462-A ; August, 1993.
- Randall, Ida M. “The Teaching Reading Practice Across Sectors in Grades Two and Four,” Dissertation Abstracts International. 64(12) : 4301-A ; June, 2006.
- Sion, M.A. “The Relationship of College Student Attitudes, Motivation, and Anxiety to Second Language Achievement : A test of Gardner’s Model,” Dissertation Abstracts International. 53(12) : 4239-A ; June, 1993.
- Stephen P Prisley. “A Method for Integrating the Breeding Bird Survey and Forest Inventory and Analysis Databases to Evaluate Forest Bird-Habitat Relationships at Multiple Spatial Scales,” Dissertation Abstracts International. 68(4) : 754-A ; June, 1997.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รศ.ดร.ชูปทอง กว้างสวาสดี อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
2. รศ.ดร.วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
3. นายศิริวัฒน์ ลำพุกธา ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1
4. อาจารย์ศุภชัย ตู่กลาง อาจารย์ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
5. อาจารย์อัมพันธ์ พูลพุกธา ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
6. อาจารย์อนุสรณ์ จันทร์ประทีภย์ อาจารย์สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
7. อาจารย์สุนันทา กิณรีวงศ์ อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
8. นายอรรถกร ชัยมูล ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยเชื่อมเหนือ
9. นางจิตตรา พิกุลทอง ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โรงเรียนบรบือวิทยาคาร
10. นางสาววย คันธา ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โรงเรียนบ้านหนองคู

ภาคผนวก ข
คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตาราง 15 ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยงของแบบทดสอบการรู้เรื่องการอ่าน

ข้อที่	ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	สรุปผล	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก
1	1.00	สอดคล้อง	0.24	0.76
2	1.00	สอดคล้อง	0.20	0.56
3	1.00	สอดคล้อง	0.56	0.65
4	1.00	สอดคล้อง	0.38	0.38
5	1.00	สอดคล้อง	0.22	0.56
6	1.00	สอดคล้อง	0.56	0.76
7	1.00	สอดคล้อง	0.34	0.79
8	1.00	สอดคล้อง	0.32	0.34
9	1.00	สอดคล้อง	0.46	0.65
10	1.00	สอดคล้อง	0.36	0.74
11	1.00	สอดคล้อง	0.32	0.65
12	1.00	สอดคล้อง	0.30	0.67
13	1.00	สอดคล้อง	0.34	0.68
14	1.00	สอดคล้อง	0.28	0.67
15	1.00	สอดคล้อง	0.26	0.57
16	1.00	สอดคล้อง	0.42	0.67
17	1.00	สอดคล้อง	0.34	0.67
18	1.00	สอดคล้อง	0.28	0.78
19	1.00	สอดคล้อง	0.48	0.56
20	1.00	สอดคล้อง	0.24	0.71
21	1.00	สอดคล้อง	0.34	0.45
22	1.00	สอดคล้อง	0.24	0.56
23	1.00	สอดคล้อง	0.52	0.59
24	1.00	สอดคล้อง	0.60	0.67
25	1.00	สอดคล้อง	0.30	0.56
26	1.00	สอดคล้อง	0.26	0.56
27	1.00	สอดคล้อง	0.45	0.87
28	1.00	สอดคล้อง	0.44	0.78
29	1.00	สอดคล้อง	0.50	0.67
30	1.00	สอดคล้อง	0.36	0.57
31	1.00	สอดคล้อง	0.35	0.78

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อที่	ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	สรุปผล	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก
32	1.00	สอดคล้อง	0.25	0.45
33	1.00	สอดคล้อง	0.46	0.81
34	1.00	สอดคล้อง	0.65	0.65
35	1.00	สอดคล้อง	0.34	0.78
36	1.00	สอดคล้อง	0.45	0.56
37	1.00	สอดคล้อง	0.34	0.45
38	1.00	สอดคล้อง	0.51	0.65
39	1.00	สอดคล้อง	0.37	0.74
40	1.00	สอดคล้อง	0.48	0.56
41	1.00	สอดคล้อง	0.45	0.67
42	1.00	สอดคล้อง	0.47	0.57
43	1.00	สอดคล้อง	0.31	0.74
44	1.00	สอดคล้อง	0.46	0.54
45	1.00	สอดคล้อง	0.45	0.64
ค่าความเที่ยง = .903				

ตาราง 16 ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยงของแบบวัดความถนัดทางภาษา

ข้อที่	ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	สรุปผล	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก
1	1.00	สอดคล้อง	0.45	0.55
2	1.00	สอดคล้อง	0.31	0.45
3	1.00	สอดคล้อง	0.56	0.66
4	1.00	สอดคล้อง	0.46	0.45
5	1.00	สอดคล้อง	0.67	0.76
6	1.00	สอดคล้อง	0.56	0.76
7	1.00	สอดคล้อง	0.56	0.56
8	1.00	สอดคล้อง	0.54	0.65
9	1.00	สอดคล้อง	0.34	0.38
10	1.00	สอดคล้อง	0.21	0.56
11	1.00	สอดคล้อง	0.56	0.76
12	1.00	สอดคล้อง	0.45	0.67

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อที่	ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	สรุปผล	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก
13	1.00	สอดคล้อง	0.35	0.68
14	1.00	สอดคล้อง	0.58	0.67
15	1.00	สอดคล้อง	0.56	0.57
16	1.00	สอดคล้อง	0.44	0.67
17	1.00	สอดคล้อง	0.51	0.67
18	1.00	สอดคล้อง	0.76	0.78
19	1.00	สอดคล้อง	0.45	0.56
20	1.00	สอดคล้อง	0.34	0.71
21	1.00	สอดคล้อง	0.45	0.45
22	1.00	สอดคล้อง	0.41	0.56
23	1.00	สอดคล้อง	0.54	0.59
24	1.00	สอดคล้อง	0.64	0.67
25	1.00	สอดคล้อง	0.34	0.56
26	1.00	สอดคล้อง	0.39	0.56
27	1.00	สอดคล้อง	0.35	0.87
28	1.00	สอดคล้อง	0.54	0.78
29	1.00	สอดคล้อง	0.43	0.67
30	1.00	สอดคล้อง	0.54	0.57
ค่าความเที่ยง = .918				

ตาราง 17 ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเที่ยงของแบบวัดเจตคติต่อการอ่าน

ข้อที่	ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	สรุปผล	ค่าอำนาจจำแนก
1	1.00	สอดคล้อง	0.65
2	1.00	สอดคล้อง	0.45
3	1.00	สอดคล้อง	0.48
4	1.00	สอดคล้อง	0.56
5	1.00	สอดคล้อง	0.56
6	1.00	สอดคล้อง	0.57
7	1.00	สอดคล้อง	0.75
8	1.00	สอดคล้อง	0.41
9	1.00	สอดคล้อง	0.45
10	1.00	สอดคล้อง	0.35
11	1.00	สอดคล้อง	0.36
12	1.00	สอดคล้อง	0.75
13	1.00	สอดคล้อง	0.45
14	1.00	สอดคล้อง	0.56
15	1.00	สอดคล้อง	0.74
16	1.00	สอดคล้อง	0.56
17	1.00	สอดคล้อง	0.67
18	1.00	สอดคล้อง	0.45
19	1.00	สอดคล้อง	0.67
20	1.00	สอดคล้อง	0.51
21	1.00	สอดคล้อง	0.53
ค่าความเที่ยง = .768			

ตาราง 18 ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเที่ยงของแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ข้อที่	ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	สรุปผล	ค่าอำนาจจำแนก
1	1.00	สอดคล้อง	0.65
2	1.00	สอดคล้อง	0.64
3	1.00	สอดคล้อง	0.75
4	1.00	สอดคล้อง	0.43
5	1.00	สอดคล้อง	0.54
6	1.00	สอดคล้อง	0.65
7	1.00	สอดคล้อง	0.67
8	1.00	สอดคล้อง	0.55
9	1.00	สอดคล้อง	0.65
10	1.00	สอดคล้อง	0.76
11	1.00	สอดคล้อง	0.45
12	1.00	สอดคล้อง	0.43
13	1.00	สอดคล้อง	0.56
14	1.00	สอดคล้อง	0.45
15	1.00	สอดคล้อง	0.57
16	1.00	สอดคล้อง	0.75
ค่าความเที่ยง = .893			

ตาราง 19 ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเที่ยงของแบบสอบถามการส่งเสริมการสอนของครู

ข้อที่	ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	สรุปผล	ค่าอำนาจจำแนก
1	1.00	สอดคล้อง	0.54
2	1.00	สอดคล้อง	0.51
3	1.00	สอดคล้อง	0.34
4	1.00	สอดคล้อง	0.54
5	1.00	สอดคล้อง	0.55
6	1.00	สอดคล้อง	0.34
7	1.00	สอดคล้อง	0.35
8	1.00	สอดคล้อง	0.56
9	1.00	สอดคล้อง	0.65
10	1.00	สอดคล้อง	0.43
11	1.00	สอดคล้อง	0.54
12	1.00	สอดคล้อง	0.33
13	1.00	สอดคล้อง	0.45
14	1.00	สอดคล้อง	0.56
15	1.00	สอดคล้อง	0.54
16	1.00	สอดคล้อง	0.54
17	1.00	สอดคล้อง	0.46
18	1.00	สอดคล้อง	0.47
ค่าความเที่ยง = .843			

ตาราง 20 ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเที่ยงของแบบสอบถามการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน

ข้อที่	ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	สรุปผล	ค่าอำนาจจำแนก
1	1.00	สอดคล้อง	0.45
2	1.00	สอดคล้อง	0.33
3	1.00	สอดคล้อง	0.45
4	1.00	สอดคล้อง	0.56
5	1.00	สอดคล้อง	0.67
6	1.00	สอดคล้อง	0.45
7	1.00	สอดคล้อง	0.65
8	1.00	สอดคล้อง	0.41
9	1.00	สอดคล้อง	0.43
10	1.00	สอดคล้อง	0.45
11	1.00	สอดคล้อง	0.65
12	1.00	สอดคล้อง	0.51
13	1.00	สอดคล้อง	0.60
14	1.00	สอดคล้อง	0.40
15	1.00	สอดคล้อง	0.56
16	1.00	สอดคล้อง	0.35
17	1.00	สอดคล้อง	0.56
18	1.00	สอดคล้อง	0.67
ค่าความเที่ยง = .842			

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

**แบบทดสอบวัดการรู้เรื่องการอ่าน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบวัดการรู้เรื่องการอ่านชุดนี้ เป็นแบบทดสอบเพื่อการวิจัย จะไม่มีผลกระทบต่อคะแนนปลายภาคเรียนของนักเรียน และผลการทดสอบจะถือเป็นความลับและผู้วิจัยจะนำเสนอผลในภาพรวม ไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อนักเรียนและโรงเรียนทั้งในทางตรงหรือทางอ้อม ขอให้นักเรียนตอบเต็มความสามารถและมีความซื่อสัตย์

2. แบบทดสอบนี้ เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ ใช้เวลาตอบ 90 นาที โดยให้นักเรียนกาเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ

ตัวอย่าง ถ้านักเรียนต้องการตอบข้อ ข ให้นักเรียนทำดังนี้

ข้อ 0	ก	ข	ค	ง
	()	(X)	()	()

ถ้านักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่จาก ข้อ ข เป็น ข้อ ก ให้นักเรียนทำดังนี้

ข้อ 0	ก	ข	ค	ง
	(X)	(X)	()	()

3. ห้ามขีดเขียนสิ่งใดลงในข้อสอบ

4. การลงมือทำโปรดฟังคำสั่งจากกรรมการคุมสอบ

5. สอบเสร็จแล้วนำข้อสอบและกระดาษคำตอบส่งกรรมการควบคุม

ขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือด้วยดี

นางสาวประภาพร ดวงโทโคตร

นิสิตปริญญาโท สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

โครงสร้างข้อสอบการรู้เรื่องการอ่าน

องค์ประกอบของการรู้เรื่องการอ่าน	จำนวน/ข้อ
1. การเข้าถึงและการค้นคืนสาระ	15
2. การบูรณาการและตีความ	15
3. การสะท้อนและประเมิน	15
รวม	45

องค์ประกอบที่	ข้อที่
1. การเข้าถึงและการค้นคืนสาระ	1
	3
	4
	12
	14
	15
	19
	20
	24
	27
	30
	33
	37
	38
44	
2. การบูรณาการและตีความ	5
	6
	7
	10
	13
	16
	17
	18
	21
23	
26	

	29
	35
	41
	43
3. การสะท้อนและประเมิน	2
	8
	9
	11
	22
	25
	28
	31
	32
	34
	36
	39
	40
	42
	45

แบบทดสอบวัดการรู้เรื่องการอ่าน

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1

ฆ่าความโกรธได้ อยู่เป็นสุข

ความโกรธคือ ความฉุนเฉียวเกรี้ยวกราด อารมณ์ขุ่นมัวของจิตใจ เป็นอันตรายต่อตนเองและผู้อื่น อาจนำไปสู่การเสื่อม ทราม ยศ และทรัพย์สินได้ ความโกรธเป็นรากเหง้าของความชั่วอย่างหนึ่งในอกุศลมูล 3 คือ โลก โกรธ หลง

การใช้ชั้นดีธรรมหรือความอดทนและเมตตาธรรม ยืดเวลาการคิด พุด ทำ ในขณะที่นั้นให้ยาวนานออกไปอีกระยะหนึ่ง ก็จะเกิดผลดีไม่น้อยทีเดียว ดีกว่าตัดสินใจในขณะที่กำลังหุนหันพลันแล่น ซึ่งอาจเป็นสาเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ตนเองและผู้อื่นได้

บางคนมีกุศโลบายทำให้ตนใจเย็นโดยการนับหนึ่งถึงสิบหรือถึงร้อยถึงพันจนกว่าอาการโกรธในจิตใจจะทุเลาลง เมื่อสติกลับมาเมื่อไรค่อยคิดแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นต่อไป ไม่นานก็จะพบทางออกที่ลงตัวด้วยดี การระงับความโกรธในจิตใจอาจมีหลากหลายวิธีแล้วแต่เทคนิควิธีการของแต่ละคน แต่การใช้ความอดทนและความเมตตา น่าจะเป็นวิธีการที่ดีที่สุด เพียงรู้จักนำมาใช้ให้ถูกกาลเทศะ สอดคล้องกับจังหวะของชีวิตที่จำเป็นเป็นต้องใช้ การรู้จักระงับหรือฆ่าความโกรธได้ ชีวิตก็จะอยู่เป็นสุข ดังพุทธศาสนสุภาษิตที่กล่าวมาข้างต้น

จาก <http://www.oknation.net/blog/Atata/2011/04/05/entry-1>

1. จุดประสงค์สำคัญที่สุดของข้อความนี้คืออะไร (การเข้าถึงและการค้นคืนสาระ)
 - ก. ชื่นชมบุคคลที่สามารถระงับความโกรธได้
 - ข. แนะนำวิธีและข้อดีของการระงับความโกรธ
 - ค. ให้ความรู้เกี่ยวกับผลของความโกรธ
 - ง. สอนให้คนเห็นความสำคัญของการรักษาลม ยศ ทรัพย์สินไว้ด้วย

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 2

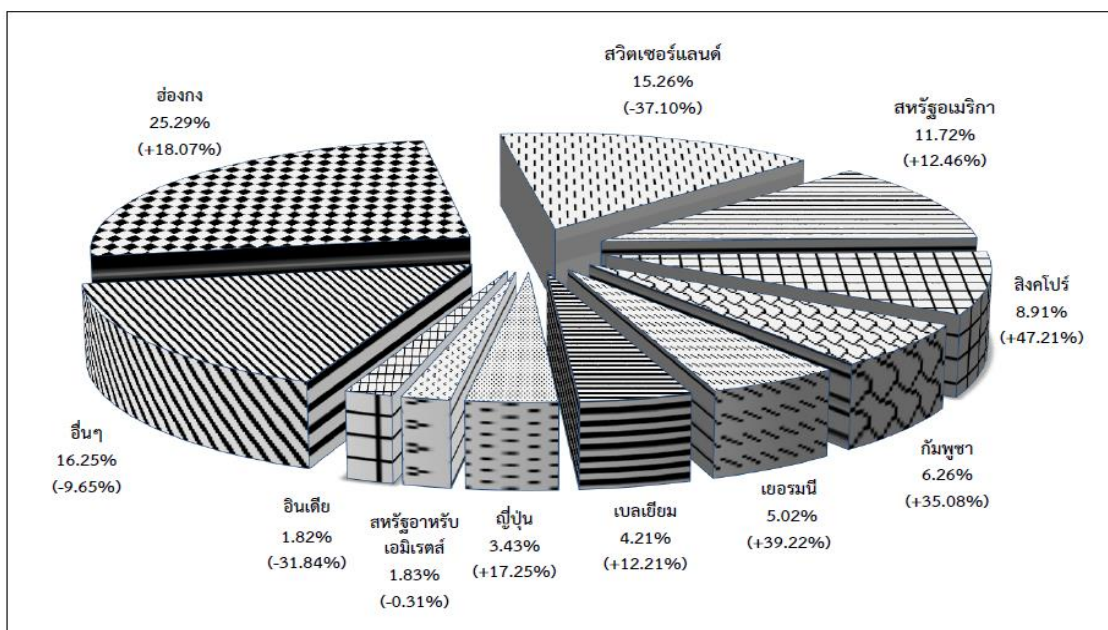
เทรนด์ปั่นจักรยานเพื่อสุขภาพ ชวนให้เพื่อนๆ ชาวออฟฟิศอยากหาเวลาช่วงหยุดพักหรือหลังเลิกงานไปออกกำลังกายเพื่อสุขภาพที่ดีขึ้น แต่ความเป็นจริง ถนนในบ้านเราไม่ได้ออกแบบเพื่อปั่นจักรยานสักเท่าไร และสวนสาธารณะก็น้อยนักที่จะเปิดต้อนรับจักรยานด้วยใจจริง การปั่นจักรยานในท้องออกกำลังกายน่าจะเป็นตัวเลือกที่ดีกว่า

จาก <http://health.kapook.com/view98021.html>

2. ข้อใดเป็นการเขียนประชาสัมพันธ์กิจกรรมข้างต้นได้เหมาะสม (การสะท้อนและประเมิน)
 - ก. ปั่นจักรยานทันสมัยไร้มลพิษ
 - ข. ปั่นจักรยานในสวนสาธารณะกันดีกว่า
 - ค. สุขภาพดีไม่มีขายถ้าอยากได้ต้องออกกำลังกาย
 - ง. ปลอดภัยเมื่อบั่นจักรยานในท้องออกกำลังกาย

พิจารณากราฟต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 3

3. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องตามแผนภาพที่กำหนด (การเข้าถึงและการค้นคืนสาระ)
- ก. ประเทศไทยส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับไปยังฮ่องกงเป็นอันดับ 1
 - ข. ประเทศไทยส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับไปยังประเทศสหรัฐามากเป็นอันดับที่ 4
 - ค. ประเทศไทยส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับไปยังประเทศอื่นๆมากกว่าส่งไปยัง สวิตเซอร์แลนด์
 - ง. ประเทศไทยส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับไปยังอินเดียและสหรัฐอเมริกาสำหรับเอมิเรตส์ใกล้เคียงกับกัมพูชา

อ่านข้อความแล้วตอบคำถามข้อ 4

<p>ก่อนวันบริจาคโลหิต 1-2 วัน ให้ดื่มน้ำมากๆ เพื่อให้ร่างกายสดชื่น โโลหิตเวียนดี</p>	<p>งดเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทุกชนิด</p>	<p>ก่อนวันบริจาคโลหิต 1 วัน ไม่ควรออกกำลังกายหนักโหม</p>	<p>ให้รับประทานอาหารก่อนบริจาคโลหิตประมาณ 4 ชั่วโมง</p>	<p>นอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ คือไม่ให้ต่ำกว่า 6 ชั่วโมง</p>
<p>และหลังจากที่บริจาคโลหิตเสร็จแล้วให้ปฏิบัติดังนี้</p>	<p>นั่งพักประมาณ 10-15 นาที</p>	<p>รับประทานอาหารนม หรือน้ำดื่ม 1-2 แก้ว หลังจากนั้นให้รับประทานอาหารตามปกติ</p>	<p>งดการสูบบุหรี่หลังการบริจาคโลหิตอย่างน้อย 1/2 ชั่วโมง</p>	<p>งดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์</p>

4. ข้อใดเป็นการปฏิบัติตนที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริโภคโลหิตตามข้อมูลที่กำหนด (การเข้าถึงและการค้นคืนสาระ)

- ก. งดอาหารก่อนบริโภคโลหิตอย่างน้อย 1 วัน
- ข. งดดื่มแอลกอฮอล์ก่อนและหลังบริโภคโลหิต
- ค. นอนพักอย่างน้อย 4 ชั่วโมงก่อนบริโภคโลหิต
- ง. หลังบริโภคโลหิตแล้วต้องเว้นช่วงเวลา 4 ชั่วโมงจึงจะดื่มน้ำและรับประทานอาหารได้

อ่านข้อความแล้วตอบคำถามข้อ 5

ความเชื่อที่ว่า ความสุขเป็นสิ่งที่ต้องหามา ทำให้คนมักไม่พอใจในชีวิตตัวเอง ผู้คนมากมายจึงกลายเป็นนักวิ่งร้อยเมตร ที่ต้องวิ่งไปให้ถึงเส้นชัยอันมีความสุขเป็นจุดหมายโดยเร็วที่สุด เพราะเข้าใจว่าสิ่งที่อยู่ตรงเส้นชัยจะทำให้อิ่มเอม หากในความเป็นจริงทุกขณะที่ตื่นรู้อยู่กับปัจจุบัน ทุกความใส่ใจในทุกสิ่งที่เราทำ ได้ใช้ชีวิตชีวิตเหมือนนักสังเกตการณ์ที่รู้เท่าทัน ทุกความคิดอย่างสม่ำเสมอ สิ่งเหล่านั้นต่างหากที่เป็นแหล่งที่มาของความสุขที่สมบูรณ์

โดย เข้มทิศชีวิต ฐิติภาณ ฦ พัทลุง

5. บทสรุปในข้อใดที่สอดคล้องกับเนื้อหาของข้อความข้างต้นมากที่สุด (การบูรณาการและตีความ)

- ก. ความสุขคือสิ่งที่ต้องแสวงหาตลอดชีวิต
- ข. ความสุขเกิดจากความรู้ทันความคิดตลอดเวลา
- ค. ความสุขหมายถึงการรู้ตัวเองว่าเราต้องการอะไร
- ง. ความสุขที่ได้รับเกิดจากการทำตามสิ่งที่ตนเองต้องการ

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 6

“ช่วยโลก ช่วยเรา”

บอกลาถุงพลาสติก (หรือบอกลดก็ยงดี) กระแสตื่นตัวในปัญหาภาวะโลกร้อนทำให้หลายคนเริ่มปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการจับจ่ายซื้อของด้วยการบอกปิดถุงพลาสติก ซึ่งเป็นเรื่องที่ดี แต่ยังมีผู้คนอีกมากที่ไม่แยแสกับปัญหาขยะถุงพลาสติกที่กำลังจะล้นโลก ต่อไปนี้ คือเหตุผลดีๆ และเคล็ดลับเพื่อลดการใช้ถุงพลาสติก ประมาณกันว่าทั่วโลกใช้ถุงพลาสติกราว 5 แสนล้านใบต่อปี หรือเฉลี่ยมากกว่า 1 ล้านใบต่อนาที ในจำนวนนี้มีเพียงร้อยละ 5.2 เท่านั้นที่ถูกนำมารีไซเคิล ส่วนที่เหลือจึงกลายเป็นขยะ ร้อยละ 21 ของขยะในกรุงเทพมหานคร คือถุงพลาสติกหากคิดเป็นน้ำหนักก็เท่ากับ 1,800 ตันต่อวัน ส่วนการรีไซเคิลนั้นมึน้อยมาก กทม. ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บขยะส่วนนี้เป็นเงิน 1.78 ล้านบาทต่อวัน

จาก <https://www.thairath.co.th/content/538007> mju78_374

6. ถ้าคนในกรุงเทพมหานคร สามารถลดปริมาณขยะจากถุงพลาสติกลงได้ครึ่งหนึ่งจะสามารถลดค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บขยะได้วันละเท่าไร (การบูรณาการและตีความ)
- 1.78 ล้านบาท
 - ประมาณ 1 ล้านบาท
 - ประมาณ 5 – 6 แสนบาท
 - ประมาณ 8 – 9 แสนบาท

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 7- 8

อีกประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจ คือ เรื่องการตั้ง “คำถาม” ในการแก้ปัญหา คนเรามี “จุด” 2 จุด ที่น่าสนใจ คือ “จุดยืน” กับ “จุดสนใจ” ยกตัวอย่างเรื่อง การสร้างเขื่อนแม่ยม ถ้าเราตั้งคำถามว่าควรสร้างเขื่อนหรือไม่ คำถามแบบนี้เป็นคำถามที่เรียกร้องให้คนแสดง “จุดยืน” กลุ่มหนึ่ง มีจุดยืนสนับสนุนการสร้างเขื่อน อีกกลุ่มหนึ่งมีจุดยืนคัดค้านการสร้างเขื่อน เมื่อตั้งคำถามว่า ควรจะสร้างเขื่อนหรือไม่ คำตอบก็มีอยู่เพียงแค่ 2 ทาง คือ “สร้าง” กับ “ไม่สร้าง” เป็น “จุดยืน” ที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง แต่ถ้าเราตั้งคำถามใหม่เป็นคำถามที่ 2 ฝ่าย มี “จุดสนใจ” ตรงกัน

“เราจะบริหารจัดการกลุ่มน้ำยมอย่างไรดี” เพราะฝ่ายหนึ่งก็ต้องการให้รัฐบาลแก้ปัญหาน้ำท่วม ในหน้าฝนและขาดน้ำในหน้าแล้ง อีกฝ่ายหนึ่งก็ต้องการรักษาป่าสักผืนสุดท้ายของเมืองไทย เมื่อตั้งคำถามที่ “จุดสนใจ” ทั้งสองฝ่ายก็สามารถคุยกันได้ และหาหนทางการแก้ปัญหาาร่วมกัน สุดท้ายอาจไม่ได้จบที่การสร้างเขื่อนก็ได้ อาจเป็นรูปแบบอื่นที่ทั้ง 2 ฝ่ายยอมรับโดยไม่ต้องสร้าง “เขื่อน”

จาก <http://thaipublica.org/2014/03/water-management-solutions/>

7. การแสดงความคิดเห็นในข้อใดมีสาระแตกต่างจากเรื่องที่ย่าน (การบูรณาการและตีความ)
- ในบางเรื่องจุดยืนและจุดสนใจอาจเหมือนกันได้
 - ถ้าคู่ขัดแย้งมีจุดสนใจตรงกันจะลดความขัดแย้งลงได้
 - จุดยืนของคู่ขัดแย้ง ย่อมต่างกันแต่อาจจะถูกต้องทั้งสองฝ่ายก็ได้
 - การตั้งคำถามที่เป็นจุดสนใจตรงกันเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีของการแก้ปัญหาความขัดแย้ง
8. เรื่องการสร้างเขื่อนข้อใดสามารถนำมาปรับใช้ได้เหมาะสม (การสะท้อนและประเมิน)
- ห้องเรียนของเราสะอาดพอหรือยัง
 - จะช่วยให้ห้องเรียนของเราสะอาดขึ้นได้อย่างไร
 - ทำไมเราไม่ช่วยกันทำให้ห้องเรียนของเราสะอาดมากขึ้น
 - เราควรกำหนดผู้รับผิดชอบความสะอาดของห้องเรียนหรือไม่

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 9

ลองสังเกตกันให้ดีตรงที่กระดุมผ่าหน้า จะเห็นว่า หากเป็นเสื้อใช้ของคุณผู้หญิงจะติดกระดุม เรียงเอาไว้ทางด้านซ้าย แต่ถ้าเป็นเสื้อของคุณผู้ชาย กระดุมมันจะถูกติดเรียงเอาไว้ทางด้านขวา เหตุใดจึง เป็นเช่นนี้ ทั้งๆ ที่ประชากรร้อยละ 90 ของโลกถ้วนแล้วแต่ถนัดมือขวาแทบทั้งสิ้น แน่หนอนว่าอุปกรณ์และเครื่องใช้ไม้สอยต่างๆ ในครัวเรือนต่างก็ถูกออกมาให้รองรับกับความต้องการของประชากรส่วนใหญ่ ที่ถนัดมือขวา แต่เหตุใดเสื้อใช้สำหรับผู้หญิงจึงได้มีกระดุมอยู่ทางด้านซ้าย

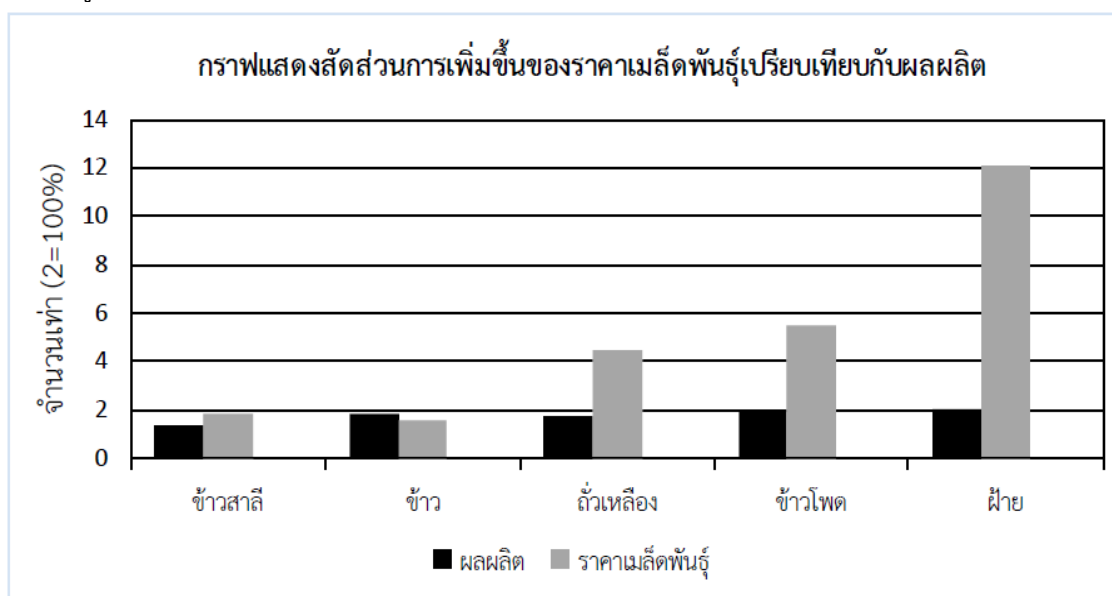
ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์มีการจารึกเกี่ยวกับเรื่องราวดังกล่าวนี้ อุตสาหกรรมผลิตเสื้อที่มีกระดุมนั้นถูกคิดค้นมาตั้งแต่สมัยศตวรรษที่ 17 ซึ่งในช่วงนั้นเสื้อเครื่องแบบทหารที่มีกระดุม จะถูกออกแบบมาเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของผู้คนที่ร่ำรวยและมี

จาก <http://www.oknation.net/blog/supawan>

9. ข้อความนี้ไม่สามารถนำไปใช้ในรายงานการศึกษาค้นคว้าได้เพราะเหตุใด (การสะท้อนและประเมิน)

- ก. ไม่มีแหล่งที่มาของข้อมูล
- ข. ไม่สรุปเนื้อหาให้มีเฉพาะสาระสำคัญ
- ค. ไม่ปรับสำนวนภาษาให้เป็นข้อมูลผู้เขียน
- ง. ไม่ใส่เครื่องหมายอัญประกาศครอบข้อความ

อ่านข้อมูลแล้วตอบคำถามข้อ 10

จาก รายงานสถานการณ์สินค้าเกษตร ปี 2557 และแนวโน้มปี 2558

10. จากข้อมูลควรพิจารณาลงทุนปลูกพืชชนิดใดจึงจะคุ้มค่า (การบูรณาการและตีความ)

- ก. ข้าวสาลี , ข้าว
- ข. ข้าวสาลี , ฝ้าย
- ค. ข้าว , ถั่วเหลือง
- ง. ถั่วเหลือง , ข้าวโพด

พิจารณาภาพแล้วตอบคำถามข้อ 11

11. จากภาพแนวคิดในข้อใดสามารถนำไปปรับใช้ได้เหมาะสม (การสะท้อนและประเมิน)

- ก. ทำวันนี้ให้ดีที่สุด
- ข. ผันให้ไกลไปให้ถึง
- ค. จงพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่
- ง. อย่าหวังในสิ่งที่ยังมาไม่ถึง

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 12

จากงานวิจัยของมหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งให้เห็นว่า การดูดซึมน้ำตาลจากการรับประทานผลไม้ไม่มีความแตกต่างกับการรับประทานของหวาน เพราะผลไม้ไม่มีใยอาหารซึ่งช่วยลดการดูดซึมของน้ำตาล โดยได้มีการศึกษาทดลองวิเคราะห์ค่าดัชนีน้ำตาลโดยเปรียบเทียบระหว่างการรับประทานน้ำตาลกับการรับประทานผลไม้ ซึ่งถ้าผลไม้ใดมีค่าดัชนีน้ำตาลน้อยแปลว่าร่างกายจะดูดซึมน้ำตาลได้น้อย ผลการวิจัยพบว่าผลไม้ที่ให้ค่าดัชนีน้ำตาลต่ำ คือ มะม่วงเขียวเสวยดิบ ฝรั่ง กัลยไชย ส้มสายน้ำผึ้ง ลำไย และเงาะ ส่วนผลไม้ที่ให้ค่าดัชนีน้ำตาลในระดับปานกลาง คือ แดงโม มะม่วงน้ำดอกไม้สุก และมะละกอ และผลไม้ที่ให้ค่าดัชนีน้ำตาลในระดับสูง คือ สับปะรด นั่นก็เป็นผลการศึกษาวิจัยที่อาจทำให้ผู้ที่เป็นเบาหวานสบายใจมากขึ้นว่าตนเองก็สามารถรับประทานผลไม้หวาน ๆ ได้ เช่น ลำไยและเงาะ ซึ่งมีรสหวานแต่ร่างกายดูดซึมน้ำตาลได้น้อย โดยผู้ป่วยเบาหวานสามารถรับประทานลำไย ๒๐ ผล ต่อวัน หรือเงาะ ๑๐ ผลต่อวัน

จาก http://www.uniserv.buu.ac.th/forum2/topic.asp?TOPIC_ID=5411

12. ข้อใดเป็นข้อคิดเห็น (การเข้าถึงและค้นคืนสาระ)

- ก. ผู้ป่วยเบาหวานสามารถรับประทานลำไยได้ ๒๐ ผลต่อวัน หรือเงาะ ๑๐ ผลต่อวัน
- ข. การดูดซึมน้ำตาลจากผลไม้ไม่มีความแตกต่างจากของหวาน
- ค. ผลการศึกษาวิจัย ทำให้ผู้ป่วยเบาหวานสบายใจมากขึ้น
- ง. มะม่วงเขียวเสวยดิบให้ค่าดัชนีน้ำตาลต่ำ

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 13

การสร้างสรรคตนเอง การสร้างบ้านเมืองก็ตาม มิใช่ว่าสร้างในวันเดียว ต้องใช้เวลา ต้องใช้ ความเพียร ต้องใช้ความอดทน เสียสละ แต่สำคัญที่สุดคือความอดทนคือไม่ย่อท้อ ไม่ย่อท้อในสิ่ง ที่ตั้งาม สิ่งที่ตั้งามนั้น ทำมันน่าเบื่อ บางทีเหมือนว่าไม่ได้ผล ไม่ดัง คือดูมันควรทำดีนี้ แต่ขอรับรอง ว่าการทำให้ดีควรต้องมีความอดทน เวลาข้างหน้าจะเห็นผลแน่นอนในความอดทนของตนเอง

พระบรมราชาวาท พระราชทานแก่นักเรียน นักศึกษา ครู และอาจารย์ในโอกาสเข้าเฝ้าฯ
วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๑๖

13. นักเรียนจะนำข้อคิดจากพระบรมราชาวาทนี้มาใช้ในเรื่องใด จึงสมดังกระแสพระราชดำรัสที่ว่า
“เวลาข้างหน้าจะเห็นผลแน่นอนในความอดทนของตนเอง” (การบูรณการและตีความ)

- ก. การสนทนาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอย่างขะมักเขม้น
- ข. การซื้อของขวัญให้คนที่แอบชอบอย่างสม่ำเสมอ
- ค. การอดอาหารอย่างจริงจังเพื่อลดความอ้วน
- ง. การศึกษาเล่าเรียนอย่างทุ่มเท

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 14

สารพิษในพริกขี้หนูปั่น

อากาศเมืองไทยวันนี้ เดี่ยวแดดออก เดี่ยวฝนตก เดี่ยวเย็นจนชั้นแบบนี้ อาจทำให้อาหารหลาย ๆ ชนิดเปลี่ยนสภาพได้ ผู้บริโภคต้องหมั่นสังเกตอาหารที่ซื้อมาทุกครั้งด้วยว่า อาหารเปลี่ยนสภาพจากเดิมที่มีสีสดใส ตามสีธรรมชาติของอาหารมาเป็นสีขาวมีลักษณะฟู ๆ หรือเป็นจุด ๆ สีดำหรือไม่ หากมีการเปลี่ยนสภาพอย่างที่ว่า ให้หลีกเลี่ยงไม่ควรรับประทาน ถ้ามองไม่เห็นด้วยตาเปล่าให้สังเกตว่าจับตัวเป็นก้อนหรือไม่ เช่น พริกป่นที่เป็นเครื่องปรุงสำหรับก๋วยเตี๋ยวทุกชนิดนั้น ไม่ควรจับตัวเป็นก้อน ร้านค้าบางร้าน จะแยกซองตักเครื่องปรุงไว้ชัดเจน แต่บางร้านไม่มี คนกินต้องเอาซองที่ตักน้ำส้ม พริกน้ำปลา ไปตักพริกป่น อาจทำให้พริกป่นเกิดความชื้นได้ เมื่อเกิดความชื้น อาจทำให้เกิดเชื้อรา และผลิตสารพิษที่เรียกว่าแอฟลาทอกซินในพริกป่นได้

สารพิษแอฟลาทอกซิน มักพบปนเปื้อนในเมล็ดธัญพืช เช่น ข้าวโพด ข้าวบาร์เลย์ ข้าวโอ๊ต เมล็ดกาแฟ เมล็ดโกโก้ และถั่วเมล็ดแห้งชนิดต่าง ๆ หากผู้บริโภครับประทานไปทั้ง ๆ ที่พริกป่นเปลี่ยนสภาพ เนื่องจากรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือเสียดาย เสีย ๆ อันที่ไม่เป็นเชื้อราออกก็อาจทำให้ร่างกายได้รับอันตรายจากสารพิษชนิดนี้ได้ สารพิษชนิดนี้จะเข้าไปสะสมในร่างกายของเรา หากสะสมนาน ๆ เข้าจะเป็นสาเหตุของการเกิดมะเร็งในระบบทางเดินอาหาร

จาก <http://www.thairath.co.th/content/330886>

14. ข้อใดเป็นการวิเคราะห์วิจารณ์บทความ สารพิษในพริกชี้หนูปน ไม่ถูกต้อง (การสะท้อนและประเมิน)

- ก. ชื่อเรื่อง มีความน่าสนใจ ชวนให้ผู้บริโภคคำนึงถึงภัยใกล้ตัวจากอาหารที่มองข้าม
- ข. บทนำ กล่าวถึงสาเหตุของการเกิดสารพิษและชนิดของสารพิษที่ปนเปื้อนในพริกชี้หนูปน นับว่าจัดลำดับความสำคัญได้เหมาะสม ทำให้ผู้อ่านเข้าใจสาเหตุการปนเปื้อนมากขึ้น
- ค. เนื้อหากล่าวถึงวิธีการสังเกตอาหารที่ปนเปื้อนสารพิษด้วยตาเปล่า และชนิดของสารพิษที่ปนเปื้อนในพริกชี้หนูปน ทำให้ผู้บริโภคสามารถนำไปใช้สังเกตได้
- ง. ส่วนสรุปของบทความชี้ให้เห็นถึงอาหารอื่นที่มักมีสารพิษชนิดนี้ปนเปื้อน และผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสุขภาพ นับว่าผู้เขียนมีความรู้และเข้าใจถึงพฤติกรรมผู้บริโภค

การใช้เครื่องซักผ้า

1. เลือกขนาดของเครื่องซักผ้าให้เหมาะสมกับปริมาณของผ้า
2. ศึกษาคู่มือก่อนใช้งาน และปฏิบัติตามคำแนะนำของคู่มือ
3. หลีกเลี่ยงการติดตั้งเครื่องซักผ้าไว้ในที่มีความชื้นสูง
4. การติดตั้งเครื่องซักผ้าควรต่อสายดินเพื่อป้องกันไฟรั่ว และควรมีการตรวจสอบไฟรั่วด้วยอุปกรณ์ ตรวจสอบไฟอย่างสม่ำเสมอ
5. ควรเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ซักผ้าสำหรับซักเครื่อง เพื่อป้องกันการเกิดฟองล้นอันจะทำให้เกิดความเสียหายกับตัวถัง
6. ควรตรวจสอบและนำสิ่งของที่อยู่ในกระเปาะออกก่อนนำผ้าลงเครื่อง
7. ถ้าแช่ผ้าก่อนซักด้วยเครื่อง จะทำให้ผ้าสะอาดมากขึ้น
8. งดซักผ้าครั้งละน้อย ๆ หรืออัดผ้าจนเต็มกำลังของเครื่อง
9. ไม่ควรเปิดฝาเครื่องขณะที่เครื่องกำลังทำงาน เพราะเป็นสาเหตุที่ทำให้เครื่องทำงานผิดปกติ
10. เพื่อเป็นการประหยัดพลังงานควรหลีกเลี่ยงโปรแกรมอบผ้า และหันมาเป็นการตากผ้าด้วยวิธีธรรมชาติ

จาก <http://home.kapook.com/view45539.html>

15. ข้อใดปฏิบัติตามวิธีการใช้เครื่องซักผ้าได้ถูกต้อง (การเข้าถึงและการค้นคืนสาระ)

- ก. ตรวจสอบในกระเปาะของเสื้อผ้าทุกตัวก่อนนำไปซัก เพื่อไม่ให้มีสิ่งของตกค้างอยู่
- ข. เปิดฝาเครื่องซักผ้าในขณะที่ใช้งานเป็นระยะเพื่อตรวจสอบการทำงานของเครื่อง
- ค. วางเครื่องซักผ้าไว้กลางแดด เพื่อป้องกันความชื้นที่อาจทำให้ไฟรั่ว
- ง. เลือกซื้อเครื่องซักผ้าที่มีขนาดใหญ่ เพราะซักผ้าได้สะอาด

อ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 16 – 17

แม่ย่าเกลียดลูกสะใภ้

สีมากำพร้าพ้ออยู่กับแม่สองคน พ่อโตเป็นหนุ่มก็แต่งงาน ในครอบครัวก็รักใคร่กันดี แต่สาว ๆ ที่ผิดหวังจากสีมากิจฉะจึงยุแหย่แม่ผู้ให้เกลียดลูกสะใภ้ ตอนแรกลูกสะใภ้ก็ไม่ได้ตอบเวลาแม่ผู้พูดำนานเข้าก็โต้ตอบไปบ้าง ทำให้สีมากินใจคิดหาวิธีให้ทั้งสองปรองดองกัน จึงบอกแม่ว่าจะฆ่าเมียตัวเองให้เพื่อให้แม่สบายใจ แต่ก่อนจะฆ่าให้แม่ทำดีกับลูกสะใภ้สัก ๑๕ วันก่อน และก็ไปบอกเมียให้ทำดีกับแม่ ๑๕ วันเช่นกันแล้วจะฆ่าแม่ให้ ตั้งแต่นั้นมาทั้งสองต่างทำดีต่อกัน จนเกิดรักใคร่กันจริง ๆ พอครบ ๑๕ วันสีมากำทำจะฆ่าเมีย แม่ก็เข้าห้ามไว้ พ่อจะฆ่าแม่ เมียก็ห้ามไว้ สีมากำจึงเอาเคียวเก็บที่เดิมพร้อมยิ้มอย่างสุขใจที่แก้ปัญหาลูกสะใภ้กับแม่เกลียดกันได้สำเร็จ

จาก <http://www.oknation.net/blog/yutthawinai/2010/03/10/entry-1>

16. ข้อใดนำข้อคิดของเรื่องไปใช้ได้ถูกต้อง (การบูรณาการและตีความ)
 - ก. ชื้อเฉพาะสินค้าที่มีโฆษณาที่น่าสนใจ
 - ข. ฟังและเชื่อคำพูดของเพื่อนสนิททุกเรื่อง
 - ค. ฟังข่าวแล้วพิจารณาจากแหล่งข่าวที่หลากหลาย
 - ง. ไม่รับฟังใคร เชื่อความคิดของตนเองเท่านั้น
17. ถ้ากระเป๋เงินของนักเรียนหาย แล้วเพื่อนอีกคนมาบอกว่าเพื่อนสนิทของนักเรียนเป็นคนหยิบไป นักเรียนจะนำข้อคิดจากเรื่องมาปฏิบัติอย่างไรจึงจะเหมาะสม (การบูรณาการและตีความ)
 - ก. รีบบอกคุณครูว่าเพื่อนสนิทของนักเรียนเป็นคนขโมยกระเป๋เงินไป
 - ข. บอกเพื่อนคนอื่นให้ไปช่วยทวงกระเป๋เงินคืนมา
 - ค. สอบถามเพื่อนสนิทด้วยตนเองเพื่อหาความจริง
 - ง. ว่ากล่าวเพื่อนสนิทอย่างรุนแรงทันที

พิจารณาภาพแล้วตอบคำถามข้อ 18 - 19

ภาพโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

18. จุดมุ่งหมายสำคัญของการนำเสนอภาพนี้คืออะไร (การบูรณาการและตีความ)
- แนะนำแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม
 - ต้องการให้เห็นถึงความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว
 - ให้ประชาชนช่วยกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ
 - ต้องการให้ประชาชนหันมาเที่ยวในประเทศเพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ
19. จากภาพข้างต้นหากเราต้องการไปเที่ยวชมสัตว์ต้องเดินทางไปเที่ยวที่จังหวัดใด (การเข้าถึงและการค้นคืนสาระ)
- นครราชสีมา
 - ชุมพร
 - ราชบุรี
 - เพชรบูรณ์

อ่านข้อมูลต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 20 - 21

ไขเลือดออก โรคร้าย ที่มี **ยุงลาย** เป็นพาหะ

www.kapook.com

อาการ

- 1 ไข้สูงลอย** 39-40 องศา
ปวดเมื่อยตามตัว ปวดศีรษะ
ประมาณ 4-5 วัน
- 2 อาการเลือดออก** ต่ายดำ
อาเจียน มีจุดเลือดออกตามตัว
- 3 ตับโต** กดเจ็บ
บริเวณชายโครง
ข้างขวา
- 4 ระบบไหลเวียนเลือด
ผิดปกติ หรืออาการช็อก** เกิดในช่วงไข้จะลด
กระสับกระส่าย มือเท้าเย็น รอบปากเขียว ชีพจรเบา
และเร็ว ความดันต่ำ

การรักษา

- 1 ให้ยาลดไข้** ยาลดไข้ที่ควรใช้
คือพาราเซตามอล
- 2 ให้สารน้ำชดเชย** ให้ดื่มน้ำเกลือแร่
บ่อยๆ ในรายที่ขาดน้ำมากๆ
- 3 ดูแลการอย่างใกล้ชิด** ถ้าผู้ป่วยมีอาการ
กระสับกระส่าย มือเท้าเย็น คลื่นไส้ อาเจียน
ใจสั่น หน้ามืด ในช่วงไข้ลดให้รีบนำส่ง รพ. ทันที
- 4 ตรวจเกล็ดเลือดและความเข้มข้นเลือด**
เพื่อใช้พิจารณาในการให้สารน้ำชดเชย

การป้องกัน

- 1 ควบคุมสิ่งแวดล้อม** เพื่อไม่ให้มีแหล่ง
เพาะพันธุ์ของยุงลาย เช่น ในบริเวณที่มีน้ำขัง
บ่อน้ำนิ่ง ในแจกันดอกไม้ เป็นต้น
- 2 ป้องกันส่วนบุคคล** ใส่เสื้อแขนยาว
กางเกงขายาว ใช้ยาฆ่ายุง
ใช้กลิ่นกันยุง เป็นต้น
- 3 ใช้สารเคมีควบคุม** ใช้ทรายอะเบท ใช้ยาฆ่า
ลูกน้ำใส่ในบ่อน้ำ ใช้สารเคมีพ่นตามบ้านเพื่อฆ่า
ยุงลาย และในที่ที่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อมูลจาก กระทรวงสาธารณสุข

20. หน่วยงานใดที่ออกมาเตือนว่าไขเลือดออกคือโรคร้าย ที่มียุงลายเป็นพาหะ (การเข้าถึงและการค้นคืนสาระ)

- กระทรวงสาธารณสุข
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
- สำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค
- องค์การอนามัยโลก

21. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง (การบูรณาการและตีความ)

- ก. การป้องกันโรคไข้เลือดออกต้องควบคุมสิ่งแวดล้อมเพื่อไม่ให้มีแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย
- ข. ในกรณีที่ผู้ป่วยขาดมาก การให้สารน้ำชดเชยโดยการดื่มเกลือแร่บ่อย เป็นอีกวิธีหนึ่งในการรักษา
- ค. การใช้ทรายอะเบท ยาฆ่าลูกน้ำถือเป็นสารเคมีที่สามารถช่วยป้องกันลูกน้ำยุงลายได้
- ง. ผู้ป่วยที่เป็นไข้เลือดออกจะมีอาการปวดเมื่อยตามตัว อุณหภูมิของร่างกายจะอยู่ที่ 37 องศา

22. นักเรียนคิดว่าใครที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคไข้เลือดออกมากที่สุด (การสะท้อนและประเมิน)

- ก. สมศักดิ์เลี้ยงปลาไว้ในอ่างหน้าบ้าน
- ข. สมคิดเปลี่ยนน้ำรองขาโต๊ะกับข้าวทุกอาทิตย์
- ค. สมคิดเก็บภาชนะที่ไม่ได้ใช้แล้วไปขาย
- ง. สมพงษ์ใส่กางเกงขาสั้นนั่งเล่นที่สวนหลังบ้านในเวลากลางคืนเป็นประจำ

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม 23 - 24

คุณพร้อมแล้วหรือยังกับการเลี้ยงน้องหมา

แน่นอนว่าเจ้าสุนัขนั้นเป็นสัตว์เลี้ยงยอดนิยมที่บรรดาผู้คนทั่วโลกนิยมเลี้ยงกันไว้ในบ้าน ซึ่งจุดประสงค์ของแต่ละคนในการเลี้ยงสุนัขนั้นก็แตกต่างกันออกไป แต่การที่เราจะเลี้ยงสุนัขไว้ในบ้านซักตัวนั้นอาจจะไม่ใช่เรื่องยาก แต่วามันก็อาจจะไม่ง่ายหากว่าในอนาคตเกิดปัญหาอื่นๆตามมา เพราะว่าเราไม่ได้ศึกษาหรือเข้าใจรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ที่เป็นพื้นฐานก่อนที่จะเลี้ยงเจ้าสุนัขเหล่านั้น ดังนั้นการเตรียมตัวก่อนจึงทำให้เรามีชัยไปกว่าครึ่งแล้วครับ ก่อนอื่นเลยถ้าคุณมีความคิดว่าจะเลี้ยงสุนัขนั้นจะต้องทำการสำรวจตัวเองก่อนเป็นอันดับแรกว่า มีความพร้อมมากแค่ไหน มีเวลาให้พวกมันหรือไม่ คุณใช้ชีวิตอยู่ยังไง ครอบครัวยอมรับหรือไม่ ต้องการจะเลี้ยงสุนัขเพื่ออะไร เลี้ยงไว้เป็นเพื่อน เลี้ยงไว้เฝ้าบ้าน หรือบางคนอาจจะคิดไปไกลถึงขั้นว่าเลี้ยงไว้ขาย แต่ว่าอย่าเลี้ยงสุนัขเพียงเพราะคุณมีเหตุผลเหล่านี้

1. ออหัท อาจจะเพราะอารมณ์ชั่ววูบต้องการใครซักคน แต่ว่าจริงๆ แล้วคุณไม่ได้ต้องการมันตั้งแต่นั้น

2. ตามเทรนด์ตามแฟชั่น เพราะสุนัขนั้นเป็นสัตว์เลี้ยงเป็นเพื่อนของเรา ไม่ใช่สินค้าอินเทรนด์ ที่เมื่อเห็นชาวบ้านเลี้ยงแล้วอยากเลี้ยงตามโดยไม่เข้าใจสุนัขจริงๆ

3. เลี้ยงเพราะคิดว่ามันน่ารัก สุนัขเมื่อยังเล็กมากๆ ทุกๆ สายพันธุ์จะมีความน่ารัก แต่เมื่อโตขึ้นความน่ารักอาจจะหายไป แทนที่ด้วยนิสัยที่แท้จริง ถ้าคุณไม่ได้รักแล้วเข้าใจสุนัขจริงๆ อาจจะรับไม่ได้เมื่อมันโตขึ้น จนเป็นสาเหตุให้มีการทอดทิ้งสุนัขมากมายตามที่เราเห็นทุกวันนี้

ทีกล่าวมานี้ อาจจะยังมีเรื่องอื่นที่ต้องคิดและพิจารณาก่อนที่จะเราจะเลี้ยงสุนัขซักตัว แต่ท้ายที่สุดแล้วคุณต้องมีความรักให้กับเจ้าตัวแสบที่นำมาเลี้ยงไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามหากคุณได้นำเจ้าเข้ามาเลี้ยงในบ้านแล้ว รักเค้าให้มากๆ แล้วคุณจะรู้ว่ามันคุ้มค่ากับความรักที่ให้ไป เพราะก็จะรักคุณจนสุดหัวใจเช่นกัน ไม่มีวันหักอกคุณแน่นอน

จาก http://www.odajinipet.com/read_content.php?content_id=0000040

23. จุดมุ่งหมายสำคัญของการนำเสนอบทความนี้คืออะไร (การบูรณาการและตีความ)
- กำหนดคนที่คิดจะเลี้ยงสุนัข
 - ให้สำรวจความพร้อมของตนเองก่อนเลี้ยงสุนัข
 - ต้องการให้เห็นถึงข้อดีของการเลี้ยงสุนัข
 - ให้เห็นถึงปัญหาการทอดทิ้งสุนัข
24. จากบทความเรื่อง “คุณพร้อมแล้วหรือยังกับการเลี้ยงน้องหมา” จงพิจารณาว่าข้อใดเป็นข้อเท็จจริง (การเข้าถึงและการค้นคืนสาระ)
- จุดประสงค์ของการเลี้ยงสุนัขมีทั้งเลี้ยงไว้เป็นเพื่อนเล่น เลี้ยงไว้เฝ้าบ้าน และเลี้ยงไว้ขาย
 - การที่เราจะเลี้ยงสุนัขอาจจะไม่ใช่เรื่องยาก แต่วามันก็อาจจะไม่ง่ายหากว่าในอนาคตเกิดปัญหาอื่นๆตามมา
 - ถ้าคุณไม่ได้รักแล้วเข้าใจสุนัขจริงๆ อาจจะรับไม่ได้เมื่อมันโตขึ้น จนเป็นสาเหตุให้มีการทอดทิ้งสุนัขมากมายตามที่เราเห็นทุกวันนี้
 - เมื่อออกหักหลายคนอาจต้องการเพื่อนไว้คลายเหงา จึงเป็นสาเหตุของการนำสุนัขมาเลี้ยง

อ่านข้อมูลต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 25

วิตามิน **ซี**

กินให้ถูกวิธี

เพิ่มประสิทธิภาพได้เยอะ

ร่างกายต้องการวิตามินซีขั้นต่ำต่อวันคือ **60** มก.

เป็นหวัดควรกินวันละ **3000** มก.

ลดความรุนแรงของหวัดได้มากที่สุด **85%**

ถ้าขาดวิตามินซีแพทย์แนะนำให้กินวันละไม่เกิน **1000** มก.

Vitamin C

ในรูปแบบอาหารเสริมมีทั้งแบบเม็ดอัด แคปซูล ลูกอม ผสมน้ำหวาน-เครื่องดื่ม หรือผงละลายน้ำ

รวมถึงการนำมาทำเป็น **ซีรัม ครีม โลชั่น**

เพื่อเป้าหมายหลักในการบำรุงผิวให้ดูขาวใส เปร่งปร่ง ลดความหมองคล้ำ นอกจากนี้วิตามินซียังช่วยเพิ่มภูมิคุ้มกันของร่างกาย สามารถป้องกันและรักษาโรคหวัด ทั้งยังมีส่วนช่วยลดการอักเสบจากการติดเชื้อและระดับคอเลสเตอรอลได้ด้วย

ปัญหาการขาดวิตามินซี พบได้ในกลุ่มคนที่ควบคุมอาหารมากๆ เป็นมังสวิรัติ สู้บู้หรี

รวมถึงผู้ที่บริโภคเกี่ยวกับการดูดซึม ทำให้มีอาการอ่อนเพลีย เบื่ออาหาร ปวดข้อ เลือดออกตามไรฟัน แผลหายช้า และติดเชื้อง่าย

ปริมาณวิตามินซีที่ร่างกายต้องการขั้นต่ำต่อวันคือ 60 มก. ในรายที่ขาดวิตามินซีแพทย์จะแนะนำให้กินวันละไม่เกิน 1000 มก. เพื่อประโยชน์ในการต่อต้านอนุมูลอิสระ และเพิ่มภูมิคุ้มกันทางของร่างกายแต่ในช่วงที่เป็นหวัดควรกินวันละ 3000 มก. แบ่งเป็น 3-6 เวลา ตลอดทั้งวัน จะลดความรุนแรงของหวัดได้มากที่สุด 85%

ASTV ผู้จัดการ
InfoGraphics
 www.manager.co.th
 ที่มา : unlockmen.com

25. ข้อใดไม่สอดคล้องกับข้อมูล (การสะท้อนและประเมิน)

- ก. ปัญหาการขาดวิตามินซีพบได้ในกลุ่มคนที่รับประทานมังสวิรัต
- ข. คนที่ขาดวิตามินซีควรกินวิตามินซีวันละไม่เกิน 1,000 มก.
- ค. หากเราเป็นหวัดควรกินวิตามินซีวันละ 4,000 มก.
- ง. วิตามินซีพบได้ในรูปแบบของอาหารเสริม

อ่านเนื้อเพลงต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 26 – 27

ฉันเฝ้าถามความสุขอยู่ที่ไหน ชายที่เขาเดินผ่านฉันเข้ามา บอกกับฉันขอร่มสักคัน
แต่ว่าที่มือเขาก็มีหนึ่งคัน ก็แปลกใจ ท่ามกลางหยดฝนโปรยปราย เขาก็ถามฉันว่าอยากสุขไหม
ลองหุ้มนมในมือสักพักหนึ่งและเงยหน้ามองวันเวลา มองหยดน้ำที่มันกระหน่ำตา ยังเปียกอยู่ใช่ไหม
หรือไม่มีฝนยืมฉันยืมมากกว่าทุกครั้ง สุขที่ฉันตามหามาแสนนานอยู่ตรงนี้ แค่เพียงเข้าใจ อย่าไปยึด
ถือมันและกอดไว้ ก็แคร์มเท่านั้น เท่านั้น บนท้องฟ้าไม่มีอะไรแน่นอน ถ้ามองจากตรงนี้ เดี่ยวก็มีมืด แล้ว
ก็สว่าง อาจจะมีฝนก่อเป็นพายุ หรือลมลอยปลิวอยู่แค่นั้น สุขที่เคยเดินทางตามหามาไม่ได้ไกลที่ไหน
อยู่แค่นี้เอง

ฉันเห็นเธอถือร่มผ่านมา เต็มไปด้วยร่องรอย และคราบน้ำตา ฉันได้เห็นแล้วมันปวดใจ ไม่ใช่
เพียงแคเธอที่ทุกข์ ฉันก็เป็นเหมือนเธอ เธอได้ยินไหม อยากขอให้เธอลองโยนร่มที่ถือเอาไว้หนัก โยนมัน
ออกไป

บนท้องฟ้าไม่มีอะไรแน่นอน ถ้ามองจากตรงนี้ เดี่ยวก็มีมืด แล้วก็สว่าง อาจจะมีฝนก่อเป็นพายุ
หรือลมลอยปลิวอยู่แค่นั้น สุขที่เคยเดินทางตามหามาไม่ได้ไกลที่ไหน อย่าไปยึด อย่าไปถือ อย่าไป
เอามากอดไว้ ก็จะไม่เสียใจ ตลอดชีวิต ต้องผ่านการเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะใคร จะทุกข์ จะสุขแค่นั้น ก็อยู่ที่
จะมอง

เพลง : ร่มสีเทา

26. ข้อใดคือจุดมุ่งหมายสำคัญของบทเพลงนี้ (การบูรณาการและตีความ)

- ก. เพื่อให้ผู้ฟังตระหนักถึงสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างไม่อาจคาดหมายได้
- ข. เพื่อให้ผู้ฟังลองสัมผัสกับสายฝนเพื่อให้ได้รับรู้ความสดชื่นที่ได้จากธรรมชาติ
- ค. เพื่อให้ผู้ฟังได้เปรียบเทียบเหตุการณ์ที่ผู้เขียนเคยประสบกับสิ่งที่ผู้ฟังเคยประสบ
- ง. เพื่อให้ผู้ฟังได้มองเห็นคุณค่าของบางสิ่งทั้งหลายครั้งมองข้ามไปเพราะความเคยชิน

27. ประโยคใดที่ถือได้ว่าเป็นใจความสำคัญของเพลงข้างต้น (การเข้าถึงและการค้นคืนสาระ)

- ก. สุขที่ฉันตามหามาแสนนานอยู่ตรงนี้ แค่เพียงเข้าใจ อย่าไปยึดถือมันและกอดไว้
- ข. บนท้องฟ้าไม่มีอะไรแน่นอน ถ้ามองจากตรงนี้ เดี่ยวก็มีมืด แล้วก็สว่าง
- ค. เธอได้ยินไหม อยากขอให้เธอลองโยนร่มที่ถือเอาไว้หนัก โยนมันออกไป
- ง. อย่าไปยึด อย่าไปถือ อย่าไปเอามากอดไว้ ก็จะไม่เสียใจ ตลอดชีวิต

28. บุคคลในข้อใดนำเอาความคิดที่ได้จากเพลงไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองมากที่สุด (การบูรณาการและตีความ)

- ก. ประชาไม่ใส่ใจคุณค่าของเจ้านายที่มีต่อการกระทำที่ผิดพลาดของตัวเอง
- ข. ประวิทย์ มอบร่มที่ถืออยู่ให้กับหญิงมีครรภ์ที่กำลังเดินตากฝนอยู่
- ค. ประพันธ์ เลือกซื้อร่มที่มีน้ำหนักเบาเพื่อความสะดวกในการเดินทาง
- ง. ประยงค์ เลิกเสียใจกับเงินที่ทำหายไปเพราะคิดว่าเป็นการพาดเคราะห์

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 29

แอปเปิลราชาผลไม้ลดน้ำหนัก

ผลไม้ชนิดนี้ใคร ๆ ก็ยอมรับกันดี เป็นราชาของผลไม้ที่ทำให้ลดน้ำหนักได้ดีที่สุด นั่นก็คือ “แอปเปิล” ที่เรารู้จักกันดี ทุกคนเคยรับประทานผลไม้ชนิดนี้กันแล้ว คุณรู้หรือไม่ว่าแอปเปิล มีทั้งคาร์โบไฮเดรต วิตามินซี แล้วยังมีสารอาหารอีก ไม่กินไม่ได้แล้วแบบนี้

แอปเปิลจะค่อยเป็นค่อยไปในกาให้พลังงานที่ต่ำ แหล่งพลังงานของแอปเปิลก็คือ น้ำตาลฟรักโทส ซึ่งเป็นน้ำตาลที่เปลี่ยนรูปเป็นพลังงานอย่างช้า ๆ ภายในร่างกาย จะช่วยให้ไม่รู้สึกหิว และอ้วน นานกว่าปกติ และระดับน้ำตาลในเลือดจะค่อย ๆ เพิ่มขึ้นอย่างสม่ำเสมอ และไม่สูงเร็วเหมือนขนมหวานที่รับประทาน เข้าไป และคนไข้ที่เป็นโรคเบาหวานสามารถรับประทานได้

ส่วนเปลือกและเนื้อของแอปเปิล ยังมีสาร “แพคติน” ที่มีคุณสมบัติพองตัวและจะช่วยเพิ่มกากในทางเดินอาหาร ทำให้ระบบทางเดินอาหารทำงานอย่างปกติ ช่วยในการขับถ่าย และยังช่วยดักจับคอเลสเตอรอลไม่ให้ดูดซึมเข้าร่างกาย เพื่อป้องกันคอเลสเตอรอลในเส้นเลือดสูง โรคหัวใจ และความดันโลหิตสูง แถมยังป้องกันโรคมะเร็งลำไส้ใหญ่ด้วย

แอปเปิลอุดมไปด้วยวิตามิน บี1 บี2 บี6 และไบโอติน กรดโฟลิก กรดแพนโทเทนิค เกลิโอแรคลอไรด์ เหล็ก ทองแดง แมงกานีส แคลเซียม ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม โซเดียม ซิลิคอน และยังมีกรดอินทรีย์ 2 ชนิด คือ กรดมาลิกและกรดทาร์ทาริก ช่วยในการย่อยสลายโปรตีนและไขมัน มีประโยชน์หลายด้านโดยเฉพาะป้องกันโรคหัวใจจากผู้รับประทานเป็นประจำ

ควรรับประทานแอปเปิลอย่างน้อย 2-4 ผลเป็นประจำและที่สำคัญอย่าปอกเปลือกเพราะส่วนที่อยู่เปลือกของผลไม้ชนิดนี้ เสมือนมียาดีที่ไม่ต้องไปหาซื้อมารับประทานเพราะมีตามท้องตลาดทั่วไป

จาก สุขภาพไทย.คอม

29. จุดมุ่งหมายสำคัญของผู้เขียนบทความนี้คืออะไร (การบูรณาการและตีความ)

- ก. เพื่อแนะนำให้ผู้อ่านรับประทานแอปเปิลมากขึ้น
- ข. เพื่อบอกประโยชน์ของแอปเปิล
- ค. เพื่อเพิ่มความต้องการบริโภคแอปเปิลในตลาดให้มากขึ้น
- ง. เพื่อบอกวิธีลดน้ำหนัก

30. จากบทความข้างต้น อะไรที่ช่วยให้ผู้รับประทานแอปเปิลรู้สึกอิ่ม (การเข้าถึงและการค้นคืนสาระ)
- ไปโอดินและน้ำตาลมอลโทส
 - สารแพคตินและน้ำตาลฟรักโทส
 - กรดมาลิกและกรดทาร์ทาริก
 - กรดโพลีค และกรดแพนโทเทนิก
31. จากบทความข้างต้น ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของการรับประทานแอปเปิล (การสะท้อนและประเมิน)
- ช่วยให้ระบบทางเดินอาหารทำงานเป็นปกติ
 - ลดการดูดซึมคอเลสเตอรอลเข้าสู่ร่างกาย
 - ป้องกันโรคหัวใจและความดันโลหิตสูง
 - รักษาโรคมะเร็งลำไส้ใหญ่

อ่านข้อความแล้วตอบคำถามข้อ 32

ธุรกิจบุญ

ธุรกิจบาป

เด็กน้อยหน้าเศร้าหมอง ร้องเรียกเศษเหรียญในกระเป๋า แต่ความเมตตาของคุณมันช่วยเหลือหรือทำร้ายเขาแค่ไหน เพราะเด็กเหล่านี้ถูกนำมาจากประเทศกัมพูชา และพม่า โดยกลายเป็น

ขอกาน ขายดอกไม้ ถือกล่องบริจาค ลักทรัพย์ เป้าแคน

รายได้วันละ 1,000-1,500 บาท
เด็กได้ 5-10 บาท

ค้ามนุษย์ดูไม่ยาก ข้อสังเกตเด็กเหยื่อการค้ามนุษย์เบื้องต้น

- เด็กและผู้หญิงที่อยู่ร่วมกับลักษณะไม่เหมือนกัน
- มีคนยื่นคุน
- ร่องรอยการทุบตี
- เด็กไม่ได้กินนมแม่

ทำไมยังมีขอกาน?

- เจ้าหน้าที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับขบวนการค้ามนุษย์
- ระบบจัดการของภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพ

หยุดส่งเสริมการค้ามนุษย์ข้ามชาติ

แจ้งเบาะแสที่โครงการรณรงค์ยุติธุรกิจเด็กขอกาน
มูลนิธิกระจกเงา 0-2973-3336-7

ASTV ผู้จัดการ
infoGraphics
www.manager.co.th

32. ข้อใดไม่สอดคล้องกับข้อมูล (การสะท้อนและประเมิน)
- ลักษณะเบื้องต้นของเด็กที่เป็นเหยื่อค้ามนุษย์จะมีร่องรอยการทุบตี
 - ระบบจัดการของภาครัฐยังขาดประสิทธิภาพ
 - เด็กที่ถูกนำมาค้ามนุษย์จะมาจากประเทศลาว และเวียดนาม
 - การค้ามนุษย์จะอยู่ในรูปแบบขอกาน ขายดอกไม้ ถือกล่องบริจาค ลักทรัพย์ เป้าแคน

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 33 - 34

ข้อมูลที่ 1

ดอกไม้ใหญ่ที่สุดในโลก

ดอกไม้เดี่ยวขนาดใหญ่ที่สุดในโลก เกิดจากพืชที่ตลอดชีวิตแทบไม่มีใครพบเห็น ทั้งนี้เพราะต้นบัวผุดเป็นพืชปรสิต ขึ้นอยู่ภายในรากเถาวัลย์ตามป่าดิบเขตร้อนในภาคใต้ของไทยและในประเทศมาเลเซีย เห็นได้ก็เฉพาะเวลาที่มันออกดอกเพียงปีละครั้ง สัญญาณที่บ่งบอกว่าบัวผุดกำลังจะออกดอกคือ ตุ่มตาอวบอ้วนคล้ายหัวกะหล่ำซึ่งโผล่พ้นดินขึ้นมาช้า ๆ ตุ่มนี้ค่อย ๆ แตกออกเป็นรูปชามกลมใบใหญ่สีน้ำตาลแดง มีกลีบดอกเหนียวสีขาวและม่วงล้อมรอบ ดอกบัวผุดอาจกว้างถึง 1 ม. และหนัก 7 กก. กลิ่นเหมือนเนื้อเน่า มีอานุภาพดึงดูดให้แมลงวันหัวเขียวมารูมตอมนับพันตัว เมื่อเกสรได้รับการผสมแล้ว ดอกบัวผุดจะสร้าง ผลนุ่มาอวบน้ำหนักใหญ่ ภายในมีเมล็ดอัดแน่น จากนั้นก็ต้องรอให้ถูกสัตว์ใหญ่อย่างแรดหรือช้างเหยียบย่ำ เพื่อผลจะได้แตกกระจายและเมล็ดติดไปกับดินสัตว์เมื่อนั้นตระเวนไปทั่วป่า เป็นโอกาสงามที่มันจะได้ขึ้นในรากของเถาวัลย์เจ้าบ้านอีกต้น เพื่อเริ่มวงจรชีวิตแบบปรสิตอีกครั้ง

ข้อมูลที่ 2

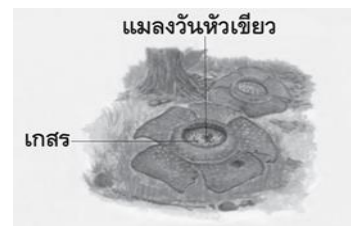
บัวผุดเป็นพืชป่าฝนที่มีระบบวงจรชีวิตที่เปราะบางเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์อย่างยิ่ง เนื่องจากต้องอาศัยเงื่อนไขเฉพาะหลายประการในการแพร่พันธุ์ นอกจากนั้นโอกาสที่จะติดเป็นผลหลังการผสมเกสร มีไม่เกินร้อยละ 20

เงื่อนไขที่ 1 ดอกตัวผู้กับดอกตัวเมียจะต้องบานพร้อมกันและบานอยู่ไม่ห่างกันนัก มันจะปล่อยกลิ่นคล้ายซากเน่าออกมาล่อแมลงวันหัวเขียว ซึ่งเป็นแมลงชนิดเดียวที่ทำหน้าที่ผสมพันธุ์ให้บัวผุด จากนั้นดอกก็จะเหี่ยวแห้งไป

เงื่อนไขที่ 2 สัตว์อีกชนิดหนึ่งที่ช่วยขยายพันธุ์ คือ กระจแต มันจะเลือกกินผลบัวผุดที่แก่จัด เมล็ดจากบัวผุดที่มีขนาดเล็กเท่าเส้นด้าย อาจติดตามเล็บของมัน การแพร่พันธุ์จะเกิดขึ้นเมื่อกระจแตใช้เล็บ (ที่มีเมล็ดติดอยู่) ไปตะกุกบนผิวย่านไก่อุ้มในตำแหน่งที่เหมาะสม คือต้องเจาะเข้าไปในท่อน้ำเลี้ยงของย่านไก่อุ้มเท่านั้น

เงื่อนไขที่ 3 เถย่านไก่อุ้ม เป็นตัวอิงอาศัย (host) ชนิดเดียวของบัวผุดโดยที่บัวผุดจะดูดกินน้ำเลี้ยงจากท่อน้ำเลี้ยงของย่านไก่อุ้ม การบานของดอกบัวผุดเกิดจากแรงดันของน้ำที่อยู่ในเถย่านไก่อุ้มนั่นเอง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. อุทยานแห่งชาติเขาสก

33. จากข้อมูลข้างต้น บรรยายไว้ว่า ดอกบัวผุดเป็น “พืชปรสิต” หมายความว่าอย่างไร (การเข้าถึงและการค้นคืนสาระ)
- ดอกบัวผุดเป็นแหล่งอาศัยของพยาธิ
 - พืชชนิดอื่น ๆ ชอบขึ้นอยู่ในดอกบัวผุด
 - ดอกบัวผุดเป็นพืชกินสัตว์
 - ดอกบัวผุดเจริญเติบโตในรากเถาวัลย์
34. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง (การสะท้อนและประเมิน)
- เมล็ดของดอกบัวผุดต้องถูกฝังลงในดินที่ขึ้นเท่านั้น
 - ดอกบัวผุดผสมเกสรได้โดยแมลงวันหัวเขียวเท่านั้น
 - ดอกบัวผุดทั้งสองเพศต้องบานพร้อมกัน
 - ดอกบัวผุดเป็นดอกไม้ขนาดใหญ่

อ่านนิทานต่อไปนี่แล้วตอบคำถามข้อ 35 – 36

นักเดินทางผู้ยิ่งใหญ่

ตั้งแต่เกิดมาลูกปลาน้อยไม่เคยมีความฝันอื่นใดเลย นอกจากฝันที่จะเป็นนักเดินทางผู้ยิ่งใหญ่ อาณาจักรสีครามคือแหล่งกำเนิดของลูกปลาน้อย กินอาณาบริเวณกว้างใหญ่ไพศาลมาก มีสิ่งสารพัด มีสิ่งละอันพันละน้อยน่าตื่นตาแต่ไกลออกไปจากอาณาจักรแห่งนี้ยังมีแคว้นแคว้นแดนน้ำกว้างใหญ่กว่า มีสิ่งสาหน้ตาแปลก ๆ มีสิ่งละอันพันละหมื่นต้นตอ มีความหลากหลายที่ไม่มีใครสามารถถ่ายทอดบอกเล่าได้ นอกจากจะได้ไปรู้ไปเห็นด้วยตา

ใครที่เคยเดินทาง ต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า เกิดมาชาติหนึ่งควรจะได้เดินทางลูกปลาน้อยได้ ยินคำพูดทำนองนี้มานาน เขาจินตนาการต่อไปว่าสำหรับผู้อื่นอาจจะแค่เดินทาง แต่สำหรับเขาจะต้องเป็นการเดินทางที่ยิ่งใหญ่

จะไปให้สุดขอบโลก ยังที่ลึกล้ำซึ่งแม้แสงอาทิตย์ก็มิอาจส่องถึง หรือบุกบันรอนแรมทะเล น้ำแข็ง หรือลุยดงพงปะการัง ค้นพบสัตว์ร้าย ซึ่งเล่าลือกันว่าสูญพันธุ์ไปแล้ว หรือ...เพื่อพบเจอใครคน นั้นเจ้าหญิงในฝันของเขา

ลูกปลาน้อยฝันถึงเธอหลายครั้งในเวลาไล่เลี่ยกัน เขาไม่เคยรู้จักเธอ แต่ภาพในนิมิตฉายคล้ายมายาคล้ายจับต้องได้ เธอรอคอยเขาอยู่ในที่ใดที่หนึ่ง รอคอยการปลดปล่อย และรอเคียงที่จะไปด้วยกัน ข้างหน้า

เขายังคิด ก็ยิ่งมุ่งมั่น ยิ่งมุ่งมั่น ก็ยิ่งรู้ว่าคืบใกล้การเดินทางเข้าไปทุกขณะ

ลูกปลาน้อยเป็นชายหนุ่มรูปร่างเพรียวสมส่วน เกล็ดเล็ก ๆ สีเงินของเขายามโดนแสงแดดทะเล สายน้ำลงมาจะพร่างประกายสวยงาม

นอกจากรูปร่างอันเป็นคุณสมบัติภายนอก สำคัญกว่านั้นคือ เขามีความรอบคอบ ซึ่งเป็นอุปนิสัยจำเป็น สำหรับนักเดินทาง เขาจึงครุ่นคิดอย่างถี่ถ้วนว่าสมควรพกพาสัมภาระใดไปบ้าง บนเส้นทางอันยาวไกล เทียบนี้

อาหาร เสื้อผ้า ยารักษาโรค สมุดบันทึก เงินทอง กล้องถ่ายรูป เหมือนล้วนจำเป็นทั้งสิ้น แต่ลูกปลาน้อยก็จัดสรรน้ำหนักข้าวของได้ลงตัวทีเดียว เขาพร้อมจะเดินทางอยู่แล้ว ถ้าไม่ใช่เพราะคืน นั้น อันเป็นคืนสุดท้ายก่อนถึงวันเดินทาง

เขาเข้านอน แต่นอนไม่หลับ กลับคิดตั้งคำถามแปลก ๆ ให้ตัวเองตอบ

“กลัวไหมว่าอาจจะไม่ได้กลับมา?”

เท่าที่รู้ โลกภายนอก มีได้มากมีเฉพาะสิ่งสวยงาม แต่ยังมีมากมายสิ่งร้ายกาจ

มีความดี มีความเลว มีผู้ใจดี และมีโจรใจร้าย

คำถามนั้นทำให้เขากังวลเล็กน้อย แต่พอรุ่งเช้า ความกังวลก็คลาตไป

กึ่งตัวหนึ่งที่เพิ่งติดตัวผ่านไปนั่นเอง คือคำตอบ “นี่คือความรอบคอบ” ลูกปลาน้อยพิมพ์พู่ ขณะมองเงาในกระจก

กึ่งเป็นสัตว์ที่มีผิวหนังอ่อนนุ่ม แต่เหตุที่กึ่งว่ายน้ำไปไหนมาไหนอย่างมั่นใจ เพราะมันมีเสื้อ เกราะอ่อนสวมทับไว้ชั้นหนึ่ง

ทันทีที่สรุปได้ตั้งนั้น ลูกปลาน้อยก็วิ่งเต้นจนสามารถหาเปลือกกุ้งขนาดสมส่วนกับตัวมาจนได้ เขาลองสวมแล้วส่องกระจกดู น้ำหนักของเสื้อเกราะแทบจะไม่เป็นภาระเพิ่มแต่อย่างไรเลย นอกจากจะไม่ลดทอนความปราดเปรียวแล้วยังเสริมความสง่าให้อีกด้วย สำคัญกว่านั้นคือการให้ความมั่นใจ

แต่ก็นั่นแหละ การมัวตระเวนหาเสื้อเกราะก็ทำให้เขาต้องเสียเวลาไปเล็กน้อย ลูกปลาน้อยจึงเลื่อนกำหนดการเดินทางออกไปเป็นวันรุ่งขึ้น ก็พร้อมจะเดินทางอยู่แล้วเชียว ถ้าไม่เพราะคืนนั้น เขานอนไม่หลับกลับคิดตั้งคำถามให้ตัวเองตอบ “กลัวไหมว่าจะไม่ได้กลับมา?” คราวนี้เสียเวลาไปราวหนึ่งสัปดาห์กว่าปูตัวหนึ่งจะงม่งามผ่านมาบอกใบ้คำเฉลย

เขาได้บทสรุปที่ผ่านมาไตร่ตรองเป็นอย่างดีว่า เปลือกกุ้งอาจไม่ประกันความปลอดภัยในทุกกรณี ผิดกับเกราะเหล็กแข็งแกร่งอย่างที่ปูสวมใส่

ลูกปลาเพียรหาซื้อกระดองปูมาจนได้ แม้จะหนักอึ้งต่อนกขึ้นสวมแต่ไม่เป็นปัญหา

แต่ก็นั่นแหละ เวลาที่เลยล่วงไปอีกเล็กน้อยกว่าทุกอย่างจะเข้าที่เขาคงต้องกำหนดวันเดินทางใหม่ และก็พร้อมจะไปอยู่แน่ ๆ แล้วเชียวถ้าไม่เพราะคืนนั้น... การนอนไม่หลับกับคำถามเดิม ๆ เดือนต่อมา...ใครที่เคยรู้จักในนามลูกปลาน้อยเริ่มจำเขาไม่ได้ เพราะเมื่อมองมาอารมณ์ตัวนอกสุดที่เห็นคือเกราะอันแกร่งประหนึ่งซีเมนต์ของฝาคอย ต้องตะโกนเรียกกันนานทีเดียว คนข้างโน้นจึงจะโผล่หน้าได้สวมอย่างนี้ ลูกปลาน้อยรู้สึกอับอายอย่างไม่เคยเป็นมาก่อนจริงอยู่ว่า น้ำหนักแบกบนหลังและไหล่เพิ่มขึ้น แต่จะทำไฉนได้เมื่อคิดถึงประโยชน์ด้านความปลอดภัย ใช้น้ำคำว่า “ประโยชน์” น่าจะไม่ถูกต้องนักนี่คือสิ่ง “จำเป็น” เลยทีเดียว เขาได้ความคิดนี้จากการที่เห็นหอยทะเลตัวหนึ่งคืบคลานช้า ๆ ผ่านหน้าเขาไปกำหนดเดินทางถูกตั้งใหม่ เขาหวังต่อไปนี้จะไม่มีคำถามเดิม ๆ มากวนใจอีกแล้ว

ปีต่อมา....

ไม่มีใครในอาณาจักรสี่ครามแปลกใจเลยว่าทำไมเขาจึงยังอยู่ที่นั่น อย่าว่าแต่ทุกวันนี้ไม่มีใครอีกแล้วที่เรียกเขาว่าลูกปลาน้อย แม้แต่ตัวเขาเองก็ยังลืมไปแล้วว่า ครั้งหนึ่งเคยปราดเปรียว

ลูกปลาน้อยในเกราะอ่อน เกราะอ่อนในเกราะเหล็ก เกราะเหล็กในเกราะปูน เกราะปูนในเกราะหิน อุปกรณ์เสริมความปลอดภัยล่าสุดของเขาคือกระดองเต่าตึกดำบรรพ์ เขาได้ความคิดอันสุดยอดปลอดภัยนี้ตอนเห็นเต่าตัวหนึ่งซึ่งยืนนิ่งราวอนุสาวรีย์

หลังจากใช้ความพยายามยากเย็น ยัดเยียดตัวเองลงในกระดองซึ่งหนาและหนักที่ไม่เคยขยับเขยื้อนนับแต่ปีแรกเริ่มสร้างโลก ลูกปลาน้อยบอกตัวเองอย่างอหังการว่า...เอาละขณะนี้ทุกอย่างพร้อมแล้ว เขาไม่ต้องการความพร้อมยิ่งกว่านี้อีกแล้ว กับคำถามที่เคยครุ่นกังวล ถึงวันนี้กลายเป็นไร้สาระ

ขอเพียงวันพรุ่งนี้เท่านั้น เจ้าหญิง

เธอยังคงรอคอยใช่ไหม...

พรุ่งนี้ ฉันจะออกเดินทาง

อย่าลืมนะ ฉันคือนักเดินทางผู้ยิ่งใหญ่!!

จาก หนังสือ เจ้าหญิง โดย คุณบิณฑลลา

35. จากนิทานข้างต้น ผู้แต่งมีวัตถุประสงค์หลักอย่างไรในการเขียนนิทานเรื่องนี้ (การบูรณาการและตีความ)
- เพื่อให้ผู้อ่านตระหนักถึงความพอดี
 - เพื่อให้ผู้อ่านรู้จักวิถีชีวิตของสัตว์น้ำ
 - เพื่อให้ผู้อ่านรู้จักกลูกลูกปลากระดี
 - เพื่อให้ผู้อ่านช่วยกันอนุรักษ์ปลา
36. เปลือกที่ลูกปลาน้อยนำมาสวมใส่เป็นเกราะนั้นไม่มีความเกี่ยวข้องกับสิ่งใด (การสะท้อนและประเมิน)
- ความคล่องแคล่ว
 - ความสวยงาม
 - ความปลอดภัย
 - ความวิตกกังวล

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 37 - 39

โรคเชิงเรื้อรัง !

คุณกำลังประสบกับปัญหาเหล่านี้หรือไม่อยู่หรือเปล่าคะ มีอาการอ่อนเพลียและเหนื่อยอ่อนอยู่เป็นระยะเวลานานไม่ว่าจะพักผ่อนหรือบำรุงร่างกายมากขนาดไหน แต่อาการก็ยังคงอยู่ ถ้าใช่ นั่นแสดงว่าคุณอาจกำลังเป็นโรคเชิงเรื้อรัง

โรคเชิงเรื้อรังที่เรากำลังกล่าวถึงอยู่นี้ ไม่ใช่เรื่องของความรู้สึกที่เกิดความเบื่อหน่ายอะไรสักอย่าง ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากสิ่งแวดล้อมรอบตัว เมื่อเกิดขึ้นก็จะหายไปเองได้ แต่โรคเชิงเรื้อรังนี้เป็นกลุ่มอาการของโรคอย่างหนึ่ง ในทางภาษาแพทย์เรียกว่า กลุ่มอาการเหนื่อยล้าเรื้อรัง โดยมักจะมีอาการอ่อนเพลียและเหนื่อยอ่อนอยู่เป็นเวลานาน (อาจนานเป็นเดือนหรือปี) บางรายอาจมีอาการเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเริ่มต้นจากอาการปวดศีรษะ เจ็บบริเวณต่อมน้ำเหลือง ปวดตามข้อและกล้ามเนื้ออ่อนเพลีย ขาดสมาธิ ซึ่งจะเป็นอาการที่คล้ายกับโรคไข้หวัดใหญ่แต่อาการทั้งหมดเหล่านี้จะคงอยู่นานกว่า ส่วนใหญ่มักเกิดภายหลังอาการป่วยบางชนิด เช่น ไข้หวัดใหญ่ ท้องเสียอย่างรุนแรง ในขณะที่บางรายพบว่าเกิดขึ้นได้หลังจากมีภาวะเครียดอย่างรุนแรง

โรคเชิงเรื้อรังจะพบได้ในผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย 2-4 เท่า โดยอาจเกิดจากความแตกต่างในเรื่องเพศ เมื่อเป็นแล้วแพทย์จะให้การรักษาด้วยการให้ยาต้านอารมณ์ซึมเศร้า ยาเพิ่มภูมิคุ้มกันและในบางรายอาจให้ยาระงับประสาทร่วมด้วยเพื่อลดอาการวิตกกังวลและช่วยให้หลับ และอาจให้ยาตามอาการที่ผู้ป่วยมี เช่น ยาระงับปวด หรือยาแก้โรคภูมิแพ้ เป็นต้น

ใครที่กลัวว่าตัวเองจะเข้าข่ายกลุ่มอาการนี้ อย่าเพิ่งกังวลนะคะ เพราะผู้เชี่ยวชาญได้ให้คำแนะนำในการป้องกันโรคเชิงเรื้อรังไว้ด้วยว่าให้พยายามรักษาสุขภาพด้วยการกินอาหารที่มีประโยชน์พักผ่อนให้เพียงพอ และออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอจะช่วยป้องกันโรคเชิงเรื้อรังได้

จากนิตยสาร HealthToday ปีที่ 9, ฉบับที่ 107, กุมภาพันธ์ 2553, หน้า 12

37. ข้อใดต่อไปนี้ ไม่ใช่ ข้ออาการเบื้องต้นของโรคเชิงเรื้อรัง (การเข้าถึงและการค้นคืนสาระ)
- ก. ปวดข้อ
 - ข. ปวดศีรษะ
 - ค. ปวดท้อง
 - ง. ปวดกล้ามเนื้อ
38. จากบทความข้างต้น โรคเชิงเรื้อรังไม่ได้เกิดขึ้นภายหลังอาการป่วยในข้อใด (การบูรณาการและตีความ)
- ก. อีสุกอีใส
 - ข. ภาวะเครียด
 - ค. ไข้หวัดใหญ่
 - ง. ท้องเสีย
39. ข้อใดต่อไปนี้ไม่ใช่ยาที่ผู้ป่วยโรคเชิงเรื้อรังจะได้รับเพื่อการรักษา (การสะท้อนและประเมิน)
- ก. ยาแก้โรคมุมิแพ้
 - ข. ยากระตุ้นประสาท
 - ค. ยาระงับปวด
 - ง. ยาเพิ่มภูมิคุ้มกัน

อ่านข้อมูลต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 40 – 41

40. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง (การสะท้อนและประเมิน)

- ก. ชาวต่างชาติต้องการโบราณวัตถุไว้ครอบครองเพราะคิดว่าเป็นสิ่งที่หายากและมีความสวยงาม
- ข. การปลูกจิตสำนึกให้กับชาวบ้านจะช่วยป้องกันการลักลอบขุดค้นโบราณวัตถุได้
- ค. สาเหตุหนึ่งของการลักลอบค้าวัตถุโบราณคือมีกฎหมายไทยยังมีช่องโหว่
- ง. โบราณวัตถุที่ถูกโจรกรรมส่วนมากจะมีอายุ 1,000 ปีขึ้นไป

41. จากข้อมูลข้างต้น คำว่า “กลุ่มคนในเครื่องแบบ” หมายความว่าอย่างไร (การบูรณาการและตีความ)

- ก. ข้าราชการ
- ข. พ่อค้า
- ค. ประชาชน
- ง. นักโทษ

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 42

บัวหิมะ

บัว

หิมะ

(Snow lotus = *Saussurea involucreta*) อาจเรียกว่า บัวหิมะพันปี, บัวหิมะหมื่นปี เป็นสมุนไพร ชนิดพิเศษของจีน สูงค่า และหายากยิ่ง บัวหิมะเติบโตในร่องหิน โขดหิน และไหล่ภูเขาสูงที่มีอากาศเย็นจัดหรือบริเวณที่ราบสูงมีหิมะปกคลุมทั้งปี เช่น บริเวณเทือกเขาเทียนชาน (เทียนชาน Tianshan) เทือกเขาคุนหลุน (คุนลุน, คุนลูน) และเทือกเขาอัลไต ในเขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์ ซึ่งเรียกว่า บัวหิมะซินเจียง (Xinjiang Snow Lotus หรือ Xuehehua) ในหนังสือกำลังภายในหลายเรื่อง บัวหิมะถือเป็นยาวิเศษช่วยคลายสารพิษ จอมยุทธ์ต้องเดินทางไปหาด้วยความลำบากลำบาก

บัวหิมะเติบโตในบริเวณที่สูงกว่าระดับน้ำทะเล 3000-4000 เมตรขึ้นไปซึ่งแม้ในฤดูร้อนภูเขา ก็ยังมีหิมะปกคลุม บัวหิมะเติบโตอย่างช้า ๆ แต่ทนทานมาก โดยปกติเมล็ดของบัวหิมะเพียง 5% เท่านั้นที่เติบโตจนออกดอกได้ และใช้เวลา 3 ปีกว่าจะเก็บเกี่ยว ดอกบัวหิมะบานช่วงเดือนกรกฎาคมและสิงหาคมของทุกปี ดอกเป็นสีขาวหรือเขียวอ่อน ดอกบัวหิมะขนาดใหญ่ เบ่งบานทำหายนวมและหิมะส่งกลิ่นหอมอบอวลไปทั่ว เนื่องจากเติบโตในบริเวณอากาศหนาวเย็นมาก ดอกบัวหิมะจึงมีรสขมเล็กน้อย ในปัจจุบันบัวหิมะใช้ทำยา ผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ และผลิตภัณฑ์เสริมความงามกว่า 50 ชนิด มีสรรพคุณหลายประการเช่น ช่วยป้องกันอาการไข้ ขับสารพิษ ลดอาการเจ็บปวดจากสาเหตุการเป็นโรครูมาตอยด์ ฟันผุสุขภาพไต และเป็นยาอายุวัฒนะ ปรับความสมดุลย์หยิน-หยางของร่างกาย บำรุงเลือด โดยเฉพาะสตรีที่ประจำเดือนมาไม่ปกติ หรือปวดประจำเดือนบ่อย รักษาแผลไฟไหม้ น้ำร้อนลวก ไฟไหม้ตามร่างกาย ฝ้า ตกกระ กลาก เกื้อน แผลงสัตว์กัดต่อย รวมไปถึง ฮ่องกงฟุต และริดสีดวงทวาร อีกทั้งช่วยบำรุงผิวพรรณ โดยมีผลิตภัณฑ์ที่เป็นแบบบริสุทธิ์ 100% หรือนำไปผสมกับตัวยาอื่น ๆ จีนส่งออกบัวหิมะมากกว่าปีละ 5 ล้านดอก มีบริษัทในซินเจียงทำธุรกิจเกี่ยวกับบัวหิมะกว่า 100 แห่ง ซึ่งทุกแห่งต้องมีใบอนุญาตจากรัฐบาล และเนื่องจากความต้องการสูงมาก แต่ปริมาณบัวหิมะเริ่มน้อยลงเรื่อย ๆ รัฐบาลจีนจึงควบคุมการเก็บดอกบัวหิมะอย่างเข้มงวด รวมทั้งพยายามหาวิธีอนุรักษ์และขยายพื้นที่การปลูกมากขึ้น โดยเมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมาหน่วยงานของรัฐเริ่มเพาะบัวหิมะในห้องแล็บก่อนจะนำไปปลูกในร่องหิน อัตราการรอดของบัวหิมะแบบนี้สูงกว่า 90% ซึ่งในอนาคตอาจทำให้จีนสามารถผลิตบัวหิมะได้มากกว่าในปัจจุบัน

จาก <https://grutaguu.wordpress.com>

42. ข้อใดไม่สอดคล้องกับข้อมูล (การสะท้อนและประเมิน)

- ก. บัวหิมะเติบโตในบริเวณที่สูงกว่าระดับน้ำทะเล 3000-4000 เมตรขึ้นไป
- ข. ดอกบัวหิมะที่นำมาใช้ทำยาต้องอายุมากกว่า 3 ปี
- ค. ที่ระดับน้ำทะเล 5,000 เมตร บัวหิมะสามารถเจริญเติบโตได้
- ง. ดอกบัวหิมะจะมีรสขมเล็กน้อย

อ่านข้อความข้างต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 43 - 44

รักผ่านเน็ตระบดหนัก

มูลนิธิกระจกเงาเผย เด็กหญิงไทยมีโอกาสถูกล่อลวงจากการสนทนาทางออนไลน์ ด้วยวิธีหลอกล่อให้ตกหลุมรักแล้วล่อลวงให้ไปพบหวังทำอนาจารและชิงทรัพย์ ซึ่งส่วนใหญ่หลงเชื่อและเต็มใจไปกับผู้ที่พบปะในสังคมออนไลน์ เพราะคิดว่าเป็นไร ด้านพ่อแม่เตือนให้มีมาตรการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตที่เข้มงวด ตรวจสอบและปิดกั้นเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมกับเยาวชนอย่างจริงจัง โดยวอนขอให้โรงเรียนร่วมอบรมและสร้างความเข้าใจถึงอันตรายจากสังคมออนไลน์

ปัจจุบันอินเทอร์เน็ตได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเรา ทั้งเด็ก เยาวชน ผู้ใหญ่ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในสถานะนักเรียน นักศึกษา ที่จะต้องใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการท่องโลกในอินเทอร์เน็ต หาความรู้ใหม่ๆ หรือความบันเทิงตามประสาของผู้ที่มีความ ออยากรู้ถือเป็นการศึกษาต่อยอดความรู้เดิมที่ตนเองมีอยู่ หรือจะเพื่อดูหนัง ฟังเพลง ฯลฯ นับวันผู้คนในสังคมที่มีความรู้ความสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อเล่นอินเทอร์เน็ตดังกล่าว จะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งจะสังเกตได้จากจำนวนร้านให้บริการอินเทอร์เน็ตที่เปิดให้บริการกันอย่างมากมาย

นางวิไลวรรณ แซ่ลิ้ม อายุ 40 ปีกล่าวในฐานะผู้ปกครองของเด็กวัยรุ่นสมัยนี้ว่า ลูกสาวของตนอายุ 18 ปี ซึ่งกำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่นต้องคอยดูแลอย่างใกล้ชิด เพราะภัยสังคมมีมากมายหลายรูปแบบ ตนจะคอยขับรถไปรับไปส่งลูกเสมอแต่ลูกสาวก็เป็นเด็กวัยรุ่นเหมือนคนอื่นๆ คือติดอินเทอร์เน็ตมาก บางวันก็นั่งเล่นคอมพิวเตอร์ติดต่อกันหลายชั่วโมง เมื่อเข้าไปหาลูกในห้อง ลูกก็จะปิดหน้าจอที่สนทนากับเพื่อน โดยตนนั้นก็ไม่ว่าที่จจะล้าเส้นเรื่องส่วนตัวของลูก จึงทำได้เพียงตักเตือนและบอกกล่าวถึงความอันตรายที่มีมากมายในโลกออนไลน์ เพราะเกรงว่าลูกจะถูกชายที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ตล่อลวง เนื่องจากตนมักเห็นในข่าวอยู่บ่อยๆ เช่น กรณีล่อลวงไปชิงทรัพย์ หรือล่อลวงไปทำอนาจาร ซึ่งตนก็พยายามหาวิธีแก้ไข โดยหาเวลาว่างพาลูกไปทำกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์มากกว่านั่งเล่นอินเทอร์เน็ตอยู่ที่บ้าน ไม่ว่าจะเป็นการออกกำลังกาย หรือการไปท่องเที่ยวสถานที่ต่างๆ ตนพยายามจะใช้เวลาว่างกับลูกให้มากเพื่อให้ลูกไม่หมกมุ่นอยู่กับโลกออนไลน์จนเกินไป

“อยากให้มีการควบคุมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตให้มากกว่านี้และมีการตรวจสอบเว็บไซต์และปิดกั้นการเข้าสู่เว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมกับเยาวชนอย่างจริงจังเพราะเพียงแค่ว่า พ่อ-แม่ หรือผู้ปกครองไม่สามารถดูแลได้อย่างทั่วถึงแน่นอน ในกรณีที่ลูกไปใช้อินเทอร์เน็ตนอกบ้าน ซึ่งรวมถึงที่โรงเรียนด้วยจึงอยากให้การใช้อินเทอร์เน็ตมีการควบคุมดูแลที่มันคงเข้มงวดกว่านี้” นางวิไลวรรณกล่าว นางพิกุล ประดิษฐ์จันทร์ เจ้าของร้านอินเทอร์เน็ต เขตดอนเมือง กล่าวว่า ทุกสิ่งนั้นล้วนมีทั้งข้อดีและข้อเสียเป็นของตัวเองในตัวของมันเอง อินเทอร์เน็ตก็เช่นเดียวกัน ข้อเสียที่เป็นภัยร้ายจากการใช้

อินเทอร์เน็ตในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ก็ได้เริ่มปรากฏภาพให้เห็นในสังคมไทยมาเรื่อยๆ ควบคู่กับความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีที่เข้ามาสู่โลกของเรา ภัยจากการใช้อินเทอร์เน็ตก็เป็นอย่างที่เราทราบกันดีว่า มันมีอยู่หลายเรื่องโดยเฉพาะปัญหาการล่อลวงทางอินเทอร์เน็ตจากการติดต่อพูดคุยกันโดยใช้โปรแกรมสนทนาของเว็บไซต์ชื่อดังต่างๆ ซึ่งมีอยู่มากมายหลายเว็บไซต์ ซึ่งตนในฐานะเจ้าของร้านก็ทำได้เพียงแค่คอยสอดส่องดูแล ไม่ให้เด็กทำสิ่งที่ไม่ดีไม่งาม โดยเฉพาะเด็กเล็กๆ ที่บางครั้งชอบแอบเปิดเว็บที่ไม่เหมาะสม ตนก็จะคอยเตือน แต่สำหรับเด็กโตนั้น ตนก็ไม่กล้าที่จะเข้าไปยุ่งมากนัก เกรงจะโดนลูกค้านับว่าไม่ใช่เรื่องของตน ทั้งนี้ที่ทำได้ก็เพียงแค่เปิด-ปิดและให้บริการอย่างถูกต้องตามที่กฎหมายระบุไว้เท่านั้น แต่อย่างไรแล้วตนก็คอยสอดส่องดูแลเรื่องสิ่งเสพติดและสิ่งทีอาจเป็นอันตรายกับเยาวชนที่อาจเกิดขึ้นในร้านอยู่ตลอด เพราะอย่างไรแล้ว ตนก็คิดอยู่เสมอว่าทุกอย่าง ภายในร้านนั้นก็อยู่ภายใต้การดูแลของตน หากมีอะไรที่ไม่ชอบมาพากล ตนก็คงปล่อยให้ผ่านไปหรือทำเป็นไม่รู้ไม่เห็นไม่ได้ เพราะเด็ก ๆ ที่มาเล่นอินเทอร์เน็ตก็เหมือนเป็นลูกเป็นหลานของตนเช่นกัน

นางสาวอรสา จันทร์ชุม อาสาสมัคร ศูนย์ข้อมูลคนหายเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ มูลนิธิกระจกเงา เปิดเผยว่า เด็กหญิงไทยอายุตั้งแต่ 10-18 ปี มีโอกาสถูกล่อลวงจากการสนทนาออนไลน์ ผ่านโปรแกรมต่างๆ ซึ่งการให้ข้อมูลส่วนตัวเป็นต้นเหตุของการถูกล่อลวง โดยปัจจุบันสแกมหรืออย่างที่รู้จักกันว่าสแกมเมอร์นั้นเป็นวิธีการล่อลวง ที่กำลังแพร่หลายทางอินเทอร์เน็ต เช่น หลอกให้ร่วมทำธุรกิจด้วยหรือบางรายใช้ความรักในการหลอกล่อ วิธีการหลอกของมิจฉาชีพคือจะส่งอีเมลจำนวนมากไปหาเหยื่อ ซึ่งจะมีเนื้อหาเชิญชวน โน้มน้าว บางรายทำให้เหยื่อหลงเชื่อคิดว่าเป็นคนที่มีฐานะร่ำรวย โดยใช้เวลาพูดคุยให้เหยื่อตกหลุมรักและโน้มน้าวจนเหยื่อเชื่อใจและยอมโอนเงินให้ ซึ่งบางครั้งก็มีเหตุการณ์ล่อลวงให้ไปพบ โดยส่วนใหญ่เต็มใจไปกับผู้ที่พบปะในสังคมออนไลน์ โดยจากการศึกษาพบว่า เด็กผู้หญิงทั้งในเมืองและนอกเมืองมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่แตกต่างกัน ทำให้มีโอกาสที่จะได้พูดคุยกับคนแปลกหน้าทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) และโปรแกรมการพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ตต่างๆ แตกต่างกันไป ขณะที่เด็กผู้ชายจะติดเกมทางอินเทอร์เน็ตมากกว่า และจากการสำรวจการคุยผ่านโปรแกรมทางอินเทอร์เน็ต พบทั้งเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายมีการแลกเปลี่ยนเบอร์โทรศัพท์กันเพราะคิดว่าเป็นอะไรและคงไม่มีอันตรายใดๆ เกิดขึ้น

“ในปัจจุบันสื่อออนไลน์ได้เข้ามามีบทบาทในสังคมมาก ถ้าใช้ในทางที่ดีก็มีประโยชน์ แต่ส่วนมากเด็กในวัยนี้ขาดการยั้งคิด รู้เท่าไม่ถึงการณ์ เมื่อเจอการหลอกล่อ ขวนเชื่อแล้วมักตัดสินใจทำอะไรลงไปตามใจตัวเอง โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบที่ตามมา ที่สำคัญพ่อแม่ผู้ปกครองควรใส่ใจดูแลบุตรหลาน ไม่ควรให้ออกนอกบ้านในเวลากลางคืน และตนเชื่อว่าอาจจะมีเด็กที่ถูกผู้ต้องหากระทำอีกหลายคนที่ไม่กล้าเข้ามาแจ้งความ ซึ่งวิธีป้องกันเบื้องต้นคือเมื่อเราได้รับอีเมลข้อความแปลกๆ ให้วิเคราะห์ข้อความที่ส่งมา หากเป็นการเชิญชวนให้ร่วมลงทุนหรือเสนอช่องทางต่างๆ ให้สันนิษฐานได้เลยว่าเป็นการหลอกลวงแน่นอน เพราะไม่มีบริษัทไหนที่จะเชิญให้เราร่วมลงทุนผ่านทางอีเมลแน่นอน และไม่ควรถอบอีเมลแปลกๆ ที่เราไม่รู้จักหรือจะติดตั้งโปรแกรมด้านไวรัสและ Firewall ซึ่งสามารถป้องกันการรับอีเมลที่ไม่พึงประสงค์หรือการสื่อสารจากผู้ที่ไม่ได้รับการอนุญาต และการติดตั้งโปรแกรม PATCH ก็สามารรถป้องกันแฮกเกอร์ได้เช่นเดียวกัน

จากหนังสือพิมพ์รังสิต ฉบับที่ 65 ฉบับวันที่ 6-12 กันยายน 2556 หน้า 8

43. จุดมุ่งหมายสำคัญของการนำเสนอข่าวนี้คืออะไร (การบูรณาการและตีความ)
- ให้สังคมเฝ้าระวังและป้องกันภัยที่เกิดจากการใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน
 - ตำหนิผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการให้เด็กและเยาวชนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างอิสระ
 - ต้องการให้ผู้ประกอบการร้านอินเทอร์เน็ตเพิ่มความเข้มงวดในการให้บริการ
 - เชิญชวนให้หยุดใช้อินเทอร์เน็ตเพราะมีแต่ผลเสียตามมา
44. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง (การเข้าถึงและการค้นคืนสาระ)
- อินเทอร์เน็ตมีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเราโดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในสถานะนักเรียน นักศึกษา
 - ผู้คนมีการใช้อินเทอร์เน็ตมากขึ้น สังเกตได้จากร้านให้บริการอินเทอร์เน็ตที่มีอย่างมากมาย
 - เด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายมีการแลกเปลี่ยนเบอร์โทรศัพท์กันเพราะคิดว่าเป็นไร
 - การศึกษาพบว่า เด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายจะติดเกมทางอินเทอร์เน็ตจำนวนมาก

อ่านบทความต่อไปนีแล้วตอบคำถามข้อ 45

นักวิชาชีพอาเซียน

การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีใน 5 ภาค ได้แก่ สินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานฝีมือ ซึ่งการเปิดเสรีด้านการเคลื่อนย้ายแรงงานจะเกิดขึ้น อย่างเต็มรูปแบบใน พ.ศ. 2558 โดยมีผลให้นักวิชาชีพหรือแรงงานฝีมือมีการเคลื่อนย้ายได้อย่างเสรี ถือเป็น การขับเคลื่อนกิจกรรมทางเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียนที่สำคัญ

ประเทศสมาชิกอาเซียนได้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมในเรื่องคุณสมบัติของนักวิชาชีพอาเซียน (Mutual Recognition Arrangements: MRAs) เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายแรงงาน วิชาชีพในอาเซียน โดยการสร้างและยอมรับมาตรฐานวิชาชีพร่วมกัน ปัจจุบัน (พ.ศ. 2556) มีข้อตกลง ยอมรับร่วมในคุณสมบัตินี้วิชาชีพของอาเซียนทั้งหมด 8 สาขา ได้แก่ สาขาวิศวกรรม สาขาวิชาชีพการ พยาบาล สาขาสถาปัตยกรรม สาขาด้านการสำรวจ สาขาวิชาชีพแพทย์ สาขาวิชาชีพทันตแพทย์ สาขา วิชาชีพบัญชี และสาขาวิชาชีพท่องเที่ยวแห่งอาเซียน ซึ่งหากแรงงานในประเทศใด มีคุณสมบัติทั้งด้าน หลักสูตรการศึกษาอบรมและประสบการณ์การทำงานตามที่มีการตกลงไว้ใน MRAs ก็จะได้รับ การยอมรับจากทุกประเทศสมาชิกและสามารถไปทำงานในประเทศสมาชิกอาเซียนประเทศใดก็ได้ แต่ต้อง ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบภายในของประเทศนั้น ๆ ด้วย

ดังนั้น จึงมีความจำเป็นสำหรับคนไทยในทุกสาขาอาชีพที่ต้องการขึ้นทะเบียนเป็นนักวิชาชีพ อาเซียน และนอกจากจะต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่ MRAs กำหนดแล้ว ยังต้องมีการพัฒนาขีด ความรู้ความสามารถในการทำงานด้านอื่น ๆ เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับต่างชาติได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ซึ่งจุดอ่อนของแรงงานไทย คือ ภาษา ระเบียบวินัย และเทคโนโลยีสารสนเทศ ฉะนั้น จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมให้กับแรงงานในด้านภาษาและเทคโนโลยีสารสนเทศ พร้อมกับให้ เรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศสมาชิกอาเซียนควบคู่กันไป ซึ่งเป็นหน้าที่ของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องที่ จะต้องขับเคลื่อนกลไกต่าง ๆ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับแรงงานไทย

จาก <http://www.thai-aec.com/218#ixzz4G8PAPXlv>

45. วิธีการใดที่จะช่วยปกป้องและคุ้มครองแรงงานในประเทศจากการเปิดให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานได้อย่างเสรีได้ดีที่สุด (การสะท้อนและประเมิน)

- ก. การให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องประชาคมอาเซียนแก่แรงงานวิชาชีพ
- ข. การพัฒนาคุณภาพของแรงงานไทยให้ตรงกับความต้องการของตลาดอาเซียน
- ค. การเจรจาเพื่อจัดทำข้อตกลงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างแรงงานของประเทศสมาชิกอาเซียน
- ง. การจัดทำหลักสูตรภาษาอังกฤษและภาษาของประเทศในอาเซียนเพื่อใช้ในการสื่อสาร

**แบบวัดความถนัดทางภาษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**

คำชี้แจง

1. แบบวัดความถนัดทางภาษาชุดนี้ เป็นแบบวัดเพื่อการวิจัย จะไม่มีผลกระทบต่อคะแนนปลายภาคเรียนของนักเรียน และผลการทดสอบจะถือเป็นความลับและผู้วิจัยจะนำเสนอผลในภาพรวมไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อนักเรียนและโรงเรียนทั้งในทางตรงหรือทางอ้อม ขอให้นักเรียนตอบเต็มความสามารถและมีความซื่อสัตย์

2. แบบวัดนี้เป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 38 ข้อ ใช้เวลาตอบ 60 นาที โดยให้นักเรียนกาเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ

ตัวอย่าง ถ้านักเรียนต้องการตอบข้อ ข ให้นักเรียนทำดังนี้

ข้อ 0	ก	ข	ค	ง
	()	(X)	()	()

ถ้านักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่จาก ข้อ ข เป็น ข้อ ก ให้นักเรียนทำดังนี้

ข้อ 0	ก	ข	ค	ง
	(X)	(X)	()	()

3. ห้ามขีดเขียนสิ่งใดลงในข้อสอบ
4. การลงมือทำโปรดฟังคำสั่งจากกรรมการคุมสอบ
5. สอบเสร็จแล้วนำข้อสอบและกระดาษคำตอบส่งกรรมการควบคุม

ขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือด้วยดี
นางสาวประภาพร ดวงโทโคตร
นิสิตปริญญาโท สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คำชี้แจง ข้อ 1 – 7 ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่มีความหมายตรงกันข้ามกับคำที่กำหนดให้

1. อึกทึก

ก. สงัด	ข. เจียบ
ค. สงบ	ง. เหงา
2. ประหยัด

ก. หรุหระ	ข. สุรุษุสุร่าย
ค. ใจกว้าง	ง. เหลือเฟือ
3. คลุมเครือ

ก. กระจ่าง	ข. เข้าใจ
ค. พอใจ	ง. แจ่มใส
4. รุ่งเรือง

ก. โทรม	ข. มลทิน
ค. ตกอับ	ง. เศร้าหมอง
5. เหยียบย่ำ

ก. ดูหมิ่น	ข. ดูแคลน
ค. เชื้อถือ	ง. เชิดชู
6. ห้าม

ก. ยินยอม	ข. ส่งเสริม
ค. พอใจ	ง. อนุญาต
7. เอาใจใส่

ก. เบื่อหน่าย	ข. ชี้แจง
ค. ไม่รับรู้	ง. ละเลย

คำชี้แจง ข้อ 8 – 13 ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำที่กำหนดให้

8. ประหยัด

ก. หยุด	ข. ยับยั้ง
ค. ถนอม	ง. คอย
9. อิ่มใจ

ก. ยินดี	ข. ปรีดา
ค. สบาย	ง. สำราญ
10. คงคา

ก. โคจร	ข. วาริช
ค. นที	ง. ธารณะ

11. กิว

ก. เล็ก	ข. คอด
ค. น้อย	ง. แบน
12. ทรุศโทรม

ก. เก่า	ข. ใหม่
ค. ปรับปรุง	ง. แก้ไข
13. ร่าเริง

ก. ดูร้าย	ข. สนุกสนาน
ค. อ่อนแอ	ง. ซื่อสัตย์

คำชี้แจง ข้อ 14 – 19 ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่มีความหมายเกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับคำที่กำหนดให้

14. ถนอม

ก. ฝุ่น	ข. หิน
ค. ทาง	ง. เดิน
 15. ยุติธรรม

ก. คน	ข. ศาล
ค. กฎหมาย	ง. ตำรวจ
 16. สะอาด

ก. เท	ข. หวาน
ค. โรย	ง. ล้าง
 17. อธิบาย

ก. พูด	ข. ครู
ค. เสียง	ง. เข้าใจ
 18. ฝึกฝน

ก. เรียน	ข. มานะ
ค. ชำนาญ	ง. ปฏิบัติ
 19. ยา

ก. สัตว์	ข. คน
ค. โรค	ง. พืช
- คำชี้แจง ข้อ 20 – 26 ให้นักเรียนเลือกคำเติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความสมบูรณ์ที่สุด
20. ผู้ร้ายมัก.....ไม่ยอมรับผิด

ก. ปากแข็ง	ข. ปากจืด
ค. ปากหวาน	ง. ปากมาก

21. น้ำค้าง.....ลงพื้นหญ้า
 ก. ไหล ข. ย้อย
 ค. หยอด ง. หยด
22.นักเรียนตั้งใจ คุณครู.....รัก
 ก. เพราะ,ถ้า ข. แล้ว,จึง
 ค. ถ้า,เพราะ ง. เพราะ,จึง
23.เวลาทำให้เหตุ.....ต่างๆ
 เปลี่ยนไป
 ก. กาล,ร้าย ข. กาล,การณ์
 ค. การณ์,กาล ง. การ,กาล
24.ดีที่ฉันไม่ตักน้ำจนเปียก
 ก. ดวง ข. วาสนา
 ค. โชค ง. ใจ
25. เขาทำดี.....ไม่ได้ดี
 ก. ถึง ข. แต่
 ค. แล้ว ง. ยิ่ง
26. พวกเราช่วยกันเด็ด.....พริก
 ก. ขั้ว ข. ก้าน
 ค. คั่ว ง. ต้น

คำชี้แจง ข้อ 27 – 30 ให้นักเรียนอ่านข้อความที่กำหนดให้และใช้ความเข้าใจจากข้อความตอบคำถาม

“ฉันนึกแล้วว่าจะต้องเป็นอย่างนั้น บอกว่าอย่าทำก็ทำงานได้ แค่มั้มหัวโน โขไม่หนีบ ขาก็บุญแล้ว ขากลับยังต้องแบกกลับอีก น้องจะใช้เลยไม่ต้องใช้ รีบซ่อม ฉันจะไปเตรียมอาหารให้พ่อเอ็ง เตียวเขากลับมาถึงแล้ว”

27. สิ่งที่เขาเล่นคืออะไร
 ก. โข ข. มิด
 ค. จักรยาน ง. เครื่องตัดหญ้า
28. ผู้ที่มีเรื่องเป็นใคร
 ก. พี่ ข. พ่อ
 ค. ลูก ง. น้อง

29. ผู้พูดกำลังมีอารมณ์อย่างไร
 ก. โกรธ ข. เห็นใจ
 ค. เครียด ง. เป็นทุกข์
30. ผู้พูดน่าจะเป็นใคร
 ก. พ่อ ข. แม่
 ค. พี่ ง. น้อง

คำชี้แจง ข้อ 31 – 33 ให้นักเรียนอ่านข้อความที่กำหนดให้และใช้ความเข้าใจจากข้อความตอบคำถาม

“พฤติกรรมกล้าแสดงออก เป็นสิ่งสำคัญมากในการดำเนินชีวิตในสังคมทุกวันนี้ เพราะเป็นสิ่งที่ช่วยให้บุคคลสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม ผู้ที่มีความบกพร่องเกี่ยวกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก จึงมักเกิดปัญหาการครองชีวิตในสังคม”

31. บทความนี้มองคนดีในลักษณะใด
 ก. รู้จักสังคม
 ข. ไม่เก็บตัว
 ค. มีมารยาท
 ง. ช่วยคนอื่น
32. บทความนี้สอดคล้องกับคำพังเพยใด
 ก. กล้าได้อายอด
 ข. เหลี่ยมลูกกำนัน
 ค. นิ่งเสียตำลึงทอง
 ง. ข้า ๆ ได้พริ้วเล่มงาม
33. คำกล่าวใดขัดกับบทความ
 ก. มีโอกาสให้รับฉวย
 ข. อ่อนน้อมถ่อมตนไว้
 ค. กระฉับกระเฉงไว้ก่อน
 ง. มีปัญหาอะไรต้องถาม

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณารูปภาพต่อไปนี้
แล้วตอบคำถามข้อ 36 – 38

34. เหตุการณ์ใดน่าจะเป็นอันตบสุดท้าย
- การเสียประตู
 - การเตะที่ดุเดือด
 - การแข่งขันที่น่าชม
 - ความกล้าหาญในการเล่น

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณารูปภาพต่อไปนี้
แล้วตอบคำถามข้อ 35 – 38

สุขสันต์วันเกิดค่ะท่าน

35. ภาพนี้ผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไร
- ยุยง
 - ล้อเลียน
 - เยาะหยัน
 - ประชดประชัน
36. บุคคลในภาพมีความสัมพันธ์กันอย่างไร
- หัวหน้า กับ ลูกน้อง
 - เจ้านาย กับ คนใช้
 - สามี กับ ภรรยา
 - พ่อ กับ ลูก
37. ผู้หญิงในภาพน่าจะเป็นคนเช่นไร
- คิดการณ์ไกล
 - หวานพีชหวังผล
 - เคารพผู้หลักผู้ใหญ่
 - ชอบติดสินบทผู้อื่น
38. เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเนื่องในโอกาสใด
- ขึ้นบ้านใหม่
 - วันสงกรานต์
 - วันเกิด
 - เปิดบริษัทใหม่

แบบวัดเพื่อการวิจัย

คำชี้แจง

1. แบบวัดนี้เป็นแบบวัดประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
2. แบบวัดฉบับนี้มีทั้งหมด 43 ข้อ ประกอบด้วย 2 ตอน มีรายละเอียดดังนี้
ตอนที่ 1 แบบวัดเจตคติต่อการอ่าน จำนวน 21 ข้อ
ตอนที่ 2 แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จำนวน 16 ข้อ
3. ให้นักเรียนใช้เวลาทำ 45 นาที
4. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง หรือความคิดเห็นของนักเรียน การเปลี่ยนคำตอบให้ขีดเส้นคร่อมทับคำตอบเดิมเสียก่อนแล้วจึงเลือกคำตอบใหม่ตามต้องการ
5. แบบวัดนี้ไม่มีผลต่อคะแนนใด ๆ ของนักเรียน คำตอบของนักเรียนจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ
6. ขอความกรุณาให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความรู้สึก และความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือด้วยดี
นางสาวประภาพร ดวงโทโคตร
นิสิตปริญญาโท สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ตอนที่ 1 แบบวัดเจตคติต่อการอ่าน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการอ่านเช่นไร แล้วกาเครื่องหมาย ✓
ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นที่แท้จริงของนักเรียน

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้าคิดว่าการอ่านมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน					
2	ข้าพเจ้าคิดว่าการอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนวิชาอื่นๆ					
3	การอ่านเป็นสิ่งที่จะช่วยทำให้ข้าพเจ้าตัดสินใจในเรื่องต่างๆได้อย่างเด็ดขาด					
4	ข้าพเจ้าคิดว่าการอ่านแสดงถึงความสามารถในการแข่งขันในเศรษฐกิจโลก					
5	การอ่านทำให้ข้าพเจ้ารู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ					
6	การอ่านทำให้ข้าพเจ้ามีการพัฒนาตนเองมากขึ้น					
7	การอ่านสามารถทำให้ข้าพเจ้าคลายความเบื่อหน่ายได้					
8	ข้าพเจ้าเป็นคนเก่งเพราะได้อ่านหนังสืออยู่ประจำ					
9	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือเป็นชีวิตจิตใจ					
10	ข้าพเจ้าชอบค้นคว้าหาความรู้ด้วยการอ่านจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ					
11	ข้าพเจ้าชอบนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง					
12	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายต่อการอ่าน					
13	ข้าพเจ้ามีความสุขมาก ถ้าวันนั้นได้อ่านหนังสือ					
14	ข้าพเจ้ารู้สึกเพลิดเพลินเวลาอ่านหนังสือ					
15	ข้าพเจ้ารู้สึกดีที่เห็นคนอื่นอ่านหนังสือ					
16	ข้าพเจ้าภูมิใจเมื่อนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปแนะนำผู้อื่นได้					
17	ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือเพื่อทบทวนบทเรียนอยู่เสมอ					
18	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือได้อย่างคล่องแคล่ว					
19	แม้ว่าจะมีการบ้านหรืองานมาก ข้าพเจ้าก็จะหาเวลาอ่านหนังสือให้ได้					
20	ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือทันทีเมื่อมีเวลาว่าง					
21	ข้าพเจ้าจะต้องอ่านหนังสือทุกวัน					

ตอนที่ 2 แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการอ่านเช่นไร แล้วกาเครื่องหมาย ✓

ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นที่แท้จริงของนักเรียน

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้าอยากทำคะแนนในการสอบแต่ละครั้งให้ดียิ่งขึ้น					
2	ข้าพเจ้าต้องการที่จะอ่านเนื้อหาที่ยากเพื่อจะตีความหรือวิเคราะห์เนื้อหา					
3	ข้าพเจ้าไม่เคยทอดทิ้งในการอ่านหนังสือ					
4	เนื้อหาการอ่านที่ยากๆ ข้าพเจ้าจะพยายามอ่านและทำความเข้าใจทำหลายๆ ครั้งจนเข้าใจแล้วจึงผ่านไป					
5	ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือทุกครั้งเพื่อเตรียมตัวในการเรียน					
6	ข้าพเจ้าชอบหาคำตอบโดยการอ่าน					
7	ข้าพเจ้าพยายามอ่านหนังสือให้มากเพื่อที่จะทำให้การเรียนประสบความสำเร็จ					
8	ข้าพเจ้าต้องทำงานให้สำเร็จลุล่วงตามที่ต้องการ					
9	ข้าพเจ้าจะตั้งใจทำข้อสอบทุกครั้ง					
10	เนื้อหาการอ่านบางเรื่องถึงแม้ว่าจะเป็นเรื่องที่ยากแต่ก็ไม่เกินความพยายามของข้าพเจ้าที่จะเข้าใจ					
11	ข้าพเจ้าพยายามอ่านหนังสือและทำความเข้าใจ เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน					
12	เพื่อให้ผลการเรียนของข้าพเจ้าดีขึ้น ข้าพเจ้าจึงหาความรู้เพิ่มเติมด้วยการอ่าน					
13	ข้าพเจ้าต้องการอ่านเรื่องราวต่างๆ ให้มากๆ เพื่อที่จะสามารถอภิปรายกับผู้รู้คนอื่นๆ ได้					
14	เมื่อข้าพเจ้ามีข้อสงสัยข้าพเจ้าจะสอบถามให้ได้คำตอบที่ต้องการ					
15	ข้าพเจ้าจะเตรียมข้อมูลในการเรียนทุกครั้งโดยอ่านให้เข้าใจ					
16	ข้าพเจ้าจะตั้งจุดประสงค์ในการอ่านทุกครั้ง					

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
 2. แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 36 ข้อ ประกอบด้วย 2 ตอน มีรายละเอียดดังนี้
 - ตอนที่ 1 แบบสอบถามการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน จำนวน 18 ข้อ
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามการส่งเสริมการสอนของครู จำนวน 18 ข้อ
 3. ให้นักเรียนใช้เวลาทำ 30 นาที
 4. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง หรือความคิดเห็นของนักเรียน
- การเปลี่ยนคำตอบให้ขีดเส้นคร่อมทับคำตอบเดิมเสียก่อนแล้วจึงเลือกคำตอบใหม่ตามต้องการ
5. แบบวัดนี้ไม่มีผลต่อคะแนนใด ๆ ของนักเรียน คำตอบของนักเรียนจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ
 6. ขอความกรุณาให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความรู้สึก และความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือด้วยดี
นางสาวประภาพร ดวงโทโคตร
นิสิตปริญญาโท สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ตอนที่ 1 แบบสอบถามการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่านักเรียนมีพฤติกรรมตามข้อนี้ๆ ในระดับใด แล้วกาเครื่องหมาย ✓
ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นที่แท้จริงของนักเรียน

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขเวลาที่ผู้ปกครองอ่านหนังสือให้ฟัง					
2	ข้าพเจ้าจะซักถามผู้ปกครองทุกครั้งที่ได้ฟังเรื่องเล่าต่างๆ					
3	ข้าพเจ้ารู้สึกอยากอ่านหนังสือเมื่อเห็นผู้ปกครองอ่าน					
4	ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้นเวลาผู้ปกครองอ่านหนังสือให้ฟัง					
5	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกทุกครั้งที่ได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่พูดคุยกับผู้ปกครอง					
6	ข้าพเจ้าได้รับเงินจากผู้ปกครองไปซื้อหนังสือเป็นประจำ					
7	ข้าพเจ้ามีความสุขเวลาไปเลือกซื้อหนังสือ					
8	ข้าพเจ้าจะเลือกซื้อหนังสือที่ชอบ					
9	หากข้าพเจ้าต้องการซื้อหนังสือผู้ปกครองของข้าพเจ้าจะให้เงินไปซื้อ					
10	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือที่ผู้ปกครองแนะนำให้อ่าน					
11	ข้าพเจ้าขออนุญาตผู้ปกครองทุกครั้งที่จะไปอ่านหนังสือที่บ้านเพื่อน					
12	ผู้ปกครองของข้าพเจ้าสนับสนุนให้ข้าพเจ้าอ่านหนังสือที่หลากหลาย					
13	ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขเวลาที่ได้พูดคุยกับผู้ปกครองในเรื่องที่ได้อ่านมา					
14	ข้าพเจ้าชอบที่จะอ่านหนังสือให้ผู้ปกครองฟัง					
15	ผู้ปกครองของข้าพเจ้าจะฟังเรื่องราวต่างๆที่ข้าพเจ้าเล่าให้ฟังอย่างตั้งใจ					
16	ผู้ปกครองของข้าพเจ้าเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าแสดงความคิดเห็นในเรื่องการอ่านหนังสือ					
17	ผู้ปกครองของข้าพเจ้าจะสอบถามข้าพเจ้าเสมอว่าต้องการอ่านหนังสือประเภทอื่นๆที่นอกเหนือจากหนังสือเรียนหรือไม่					
18	ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจเวลาที่ผู้ปกครองซื้อหนังสือให้					

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการส่งเสริมการสอนของครู

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็น
ที่แท้จริงของนักเรียน

ข้อที่	ข้อความคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ครูจัดมุมในห้องเรียนสำหรับค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม					
2	ครูเข้มงวดในเรื่องความมีวินัยอยู่เสมอ					
3	ครูคอยแนะนำให้ข้าพเจ้าจัดสิ่งของในห้องเรียนให้เป็นระเบียบ					
4	ครูมีความเข้มงวดเรื่องการดูแลความสะอาดในห้องเรียน					
5	ครูเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าสอบถาม โดยครูรับฟังคำถามต่าง ๆ ด้วยความสนใจ					
6	ครูจะแนะนำแหล่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมอยู่เสมอ					
7	ครูจะคอยอธิบายในสิ่งต่างๆที่ข้าพเจ้าสงสัย					
8	ครูมีคำถามหรือประเด็นมาสอบถามให้ข้าพเจ้าคิดและหาคำตอบอยู่บ่อยๆ					
9	ครูเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าได้แสดงออกอยู่เสมอ					
10	ครูให้การบ้านวิชาภาษาไทย ช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจในวิชานี้มากขึ้น					
11	ครูเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าเล่าประสบการณ์หรือความรู้จากการอ่านให้เพื่อนฟัง					
12	ครูให้แนวทางในการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่างๆอย่างหลากหลาย					
13	ครูให้ข้อคิดและแนวทางในเรื่องต่างๆให้ข้าพเจ้านำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน					
14	ครูเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ					
15	ครูมักมีเกมให้ข้าพเจ้ากับเพื่อนได้เล่นร่วมกันอย่างสนุกสนาน					
16	ข้าพเจ้าอาสาทำงานช่วยเพื่อนด้วยความสมัครใจ					
17	ครูใช้เวลาสอนเพิ่มเติมในเรื่องที่ข้าพเจ้าไม่ค่อยเข้าใจ					
18	ครูมีการจัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์ในการสอน (เช่น แผ่นผัง บัตรคำ รูปภาพ ฯลฯ) ประกอบการสอน					

ภาคผนวก ง
ตัวอย่างคำสั่งที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล

ตัวอย่างคำสั่งการวิเคราะห์ข้อมูล

PATH MODEL

DA NI=28 NO=1500 MA=CM

LA

Y1 Y2 Y3 Y4 Y5 Y6 Y7 Y8 Y9 Y10 X1 X2 X3 X4 X5 X6 X7 X8 X9 X10 X11
X12 X13 X14 X15 X16 X17 X18

KM

1.000

0.609 1.000

0.370 0.632 1.000

0.334 0.323 0.321 1.000

0.334 0.422 0.436 0.674 1.000

0.348 0.419 0.386 0.647 0.742 1.000

0.308 0.366 0.355 0.604 0.687 0.711 1.000

0.524 0.540 0.637 0.634 0.531 0.631 0.720 1.000

0.639 0.734 0.522 0.619 0.520 0.613 0.762 0.830 1.000

0.533 0.624 0.734 0.641 0.730 0.639 0.524 0.733 0.756 1.000

0.649 0.662 0.563 0.627 0.756 0.744 0.870 0.656 0.766 0.619 1.000

0.518 0.558 0.622 0.723 0.641 0.663 0.590 0.562 0.567 0.627 0.658 1.000

0.591 0.674 0.524 0.455 0.506 0.498 0.553 0.565 0.541 0.623 0.546 0.507 1.000

0.425 0.595 0.655 0.419 0.546 0.496 0.541 0.456 0.679 0.640 0.549 0.474 0.627 1.000

0.532 0.642 0.618 0.513 0.480 0.506 0.506 0.734 0.583 0.543 0.477 0.549 0.625 0.553

1.000 0.575 0.673 0.507 0.508 0.567 0.558 0.574 0.511 0.491 0.538 0.586 0.557 0.597

0.556 0.718 1.000 0.553 0.569 0.680 0.436 0.568 0.759 0.582 0.433 0.646 0.615 1.000

0.566 0.660 0.668 0.584 0.600 1.000 0.518 0.458 0.622 0.423 0.541 0.463 0.490 0.602

0.497 0.627 0.558 1.000 0.507 0.4740.549 0.557 0.566 1.000 0.591 0.474 0.324 0.455

0.506 0.498 0.553 0.575 0.571 0.423 0.546 0.507 1.000 0.627 0.625 0.597 0.560 0.507

1.000 0.525 0.695 0.455 0.419 0.546 0.496 0.541 0.546 0.569 0.540 0.549 0.474 0.627

1.000 0.553 0.556 0.568 0.474 0.627 1.000 0.532 0.542 0.618 0.613 0.780 0.506 0.506

0.714 0.583 0.743 0.577 0.549 0.625 0.553 1.000 0.718 0.784 0.649 0.625 0.553 1.000

0.675 0.573 0.607 0.508 0.567 0.558 0.574 0.711 0.581 0.438 0.686 0.557 0.597 0.556

0.718 1.000 0.600 0.557 0.597 0.556 0.718 1.000 0.700 0.576 0.512 0.702 0.648 0.621

0.727 0.635 0.681 0.596 0.650 0.676 0.516 0.704 0.606 0.609 0.681 0.706 0.616 0.604

0.506 0.009 1.000 0.713 0.512 0.627 0.509 0.610 0.613 0.703 0.586 0.513 0.512 0.696
 0.629 0.517 0.636 0.530 0.519 0.561 0.629 0.717 0.536 0.630 0.519 0.663 1.000
 0.527 0.641 0.728 0.516 0.625 0.417 0.434 0.488 0.413 0.512 0.504 0.413 0.522 0.534
 0.424 0.544 0.559 0.613 0.522 0.434 0.524 0.344 0.588 0.662 1.000 0.527 0.541 0.528
 0.416 0.525 0.417 0.534 0.388 0.513 0.512 0.504 0.613 0.522 0.634 0.424 0.544 0.559
 0.613 0.522 0.634 0.424 0.444 0.588 0.662 1.000 1.000 0.527 0.412 0.549 0.564 0.543
 0.434 0.512 0.559 0.465 0.595 0.479 0.413 0.526 0.415 0.411 0.514 0.531 0.413 0.526
 0.515 0.411 0.414 0.551 0.657 0.460 0.660 1.000 0.435 0.567 0.446 0.553 0.475 0.549
 0.469 0.558 0.400 0.595 0.463 0.564 0.431 0.654 0.446 0.543 0.607 0.464 0.531 0.554
 0.446 0.543 0.627 0.593 0.595 0.585 0.582 1.000

SD

0.410 0.422 0.317 0.742 0.800 0.804 0.859 0.895 0.786 0.825 0.552 0.844 0.931
 0.968 0.937 0.604 0.986 0.844 0.931 0.968 0.937 0.504 0.681 0.458 0.589 0.589
 0.583 0.620

MO NY=10 NX=18 NE=3 NK=3 C

LX=FU,FI LY=FU,FI BE=SD,FI GA=FU,FI PH=SY,FI PS=DI,FI TD=SY,FI TE=SY,FI

ST 1 LY(1,1)

ST 1 LY(4,2) LY(8,3) LX(1,1) LX(7,2) LX(13,3)

FR LY(2,1) LY(3,1) LY(5,2) LY(6,2) LY(7,2) LY(9,3) LY(10,3)

FR LX(2,1) LX(3,1) LX(4,1) LX(5,1) LX(6,1) LX(8,2) LX(9,2) LX(10,2)

FR LX(11,2) LX(12,2) LX(14,3) LX(15,3) LX(16,3) LX(17,3) LX(18,3)

FR GA(1,1)

FR GA(2,1)

FR GA(3,1)

FR GA(1,2)

FR GA(2,2)

FR GA(1,3)

FR GA(2,3)

FR GA(3,3)

FR BE(2,1) BE(3,1) BE(3,2)

FR TE(1,1) TE(2,2) TE(3,3) TE(4,4) TE(5,5) TE(6,6) TE(7,7) TE(8,8) TE(9,9) TE(10,10)

FR TD(1,1) TD(2,2) TD(3,3) TD(4,4) TD(5,5) TD(6,6) TD(7,7) TD(8,8) TD(9,9) TD(10,10)

FR TD(11,11) TD(12,12) TD(13,13) TD(14,14) TD(15,15) TD(16,16) TD(17,17) TD(18,18)
 FR TD(8,2) TD(9,3) TD(7,1) TD(10,4) TD(11,5) TD(12,6) TD(14,1) TD(13,1) TD(17,1) TD(13,7)
 FR TD(14,13) TD(14,7) TD(16,15) TD(16,15)

VA=0.197 PS(1,1)

VA=0.119 PS(2,2)

VA=0.119 PS(3,3)

VA=0.127 PH(1,1)

VA=0.149 PH(2,2)

VA=0.315 PH(3,3)

VA=0.137 PH(2,1)

VA=0.117 PH(3,1)

VA=0.020 PH(3,2)

VA=-0.019 TH(18,1)

VA=-0.015 TH(16,9)

VA=-0.029 TH(13,8)

VA=-0.003 TH(2,5)

VA=-0.005 TH(18,1)

VA=-0.034 TH(4,1)

VA=-0.050 TH(4,10)

VA=-0.030 TH(1,9)

VA=0.105 TH(10,10)

VA=-0.049 TH(14,10)

VA=-0.036 TH(16,4)

VA=-0.030 TH(6,5)

VA=-0.045 TH(9,3)

VA=-0.005 TH(1,4)

VA=0.009 TH(1,5)

VA=0.030 TH(5,8)

VA=0.060 TH(17,4)

VA=0.078 TH(2,6)

VA=0.046 TH(7,1)

VA=-0.001 TH(12,5)

VA=0.011 TH(1,6)

VA=-0.045 TH(3,5)

VA=-0.010 TH(5,7)

VA=-0.004 TH(5,10)
VA=0.150 TH(11,5)
VA=-0.003 TH(12,5)
VA=-0.009 TH(11,1)
VA=-0.029 TH(6,8)
VA=-0.029 TH(5,5)
VA=-0.010 TH(15,7)
VA=0.035 TH(11,10)
VA=-0.031 TH(18,5)
VA=-0.015 TH(4,4)
VA=0.029 TH(14,1)
VA=0.085 TH(11,4)
VA=0.023 TH(12,1)
VA=-0.250 TH(12,10)
VA=0.216 TH(7,6)
VA=0.084 TH(1,7)
VA=0.145 TH(2,4)
VA=-0.130 TH(7,8)
VA=-0.220 TH(18,9)
VA=-0.069 TH(16,8)
VA=0.315 TH(4,9)
VA=-0.009 TH(15,8)
VA=0.110 TH(18,10)
VA=0.095 TH(7,3)
VA=0.039 TH(17,8)
VA=-0.075 TH(14,9)
VA=-0.065 TH(15,9)
VA=0.066 TH(15,5)
VA=0.060 TH(13,4)
VA=-0.090 TH(18,7)
VA=-0.001 TH(16,10)
VA=-0.032 TH(10,3)
VA=0.015 TH(18,6)
VA=-0.010 TH(18,3)
VA=0.045 TH(9,1)

VA=-0.025 TH(16,6)
VA=-0.030 TH(5,1)
VA=0.040 TH(6,2)
VA=0.057 TH(10,2)
VA=0.045 TH(5,2)
VA=-0.005 TH(8,2)
VA=0.048 TH(15,3)
VA=0.045 TH(15,2)
VA=-0.015 TE(6,3)
VA=-0.068 TE(5,1)
VA=-0.340 TE(8,1)
VA=-0.035 TE(6,4)
VA=-0.250 TE(4,1)
VA=-0.177 TE(7,1)
VA=-0.074 TE(8,2)
VA=-0.035 TE(10,5)
VA=-0.076 TE(9,3)
VA=0.040 TE(9,4)
VA=0.013 TE(10,3)
VA=-0.015 TE(8,6)
VA=-0.017 TE(5,2)
VA=0.029 TE(9,7)
VA=0.055 TE(9,8)
VA=-0.315 TE(10,7)
VA=-0.155 TE(8,5)
VA=-0.110 TE(7,4)
VA=-0.131 TE(7,5)
VA=-0.075 TE(5,4)
VA=-0.001 TE(8,4)
VA=-0.030 TE(5,3)
VA=-0.143 TE(3,2)
VA=-0.034 TE(4,3)
VA=-0.040 TE(4,2)
VA=-0.050 TE(4,1)
VA=-0.066 TE(6,1)

VA=-0.024 TE(6,2)
VA=-0.043 TE(6,5)
VA=-0.060 TE(10,2)
VA=-0.080 TE(7,6)
VA=-0.030 TE(10,9)
VA=-0.215 TE(10,9)
VA=-0.145 TE(10,8)
VA=-0.085 TE(8,1)
VA=-0.043 TE(7,3)
VA=0.015 TD(14,8)
VA=-0.039 TD(13,8)
VA=-0.026 TD(8,1)
VA=0.039 TD(15,6)
VA=-0.015 TD(18,13)
VA=0.081 TD(18,10)
VA=0.066 TD(16,9)
VA=0.069 TD(17,9)
VA=0.087 TD(18,9)
VA=0.077 TD(13,10)
VA=0.004 TD(18,12)
VA=-0.055 TD(10,6)
VA=0.012 TD(15,10)
VA=0.173 TD(7,3)
VA=-0.061 TD(5,1)
VA=0.161 TD(13,8)
VA=0.190 TD(17,7)
VA=0.165 TD(11,7)
VA=-0.027 TD(18,1)
VA=0.166 TD(14,9)
VA=0.109 TD(14,11)
VA=0.165 TD(15,8)
VA=-0.040 TD(17,15)
VA=0.140 TD(16,10)
VA=0.065 TD(16,4)
VA=0.130 TD(15,9)

VA=0.146 TD(13,9)
VA=0.140 TD(16,8)
VA=0.197 TD(18,7)
VA=0.114 TD(17,10)
VA=-0.074 TD(11,2)
VA=0.153 TD(16,7)
VA=0.071 TD(6,5)
VA=0.060 TD(17,8)
VA=0.017 TD(16,2)
VA=-0.057 TD(15,2)
VA=0.031 TD(14,2)
VA=-0.026 TD(10,1)
VA=-0.055 TD(11,1)
VA=-0.023 TD(4,1)
VA=0.050 TD(14,10)
VA=0.065 TD(18,8)
VA=0.035 TD(14,12)
VA=0.003 TD(7,4)
VA=-0.001 TD(17,11)
VA=-0.180 TD(13,12)
VA=-0.035 TD(13,3)
VA=0.015 TD(11,8)
VA=0.150 TD(7,9)
VA=0.060 TD(17,16)
VA=0.150 TD(18,9)
VA=-0.035 TD(15,13)
VA=0.155 TD(15,7)
VA=0.105 TD(15,11)
VA=0.050 TD(4,3)
VA=0.040 TD(13,2)
VA=-0.024 TD(12,2)
VA=-0.038 TD(10,2)
VA=-0.032 TD(17,13)
VA=0.135 TD(14,8)
VA=-0.110 TD(18,14)

VA=-0.134 TD(16,13)
VA=0.145 TD(16,4)
VA=0.083 TD(17,3)
VA=-0.040 TD(18,5)
VA=-0.070 TD(16,14)
VA=0.001 TD(17,16)
VA=-0.078 TD(18,16)
VA=-0.040 TD(15,14)
VA=-0.027 TD(17,14)
VA=-0.040 TD(15,13)
VA=-0.050 TD(18,15)
VA=0.115 TD(17,11)
VA=0.090 TD(18,12)
VA=0.135 TD(16,11)
VA=0.115 TD(18,11)
VA=-0.080 TD(18,13)
VA=-0.040 TD(18,17)
VA=0.145 TD(18,4)
VA=0.047 TD(17,4)
VA=0.220 TD(18,10)
VA=0.149 TD(18,8)
VA=0.090 TD(16,12)
VA=0.200 TD(16,9)
VA=0.197 TD(17,9)
VA=0.199 TD(17,7)
VA=0.001 TD(16,5)
VA=0.210 TD(14,9)
VA=-0.115 TD(10,8)
VA=-0.060 TD(12,8)
VA=0.240 TD(13,8)
VA=0.218 TD(15,10)
VA=0.300 TD(16,10)
VA=0.160 TD(14,10)
VA=0.190 TD(14,11)
VA=0.210 TD(14,9)

VA=-0.115 TD(10,8)
VA=-0.060 TD(12,8)
VA=0.240 TD(13,8)
VA=0.218 TD(15,10)
VA=0.300 TD(16,10)
VA=0.160 TD(14,10)
VA=0.190 TD(14,11)
VA=0.085 TD(16,2)
VA=0.230 TD(16,8)
VA=0.120 TD(17,8)
VA=0.146 TD(15,11)
VA=0.085 TD(16,2)
VA=0.230 TD(16,8)
VA=0.120 TD(17,8)
VA=0.146 TD(15,11)
VA=0.270 TD(7,4)
VA=-0.035 TD(8,4)
VA=0.079 TD(9,4)
VA=0.165 TD(13,4)
VA=0.093 TD(14,4)
VA=-0.075 TD(11,4)
VA=0.116 TD(15,4)
VA=0.085 TD(5,3)
VA=0.063 TD(6,3)
VA=-0.030 TD(10,6)
VA=0.110 TD(7,6)
VA=0.051 TD(11,6)
VA=0.127 TD(7,5)
VA=0.051 TD(9,5)
VA=0.030 TD(9,6)
VA=0.053 TD(18,2)
VA=0.045 TD(17,6)
VA=0.039 TD(16,6)
VA=0.067 TD(15,3)
VA=-0.030 TD(4,2)

VA=0.237 TD(13,10)
VA=-0.193 TD(11,10)
VA=-0.125 TD(12,10)
VA=0.213 TD(17,10)
VA=0.108 TD(10,7)
VA=-0.040 TD(12,4)
VA=-0.082 TD(10,5)
VA=0.069 TD(17,12)
VA=0.200 TD(13,9)
VA=-0.030 TD(12,9)
VA=0.099 TD(7,2)
VA=0.022 TD(2,1)
VA=0.007 TD(4,1)
VA=-0.017 TD(9,1)
VA=-0.058 TD(10,1)
VA=0.035 TD(10,3)
VA=-0.126 TD(10,2)
VA=-0.021 TD(15,2)
VA=0.095 TD(6,5)
VA=0.125 TD(4,3)
VA=0.283 TD(11,7)
VA=-0.038 TD(11,8)
VA=0.064 TD(12,7)
VA=0.210 TD(16,7)
VA=0.205 TD(15,7)
VA=-0.030 TD(8,5)
VA=0.190 TD(15,9)
VA=0.065 TD(16,3)
VA=0.076 TD(14,12)
VA=0.030 TD(15,6)
VA=0.110 TD(8,7)
VA=0.020 TD(14,3)
VA=0.241 TD(7,3)
VA=-0.020 TD(13,3)
VA=-0.065 TD(17,13)

VA=0.155 TD(14,8)

VA=0.219 TD(15,8)

LE

E1 E2 E3

LK

K1 K2 K3

PATH DIAGRAM

OU SE TV EF SS SC MIRS ND=3 AD=OFF

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวประภาพร ดวงโทโคตร
วันเกิด	วันที่ 29 มีนาคม พ.ศ. 2532
สถานที่เกิด	อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 77 หมู่ 2 ตำบลแห่ใต้ อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม 44140
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู อันดับ คศ.1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านห้วยลึก อำเภอศรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ 38210
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2544	ประถมศึกษา โรงเรียนบ้านแห่บริหารวิทย์ จังหวัดมหาสารคาม
พ.ศ. 2547	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์ จังหวัดมหาสารคาม
พ.ศ. 2550	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์ จังหวัดมหาสารคาม
พ.ศ. 2556	ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2559	ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

